

ဘဝဆီမီးတိုင်

မြတ်ဗုဒ္ဓသည် လောက၏ အလင်းရောင်
ဓမ္မဆီမီးတိုင် ကို ညှိထွန်းပေးသူ ဖြစ်ပါ၏။

တရားဆီမီးတိုင် ကို ညှိထွန်းပေးသူ
သကျမုနိ ရှင်တော်မြတ်သည် ကွယ်ခဲ့ပါပြီ။

သို့သော်

မြတ်ဗုဒ္ဓ ထွန်းညှိခဲ့သော ဓမ္မဒီပိကာ ဆီမီးတိုင်သည်
လင်းလျက်၊ တောက်ပလျက်ပင်။

ဓမ္မဆီမီးတိုင် ပိုမိုလင်းလက်၊ တောက်ပရန်
မိမိတို့သည်လည်း အားတက်သရော ပါဝင်ကြိုးပမ်း
အားထုတ် ကြပါစို့ ...။

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

အရှင်နေမိန္ဒ

သာသနာ

၂၀၁၁-ခုနှစ်

၂၅၅၅

၁၃၇၃-ခုနှစ်

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

ကျေးဇူးရှင် မိခင်နှင့်ဖခင်သို့

**ပါရမီဖြည့်ဆည်းသည့်
ဂဟန်းအမကြီး ဒေါ်ငြိမ်းမြတ်မိသားစုသို့**

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

အရှင်နေမိန္ဒ

သာသနာ

၂၀၁၁-ခုနှစ်

၂၅၅၅

၁၃၇၃-ခုနှစ်

- စာမူ ခွင့်ပြုချက်အမှတ် ■ ၆၀၀၆၅၃၀၈၁၁
- မျက်နှာပုံး ခွင့်ပြုချက်အမှတ် ■ ၆၀၀၆၀၇၀၉၁၁
- ထုတ်ဝေသူ ■ ဒေါ်ခင်မာချို (ပန်းဝေဝေစာပေ)
၃၆၀၊ ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်း။
- မျက်နှာပုံးနှင့် အတွင်းပုံနှိပ်သူ ■ ဒေါ်ရီရီဝေ (၁၀၂၈၄)
၁၆၂၊ ၄၅ လမ်း (အပေါ်)
ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်။
- မျက်နှာပုံးပန်းချီ ■ ပိုင်ပိုင်
- ကွန်ပျူတာစာစီ ■ - အလင်းအိမ်မီဒီယာ
- ကောင်းသန့်ကွန်ပျူတာ၊
ကမာဝက်တိုက်နယ်၊
မုဒုံမြို့နယ်။
- ပထမအကြိမ် ■ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ
- အုပ်ချုပ် ■ ၁၀၀၀
- တန်ဖိုး ■ ၁၀၀၀ ကျပ်

ဖြန့်ချိရေး

တင်တင်အေးပိဋကတ်စာပေ

အမှတ် (၁၃+၁၄) (၄၁+၄၂)၊ တောင်ဘက်မုခ်ဈေးတော်ရုံ
ရွှေတိဂုံစေတီတော်၊ ဒဂုံစာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့။

၀၁-၃၈၃၅၁၁၊ လိုင်းခွဲ-၁၈၇၊ ၀၉-၅၁၈၃၃၀၂၊ ၀၉-၅၁၃၀၉၄၄

အနန္တာစာပေ

၁၅/၁ ကျောင်းလမ်း၊ မြေနီကုန်း။ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

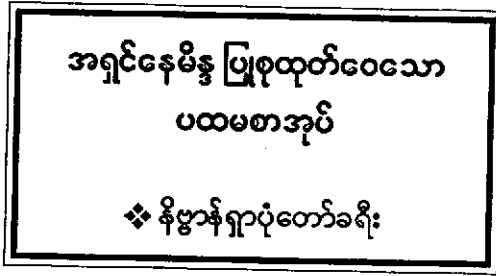
၀၁-၅၀၁၉၅၀၊ ၀၁-၇၀၆၃၄၁၊ ၀၉-၅၀၀၄၃၃၉

နေမိန္ဒ၊ အရှင် ၂၉၄-၃
 ရဟန္တာဆိုင်ရာ တရားတော်/ အရှင်နေမိန္ဒ။ -ရန်ကုန်
 ပန်းဝေဝေစာပေ၊ ၂၀၁၁။
 ၂၁၈ - စာ၊ ၁၂.၇ x ၁၈.၄၂ စင်တီ
 (၁) ရဟန္တာဆိုင်ရာ တရားတော်။

ရဟန်းတို့၏စာရေးတေး

အမှတ် ၀

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

အရှင်နေမိန္ဒ

- ၁၉၄၅-ခုနှစ်၊ မေလ (၁၂) ရက် စနေနေ့တွင် ခမည်းတော် နိုင်စိန်ပုံ၊ မယ်တော် ဒေါ်စိန်ညွန့် တို့မှ ဖွားမြင်သည်။
- ၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် ကမာဝက်ရွာ၊ အစိုးရအထက်တန်းကျောင်းမှ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းစာမေးပွဲ အောင်မြင်သည်။
- ၁၉၆၆ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်မှ ဝါဏိဇ္ဇာဘွဲ့ (စာရင်းကိုင်၊ စာရင်းစစ်) ရရှိသည်။
- ၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် မှတ်ပုံတင်ရှေ့နေဘွဲ့ ရရှိသည်။
- ၁၉၉၇ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလမှ နိုဝင်ဘာလအထိ ထိုင်းနိုင်ငံ ခွန်ကင်း မြို့ Mekong Institute တွင် စီးပွားရေးပညာသင်တန်း တက်ရောက် ခဲ့သည်။
- ၁၉၆၆ ခုနှစ်မှ ၂၀၀၆ ခုနှစ်တွင်း အလုပ်သင်အရာရှိ၊ လက်ထောက် စာရင်းကိုင်၊ နည်းပြဆရာ၊ ငွေစာရင်းမှူး၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး၊ ညွှန်ကြား ရေးမှူး၊ ဌာနမှူး စသည့် ပြည်သူ့ဝန်ထမ်း တာဝန်များ ထမ်းဆောင် ခဲ့သည်။
- ၂၀၀၆ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ (၁၂) ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၊ ဌာနမှူး (စီမံ/ဘဏ္ဍာ) တာဝန်ဖြင့် အငြိမ်းစားခံစားသည်။
- ၂၀၀၈-ခုနှစ်၊ မတ်လ (၄) ရက်နေ့တွင် ရဟန်းအမ ဒေါ်ငြိမ်းမြတ် မိသားစု၏ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟကိုခံယူပြီး အလွန်တရာရဲခဲလှစွာသော မြင့်မြတ် သည့် ရဟန်းဘဝကို ရရှိသည်။
- ယခုအခါ မွန်ပြည်နယ်၊ မုဒုံမြို့နယ်၊ ကမာဝက်ရွာ၊ ကျိုက်တမော့ တောင်ခြေရှိ ဘုရားကိုးဆူကျောင်းတိုက်၌ တောရဆောက်တည် သီတင်း သုံးလျက်ရှိသည်။

ဥယျောဇဉ်ကထာ

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်သူတော်စင်မှန်သမျှသည် ဗုဒ္ဓတရားတော်များကို နှစ်သက်လက်ခံကြသူများပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဗုဒ္ဓပိဋကတ်ဆိုင်ရာ စာပေကျမ်းစာများမှာလည်း ကျယ်ဝန်းလှပါတကား။ ဗုဒ္ဓကျမ်းစာများကို လေ့လာကြည့်လျှင် ကျယ်ဝန်းလှစွာသော သမုဒ္ဒရာပင်လယ်ထဲမှာ လက်ပစ်ကူးနေသလို အကုန်အစင် ဖတ်ရှုလေ့လာနိုင်သူများ မရှိကြချေ။

မြတ်ဗုဒ္ဓတရားတော်များသည် (၁) အရဟတ္တဖိုလ်ဆိုသည့် “ဝိမုတ္တိရသ” အနေအားဖြင့်တစ်ပါး၊ (၂) “ဓမ္မဝိနယ” အနေအားဖြင့်နှစ်ပါး၊ (၃) ပိဋကတ်တော်အနေအားဖြင့်သုံးပါး၊ (၄) “နိကာယ်” အနေအားဖြင့်ငါးပါး၊ (၅) “အင်္ဂါ” အနေအားဖြင့်ကိုးပါး၊ (၆) “ဓမ္မက္ခန္ဓာ” အနေအားဖြင့် ၈၄၀၀၀ (ရှစ်သောင်းလေးထောင်) ရှိပေသည်။

ထိုသို့ ကျယ်ဝန်းလှသော ဗုဒ္ဓတရားတော်များကို အကုန်အစင် ဖတ်ရှုလေ့လာနိုင်သူများ အလွန်နည်းရုံသာမက၊ လူဝတ်ကြောင်တို့အနေဖြင့် မရှိသလောက် ဖြစ်ပေသည်။

၁

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

ပိဋကစာပေဗဟုသုတအားနည်းသူများ ရဟန္တာ ဖြစ်အောင်၊
ဝိပဿနာရှုမှတ်ပုံအမျိုးမျိုးကို ရေးသား၊ ဟောပြော၊ ပြသနေသော
ဆရာတော်များသည်လည်း၊ နည်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ရေးသား၊
ဟောပြော၊ တရားပြနေကြပေသည်။

ဤရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော် စာအုပ်ငယ်ကို ဖတ်ရှု
လေ့လာခြင်းဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားအားထုတ်သူများ
အတွက် အထောက်အကူကောင်းများ ရရှိနိုင်ပေမည်။

ရဟန္တာနှင့် သာသနာမှတ်သားစရာ

သာသနာတော်နှစ် ၅၀၀၀ အတွင်း သေက္ခ၊ အသေက္ခများရှိပုံ

- ၁။ ပ၊ ဆ၊ တေ၊ သုဂ်၊ ပါတိမုဂ်၊ မိန့်ထုတ်ပါထေယျာ
“ပဋိသမ္ဘိဒါ ပတ္တ ဟိ ဝဿ အဟဿံ အဋ္ဌာသိ၊
ဆဋ္ဌာဘိညေဟိ ဝဿ သဟဿံ၊
တေဝိဇ္ဇေ ဟိ ဝဿ သဟဿံ၊
သုက္ခ ဝိပဿကေဟိ ဝဿ သဟဿံ၊
ပါတိမောက္ခေဟိ ဝဿ သဟဿံ အဋ္ဌာသိ”

(သုတ်-ပါထေယျ-ဋ္ဌ-၈၃)

မြန်မာပြန် အဓိပ္ပာယ်မှာ-

- (က) ပ = ပဋိသမ္ဘိဒါ ပတ္တ ရဟန္တာခေတ်က တစ်ထောင်၊
- (ခ) ဆ = အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးရှိသော ရဟန္တာခေတ်
က တစ်ထောင်၊
- (ဂ) တေ = ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိသော ရဟန္တာခေတ်က တစ်ထောင်၊

ဥပျာဇဉ်ကထာ

- (ဃ) သုက် = သုက္ခ ဝိပဿက ဟုဆိုအပ်သော ရဟန္တာ ခေတ်က တစ်ထောင်။
- (င) ပါတိမုက် = ပါတိမောက်ကျင့်သော ရဟန်းခေတ်က တစ်ထောင်။

နောက်တစ်နည်း (၂)

၂။ ပ၊ ဆ၊ တေ၊ သုက်၊ နာကြောသံယုတ်၊ အဝံတ်သမ္မောဟာ
 “ဗုဒ္ဓါနိဟိ ပရိနိဗ္ဗာနတော ဝဿ သဟဿဓေဝ”
 “ပဋိသမ္ဘိဒါ နိဗ္ဗတ္တေတုံ သက္ကောန္တိ၊ တတောပရံဆ
 အဘိညာ။
 တတောတာပိနိဗ္ဗတ္တေတုံ အသက္ကောန္တာတိသောဝိဇ္ဇာ
 နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊
 ဂစ္ဆန္တေ ဂစ္ဆန္တေ ကာလေတာပိ နိဗ္ဗတ္တေတုံ အသက္ကောန္တာ
 သုက္ခဝိပဿကာဟောန္တိ။
 ဧတေန ဝဥပါယေန
 အနာဂါမိနော သကဒါမိနော သောတာ ပန္နာ။”
 (အဝံတ္တိုလ်-ဋကထာ-၆၇)

မြန်မာပြန် အဓိပ္ပာယ်မှာ-

- (က) ပ = ပဋိသမ္ဘိဒါ ပတ္တ ရဟန္တာခေတ်က တစ်ထောင်။
- (ခ) ဆ = အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးရှိသော ရဟန္တာခေတ် က တစ်ထောင်။
- (ဂ) တေ = ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိသော ရဟန္တာခေတ်ကတစ်ထောင်။

ဃ ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

(ဃ) သုက် = သုက္ခ ဝိပဿက ရဟန္တာခေတ်က တစ်ထောင်၊

(င) နာတြော = သေက္ခ သုံးပါး (အနာဂါမိ၊ သကဒါဂါမိ၊ သောတာပန်) ခေတ်ကတစ်ထောင်။

နောက်တစ်နည်း (၃)

၃။ ပ၊ သုက်၊ အနာ၊ သ၊ သောတာ၊ မိန့်မှာဝိနယာ။

“ပဋိသမ္ဘိဒါ ပတ္တဘောဒဒီကာသဝ ဝသေန၊

တတောပန ဥတ္တရိ၊

သုက္ခဝိပဿက ဒီကာ သဝ ဝသေန ဝဿသဟဿံ၊

အနာဂါမိ ဝသေန ဝဿ သဟဿံ၊

သကဒါဂါမိ ဝသေန ဝဿ သဟဿံ၊

သောတာပန္နာ ဝသေန ဝဿ သဟဿံ။”

(ဝိနယ စူဠဝါ အဋ္ဌကထာ-၁၂၇)

မြန်မာပြန် အဓိပ္ပာယ်မှာ-

(က) ပ = ပဋိသမ္ဘိဒါ ပတ္တ ရဟန္တာခေတ်က တစ်ထောင်၊

(ခ) သုက် = သုက္ခ ဝိပဿက ရဟန္တာခေတ်က တစ်ထောင်။

(ဂ) အနာ = အနာဂါမိ ခေတ်က တစ်ထောင်၊

(ဃ) သ = သကဒါဂါမိ ခေတ်က တစ်ထောင်၊

(င) သောတာ = သောတာပန် ခေတ်က တစ်ထောင်။

မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်

“ဣဓေ သုဘဒ္ဒ ဘိက္ခု သမ္မာဝိဟာရေယျံ
အသုညော လောကော အရဟန္တေဟိ အဿာတိ”

မြန်မာပြန် အဓိပ္ပာယ်မှာ-သာသနာတော်နှစ်ငါးထောင်
အတွင်း၌ ရဟန္တာ မဆိတ်သုဉ်းနိုင်

အထက်ဖော်ပြပါ “ရဟန္တာနှင့် သာသနာမှတ်သားစရာ
(၃) မျိုး” နှင့် မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်ပါ “သာသနာတော် အတွင်း၌
ဘယ်သောအခါမှ ရဟန္တာ မဆိတ်သုဉ်းပါဘူး” ဟု မြတ်စွာဘုရား
ဟောကြားထားသည့်အတိုင်း သာသနာရှိခိုက် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်
ပြုနိုင်ကြရန် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော ဝိပဿနာတရားကို
ကြိုးပမ်းအားထုတ်ကြကုန်လော့ သူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ၏ ပန်းတိုင်

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်သူတော်စင်တို့၏ ပန်းတိုင်သည် နိဗ္ဗာန်ပင်
ဖြစ်သည်ကို လူသိများသော်လည်း နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ရန်
ပြည့်ပြည့်စုံစုံ အားထုတ်ပြီး၊ ရဟန္တာဖြစ်မှ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်
ပြုနိုင်ပေမည်။

ဝိပဿနာ ဂ္ဂမှတ်နည်းအမျိုးမျိုး

မြတ်ဗုဒ္ဓ ဟောကြားတော်မူသော ဂ္ဂမှတ်နည်းများမှာ
သမထ လေးဆယ်နှင့် ဝိပဿနာ အနေဖြင့် ပါဠိတော်နည်း၊
အဋ္ဌကထာနည်း၊ ဋီကာနည်းတို့ ဖြစ်သည်။

၀

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

ဝိပဿနာကို ရှုမှတ်ကြရာတွင် စိတ်ကလေးကို

- အချို့က ငယ်ထိပ်မှာ၊
- အချို့က မျက်မှောင်ကြားမှာ၊
- အချို့က နှာသီးဝမှာ၊
- အချို့က နှုတ်ခမ်းပေါ်မှာ၊
- အချို့က မေးစေ့မှာ၊
- အချို့က လည်မျိုမှာ၊
- အချို့က ရင်ချိုင့်မှာ၊
- အချို့က ဝမ်းဗိုက်မှာ၊
- အချို့က တင်ပါးမှာ၊
- အချို့က ကျောကုန်းမှာ၊ ထားပြီး ရှုမှတ်ကြရန် နည်းများ ပေးကြပါသည်။

မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ် ပါဠိတော်က လာသည့်အတိုင်း ဖတ်ရှုလေ့လာလျှင် မှန်ကန်သောနည်းကို သိရပေသည်။

မည်သည့်နည်းဖြင့် ရှုမှတ်ပွားများစေကာမူ အရေးကြီးသည်မှာ အဖြစ်အပျက်ကို မြင်၍ ကိလေသာ ငြိမ်းနေလျှင် မှန်ကန်သောနည်းဟု တထစ်ချ မှတ်သားရပါမည်။

(ကာလာမသုတ်ကို ရှုပါ)

ကိသုကောပမသုတ်နှင့် ကိသုကောပမဇာတက (ပါ ၆၉၊ ၅ ဒု-အုပ် ၂၄၂) တို့တွင် အားထုတ်အပ်သောတရားများမှာ အမျိုးမျိုးပင် ဖြစ်သော်လည်း နိဗ္ဗာန်မှာတူကြကြောင်း မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားထားပါသည်။

ကိသုကောပမဇာတ် (ဒုကနိပါတ်-သီရိလင်္ကာ)
(မင်းသားလေးယောက် = ပေါက်လေးပင်)

(ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု) နတ်နှင့်တကွသော လောကကို ဆုံးမတော်မူ
တတ်သော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် သဗ္ဗေဟီကီသုကော
ဒိဋ္ဌော အစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ဤကိသု
ကောပမဇာတ်ကို ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ်
ကိသုကောပမသုတ္တန်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူ၏။ လေး
ယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားသို့ကပ်၍
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို တောင်းကုန်၏။ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်
ထိုရဟန်းတို့အား ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုရဟန်းတို့
သည် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ယူကုန်၍ မိမိတို့၏ ညဉ့်ရာ နေ့သန့်ရာ
အရပ်တို့သို့ ကပ်ကုန်၏။ ထိုရဟန်းတို့တွင် တစ်ပါးသော ရဟန်း
သည် ခြောက်ပါးကုန်သော ဖဿာ ရတနတို့ကို သိမ်းဆည်း၍
ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ရောက်၏။ တစ်ပါးသော ရဟန်းသည် ငါးပါး
ကုန်သော ခန္ဓာတို့ကို၊ တစ်ပါးသော ရဟန်းသည် လေးပါးကုန်
သော မဟာဘုတ်တို့ကို၊ တစ်ပါးသောရဟန်းသည် တစ်ဆယ့်
ရှစ်ပါးကုန်သောဓာတ်တို့ကို သိမ်းဆည်း၍ ရဟန္တာအဖြစ်သို့
ရောက်၏။ ထိုရဟန်းတို့သည် မိမိတို့သည် ရအပ်သော တရား
အထူးကို မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ကုန်၏။ ထိုအခါ တစ်ပါး
သော ရဟန်းအား ဤရဟန်းတို့၏ ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည် ထူးကုန်၏။
နိဗ္ဗာန်သည် တူ၏။ အဘယ်ကြောင့် ခပ်သိမ်းကုန်သော ရဟန်းတို့
သည် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရအပ်သနည်းဟု အကြံဖြစ်၏။ ထိုရဟန်း

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

သည် မြတ်စွာဘုရားကို လျှောက်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်း၊ ပေါက်ပင်ကို မြင်ဖူးကုန်သော မင်းသားလေးယောက်တို့နှင့်တစ်ကွ သင့်အား ထူးသောအဖြစ်သည် အသိရှိအံ့နည်းဟု မိန့်တော်မူ၍ အရှင်ဘုရား ဤအကြောင်းကို အကျွန်တို့အား ဟောတော်မူပါကုန် လောဟု ရဟန်းတို့သည် တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍ အတိတ်ကို ဆောင်မူ၏။ ။

(အတိတ်ဝတ္ထု)ရဟန်းတို့ လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီ ပြည်၌ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် မင်းပြုသည်ရှိသော် ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း အား လေးယောက်ကုန်သောသားတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုမင်းသား တို့သည် တစ်နေ့သ၌ ရထားထိန်းကို ခေါ်၍ အချင်းရထားထိန်း ငါတို့သည် ပေါက်ပင်ကို မြင်လိုကုန်၏။ ငါတို့အား ပေါက်ပင်ကို ပြလော့ဟုဆိုကုန်၏။ ရထားထိန်းသည် ကောင်းပြီ ပြအံ့ဟုဆို၍ လေးယောက်ကုန်သော မင်းသားတို့အားလည်း တစ်ပေါင်းတည်း မပြမူ၍ မင်းသားကြီးကို ရှေးဦးစွာ ရထား၌စီးစေ၍ တောသို့ ဆောင်၍ ဤသည်ကား ပေါက်ပင်တည်းဟု မည်းနက်သော ကာလပေါက်ပင်ကို ပြ၏။ တစ်ယောက်သော မင်းသားအား ထူ သော အရွက်ရှိသောကာလ၌ ပြ၏။ တစ်ယောက်သော မင်းသား အား ပွင့်သောကာလ၌ ပြ၏။ တစ်ယောက်သော မင်းသားအား သီးသော ကာလ၌ ပြ၏။ နောက်အဖို့၌ လေးယောက်ကုန်သော မင်းသားညီနောင်တို့သည်လည်း တစ်ပေါင်းတည်း နေကြလျက် ပေါက်ပင်မည်သည်ကား အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်းဟု စကား ဖြစ်စေကုန်၏။ ထို့နောက်မှ တစ်ယောက်သော မင်းသားသည်

မီးလောင်ငုတ်ကဲ့သို့ ရှိ၏ဟု ဆို၏။ နှစ်ယောက်မြောက်သော မင်းသားသည် ပညောင်ပင်ကဲ့သို့ ရှိ၏ဟု ဆို၏။ သုံးယောက်မြောက်မင်းသားသည် သားတစ်ကဲ့သို့ ရှိ၏ဟု ဆို၏။ လေးယောက်မြောက်သောမင်းသားသည် ကုက္ကိုပင်ကဲ့သို့ ရှိ၏ဟု ဆို၏။ ဤသို့ မင်းသားတို့သည် အချင်းချင်း စကားဖြင့် မနှစ်သက်ကုန်သည် ဖြစ်၍ အဘ၏အထံသို့သွားကုန်၍ ခမည်းတော်မင်းမြတ် ပေါက်ပင် မည်သည်ကား အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်းဟုမေး၍ သင်တို့သည် အသို့ဆိုအပ်သနည်းဟုမေး၍ ဆိုသည်ရှိသော် ဆိုအပ်ကုန်သော အမှတ်ကို မင်းအားလျှောက်ကြကုန်၏။ မင်းသည် လေးယောက်ကုန်သော သင်တို့သည်လည်း ပေါက်ပင်ကို မြင်ဖူးကြကုန်၏။ စင်စစ်သင်တို့သည် ပေါက်ပင်ကို ပြုလတ်သည်ရှိသော် ရထားထိန်းကို ဤမည်သောကာလ၌ ပေါက်ပင်သည် အသို့သဘောရှိသနည်း၊ ဤမည်သောကာလ၌ကား အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်းဟု ခွဲခြမ်းဝေဖန်၍ မမေး၊ ထို့ကြောင့် သင်တို့အား ယုံမှားခြင်းသည် ဖြစ်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းကို ပြတော်မူ၍ ရဟန်းတို့ ထိုမင်းသားညီနောင်လေးယောက်တို့သည် ခွဲခြမ်းဝေဖန်ခြင်းကို မပြုကုန်၍ မမေးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ပေါက်ပင်၌ ယုံမှားခြင်းကို ဖြစ်စေကုန်သကဲ့သို့ ထို့အတူသည်လည်း ဤတရား၌ ယုံမှားခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။ ။

(ဇာတ်ပေါင်း) မြတ်စွာဘုရားသည် ဤဓမ္မဒေသနာကို ဆောင်တော်မူ၍ ရဟန်းတို့ ယခုအခါ ငါဘုရားသည်သာလျှင် ထိုအခါ ဗာရာဏသီမင်း ဖြစ်ဖူးပြီဟု ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူ၏။

၂၂

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာနှင့်ရဟန္တာ

နိဗ္ဗာန် ပရမံ သုခံ၊ သန္တ သန္တေဟိ ပတ္တိတံ၊

ဒုက္ခိနော ဒုက္ခ မာသန္ဓေ၊ တဿ ရသော ပကာသယေ။

ဂါထာ၏ လိုရင်းအဓိပ္ပာယ်မှာ-

အချမ်းသာဆုံး နိဗ္ဗာန်ကို တကယ့်သူတော်ကောင်း သူမြတ်
လောင်းတို့မှသာ လိုလိုလားလားနှင့် ဆုတောင်းယူကြသည်။ သာမန်
ပုထုဇဉ်များက (ဂေါတြဘူစိတ်တစ်ခုက လွဲလျှင်) နိဗ္ဗာန်ကို
တိုက်ရိုက်အာရုံမပြုနိုင်ရန်ကြာဘဲ တွေးဆမျှော်မှန်းရော်ရမ်းပြီး
အမျိုးမျိုး ကောက်ယူကြံဆကြပေသည်။

သာမန်ပုထုဇဉ်များအနေဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို ရိပ်မိလိုလျှင် အကြီး
အကျယ် အသဲအသန် အလူးအလိမ့် ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစားနေရ
သည့်အချိန်တွင် နိဗ္ဗာန်ကို လှမ်းမျှော်ပြီး အာရုံပြုကြည့်ပါ။ လက်ရှိ
မိမိခံစားနေရသည့် ယခုလို ဆင်းရဲဆိုးကြီးမျိုးတွေဟာ နိဗ္ဗာန်မှာ
မရှိပါကလား။ “သည်လိုဆိုလျှင် နိဗ္ဗာန်ဟာ မည်သည့် ချမ်းသာ
မျိုးနှင့်မှမတူဘဲ အလွန်အလွန် ကောင်းမြတ်သော ချမ်းသာစစ်ကြီး
ပါတကား” လို့ ရိပ်မိလာပါလိမ့်မည်။ သည်တော့မှ နိဗ္ဗာန်ကို
လိုလိုလားလားနှင့် အမှန်တကယ် ဆုတောင်းပြီး နိဗ္ဗာန်ရောက်
ကြောင်း ဝိပဿနာ တရားတော်မြတ်ကို သက်စွန့်ကြိုးပမ်းပြီး
တင်းတင်းရင်းရင်းနှင့် အကြီးအကျယ် အကြိတ်အနယ် ကျင့်ကြံ
ကြိုးကုတ် အားထုတ်လိုသော ဆန္ဒများ ဖြစ်ပေါ်လာပါလိမ့်မည်။

သောတာပန်ဖြစ်နေသော သုပ္ပဝါသမင်းသမီး အကြီး
အကျယ် အသည်းအသန် ဒုက္ခဝေဒနာဆိုးကြီးကို ခံစားနေရသည့်

အခါ သုသုခံဝတတ် နိဗ္ဗာန်၊ ယတ္ထဇေ ဂ္ဂပံ ဒုက္ခံ နသံ ဝိဇ္ဇတိ
 လို့ နိဗ္ဗာန်ကို သူမ အာရုံပြုလိုက်ပါသည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ အကြင်
 နိဗ္ဗာန်၌ ယခုလို ငါခံစားနေရသည့် ဒုက္ခမျိုးသည် လုံးဝမရှိ၊
 ထိုနိဗ္ဗာန်သည် ဪဘုရားသာပေစွတကားလို့ နိဗ္ဗာန်ကို သူမ
 အာရုံပြုလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ခံစားနေရသောဝေဒနာက
 သက်သာသွားပါသည်။

ကိုယ်ရမှ=ကိုယ်သိနိုင်သော နိဗ္ဗာန်ကို မရသေးဘဲနှင့် မှန်းဆ
 ပြီး သိနိုင်သော နည်းတစ်ခု ရှိလေသည်။ ၎င်းနည်းမှာ-နိဗ္ဗာန်ကို
 တိုက်ရိုက်အာရုံပြုနိုင်ကြသော ရဟန္တာအရိယာပုဂ္ဂိုလ်များကို
 လေ့လာကြည့်ပါ။ အားလပ်သည့်အခါတိုင်း နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုပြီး
 ဖလသမာပတ်ကိုသာ ဝင်စားလေ့ရှိသည်။ ဒီနေရာမှာ ရှင်အာနန္ဒာ
 မထေရ်၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဖြစ်သော ဗေလဋ္ဌသီသ မထေရ်အရှင်
 သူမြတ်ကြီးကိုသာ ကြည့်ပါ။ ရဟန္တာဖြစ်ခါစဖြစ်၍ ခဏခဏ
 ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စားလေ့ရှိသည်။ အထူးအားဖြင့် ခုနစ်ရက်
 တစ်ပတ် နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စားပြီး သမာပတ်မှထလာသော
 အခါ ဆွမ်းခံ၍ စားသောက်ပြီး သမာပတ်ကို ပြန်ဝင်စားလိုက်ပြန်
 သည်။ တစ်ခါတစ်ခါ စားသောက်ခဲ့သော အာဟာရသည် ခုနစ်
 ရက်မျှသာ ခံနိုင်၍ နောက်ထပ်ပြန်မစားဘဲနေလျှင် အသက်ရှင်မှာ
 မဟုတ်လို့ ခုနစ်ရက်ပြည့်လျှင် ဆွမ်းခံစားနေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။
 ဒီလိုနှင့်ပဲ ခုနစ်ရက်တစ်ပတ် ဆွမ်းခံထွက်နေရလို့ အချိန်မကုန်
 ရအောင်ဆိုပြီး ခုနစ်ရက်အတွက် ဆက်လက်၍ ဆွမ်းများများ
 ခံယူပြီး ထမင်းခြောက်လှမ်းထားလိုက်ပါသည်။ ခုနစ်ရက်ပြည့်၍
 သမာပတ်မှ ထလာသည့်အခါ ၎င်းထမင်းခြောက်ကို ရေဆွတ်ပြီး

(ဟင်းမပါ-ဆားမပါဘဲ) ဒီအတိုင်း ဘုန်းပေးတော်မူပါသည်။
ဒီနေရာမှာ ပညာရှင်သူတော်စင်များအဖို့ နိဗ္ဗာန်ကို ဘယ်လောက်များ
ဆွဲဆောင်မှုရှိတယ်ဆိုတာ အကဲခတ်ပြီးလေ့လာနိုင်ပါသည်။ သာမန်
ပုထုဇဉ်တို့ ထင်မြင်ယူဆနေကြသလို မဟုတ်ဘဲ အထူးလေးနက်
သော ချမ်းသာမြတ်ဖြစ်ကြောင်း နိဗ္ဗာန်ကို သုံးသပ်နိုင်ပေသည်။

သိနိုင်ခဲ့သော ရဟန္တာ

မိမိ၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဖြစ်တော်မူသော ရဟန္တာအရှင်မြတ်
ကြီးနောက်ကို တကောက်ကောက်လိုက်ပြီး ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်များ
ကိုပြုစုနေသော ရဟန်းငယ်တစ်ပါးသည် “ရဟန္တာဆိုတာ ဘယ်လို
ဖြစ်နေပါသလဲ ဘုရား” ဟု ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ ရဟန္တာကြီးကို
လျှောက်ထားမေးမြန်းလေရာ “အေး ရဟန္တာဆိုတာသိဖို့ မလွယ်
ပါ။ တစ်ချို့ ရဟန်းငယ်များက ရဟန္တာနောက်ကို တကောက်
ကောက်လိုက်နေပါလျက်နှင့် ရဟန္တာမှန်းမသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လည်း
ရှိတတ်တယ်” လို့ ပြောပြလိုက်သော်လည်း ရိပ်ဖမ်းသံဖမ်းနှင့်
မိမိကိုသာ ရည်ရွယ်ပြီး ပြောနေသော်လည်း ရဟန်းငယ်က မသိမြဲ
မသိတာပါပဲ။

ထို့ကြောင့် ရဟန္တာဆိုတာ အလွန်တရာပင် သိနိုင်ခဲ့လှ
ပေသည်။

အထက်မဂ် အထက်ပိုလ်အဂီယာများကို
အောက်မဂ်အောက်ပိုလ်အဂီယာများ မသိနိုင်ပုံ

တစ်ချိန်တုန်းက ရဟန်းနှစ်ပါး အတူဆွမ်းခံသွားကြသည်။
ရှေ့ကကြွသွားသည့် ရဟန်းမှာ ရဟန္တာဖြစ်ပြီး နောက်ကကြွသွား
သည့် ရဟန်းက သောတာပန် ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နေရာတွင် ဆွမ်း
လောင်းသည့် ဒကာမတစ်ဦး ယာဂုဆန်ပြုတ်ဆွမ်းကို လောင်းလျှု
လိုက်ပါသည်။ လူပြတ်သည့် တစ်နေရာ ရောက်သည့်အခါ ရှေ့က
ကြွသွားနေသော ရဟန္တာ ရဟန်းကြီးက သပိတ်ထဲရှိ ယာဂုဆွမ်း
ကို သပိတ်လိုက်မော့ပြီး သောက်သုံးဘုဉ်းပေးတော်မူပါသည်။

ဒီတော့ နောက်က ရဟန်းက အကြီးအကျယ် ဒေါပွသွား
ပါတော့၏။ “ဣန္ဒြေမရှိ၊ ကျောင်းရောက်သည်အထိ မစောင့်နိုင်
ဘဲ လမ်းမှာပင် ယာဂုကို သပိတ်လိုက် မော့သောက်လိုက်တာဟာ
သည်လောက်တောင် ငတ်ပြတ်နေသော ကိုယ်တော်ကြီးကို ကျောင်း
ရောက်တော့မှ အပြစ်တင်ရန် တွေ့မည်” ဆိုပြီး မကျေမနပ်
ဖြစ်ပါသည်။

ကျောင်းရောက်သည့်အခါ ရဟန္တာ ရဟန်းကြီး သီတင်း
သုံးရာကျောင်းတွင် ရဟန်းငယ်က ဒေါသနှင့် ရန်တွေ့စကားများ
ပြောပါသည်။ သို့သော် ရဟန်းကြီးကို တွေ့ရန် လိုက်ရှာသော်
လည်း မတွေ့ရသဖြင့် “ဒီကိုယ်တော်ကြီး အပြစ်ရှိလို့ အပြောခံ
ရမှာကြောက်လို့ မည်သည့်နေရာတွင် သွားပုန်းနေမှန်းမသိ”
ဆိုပြီး မကျေမနပ်နှင့်ပင် ရဟန္တာရဟန်းကြီး သီတင်းသုံးရာ
ကျောင်းမှ ပြန်ထွက်လာပါသည်။

ဒီတော့မှ ကျောင်းထဲမှ “အဟန်း အဟန်း” အသံကြားရ၍ ကျောင်းထဲပြန်ဝင်သည့်အခါ ကောင်းကင်မှာ တင်ပလွင်ခွေချိတ်ပြီး ထိုင်နေသည့် ရဟန္တာရဟန်းကြီးကို တွေ့ရပါသည်။

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များက “မိမိကိုယ်ကို ငါရဟန္တာပဲ” ဟု မည်သည့်အခါမှ နှုတ်ထွက်ပြီး မပြောပါ။ ကိုယ်အမူအရာဖြင့် ရဟန္တာမှန်းရိပ်မိအောင် ဈာန်အဘိညာဉ်ဖြင့် အထက်ကောင်းကင်မှာ တင်ပလွင်ခွေ ထိုင်ပြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ရဟန်းငယ်သည် ထိုအခြေအနေကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်သော်လည်း အမျက်ဒေါသမထိန်းနိုင်သေးဘဲ “ဒီအခြေအနေ ထိရောက်နေသော်လည်း အဘယ်ကြောင့် ဣန္ဒြေကင်းမဲ့စွာ ဆွမ်းခံသွားရင်း လမ်းပေါ်မှာ ယာဂုမော့သောက်သေးသလဲ” ဟု ထပ်မံ၍ ရန်တွေ့စကား ပြောပါသည်။

သည်တော့မှ ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်က အထက်ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်ပြီး ကုလားထိုင်မှာထိုင်ခါ ရဟန်းငယ်အား ယခုကဲ့သို့ မေးမြန်းပါသည်။ “ကိုယ်တော်ရဟန်းကိစ္စ မဂ်လေးတန်မှာ မည်သည့်အဆင့် ရောက်ရှိနေပါသလဲ”

ရဟန်းငယ်က မိမိသည် တစ်မဂ်တစ်ဖိုလ်ဖြစ်သော သောတာပန်ဖြစ်ကြောင်း ပြန်လည်လျှောက်ထားသည့်အခါ ရဟန္တာရဟန်းကြီးက သောတာပန် ရဟန်းငယ်အား “ကိုယ်တော် ရှေ့ဆက်ပြီး၊ အားမထုတ်ပါနှင့်၊ ကိုယ်တော် ရဟန္တာအပေါ် ပြစ်မှားမိပြီး အရိယူပဝါဒကံ ထိုက်နေပြီ၊ တရားအားထုတ်သော်လည်း တရားမတက်နိုင်တော့ပါ” ဟု မိန့်ကြားပါသည်။

ဥယျောဇဉ်ကထာ

အမှန်မှာ ဆွမ်းခံသွားရင်း လမ်းမှာ ယာဂုမော့သောက် လိုက်ရသည့် အကြောင်းမှာ တပည့်တော်မှာ လေနာရောဂါရှိနေ သဖြင့် ကျောင်းရောက်သည်အထိဆိုလျှင် ယာဂုကအေးပြီး တခြားဆွမ်းတွေနှင့်လည်း ရောနှောသွား၍ လေနာကို နှိမ်နှင်း နိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် ပူပူနွေးနွေးရှိတုန်း၊ လမ်းမှာ ယာဂုကို မော့သောက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်နှင့် ငြိစွန်းခြင်းမရှိပါဟု ရဟန္တာရဟန်းကြီးက ဆက်လက်မိန့်ကြားပါ သည်။ ထိုအခါကျမှ ရဟန်းငယ်က ရဟန်းကြီးအား ကန်တော့ တောင်းပန်ပါတော့သည်။

ထို့ကြောင့် သာမန်ပုထုဇဉ်များသာမဟုတ် သောတာပန် အရိယာများပင်လျှင် ရဟန္တာများကို မသိကြသည့်အကြောင်း ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ထူးများကို သိနိုင်ခဲ့သည့် အကြောင်းထင်ရှားပါ၏။

ကြောက်စရာကောင်းလှ ပုထုဇဉ်ဘဝ

ယခုလို သာသနာတော်ကြီး နေလပမာ ထွန်းလင်းတောက်ပ နေခိုက်မှာ အနည်းဆုံး တစ်မဂ်တစ်ဖိုလ်ရအောင် အားထုတ်ကြိုးပမ်း သင့်ကြောင်း သာဓကမြောက်များစွာတို့ကို ကြည့်ရှုလေ့လာသိရှိရ ပေသည်။ တစ်မဂ်တစ်ဖိုလ်ရပြီး အပါယ်တံခါးပိတ်သွားလောက် အောင် အားမထုတ်ဘဲ အန္တဗာလပုထုဇဉ်အဖြစ်နှင့် ကွယ်လွန် သွားလျှင် အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်ဖို့ရန် မလွယ်ကူပါ။

သည်နေရာမှာ မိုးကုတ်ဆရာတော်ကြီး၏ မိန့်ဆိုချက်ကို တင်ပြလိုပါသည်။ “လူ့ဘဝမှာ သေဆုံးပြီးသည့်နောက် လူ့ဘဝ

တ

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

ပြန်ရသည့် လူတွေဟာ တစ်သိန်းမှာ တစ်ယောက်လောက်ပဲ ရှိပါတယ်။ “ကျန်လူတွေမှာ အားလုံးအပါယ်ကျရောက်သွားတာပဲ များပါသည်ဟု မိန့်ဆိုပါသည်။

ဒုတိယ မဟာစည်ဆရာတော် ဥူးပဏ္ဍိတက မိုးကုတ် ဆရာတော် မိန့်မှာချက်ကို ထောက်ခံသည့်အနေဖြင့် “တစ်သိန်း မှာ တစ်ယောက်ဆိုတာ များသေးတာပေါ့၊ ဆယ်သိန်းမှာ တစ်ယောက်တောင် မလွယ်သေးပါ” လို့ မိန့်ဆိုပါသည်။

ဤအကြောင်းနှင့် ဆက်စပ်ပြီး အတိအကျသိလိုလျှင် နခ သီခပမာဏသုတ် ကို ဖတ်ရှုကြပါ။ ထိုသုတ်တော်မှာ လာသည့် အတိုင်း ဆိုပါက “မြတ်စွာဘုရား၏ လက်သည်းဖျားမှာရှိနေ သည့် မြေမှုန့်နှင့် ကမ္ဘာမြေပြင်တစ်ခုလုံးရှိ မြေမှုန့်၊ ဘယ်မြေမှုန့် က များပါသလဲ” လို့ ရဟန်းတော်များကို မေးမြန်းတော်မူပုံ၊ ရဟန်းတော်များက ပြန်လည်လျှောက်ထားတော်မူပုံတို့ကို ဆင်ခြင် တွေးကြည့်လျှင် လူ့ဘဝကို အလွန်တရာမှပင် ရရှိခဲ့တဲ့အကြောင်း၊ ကြောက်ဖွယ်ခမန်း တွေ့ရှိရပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကံကောင်းထောက်မ၍ လူ့ဘဝရရှိနေသည့် ယခုလိုအချိန်အခါမျိုးမှာ

- “အချိန်ရှိခိုက်မှ -မလိုက်ချင်လျှင် -အမိုက်နှင့်ပြင်မရှိ”
- “အချိန်ရှိတုန်းမှ -မရုန်းချင်လျှင် -အရှုံးနှင့်ပြင်မရှိ”
- “အချိန်ရှိဆဲမှ -မခဲချင်လျှင် -အလွဲနှင့်ပြင်မရှိ” ဟု

ကျေးဇူးတော်ရှင် လယ်တီဆရာတော်ကြီးက ဩဝါဒ ပေးတော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေ၏။

ဥပယောဂဇင်္ဂကထာ

- ၁။ ဒါနလောက်သာ ပြည့်စုံတာနဲ့၊ လေးရွာအပါယ် လွတ်ပြီကွယ်ဟု စိတ်ဝယ်ရွှင်ထ၊ နှစ်သိမ့်ပ၊ အားရ၍လည်း မနေနှင့်။
- ၂။ သီလလောက်သာ ပြည့်စုံတာနဲ့၊ လေးရွာအပါယ် လွတ်ပြီကွယ်ဟု စိတ်ဝယ်ရွှင်ထ၊ နှစ်သိမ့်ပ၊ အားရ၍လည်း မနေနှင့်။
- ၃။ လူသူလွတ်ကင်း၊ တောမြိုင်တွင်းမှာ နေနိုင်တာနဲ့၊ လေးရွာအပါယ် လွတ်ပြီကွယ်ဟု စိတ်ဝယ်ရွှင်ထ၊ နှစ်သိမ့်ပ၊ အားရ၍လည်း မနေနှင့်။
- ၄။ ဈာန်အဘိညာဏ်သာ ပြည့်စုံတာနဲ့၊ လေးရွာအပါယ် လွတ်ပြီကွယ်ဟု စိတ်ဝယ်ရွှင်ထ၊ နှစ်သိမ့်ပ၊ အားရ၍လည်း မနေနှင့်။
- ၅။ ကုသိုလ်အဟုန် မြောက်ပင့်ထုံ၍၊ လူတုံနတ်ရွာ ရောက်လာခဲ့လျှင်၊ ပုထုဇဉ်ဘဝ၊ မလွတ်ကြက၊ လေးရွာအပါယ် လွတ်ပြီကွယ်ဟု စိတ်ဝယ်ရွှင်ထ၊ နှစ်သိမ့်ပ၊ အားရ၍လည်း မနေနှင့်။
- ၆။ တရားကိုရှာ၊ ပေါင်းများစွာတို့၊ အရိယာစစ် ဖြစ် မဖြစ်ကို ရှင်ချစ်မြတ်ဘုရား အပထား၍ တခြားသူဟာ၊ သိဖို့ရာ လွန်စွာခဲယဉ်းသည်။
- ၇။ တရားကိုရှာ၊ ပေါင်းများစွာတို့၊ အရိယာစစ် ဖြစ် မဖြစ်ကို စိစစ်လေ့လာ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ဟာ မှန်စွာသိအောင် ကျင့်ရမည်။

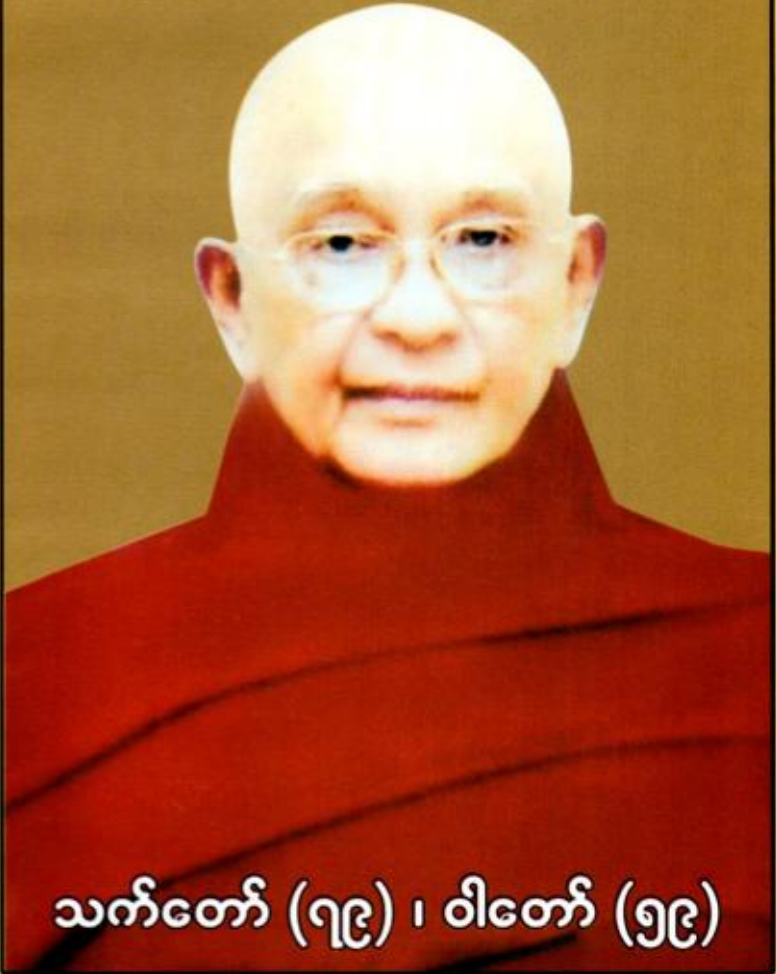
ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်သူတော်စင်တို့သည် ဝိဇ္ဇကတ် စာပေများကို စုံလင်စွာ လေ့လာဖတ်ရှုလျှင် ရဟန္တာဖြစ်အောင်၊ အကြိတ်အနယ်အားထုတ်ပြီး နိဗ္ဗာန် မြန်မြန်ရရန်သာလိုကြောင်းကို သိရှိလာပါမည်။

ဤ ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော် စာအုပ်ငယ်ကို အစမှ အဆုံးတိုင် လေ့လာဖတ်ရှုပြီးလျှင် မိမိတို့ အလိုရှိအပ်၊ တောင့်တအပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို မှန်မှန်ကန်ကန် သိရှိနားလည်သဘောပေါက်မည်ဖြစ်ကြောင်း တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ရင်း နိဂုံးကမ္မတ် အဆုံးသတ်လိုက်ပါသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်ကောင်း သူတော်စင်အပေါင်းတို့။

အရှင်သုဓမ္မ (မဟာထေရ်)
ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ဝိနည်းဓိုရ်ဆရာတော်၊
မူလဓမ္မာစရိယဆရာတော်၊
ပရိယတ္တိသာသနဟိတဓရ (ဓမ္မကထိက)၊
ခြင်္သေ့ကျောင်းတိုက်၊ ကမာဝက်ရွာ၊
မွန်ပြည်နယ်၊ မုဒုံမြို့။

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ဝိနည်းမိုက် ဆရာတော်
ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာထေရ် အရှင်သုဓမ္မ

သက်တော် (၇၉) ၊ ဝါတော် (၅၉)

စာအုပ်ပြုစုသူ၏ အမှာစကား

“နိဗ္ဗာန်” တောင်းဆိုကို အမြဲတစေ ဆုပန်နေကြပြီး “နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ရန် စတင်ကြိုးပမ်းကြမည့်သူများ” ကို ရည်ရွယ်သည့် “နိဗ္ဗာန်ရှာပုံတော်ခရီး” စာအုပ်ကို ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ် ဇူလိုင်လတွင်ထုတ်ဝေ၍ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်သူတော်ကောင်း သူတော်စင်တို့၏ လက်ဝယ်အရောက်ဖြန့်ဝေနိုင်ခဲ့ပါပြီ။

“နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုမည့်ခရီးကိုလျှောက်လှမ်းနေဆဲ ဖြစ်သူများ” ကို ရည်ရွယ်၍လည်း ဒုတိယမြောက် စာအုပ်ဖြစ် သော “ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်” စာအုပ်ကို ပြုစုရပါ၏။

ဤစာအုပ်တွင်

- ၁။ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသပါဠိတော်မြန်မာပြန်တွင် မြတ်စွာဘုရား ထားရှိခဲ့သော ကောင်းမြတ်သည့် ကျင့်ဝတ်တရားများကို နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင် ကျင့်ကြံကြိုးပမ်း အားထုတ်ကြရန် မြတ်စွာဘုရားဟောကြားထားတော်မူသော မဃဒေဝသုတ်၊

န

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

၂။ ဆဋ္ဌသံဂီတိပုစ္ဆာက၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ကြီး ဟောကြားတော်မူသော နိဗ္ဗာန ပဋိသံယုတ္တကထာ-နိဗ္ဗာန်ဆိုင်ရာတရားတော်၊

၃။ မူလပဏ္ဏာသပါဠိတော် မြန်မာပြန်တွင် အရှင်သာရိပုတ္တရာ ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်နှင့် အရှင်ပုဏ္ဏရဟန္တာ အရှင်သူမြတ် (၂) ပါး အပြန်အလှန် တရားစကား ပြောဆိုကြသော ဝိသုဒ္ဓိ(၇)ပါး၊ ရထား(၇)စီး ဥပမာတရားတော်ဖြစ်သည့် ရထဝိနီတသုတ်၊

၄။ ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိတော် မြန်မာပြန်တွင် မြတ်စွာဘုရား ချီးမွမ်းတော်မူအပ်သောလက်ယာတော်ရုံ အရှင်သာရိ ပုတ္တရာ၏ ဂုဏ်ပုဒ်တို့ကို ထုတ်ဖော် ဟောကြားတော်မူ သော အနုပဒသုတ်၊

၅။ ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိတော် မြန်မာပြန်တွင်ပင် အရဟတ္တဖိုလ် သို့ရောက်ပြီဟု ပြောသောရဟန်းအား မေးမြန်းရမည့် အမေးပြဿနာ ၅-ရပ်ကို မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားထား တော်မူသော ဆဗ္ဗိသောဓနသုတ်၊

၆။ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသပါဠိတော် မြန်မာပြန်တွင် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာ၁၀-ပါး တရားပါဝင်သော ဘဒ္ဒါလိသုတ်၊ တို့ကို ပြုစုတင်ပြထားပါ၏။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသခင်၏နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားဒေသနာတော်များကို လိုက်နာကျင့်ကြံ ရှုမှတ်ပွားများ ကြိုးပမ်းအားထုတ်ကြသဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်သူတော်ကောင်း သူတော်စင်များသည်-

- ၁။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုပြီးသူများ၊
- ၂။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ခရီးအတော်အသင့် ရောက်ရှိသူများ၊
- ၃။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ခရီးကိုလျှောက်လှမ်းနေဆဲသူများ၊
- ၄။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုမည့် ခရီးလမ်းကို စတင်လျှောက်လှမ်းမည်သူများဟူ၍ အသီးသီးရှိနေကြပေ၏။

ထိုအသီးသီးသော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာအတွက် ကြိုးပမ်းအားထုတ်သူများအနက် အမှတ်စဉ် (၃) ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ခရီးကို လျှောက်လှမ်းနေဆဲသူများ မှန်မှန်ကန်ကန် ကြံဆ၊ ဆင်ခြင်နှလုံးသွင်း၍ လိုက်နာကျင့်ကြံနိုင်ရန် အလို့ငှာ ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်စာအုပ်ကို ပြုစုတင်ပြခြင်းဖြစ်ပါ၏။

ဤစာအုပ်ကိုပြုစုရာတွင် ကောက်နှုတ်မှီငြမ်းကိုးကားသော ကျမ်းစာအုပ်(၁၁)အုပ်၏ စာရင်းကိုလည်း ပြုစုတင်ပြထားပါ၏။

ဤစာအုပ်ကိုဖတ်ရှုသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်ကောင်း သူတော်စင်တို့သည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ပြည့်စုံကျယ်ဝန်းလှစွာ ဟောကြားထားတော်မူသည့် ကောက်နှုတ်မှီငြမ်း ကိုးကား

● ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

ထားသော ကျမ်းစာအုပ်များပါ တရားတော်တို့ကို အခြေအနေ ပေးလျှင် အချိန်ရလျှင် ဆက်လက်ဖတ်ရှုကြပါရန် တိုက်တွန်းပါ၏။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ကောင်းမွန်ပြည့်စုံစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော “ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်” များကို လိုက်နာကျင့်ကြံ၍ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်ကောင်း သူတော်စင်များသည် မိမိတို့ အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်သည်အထိ ကျင့်ကြံရှုမှတ် ပွားများကြိုးပမ်းအားထုတ်နိုင်ကြပါစေ။

ဤစာအုပ်တွင်ဖော်ပြပါရှိသော အကြောင်းအရာများနှင့် အချက်အလက်များ အရေးအသားများတွင် အားနည်းချက် ချို့ယွင်းချက်များပါရှိပါက မိမိ၏အားနည်းချက်၊ ချို့ယွင်းချက်များသာ ပြစ်ပါ၏။

ထိုထိုသော အားနည်းချက်၊ ချို့ယွင်းချက်များပါရှိပါလျှင် မိမိအား ခွင့်လွှတ်နိုင်ကြပါရန်နှင့် မိမိအားလည်း ညွှန်ပြထောက်ပြ၍ နည်းလမ်းကောင်းများပေးကြပါရန် အနူးအညွတ် တင်ပြအပ်ပါ၏။

ပညာရှိတို့၏ ဆိုရိုးတစ်ခုမှာ “လူ့ဘဝသည် အသက်(၄၀) အရွယ်တွင် စတင်ပြီး အသက်(၆၀)အရွယ်တွင်မူ ဆင်ခြင်နိုင်သော အသိပညာဉာဏ် ပြည့်စုံပြီ” ဟု ဖြစ်ပါ၏။

သို့သော် အသက်(၆၀)အရွယ်ရောက်မှမဟုတ်ဘဲ အသက်(၄၀)အရွယ်တွင်ပင် လူ့ဘဝကိုလည်း စတင်ပြီး၊ ဆင်ခြင်နိုင်စွမ်းရှိသော အသိပညာဉာဏ်ဖြင့်လည်း ပြည့်စုံနိုင်ရန် ယခုကပင် လူငယ်၊ လူရွယ်၊ လူလတ်တို့သည် မြတ်ဗုဒ္ဓ ကောင်းမွန်ပြည့်စုံစွာ

သွန်သင်ဆုံးမတော်မူအပ်သော ဗုဒ္ဓစာပေများကို ဖတ်ရှုလေ့လာ လိုက်နာကျင့်ကြံကြရန် ဖြစ်ပါ၏။

ဗုဒ္ဓစာပေများကို ဖတ်ရှုလေ့လာ လိုက်နာကျင့်ကြံခြင်း ဖြင့် လောကီ၊ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာသော အကျိုးစီးပွားများ ပိုမို တိုးတက်ဖြစ်ထွန်းလာရန် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပြီ ဖြစ်ပါ၏။

သို့ပါ၍ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသခင်၏ အဆုံးအမများနှင့်အညီ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်ကောင်း သူတော်စင်တို့သည် တရားဓမ္မ များကို လူငယ်ဘဝကပင်စတင်၍ လေ့လာလိုက်စား ရှုမှတ်ပွား များ ကျင့်ကြံအားထုတ် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါစေသတည်း။

(အရှင်နေမိန္ဒ)

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၀။	ဘုရားရှင်တို့၏ ကြီးမြတ်သော မဟာကရုဏာတော်ဉာဏ်	၁၇
၁၁။	ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်များ	၁၉

အခန်း(၂)

ရဟန္တာ

၁၂။	ရတနသုတ်ပရိတ်ဂါထာတော်	၂၃
၁၃။	ရဟန္တာ၏ဂုဏ်၊ ရဟန္တာဆိုသည်မှာ	၂၄
၁၄။	ကံကုန်အောင်ကျင့်နည်း	၂၆
၁၅။	ဝိပဿနာရှုပြီးမှ အရဟတ္တဖိုလ်ရသည်	၂၆
၁၆။	ရဟန္တာမှာ သေရေး နေရေး မတောင့်တ	၂၇
၁၇။	ရဟန္တာမှာတဏှာမရှိသဖြင့် ဘဝသစ်မဖြစ်	၂၉
၁၈။	ဆီမီးတောက်ငြိမ်းတာနှင့်တူသည်	၃၁
၁၉။	ထန်းဂုတ်တို့နှင့်တူသည်	၃၃
၂၀။	ရဟန္တာသည် ကုသိုလ်အမှုကိုမပယ်ပါ	၃၅
၂၁။	ပဋိသန္ဓေနှင့် ပဋိသန္ဓေကင်းခြင်း	၃၆
၂၂။	ဝန်ထုပ်များကို ပယ်ချပြီးဖြစ်နေပြီ	၃၈
၂၃။	ကိလေသာဝန်ထုပ်ကြီး	၃၈
၂၄။	အဘိသင်္ခါရဝန်ထုပ်ကြီး	၃၈
၂၅။	ခန္ဓာဝန်ထုပ်ကြီး	၄၀
၂၆။	ဘဝနှောင်ကြိုးလည်း မရှိတော့ပြီ	၄၂

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

စဉ် အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၇။ မှန်စွာသိ၍ လွတ်မြောက်နေပြီ	၄၃
၂၈။ ရာဂ စသည် မဖြစ်ခြင်း၊ ငြိမ်းခြင်းသည် သဥပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်ပင်ဖြစ်၏	၄၅
၂၉။ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်	၄၇
၃၀။ ရဟန္တာအရှင်မြတ်များ ဥဒါန်းကျူးရင့်တော်မူခြင်း	၄၈
၃၁။ မိထွေးတော်ဂေါတမိထေရီ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပုံ	၄၉
၃၂။ ငိုသူတို့အား နှစ်သိမ့်စေခြင်း	၅၁
၃၃။ ရတညူဇတဒဂ်ဆုပန်ခဲ့ခြင်း	၅၃
၃၄။ မြတ်စွာဘုရားအားလျှောက်ထားပုံ	၅၆
၃၅။ ကျက်သရေမင်္ဂလာရှိလှသည့် ၃-ဂါထာ	၅၉
၃၆။ သံဝေဂဖြစ်ဖွယ်ဂါထာ - ၂ပုဒ်	၆၄
၃၇။ မြွေဆိုးကြီး (၄) ကောင်	၆၅
၃၈။ ကဋ္ဌမုခ မြွေဆိုးကြီး	၆၅
၃၉။ ပူတိမုခ မြွေဆိုးကြီး	၆၆
၄၀။ အဂ္ဂိမုခ မြွေဆိုးကြီး	၆၇
၄၁။ သတ္တမုခ မြွေဆိုးကြီး	၆၇
၄၂။ အရှင်အာနန္ဒာ၏ငိုခြင်း	၆၉
၄၃။ အရှင်အာနန္ဒာအား နှစ်သိမ့်စေခြင်း	၇၀
၄၄။ တန်ခိုးပြစေတော်မူခြင်း	၇၃
၄၅။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန် လျှောက်ထားခြင်း	၇၄
၄၆။ နောက်ဆုံးပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ပုံ	၇၆
၄၇။ ဘုရားရှင်၏ ဥယျောဇဉ်ဂါထာ	၈၀

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

အခန်း(၃)

ဝိသုဒ္ဓိမြတ်တရား (၇) ပါး

ရထား (၇) စင်း ဥပမာတရားတော်

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၄၈။	အရှင်ပုဏ္ဏအားချီးမွမ်းတော်မူခြင်း	၈၅
၄၉။	အရှင်သာရိပုတ္တရာအားအကြံအစည် ဖြစ်ပေါ်ခြင်း	၈၈
၅၀။	အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် အရှင်ပုဏ္ဏ	၈၉
၅၁။	မေးခွန်း (၇) ခု၊ အဖြေ (၇) ခု	၉၀
၅၂။	စွဲယူမှုမရှိသော ထက်ဝန်းကျင်ငြိမ်းအေးခြင်း	၉၂
၅၃။	ဝိသုဒ္ဓိတရား(၇)ပါး၊ ရထား(၇)စင်း ဥပမာ	၉၃
၅၄။	အဘိဓမ္မာတွင်ပါရှိသောဝိသုဒ္ဓိ တရားတော်မြတ် (၇) ပါး	၁၀၀
၅၅။	သီလဝိသုဒ္ဓိ	၁၀၀
၅၆။	စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ	၁၀၂
၅၇။	ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ	၁၀၃
၅၈။	ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိ	၁၀၃
၅၉။	မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ	၁၀၄
၆၀။	ဝိပဿနာ၏ ညစ်ညူးကြောင်းဘေးရန် (၁၀)ပါး	၁၀၅
၆၁။	ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ	၁၀၇
၆၂။	၉ ပါးသော ဝိပဿနာဉာဏ်	၁၀၈
၆၃။	ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ	၁၁၁

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

အခန်း(၄)

မြတ်စွာဘုရား ချီးမွမ်းတော်မူအပ်သော
လက်ယာတော်ရုံ ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်
အရှင်သာရိပုတ္တရာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၆၄။	ပညာရှိခြင်း	၁၁၅
၆၅။	အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ကျင့်စဉ်	၁၁၆
၆၆။	နိရောဓသမာပတ်	၁၂၁
၆၇။	မြတ်သောသူ	၁၂၃
၆၈။	မြတ်စွာဘုရားအားအတုလိုက်၍ တရားစကြာကိုလည်စေနိုင်သူ	၁၂၄

အခန်း(၅)

အရဟတ္တပိုလ်အတွက် မေးမြန်းရမည့်ပြဿနာများ

၆၉။	ပြဿနာများမေးရမည့်	၁၂၇
၇၀။	ပထမဦးစွာမေးရမည့်ပြဿနာ	၁၂၈
၇၁။	ဒုတိယမေးရမည့်ပြဿနာ	၁၂၉
၇၂။	တတိယမေးရမည့်ပြဿနာ	၁၃၀
၇၃။	စတုတ္ထမေးရမည့်ပြဿနာ	၁၃၂
၇၄။	ပဉ္စမမေးရမည့်ပြဿနာ	၁၃၃
၇၅။	ရဟန်းအဖြစ်သည် လွင်ပြင်နှင့်တူ၏	၁၃၄
၇၆။	ရဟန်း၏မြတ်သောသီလအစု	၁၃၅

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၇၇။	မြတ်သောဣန္ဒြိယသံဝရသီလ	၁၃၇
၇၈။	မြတ်သောအောက်မေ့ခြင်းနှင့် ဆင်ခြင်ခြင်း	၁၃၈
၇၉။	မြတ်သောအကျင့်	၁၃၉
၈၀။	နိဝရဏများကိုပယ်၍ စိတ်စင်ကြယ်ခြင်း	၁၄၀
၈၁။	ဈာန်လေးပါး	၁၄၁
၈၂။	အာသဝေါတရားတို့ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်	၁၄၂

အခန်း(၆)
ပြန်လည်စုစည်းခြင်း

၈၃။	အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များ	၁၄၇
၈၄။	နောက်ဆုံးအဆင့်အမြတ်ဆုံးအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်-ရဟန္တာ	၁၄၉
၈၅။	စွဲယူမှုမရှိသော ထက်ဝန်းကျင် ငြိမ်းအေးခြင်း(နိဗ္ဗာန်)	၁၅၁
၈၆။	ဝိသုဒ္ဓိတရား (၇) ပါး	၁၅၁
၈၇။	ဝိပဿနာ၏ညစ်ညူးကြောင်း ဘေးရန် ၁၀-ပါး	၁၅၂
၈၈။	၉-ပါးသော ဝိပဿနာဉာဏ်	၁၅၃
၈၉။	ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ (မဂ်ဉာဏ်အမြင်အထူးစင်ကြယ်ခြင်း)	၁၅၄
၉၀။	ဆယ်ပါးသောတရားတို့နှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်း	၁၅၅

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၉၁။	နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ	၁၅၇
၉၂။	ကောက်နှုတ်မိမိခြမ်းကိုးကားသော ကျမ်းစာအုပ်များ	၁၅၉

ကဗျာ

၁။	ယူတတ်မှ	၁၆၃
၂။	ရေကြည်ပြာ	၁၆၅

ဆောင်းပါး

၁။	ကိုယ်စီတာဝန်ကျေပြီမို့ သာသနာ့ဝန် ထမ်းကြပါစို့	၁၆၉
----	--	-----

ဂုဏ်တော်များ

၁။	မဟာကရုဏာတော်ရှင် မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး	၁၈၃
၂။	တရားဂုဏ်တော် ခြောက်ပါး	၁၈၅
၃။	သံဃာ့ဂုဏ်တော် ကိုးပါး	၁၈၇
၁။	သရဏဂုံ (၃၀)	၁၉၁

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

အခန်း [၅]

ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

အနှစ်တရား ၂-ပါး

၁။ ဘုရားသာသနာတော်၏ သာသနာတွင်းကာလ တွင် ဗြဟ္မဝိဟာရတရားလေးပါးထက် ပိုမိုသာ လွန်မြင့်မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင် သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တရားတော်များကို ကျင့်ကြံ ကြိုးပမ်းအားထုတ်ကြရန်။

၂။ မြတ်စွာဘုရားအလိုတော်ကျ ဖြစ်စေရန် အနွယ် အဆက်ကောင်းသည့် သူတော်ကောင်းများပီပီ မြတ်စွာဘုရားထားရှိခဲ့သော ကောင်းမြတ်သည့် ကျင့်ဝတ်တရား (မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး) ကို နိဗ္ဗာန်တိုင် အောင် ကျင့်ကြံကြိုးပမ်း အားထုတ်ကြရန်။

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ကျေးဇူးတော်ရှင်၊ မဟာကရုဏာရှင် မြတ်စွာဘုရား
သခင်အား မြတ်တရားဖြင့် ပူဇော်ပါ၏ဘုရား။

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်
အခန်း(၁)
ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်သူတော်ကောင်း သူတော်စင်များ၏ အန္တိမ
ရည်မှန်းချက် ပန်းတိုင်သည် နိဗ္ဗာန်ရောက်ရှိရေးဖြစ်ပါ၏။

မဂ်လေးတန်၊ ဖိုလ်လေးတန်၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာဟူသည့်
လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးပြည့်စုံစေရန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်
ပြုနိုင်ရန် သူတော်စင်များသည် သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊
အနာဂါမ်မှသည် ရဟန္တာဖြစ်သည်အထိ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်
ထားရှိ၍ ကြိုးပမ်းအားထုတ် ကျင့်ကြံသွားကြရမည် ဖြစ်ပေ၏။

အခါတပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် အရှင်အာနန္ဒာအား
ဤသို့ မိန့်တော်မူပါ၏-

၂

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

ကောင်းမြတ်သည့်အကျင့်တရား

အာနန္ဒာ၊ ယခုအခါ ငါဘုရားထားခဲ့သော ကောင်းမြတ် သည့် မည်သည့် အကျင့်တရားသည် ဧကန်ငြိမ်းအေးခြင်းငှာ၊ တပ်မက်မှုကင်းခြင်းငှာ၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းငှာ၊ အထူးသိခြင်းငှာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှာ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ ဖြစ်သနည်းဟူမူ

“အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော အင်္ဂါယမဂ်တရားပင်တည်း”

- ❖ မှန်စွာသိမြင်ခြင်း၊
- ❖ မှန်စွာကြံစည်ခြင်း၊
- ❖ မှန်စွာပြောဆိုခြင်း၊
- ❖ မှန်စွာပြုလုပ်ခြင်း၊
- ❖ မှန်စွာအသက်မွေးခြင်း၊
- ❖ မှန်စွာအားထုတ်ခြင်း၊
- ❖ မှန်စွာအောက်မေ့ခြင်း၊
- ❖ မှန်စွာတည်ကြည်ခြင်း စသည့် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တရားပင် ဖြစ်ပေ၏။

အဆုံးစွန်သောယောက်ျားများ

အဆုံးစွန်သောယောက်ျားများ
မဖြစ်ကြစေကုန်လင့်

အာနန္ဒာ-ငါသည်သင်တို့အား ဤသို့ဟောကြားခဲ့ပါ၏။
ငါထားခဲ့သော ဤကောင်းမြတ်သည့် ကျင့်ဝတ်တရားအတိုင်း
ဆက်လက် ကျင့်ကြကုန်လော့။

သင်တို့သည် ငါ၏ အဆုံးစွန်သော ယောက်ျားများ မဖြစ်
ကြစေကုန်လင့်။

အာနန္ဒာ-အန္တယ်အဆက် ယောက်ျားကောင်းဖြစ်ပါလျက်
ကောင်းမြတ်သည့် ကျင့်ဝတ်တရားပြတ်သူသည် အဆုံးစွန်သော
ယောက်ျားဖြစ်ပေ၏။

အာနန္ဒာ-ငါထားခဲ့သော ဤကျင့်ဝတ်တရားအတိုင်း
ဆက်လက်ကျင့်ကြကုန်လော့။ သင်တို့သည် ငါ၏အဆုံးစွန်သော
ယောက်ျားများမဖြစ်ကြစေကုန်လင့်ဟု မိန့်တော်မူပေ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် အရှင်အာနန္ဒာအား ဤတရားတော်
ကို ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင်ပိဋကတ်တော် မဇ္ဈိမနိကာယ်ဝင် သုတ္တန်
ပိဋကတ်၊ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသပါဠိတော် (မြန်မာပြန်) မဃဒေဝသုတ်
တွင် ဟောတော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေ၏။

နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုရန်အတွက် မြတ်စွာဘုရားထားခဲ့
သောကောင်းမြတ်သည့် အကျင့်တရားဖြစ်သည့် “အင်္ဂါရှစ်ပါး
ရှိသော အရိယမဂ်တရား” သည် မြတ်စွာဘုရား၏ တရားဦး
ဖြစ်သော ဓမ္မစကြာတရားတော်တွင် ဟောကြားခဲ့သော-

“သစ္စာလေးပါးတရားတော်မြတ်၏ စတုတ္ထသစ္စာတရား ဆင်းရဲခြင်း ငြိမ်းမှုလမ်းစဉ်အမှန် (မဂ္ဂသစ္စာ) မဇ္ဈိမပဋိပဒါခေါ် အလယ်အလတ်လမ်းစဉ်” ပင်ဖြစ်ပေ၏။

မြတ်စွာဘုရားထားခဲ့သော “အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော အရိယမဂ်တရား” အတိုင်း နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုနိုင်ရန် ဆက်လက်ကျင့်ကြကုန်လော့ဟု အရှင်အာနန္ဒာကို မြတ်စွာဘုရားက ဟောတော်မူခဲ့ခြင်းမှာ ဘုရားသာသနာတော်အတွင်း နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြရန် မဂ္ဂင်လမ်းစဉ်အမှန်သည် ရှိနေပြီဖြစ်၍ ဆက်လက်ကျင့်ကြကုန်လော့ဟု ဆုံးမတော်မူခြင်း ဖြစ်ပေ၏။

သစ္စာလေးပါးတရားတော်မြတ်၏ စတုတ္ထသစ္စာတရား ဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်းငြိမ်းမှု လမ်းစဉ်အမှန် (မဂ္ဂသစ္စာ)၊ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ အလယ်အလတ်လမ်းစဉ်အတိုင်း ဆက်လက်ကျင့်ကြလျှင် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပေမည်။

သို့မဟုတ်ပါက ဒုက္ခဆင်းရဲမှ မလွတ်မြောက်နိုင်ဘဲ ရှည်လျားလှသည့် ဘဝသံသရာတစ်လျှောက် တဝဲလည်လည် ဆုန်ချည်ဆန်ချည်ဖြင့် နစ်မွန်းနေသူဖြစ်သော ငါ၏အဆုံးစွန်သော ယောက်ျားများ မဖြစ်ကြစေကုန်လင့်ဟု မြတ်စွာဘုရားက ထပ်မံသတိပေးထားခြင်းဖြစ်ပါ၏။

မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်နှင့်ကြုံပြီး၊ မြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်တွင် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ရန် ရှင်ရဟန်းအဖြစ် ကျင့်ကြသူများသည် အနွယ်အဆက် ယောက်ျားကောင်း ဖြစ်ကြပါ၏။ အနွယ်အဆက် ယောက်ျားကောင်း ဖြစ်ပါလျက် ထိုသို့ကောင်းမြတ်သည့် ကျင့်ဝတ်တရားပြတ်သူ

မဃဒေဝသုတ်တော်မြတ်

သည် (နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်သည့် မဂ္ဂင်လမ်းစဉ်အတိုင်း မကျင့်ကြံသူသည်) အဆုံးစွန်သောယောက်ျား ဖြစ်ပေ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ညွှန်ပြတော်မူခဲ့၏။

မြတ်စွာဘုရားက အရှင်အာနန္ဒာအား ထိုသို့ဟောကြား ညွှန်ပြတော်မူခြင်း၏ အကြောင်းရင်းအမှန်ကို ရှင်းလင်းစွာသိရှိ နိုင်ကြပေရန် ဘုရားအလောင်းတော် မဃဒေဝမင်းဖြစ်စဉ် မာဃ ဒေဝသုတ်ကို ထုတ်ဖော်တင်ပြပါမည်။

မဃဒေဝသုတ်တော်မြတ်

အခါတပါး၌မြတ်စွာဘုရားသည် မိတ္ထီလာပြည်မဃဒေဝ မင်း၏ သရက်ဥယျာဉ်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်မြတ်စွာဘုရား သည် တစ်ခုသောအရပ်၌ ပြုံးတော်မူ၏။

ထိုအခါအရှင်အာနန္ဒာသည် လက်ဝဲတစ်ဖက်ပခုံးထက်၌ သင်္ကန်းကိုစံပယ်တင်၍ မြတ်စွာဘုရားကိုရိုသေစွာလက်အုပ်ချီ ကာ “အရှင်ဘုရားမြတ်စွာဘုရားပြုံး တော်မူခြင်း၏အကြောင်း အထောက်အထားကားအဘယ်ပါနည်း၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် အကြောင်းမရှိဘဲ ပြုံးတော်မမူကြပါကုန်” ဟုလျှောက်ထား၏။

အရှင်အာနန္ဒာ၏လျှောက်ထားချက်အရ မြတ်စွာဘုရား သည် ဤတရားကို ဟောတော်မူ၏-

- အာနန္ဒာ-ဤမိတ္ထီလာပြည်၌
- ❖ တရားစောင့်သော
- ❖ တရားသဖြင့်မင်းပြုသော

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

- ❖ တရား၌တည်သော မဃဒေဝမင်းသည်ဖြစ်ဘူး၏။
- ❖ ထိုမဃဒေဝမင်းသည်
တိုင်းသူပြည်သားတို့အပေါ်၌ တရားကို ပြုကျင့်၏။
ဥပုသ်သီတင်းသီလနေ့များ၌ ဥပုသ်သီလ ဆောက်
တည်၏။

ထိုမဃဒေဝမင်းသည် ၎င်း၏ဆတ္တာသည်ကို“ ငါ၏ ဦးခေါင်း၌ဆံဖြူပေါက်သည်ကို မြင်သည်အခါ ငါ့အားပြောကြား လော့” ဟု မိန့်မှာထား၏။

မဃဒေဝမင်း၏ ဦးခေါင်း၌ ဆံဖြူပေါက်ခြင်း

ထိုသို့ မိန့်မှာထားချက်အရ မဃဒေဝမင်းကြီး၏ ဦးခေါင်း ၌ ဆံဖြူပေါက်သည်တို့ကို မြင်သည့်ကာလ၌ ဆတ္တာသည်သည် မဃဒေဝမင်းကြီးအား ဤသို့လျှောက်ထားပါ၏-

“အရှင်မင်းကြီးအား သေမင်းတမန်တို့သည် ထင်ရှားဖြစ် ကုန်ပါပြီ၊ ဦးခေါင်း၌ ဆံဖြူပေါက်ရောက်ခြင်းတို့သည် ထင်ရှားပါ ကုန်ပြီ။”

မဃဒေဝမင်းကြီးသည် ဆတ္တာသည်၏ လျှောက်ထား ချက်ကိုကြားသိရသည့်အတွက် ဆတ္တာသည်အား ထိုဆံဖြူတို့ ကို မွေးညှပ်ဖြင့်ကောင်းစွာနုတ်ယူ၍ ငါ၏လက်ခုပ်၌ထည့်လော့ ဟုဆို၏။

လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့

ဆတ္တာသည်သည် မင်းကြီး၏စကားကို နာခံ၍ ထို
သေမင်းတမန်ဖြစ်သော ဆံဖြူတို့ကို မွေးညှပ်ဖြင့် ကောင်းစွာ
နုတ်၍ မဃဒေဝမင်းကြီး၏ လက်ခုပ်၌ ထည့်လေ၏။

အာနန္ဒာ -

မဃဒေဝမင်းကြီးသည် ၎င်း၏သေမင်းတမန် ဖြစ်သော
ဆံဖြူတို့ကို တွေ့မြင်ရသည့်အတွက် ဆတ္တာသည်အား ရွာဆု
ပေးပြီးလျှင် သားတော်ကြီးအိမ်ရှေ့မင်းကို ခေါ်စေ၍ ဤသို့
မိန့်တော်မူ၏ -

သားတော်မောင် - ငါ့အား သေမင်းတမန်တို့သည် ထင်ရှား
ဖြစ်ပေါ်ကုန်ပြီ၊ ဦးခေါင်း၌ ဆံဖြူပေါက်ရောက်ခြင်းတို့သည်
ထင်ရှားကုန်၏။ ငါသည် လူ့ကာမဂုဏ်တို့ကို ခံစားပြီးပြီ၊ နတ်
ကာမဂုဏ်တို့ကို ရှာမှီးရန် အချိန်တန်ခဲပြီ။

သားတော်မောင် - ဤတိုင်းနိုင်ငံကိုအုပ်စိုးလော့၊ ငါသည်
ကား ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ရိတ်ပယ်၍ ဖန်ရည်ဆိုးသောအဝတ်တို့ကို
ဝတ်ရုံပြီးလျှင် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်တော့အံ့။

သားတော်မောင် - သင်သည်လည်း ဦးခေါင်း၌ ဆံဖြူတို့
ပေါက်လာသည်ကိုမြင်သောအခါ ငါကဲ့သို့ပင် ဆတ္တာသည်အား
ရွာဆုပေးပြီးလျှင် သင်၏သားတော်ကြီး အိမ်ရှေ့မင်းကို မင်းကျင့်
တရား၌ ကောင်းစွာဆုံးမခဲ့၍ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို ရိတ်ပယ်ကာ
ဖန်ရည်ဆိုးသောအဝတ်တို့ကိုဝတ်လျှက် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်
သို့ ဝင်ပါလေ။

သားတော်မောင် - “ငါထားခဲ့သော ကောင်းမြတ်သည့်
ဤကျင့်ဝတ်အတိုင်း ဆက်လက်ကျင့်ပါလေ၊ သင်သည် ငါ၏
အဆုံးစွန်သောယောက်ျား မဖြစ်စေလင့်”

၈

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

သားတော်မောင် - “အနွယ်အဆက် ယောက်ျားကောင်း ဖြစ်ပါလျက် ငါထားခဲ့သော ကောင်းမြတ်သည့် ကျင့်ဝတ်တရား ပြတ်သူသည် အဆုံးစွန်သောယောက်ျားပင် ဖြစ်၏”

သားတော်မောင် - “ငါထားခဲ့သော ကောင်းမြတ်သည့် ဤကျင့်ဝတ်အတိုင်း ကျင့်ပါလေ၊ သင်သည် ငါ၏ အဆုံးစွန် သော ယောက်ျားမဖြစ်ပါစေလင့်” ဟု ဆိုဆုံးမတော်မူ၏။

မဃဒေဝမင်း ရဟန်းဘောင်သို့ဝင်ခြင်း

အာနန္ဒာ- မဃဒေဝမင်းကြီးသည် သားတော်ကြီး အိမ်ရှေ့ မင်းကို မင်းကျင့်တရား၌ ကောင်းစွာဆုံးမခဲ့၍ ၎င်းထားရှိခဲ့သော ကောင်းမြတ်သည့် ကျင့်ဝတ်အတိုင်း ဆက်လက်ကျင့်သုံးရန် မိန့်မှာခဲ့သည်။ ဤမဃဒေဝ သရက်ဥယျာဉ်၌သာလျှင် ဆံမုတ်ဆိတ် ကို ရိတ်ပယ်ကာ ဖန်ရည်ဆိုးသော အဝတ်တို့ကို ဝတ်ရုံလျက်၊ လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ဝင်၏။

ထိုမဃဒေဝမင်းကြီးသည်-

- ❖ ချစ်ခြင်း “မေတ္တာ” နှင့်ယှဉ်သောစိတ်ဖြင့်၊
 - ❖ သနားခြင်း “ကရုဏာ” နှင့်ယှဉ်သောစိတ်ဖြင့်၊
 - ❖ ဝမ်းမြောက်ခြင်း “မုဒိတာ” နှင့်ယှဉ်သောစိတ်ဖြင့်၊
 - ❖ လျစ်လျူရှုခြင်း “ဥပေက္ခာ” နှင့်ယှဉ်သောစိတ်ဖြင့်၊
- အရပ်ဆယ်မျက်နှာစလုံးကို ပြန်နှံ့စေ၍နေ၏။

ဆံဖြူတို့ကို မြင်သည့်အခါ

- ❖ အလုံးစုံသောအရပ်၊
- ❖ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌ မိမိနှင့်တူစွာသတ္တဝါ အားလုံးရှိသော သတ္တလောကကို၊
- ❖ ပြန့်ပြောသော၊
- ❖ မြတ်သော၊
- ❖ အပိုင်းအခြားမရှိသော၊
- ❖ ရန်မရှိသော၊
- ❖ ကြောင့်ကြမှုမရှိသောလျစ်လျူရှုခြင်း “ဥပေက္ခာ” နှင့်ယှဉ်သောစိတ်ဖြင့် ပြန့်နှံ့စေ၍နေ၏။

ထိုမဃဒေဝမင်းကြီးသည် ဗြဟ္မဝိဟာရတရားလေးပါး တို့ကို ပွားများလျက် ခန္ဓာကိုယ်ပျက်စီး၍ သေသည့်နောက်၌ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်ရှိ၏။

ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော မင်းတို့ လိုက်နာ
ကျင့်ကြံကြခြင်း

အာနန္ဒာ-မဃဒေဝမင်းကြီး၏ သားတော်ကြီး အိမ်ရှေ့မင်း သည်လည်း မင်းကြီး၏ မိန့်မှာချက်အတိုင်း၊ တိုင်းသူပြည်သား တို့အား မင်းကျင့်တရားနှင့်အညီ ပြုကျင့်ပါ၏။ “မဃဒေဝမင်းကြီး ကဲ့သို့ပင် ဆတ္တာသည်က မွေးညှပ်ဖြင့်ကောင်းစွာနုတ်၍ လက်ခုပ် ထဲသို့ ထည့်ပေးသော ဆံဖြူတို့ကို မြင်သည့်အခါ ဆတ္တာသည်

အား ရွာဆုပေး၍ ၎င်း၏သားတော်ကြီးအိမ်ရှေ့မင်းကို ထီးနန်း အပ်ခါ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်လေ၏။

၎င်း၏သားတော်ကြီးအိမ်ရှေ့မင်းကိုလည်း မဃဒေဝမင်း က ၎င်းအား မှာကြားခဲ့သလိုပင် -

- ❖ ဆံဖြူတို့ပေါက်လာသည်ကိုမြင်လျှင် ဆတ္တာသည် အား ရွာဆုပေးပြီး ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရန်၊
- ❖ သားတော်ကြီးအိမ်ရှေ့မင်းကို မင်းကျင့်တရား၌ ကောင်းစွာတည်စေရန် ဆုံးမပြီးထီးနန်း လွှဲအပ်ရန်၊
- ❖ အဆက်ဆက်က ထားခဲ့သော ကောင်းမြတ်သည့် ကျင့်ဝတ်အတိုင်း ဆက်လက်ကျင့်သုံးရန်၊
- ❖ အနွယ်အဆက်ကောင်းသော ယောက်ျားကောင်း ဖြစ်ပါလျက် ကောင်းမြတ်သည့် ကျင့်ဝတ်တရားကို မလိုက်နာသူ အဆုံးစွန်သောယောက်ျား မဖြစ်စေရန်၊ တို့ကို မိန့်မှာတော်မူပါ၏။

မဃဒေဝမင်းကြီး ဆံဖြူတို့ကိုတွေ့မြင်ရ၍ ရဟန်း ဘောင်သို့ ဝင်သကဲ့သို့ မဃဒေဝမင်းကြီး၏ သားတော်သည် လည်း ဆံဖြူတို့ကို တွေ့မြင်ရ၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ပါ၏။

မဃဒေဝ သရက်ဥယျာဉ်

မဃဒေဝမင်းကြီး၏ ဆုံးမမိန့်မှာချက်များအတိုင်း မဃဒေဝမင်းကြီး၏ သား မြေး အဆက်ဆက်ဖြစ်ကုန်သော ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော မင်းဆက်တို့သည် ဆံဖြူတို့ကို တွေ့မြင်ရ၍ ဆံမုတ်ဆိတ်ကိုရိတ်ပယ်၍ ဖန်ရည်ဆိုးသောအဝတ် တို့ကို ဝတ်ရုံကြလျက် မဃဒေဝ သရက်ဥယျာဉ်၌သာလျှင် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ကြကုန်၏။

မဃဒေဝမင်းကြီးသည် ဗြဟ္မဝိဟာရတရားလေးပါးတို့ကို ကျင့်ကြံပွားများသကဲ့သို့ မဃဒေဝမင်းကြီး၏ ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော မင်းဆက်တို့သည်လည်း ရဟန်းဘောင်တွင် ဗြဟ္မဝိဟာရတရားလေးပါးတို့ကို ကျင့်ကြံပွားများကြပါ၏။

မဃဒေဝမင်းကြီးနှင့် ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော မင်း တို့သည် ရဟန်းဘောင်တွင် ဗြဟ္မဝိဟာရတရားလေးပါးတို့ကို ကျင့်ကြံကြသဖြင့် သေသည်မှနောက်၌ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက် ရှိကြကုန်၏။

အနန္တာ-ထိုမဃဒေဝမင်း၏သားမြေးအဆက်ဆက် ဖြစ် ကုန်သော ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောမင်းတို့သည် ဤ မဃဒေဝ သရက်ဥယျာဉ်၌သာလျှင် ဆံမုတ်ဆိတ်ကိုရိတ်ပယ်၍ ဖန်ရည် ဆိုးသောအဝတ်တို့ကို ဝတ်ရုံကြလျက် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင် သို့ ဝင်ရောက်ကြခြင်းဖြစ်၏။

၁၂

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

အဆုံးစွန်သော ယောကျ်ားဖြစ်သော
ကဠာရဇနကမင်း

အာနန္ဒာ

ထိုရှစ်သောင်းလေးထောင်သောမင်းတို့တွင် နောက်ဆုံး
မင်းသည် နေမိမင်းဖြစ်၏။ နေမိမင်း၏သားဖြစ်သူ ကဠာရ
ဇနကမင်းသည် လူ့ဘောင်မှ ရဟန်းဘောင်သို့ မဝင်ရောက်ပေ။

ထို့ကြောင့် ထိုကဠာရဇနကမင်းသည် မဃဒေဝမင်း ထား
ရှိခဲ့သော ကောင်းမြတ်သောကျင့်ဝတ်ကို ဖြတ်သူဖြစ်၏။

ထိုကဠာရဇနကမင်းသည် မဃဒေဝမင်းကြီးမင်း၏သား
မြေး အဆက်ဆက်ဖြစ်ကုန်သော ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော
မင်းတို့၏နောက်တွင် အဆုံးစွန်သောယောကျ်ား ဖြစ်ပေ၏။

ဗြဟ္မာပြည်သို့ ရောက်ရုံသာ

အာနန္ဒာ

ထိုစဉ်ကမဃဒေဝမင်းဖြစ်စဉ်တော်မူအခါက ငါထားခဲ့
သော ထိုကောင်းမြတ်သည့်ကျင့်ဝတ်တရားအတိုင်း နောက်သား
နောင်လာအပေါင်းတို့သည် ဆက်လက်၍ ကျင့်ကြံကုန်၏။

သို့သော် ထိုကောင်းမြတ်သည့် ကျင့်ဝတ်တရား (ဗြဟ္မ
ဝိဟာရတရားလေးပါးတို့ကို ကျင့်ကြံခြင်း) သည်-

နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ ဖြစ်၏

- ❖ ငြီးငွေ့ရန်၊
- ❖ တပ်မက်မှုကင်းရန်၊
- ❖ ချုပ်ငြိမ်းရန်၊
- ❖ ငြိမ်းအေးရန်၊
- ❖ အထူးသိရန်၊
- ❖ ထိုးထွင်း၍သိရန်ကောင်းစွာမဖြစ်၊
- ❖ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာမဖြစ်၊
- ❖ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်ရုံသာဖြစ်၏။

နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာဖြစ်၏

အာနန္ဒာ

ယခုအခါ ငါဘုရားထားခဲ့သော ကောင်းမြတ်သည့် ကျင့်ဝတ်တရားမှာမူကားဧကန်

- ❖ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ငြီးငွေ့ရန်၊
- ❖ တပ်မက်မှုကင်းရန်၊
- ❖ ချုပ်ငြိမ်းရန်၊
- ❖ ငြိမ်းအေးရန်၊
- ❖ အထူးသိရန်၊
- ❖ ကိုယ်တိုင်သိရန်ဖြစ်၏၊
- ❖ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာဖြစ်၏။

ထိုကောင်းမြတ်သည့် ကျင့်ဝတ်တရားမှာ အင်္ဂါရှစ်ပါး ရှိသော အရိယမဂ်တရား (မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး) ပင်ဖြစ်၏။

အရိယမဂ်ဟူသည်မှာ-

- ❖ မှန်စွာသိမြင်ခြင်း၊
- ❖ မှန်စွာကြံစည်ခြင်း၊
- ❖ မှန်စွာပြောဆိုခြင်း၊
- ❖ မှန်စွာပြုလုပ်ခြင်း၊
- ❖ မှန်စွာအသက်မွေးခြင်း၊
- ❖ မှန်စွာအားထုတ်ခြင်း၊
- ❖ မှန်စွာအောက်မေ့ခြင်း၊
- ❖ မှန်စွာတည်ကြည်ခြင်း တို့ပင် ဖြစ်၏။

အာနန္ဒာ

ငါသည်သင်တို့အား ဤသို့ ဟောကြားတော်မူပါ၏။

“ငါထားခဲ့သော ဤကောင်းမြတ်သည် ကျင့်ဝတ်တရားအတိုင်း ဆက်လက်ကျင့်ကြံရန်လော့၊ သင်တို့သည် ငါ၏ အဆုံးစွန်သော ယောက်ျားများ မဖြစ်ကြစေကုန်လင့်”

“အနွယ်အဆက် ယောက်ျားကောင်း ဖြစ်ပါလျက် ဤကောင်းမြတ်သည့် ကျင့်ဝတ်တရားကို ကျင့်ကြံခြင်း မပြုသူသည် အဆုံးစွန်သော ယောက်ျား ဖြစ်ပေ၏။”

အာနန္ဒာ

ငါသည် သင်တို့အား ဤသို့ ထပ်မံဟောတော်မူပါ၏။

“ငါထားခဲ့သော ဤကျင့်ဝတ်တရားအတိုင်း ဆက်လက် ကျင့်ကြံကြကုန်လော့၊ သင်တို့သည် ငါ၏ အဆုံးစွန်သော ယောက်ျားများ မဖြစ်ကြစေကုန်လင့်”

မြတ်စွာဘုရားသည် အရှင်အာနန္ဒာအား ဤသို့ပင် နိဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်း တရားတော်မြတ်ဖြစ်သည့် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တရား တော်ကို ကျင့်ကြံကြကုန်၍ နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက် ပြုနိုင်ရန် မိန့်တော်မူခဲ့ပေ၏။

အနှစ်ထုတ်ယူရန်

ဤသုတ်တော်ကို ထုတ်ဖော်တင်ပြခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက် (၂) ခုမှာ-

၁။ ဘုရားပွင့်ထွန်းတော်မူခြင်း မရှိသည့် သာသနာပကာလတွင် အမြင့်ဆုံးအားဖြင့် ဗြဟ္မဝိဟာရတရားလေးပါးတို့ကိုသာ ကျင့်ကြံနိုင်ကြပြီး ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့သာ ရောက်ရှိနိုင်ကြကုန်၏။

ဘုရားပွင့်ထွန်းပြီး၊ ဘုရားသာသနာတော်တွင်းကာလတွင်မူ ဗြဟ္မဝိဟာရတရားလေးပါးထက် ပိုမိုသာလွန်မြင့်မြတ်သော နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင် ရောက်ရှိနိုင်သည့် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားကို ကျင့်ကြံရန် မြတ်စွာဘုရား

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

မိန့်တော်မူသည်ကို အစဉ်နှလုံးသွင်း၍ ဝိပဿနာ
တရား ရှုမှတ်ပွားများသူများ ပိုမိုကြိုးစား ကျင့်ကြံ
အားထုတ်နိုင်ရန်။

၂။ နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုရန် ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်ပွားများ
ကျင့်ကြံကြိုးပမ်းနေသော သူတော်ကောင်း သူတော်စင်
တို့သည် မြတ်စွာဘုရားဖြစ်စေလိုသော အနွယ်အဆက်
သူတော်ကောင်းများ ဖြစ်ကြပါသည်။ မြတ်စွာဘုရားထား
ခဲ့သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားတော်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်
ပြုနိုင်သည့်အထိ ကောင်းမြတ်သည့် ကျင့်ဝတ်တရားနှင့်
အညီ အနွယ်အဆက် သူတော်ကောင်းများပီပီ ဆက်လက်
ကျင့်ကြံကြရန်။

နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုနိုင်သည့် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး
တရားတော်ကို ထိရောက်စွာ ကျင့်ကြံခြင်းမပြုသဖြင့်
အနွယ်အဆက် သူတော်ကောင်းများ ဖြစ်ကြပါလျက်
ကောင်းမြတ်သည့် ကျင့်ဝတ်တရားပြတ်သူ အဆုံးစွန်သော
သူ (အသုံးမကျသူ) မဖြစ်စေရန်။

ဘုရားရှင်တို့၏ကြီးမြတ်သော

မဟာကရုဏာတော်ဉာဏ်

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ပါဠိတော်မြန်မာပြန်တွင် မြတ်စွာဘုရားရှင်တို့၏ ကြီးမြတ်သော မဟာကရုဏာတော်ဉာဏ်များကို မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူပါ၏။

လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအားလုံးတို့အပေါ် သက်ရောက်သည့် မြတ်စွာဘုရား၏ မဟာကရုဏာတော်ဉာဏ်သည် အသေးစိတ်အားဖြင့် (၈၀) ကျော်ခန့် ရှိပါ၏။ ထိုမဟာကရုဏာတော်ဉာဏ်များ၏ အဆုံးသတ်တွင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဤသို့ မိန့်တော်မူပါ၏-

- ❖ ငါသည်သာလျှင်သံသရာမှ ကူးမြောက်ပြီးပြီ၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်ကား မကူးမြောက်ရသေး။
- ❖ ငါသည်သာလျှင် အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်မြောက်ပြီးပြီ၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်ကား မလွတ်မြောက်သေး။
- ❖ ငါသည်သာလျှင် ယဉ်ကျေး၏၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်ကား မယဉ်ကျေးသေး။
- ❖ ငါသည်သာလျှင် ငြိမ်းအေး၏၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်ကား မငြိမ်းအေးသေး။
- ❖ ငါသည်သာလျှင် သက်သာရာရပြီ၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်ကား သက်သာရာမရသေး။
- ❖ ငါသည်သာလျှင် ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ငြိမ်းပြီ၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်ကား မငြိမ်းရသေး။

- ❖ ငါသည်သံသရာမှ ကူးမြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍ သူတပါးကို ကူးမြောက်စေရန်၊
- ❖ အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်မြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍ သူတပါးကို လွတ်မြောက်စေရန်၊
- ❖ ယဉ်ကျေးပြီးသည်ဖြစ်၍ သူတပါးကို ယဉ်ကျေးစေရန်၊
- ❖ ငြိမ်းအေးပြီးသည်ဖြစ်၍ သူတပါးကို ငြိမ်းအေးစေရန်၊
- ❖ သက်သာရာရပြီးသည်ဖြစ်၍ သူတပါးကို သက်သာရာရစေရန်၊
- ❖ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ငြိမ်းပြီးသည်ဖြစ်၍ သူတပါးကို ငြိမ်းစေရန် စွမ်းနိုင်ပါ၏။

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ကိုယ်တိုင်ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ငြိမ်းအေးသကဲ့သို့ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကိုလည်း ကြီးမြတ်သော မဟာကရုဏာတော်ဉာဏ်ဖြင့် ရှုမြင်သုံးသပ်ပြီး သတ္တဝါအားလုံးကို ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ငြိမ်းအေးကြစေလိုပါ၏။

ထိုသို့ ငြိမ်းအေးနိုင်ကြရန် မြတ်စွာဘုရားထားခဲ့သော ကောင်းမြတ်သည့် ကျင့်ဝတ်တရား (မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး)ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုသည်အထိ ကျင့်ကြံအားထုတ်ကြရန် ဖြစ်ပေ၏။

ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်များ

သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာဟူသည့် အဆင့်လေးဆင့်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုနိုင်ရန် အားထုတ် ကျင့်ကြံကြိုးပမ်းနေကြကုန်သော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်သူတော်ကောင်း သူတော်စင်တို့သည်-

သံသရာမှ လွတ်မြောက်ပြီးဖြစ်သော ရဟန္တာအရှင်သူမြတ် များ၏-

- ❖ ဂုဏ်၊
- ❖ ကိလေသာကင်းစင်ပုံ၊
- ❖ ပြုမူနေထိုင်ပုံ၊
- ❖ ဝိပဿနာရှုပြီးမှ ရဟန္တာဖြစ်ပုံ၊
- ❖ သေရေး၊ နေရေး မတောင့်တပုံ၊
- ❖ တဏှာမရှိသဖြင့် ဘဝသစ်မဖြစ်ပုံ၊
- ❖ ဆီမီးတောက်ကဲ့သို့ငြိမ်းပုံ၊
- ❖ ဝန်ထုပ်များကိုပယ်ချပြီးဖြစ်ပုံ၊
- ❖ ဘဝနှောင်ကြိုးမရှိပုံ၊
- ❖ မှန်စွာသိ၍ လွတ်မြောက်နေပုံ၊
- ❖ သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုပုံ၊
- ❖ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုပုံ၊
- ❖ ဥဒါန်းကျူးရင့်တော်မူပုံ၊

၂၀

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

စသည့် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားထားသည်ကို သိရှိ
နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့် မိမိတို့ ကျင့်ကြံအားထုတ်လျက်ရှိသော
ဝိပဿနာ ဘာဝနာတရားသည် ပိုမိုအားကြီးသော ဝိပဿနာ
ဘာဝနာတရား ဖြစ်လာပေမည်။

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

အခန်း [၂]

ရဟန္တာ

သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်

- ရာဂစသည် မဖြစ်ခြင်း၊ ငြိမ်းခြင်းသည် သဥပါဒိ သေသနိဗ္ဗာန် ဖြစ်၏။
- ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်၏ အတွင်းသန္တာန်၌မြင်မှု၊ သိမှုရှိပါလျက်ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟတို့၏ကုန်ခြင်း၊ မဖြစ်ခြင်း၊ ငြိမ်းခြင်းကို သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ဓာတ် “ခန္ဓာအကြွင်းမရှိသော အငြိမ်းဓာတ်နိဗ္ဗာန်” ဟူ၍ ခေါ်ဆို၏။

အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်

အရိုအသေ အပူဇော်ခံထိုက်သော ရဟန္တာအရှင် သူမြတ်တို့သည်-

- ❖ အာသဝေါတရား ကိလေသာခပ်သိမ်းတို့ ကုန်ငြိမ်းခြင်း၊
 - ❖ အကျင့်မြတ်ကို ပြည့်စုံစွာ ကျင့်သုံးပြီးစီးခြင်း၊
 - ❖ လေးလံလှစွာ ဝန်ထုပ်ကြီးများကိုလည်း ချထားပြီးခြင်း၊
 - ❖ အရဟတ္တဖိုလ်သို့လည်း ရောက်ပြီးသူဖြစ်ခြင်း၊
 - ❖ ဘဝနှောင်ကြီးလည်း ကုန်ဆုံးကင်းကွာပြီးဖြစ်ခြင်း၊
 - ❖ မှန်စွာသိ၍ အပြည့်စုံ လွတ်မြောက်ခြင်း။
- တို့ကြောင့် ခန္ဓာအကြွင်းမရှိသော အငြိမ်းဓာတ်နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြု၍ အေးငြိမ်းသွားကြပေကုန်၏။

အခန်း(၂)
ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်
ရဟန္တာ

ရတနသုတ်ပရိတ်ဂါထာတော်

ခီဏံ ပုရာဏံ နဝ နတ္ထိ သမ္ဘဝံ။
ဝိရတ္တစိတ္တာ ယတိကေ ဘဝသ္မိံ။
တေ ခီဏဗီဇာ အဝိရုဠိဆန္ဒာ။
နိဗ္ဗန္တိ ဝိရာ ယထာယံ ပဒီပေါ။

ရတနသုတ်ပရိတ်ဂါထာတော်ထဲမှ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ဂုဏ်
ကို ချီးကျူးပြဆိုသောဂါထာဖြစ်ပါ၏။

အဓိပ္ပာယ်မှာ-

အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ

- ❖ ရှေးဟောင်းကံသည် အရဟတ္တမဂ်ဖိုလ်၏ အစွမ်းကြောင့် ကုန်ခန်းခဲ့လေပြီ။
- ❖ ဘဝသစ်ကို ဖြစ်စေနိုင်သော အသစ်ဖြစ်သောကံသည် လည်း မရှိပေ။

ရဟန္တာဆိုသည်မှာ

- ❖ မြင်တိုင်းကြားတိုင်းဒွါရ ၆-ပါးကပေါ်လာသမျှရုပ်နာမ်တွေကို ဝိပဿနာရှုပြီး၊
- ❖ ဝိပဿနာဉာဏ်အစဉ်ဖြင့်၊
- ❖ အရဟတ္တမဂ်ဖိုလ်ကိုရောက်ပြီး၊
- ❖ ကိလေသာလုံးဝကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါ၏။

အဆိုပါ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မှာ

- ❖ ကိလေသာမရှိသည့်အတွက်ကြောင့်၊
- ❖ ကံဟောင်းတွေက ဘဝသစ်အကျိုးကို မပေးနိုင်တော့ပါ။
- ❖ ထို့ကြောင့် ကံဟောင်းတွေ ကုန်ခန်းသွားပြီလို့ ဆိုရပါ၏။
- ❖ ကိလေသာမရှိသည့်အတွက်ကြောင့် အကုသိုလ်အမှုများကို လုံးဝဖြုလုပ်ခြင်း မရှိပါ။
- ❖ အကုသိုလ်အမှုမျိုးကိုတော့ ပြုပါ၏။

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်

- ❖ တရားလည်း ဟောကြားတော်မူပါ၏။
- ❖ တရားလည်း နာကြားတော်မူပါ၏။
- ❖ ဘုရားကို အရိုအသေပြု၍ ရှိခိုးတော်မူပါ၏။
- ❖ သိက္ခာဝါကြီးသော ရဟန်းတော်များကို အရိုအသေပြု၍ ရှိခိုးတော်မူပါ၏။
- ❖ မိမိမှာပိုလျှံနေသော ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း စသည်တို့ကို တစ်ပါးသူများအား ပေးလှူပါ၏။
- ❖ သီလအကျင့်ကို ရိုသေစွာ ကျင့်ပါ၏။
- ❖ ထိုသို့သော ကုသိုလ်အလုပ်များကို အခွင့်သာတိုင်းပြုလုပ်ပါ၏။
- ❖ သို့သော် ကိလေသာအဖော်မရှိတော့သည်အတွက်ကြောင့် အကျိုးပေးတတ်သော ကုသိုလ်ကံ မဖြစ်တော့ပါ။ ကြိယာတရားသာ ဖြစ်ပါ၏။
- ❖ ထိုကြောင့် “ဘဝသစ်ကိုဖြစ်စေနိုင်သော အသစ်ဖြစ်သော ကံသည်လည်း မရှိပေ” ဟု ရတနသုတ်တွင် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ကံကုန်အောင်ကျင့်နည်း

ကံဟောင်းတွေကုန်ခန်းပြီး၊ ကံသစ်တွေ မဖြစ်စေလိုလျှင် အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်ရောက်အောင် ကျင့်ကြံရှုမှတ်ပွားများ ရပါ၏။ ရှေးဦးစွာ သီလနှင့် ပြည့်စုံစေရပြီး၊ သီလပြည့်စုံပြီးသည့် အခါ သမာဓိ ပညာ အကျင့်များကို ကျင့်ကြံရှုမှတ်ပွားများရန် ဖြစ်ပါ၏။ သမာဓိမှ ဈာန်ရအောင် ကျင့်ကြံပြီး ထိုဈာန်ကို အခြေပြု၍ ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်ရန် ဖြစ်ပါ၏။ ဈာန်ရအောင် အားမထုတ်နိုင်လျှင် မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်မှာ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားထားတော်မူသောနည်းများအရ ဒွါရ ၆-ပါးက ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်နေသော ရုပ်နာမ်တရားများကို ရှုမှတ်ပွားများအားထုတ် ရန်ဖြစ်ပါ၏။

ဝိပဿနာရှုပြီးမှ အရဟတ္တဖိုလ်ရသည်

ဒါနကုသိုလ်ကြောင့် အရဟတ္တဖိုလ်အကျိုးကို ရသည်ဆို သော်လည်း ဝိပဿနာမရွတ် အလိုလိုမရနိုင်ပါ။ ဝိပဿနာ ရှုမှတ် ပြီးမှသာ ရနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အနာဂါမ်က အရဟတ္တ မဂ်ဖိုလ်ရအောင် ရည်ရွယ်ပြီး ဝိပဿနာရှုလျှင် ဝိပဿနာဉာဏ် ရင့်သန်ပြည့်စုံသည်အခါ အရဟတ္တမဂ်ဖိုလ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို မျက် မှောက်ပြုပြီး ရဟန္တာ ဖြစ်ပါ၏။

ရဟန္တာအရုပ်မြတ်တို့သည်-

- ❖ နောင်အနာဂတ်ဘဝ၌ တပ်မက်ခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိ ကုန်၏။ တပ်မက်လိုချင်ခြင်း ကင်းကုန်၏။
- ❖ ရဟန္တာတို့သည် လက်ရှိဘဝ၌လည်း သာယာမှု မရှိပါ။ နောင်ဘဝကိုလည်း လိုချင်တောင့်တမှု မရှိပါ။

ရဟန္တာမှာ သေရေး နေရေး မတောင့်တ

နာဘိနန္ဒာမိ မရဏံ ၊ နာဘိနန္ဒာမိ ဇီဝိတံ။
ကာလဉ္စ ပဋိကင်္ခါမိ ၊ နိဗ္ဗိသံ ဘတကော ယထာ။

နာဘိနန္ဒာမိ မရဏံ

ရဟန္တာသည် သေခြင်းကို မနှစ်သက်မတောင့်တပါ။
ရဟန္တာများမှာ သေပြီးကောင်းစားချမ်းသာတာကိုလည်း မတောင့်တ
သည့်အတွက်ကြောင့် သေခြင်းကိုလည်း အလိုမရှိကြပါ။

နာဘိနန္ဒာမိ ဇီဝိတံ

ယခုဘဝ၌ အသက်ရှင်နေခြင်းကိုလည်း ရဟန္တာသည်
အလိုမရှိပါ။ ရဟန္တာများမှာ လိုချင်နှစ်သက်မှုတော့၊ လုံးဝမရှိ
သည့်အတွက်ကြောင့် ယခုဘဝ အသက်ရှင်နေခြင်းကိုလည်း
မနှစ်သက်ပါ။ အလိုမရှိကြပါ။

ရဟန္တာများမှာ ဒေါသကလည်း လုံးဝမရှိသည့်အတွက်
ကြောင့် သေခြင်းကိုလည်း မနှစ်သက်၊ အလိုမရှိကြပါ။

ကာလဉ္စ ပဋိကင်္ခါပိ၊ နိဝိသံ ဘဝဏော ယထာ

သို့ဖြစ်ပါ၍ မည်သည်ကို အလိုရှိသနည်းဟုဆိုပါလျှင်
ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရမည့်ကာလကိုသာလျှင် မျှော်လင့်၏။ အစားလုပ်သူ
သည် လုပ်ခကို မျှော်လင့်တောင့်တသကဲ့သို့ပင် ဖြစ်၏။

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် သေခြင်းကို အလိုမရှိပါ။ အသက်ရှင်
နေခြင်းကိုလည်း အလိုမရှိပါ။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရမည့်အချိန်ကာလ
ကိုသာ အလိုရှိကြပါ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရ
သည့်အချိန်ကျမှ ခန္ဓာငါးပါးဆိုသော ဝန်ထုပ်ကြီးက ကျသွားမှာ
ဖြစ်လို့ပင် ဖြစ်ပါ၏။

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မှာ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်
ဆိုသော ခန္ဓာငါးပါးကို လေးလံသော ဝန်ထုပ်ကြီးများဟု ထင်မြင်
ကြပါသည်။

အစမထင်အောင် အလွန်ရှည်ကြာသော သံသရာ ကာလ
ပတ်လုံး ထမ်းဆောင်လာခဲ့ရသော ခန္ဓာဝန်ထုပ်ကြီးကို ပရိနိဗ္ဗာန်
စုတိ ကာလကျမှ စွန့်ချနိုင်ကြမည်။

ထို့ကြောင့် ရဟန္တာအရှင်မြတ်တွေသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရမည့်
အချိန်ကာလကိုသာ မျှော်လင့်အလိုရှိကြပါ၏။

ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည် နောင်အနာဂတ်ဘဝ၌ တပ်မက်ခြင်းကင်းသောစိတ် ရှိကုန်၏။ တပ်မက်လိုချင်ခြင်း ကင်းကုန်၏။ ထိုရဟန္တာသခင်ပညာရှိတို့သည် မစည်ပင် မဖြစ်ပွားသော အလိုဆန္ဒရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်လိုသော တဏှာဆန္ဒမဖြစ်ကြသောကြောင့် ကုန်ပြီးသော မျိုးစေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ဘဝအသစ်ဖြစ်ရန် မျိုးစေ့ကုန်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ရုပ်နာမ်ခန္ဓာအသစ်မဖြစ်တော့ဘဲ ငြိမ်းကြလေကုန်၏။

ရဟန္တာမှာ တဏှာမရှိသဖြင့် ဘဝသစ်မဖြစ်

ရဟန္တာအရှင်မြတ်တွေမှာ ဘဝသစ်၌တပ်မက်လိုချင်သော တဏှာမရှိကြသည့်အတွက် ဘဝသစ်ဖြစ်ရန်ဝိညာဏ် မျိုးစေ့ကုန်ခမ်းသွားကြပြီ ဖြစ်၏။

“ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံတို့သည် ပေါက်ရောက်ဖြစ်ပွားရာ လယ်မြေပေတည်း၊ ကံနှင့်တကွဖြစ်သော ဝိညာဏ်သည် မျိုးစေ့ပေတည်း၊ လိုချင်တပ်မက်မှုတဏှာသည် အရည်အစိုဓာတ်ပေတည်း” ဟု အင်္ဂုတ္တရတိကနိပါတ် ၂၂၄-ပါဠိတော်အရ ကံနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်ဝိညာဏ်သည် မျိုးစေ့ဖြစ်၏။ တဏှာဆိုသော ရေဓာတ် အစိုဓာတ်ရှိနေလျှင် ကမ္မဝိညာဏ်သည် သေခါနီးကာလမှာ ကံ၊ ကမ္မနိမိတ်၊ ဂတိနိမိတ်ဆိုသော အာရုံကို သန်သန်စွမ်းစွမ်း အာရုံပြုပြီး ဖြစ်လာ၏။

ထိုစုတိစိတ်ဖြင့် သေသွားလျှင် အဆိုပါ ကံအစရှိသော အာရုံကိုပဲ အာရုံပြုပြီး ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်အညောက် အပင်ပေါက် လာ၏။

ရဟန္တာမှာတော့ တဏှာရေက မရှိတော့သည့်အတွက် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီးမှာ ကံ၊ ကမ္မနိမိတ်၊ ဂတိနိမိတ် မထင်တော့ပါ။ ကံ၊ ကမ္မနိမိတ်၊ ဂတိနိမိတ်တို့ကို အာရုံပြုသော ကမ္မဝိညာဏ်စိတ် လည်းမဖြစ်ပါ။ ကြိယာဈာန်စိတ်များနှင့် ထိုဈာန်ကိုဆင်ခြင်သော ပစ္စဝေက္ခဏာကြိယာစိတ်များ သို့မဟုတ် ထင်ပေါ်တိုင်းသော သင်္ခါရတို့ရှိသော ဝိပဿနာကြိယာစိတ်များသာ ဖြစ်ကြပါ၏။

အဆိုပါ ဈာန်ပစ္စဝေက္ခဏာ ဝိပဿနာကြိယာစိတ်များ၏ အခြားမဲ့မှာ ပရိနိဗ္ဗာန်စုတိစိတ်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူကြ၏။

ထိုသို့ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီးမှာ ကံ၊ ကမ္မနိမိတ်၊ ဂတိနိမိတ်တွေ မထင်ပါ။

ကမ္မဝိညာဏ်ဆိုသော ဘဝမျိုးစေ့မရှိသည့်အတွက်ကြောင့် ပရိနိဗ္ဗာန်စုတိစိတ်၏ အခြားမဲ့မှာ ဘဝသစ် ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ် အညောက် အပင်မပေါက်လာတော့ဘဲ ရုပ်၊ နာမ်၊ သင်္ခါရ အားလုံး ချုပ်ငြိမ်းသွားပါ၏။

ထို့ကြောင့် ကုန်ပြီးသောမျိုးစေ့ ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဘဝသစ် ဖြစ်ရန် ကမ္မဝိညာဏ်မျိုးစေ့ ကုန်ခန်းပြီးဖြစ်သောကြောင့် ရုပ်နာမ် ခန္ဓာ အသစ်မဖြစ်တော့ဘဲ ငြိမ်းလေကုန်၏ဟု မြတ်စွာဘုရားက ဟောတော်မူပါ၏။

ဆီမီးတောက်ငြိမ်းတာနှင့်တူသည်

မြတ်စွာဘုရား၏ အမိန့်တော်အရ ရတနသုတ်ပရိတ်ကို အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်က ဝေသာလီမြို့တော်မှာ လှည့်ပြီးရွတ်ဖတ် နေပါ၏။

ထိုဂါထာကို ရွတ်ဖတ်နေဆဲမှာ ထွန်းညှိပူဇော်ထားသော ဆီမီးတစ်ခု မီးစာရော ဆီရော ကုန်ပြီး ရုတ်တရက် ငြိမ်းသွား ပါ၏။

အယံ ပဒီပေါ နိဗ္ဗာတိယထာ နိဗ္ဗန္တိ

ဤဆီမီးသည် ငြိမ်းသွားသကဲ့သို့ ငြိမ်းတော်မူကုန်၏ဟု အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်က ရွတ်ဆိုတော်မူပါ၏။

ထို့ကြောင့် ရဟန္တာဟုခေါ်ရသည် ရုပ်နာမ်ခန္ဓာအစဉ်သည် ပရိနိဗ္ဗာန်စုတိစိတ်ဖြင့် ဆီမီးတောက်ကလေး ငြိမ်းသလိုပင် ငြိမ်း သွားပါ၏။

ဆီမီးခွက်မှာ ဆီနဲ့ မီးစာကုန်သွားသည့်အခါ နောက်ဆုံး တောက်လောင်သည့် မီးတောက်ကလေး အထက်ဖက်မှာ အခိုး အငွေ့ဖြစ်ပြီး ဟုတ်ခနဲ ပျောက်သွားလျှင် မီးတောက်အသစ် မပေါ် လာတော့သည့်အတွက် တစ်ခါတည်း လုံးဝပျောက်သွားပါ၏။

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတွေ ချုပ်ငြိမ်းပုံမှာလည်း ထိုနောက်ဆုံးသော မီးတောက်ကလေးငြိမ်းပုံနှင့် တူပါ၏။

ပရိနိဗ္ဗာန်စုတိစိတ်နှင့်တကွ နောက်ဆုံး ရုပ်နာမ်တွေ ချုပ်
ပျောက်သွားသည့်အခါမှာ ဘဝသစ်ရုပ်နာမ်တွေ မဖြစ်ပေါ်လာ
သည့်အတွက် တခါတည်း ငြိမ်းပါ၏။ ထိုကဲ့သို့ငြိမ်းခြင်းသည်
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဟု ခေါ်ရသော ရုပ်နာမ်ခန္ဓာများ ငြိမ်းသွားခြင်းပင်
ဖြစ်၏။

ရဟန္တာဆိုတာသည်လည်း ရုပ်နာမ်ခန္ဓာအစဉ်မျှသာ ဖြစ်
၏။ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာအစဉ်မှ အလွတ်ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါဟု အသီးအခြား
မရှိပါ။

ထို့ကြောင့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် ငြိမ်းအေးသည်ဆိုသည်မှာ
ရဟန္တာဟုခေါ်ရတဲ့ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာအစဉ် အသစ်မဖြစ်ပေါ်လာတော့
ဘဲ ပြတ်စဲချုပ်ငြိမ်းသွားခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

တေ ဝိဏဗီဇာ အဝိရူဠိဆန္ဒာ
နိဗ္ဗန္တိ ဓိရာ ယထာယံ ပဒီပေါ။

အနာဂတ်ဘဝ၌ တပ်မက်လိုချင်ခြင်း ကင်းကုန်သော ထို
ရဟန္တာသခင်ပညာရှင်တို့သည် ဖြစ်လိုသည့် တဏှာဆန္ဒမရှိကြ
သောကြောင့် ဘဝသစ်ဖြစ်ရန် ကံဝိညာဏ်မျိုးစေ့ကုန်ပြီး ဖြစ်ကြ
သောကြောင့် ဆီနှင့် မီးစာကုန်၍ ဟုတ်ခနဲ ငြိမ်းသွားလေသော
ဆီမီးကဲ့သို့ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာအသစ် မဖြစ်တော့ဘဲ ပြတ်စဲချုပ်ငြိမ်း
တော်မူကြလေကုန်၏ဟု အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်က ရွတ်ဖတ်မိန့်ဆို
တော်မူခဲ့ပါ၏။

ထန်းငုတ်တိုနှင့်တူသည်

သမ္မုသသုတ် အရမြင်မှုစသည်ကိုရှုမှတ်၍ အနိစ္စ စသည် ဖြင့်သိလျှင် ထိုမြင်မှုစသည်နှင့်စပ်ပြီး တဏှာမဖြစ်နိုင်တော့ဘဲ တဒင်္ဂအားဖြင့် ကင်းငြိမ်းကြောင်း အလွန်ပင် ပေါ်လွင်ထင်ရှား ပါ၏။

ထိုဝိပဿနာက ရင့်သန်ပြည့်စုံလို့ အရဟတ္တမဂ်ဖိုလ်သို့ ရောက်သည့်အခါ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၏အစွမ်းကြောင့် ကိလေသာ တွေ အကုန်လုံး ကင်းစင်သွားပါ၏။ ကံဟောင်းတွေက ဘဝ အကျိုး မပေးနိုင်တော့ဘဲ အစွမ်းသတ္တိ ကုန်သွားပါ၏။ ကံအသစ် တွေလည်း ထပ်မံမဖြစ်ပေါ်တော့ပါ။

ထို့ကြောင့် ပရိနိဗ္ဗာန်စုတိစိတ်ချုပ်သည်မှ နောက်၌ရုပ်နာမ် အသစ်မဖြစ်လာတော့ဘဲ ခန္ဓာအစဉ်လုံးဝပြတ်စဲသွားပါ၏။ ထို့သို့ ခန္ဓာအစဉ် လုံးဝပြတ်စဲသွားခြင်းသည် ကိလေသာရော ခန္ဓာရော အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ငြိမ်းသော အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန် ဖြစ်ပါ၏။

ထိုသို့ ငြိမ်းခြင်းသည် အရဟတ္တမဂ် ခဏကတည်းက ပြီးစီး ခဲ့ပါ၏။ သို့သော် ခန္ဓာငြိမ်းပုံမှာ ပရိနိဗ္ဗာန်စုတိ၏ အခြားမဲ့ကျမှ ထင်ရှားပါ၏။

ဥပမာအနေဖြင့် ထန်းပင်ငုတ်တိုနှင့် တူပါ၏။ ထန်းပင်ငုတ် တိုဟာ လယ်ဆစ်မှ ခါးလယ်မှ ကျိုးပြတ်သွားကတည်းကပင်

သေပါ၏။ အညွန့်အတက် မပေါက်နိုင်တော့ပါ။ သို့သော် ထန်း
ငုတ်တိုကြီး ရှိနေသဖြင့် ထန်းပင်ကြီးရှိနေသလို ထင်ရပါ၏။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဆွေးမြည့်ပြီး ထန်းငုတ်တိုကြီးပါ လုံးဝ
မရှိတော့မှပင် ထန်းပင်ကြီး မရှိတော့ကြောင်း ပိုပြီးထင်ရှားပါ၏။

ထိုထန်းငုတ်တိုကြီးကဲ့သို့ပင် အရဟတ္တမဂ်ခဏမှစပြီး
ကိလေသာလည်း မဖြစ်နိုင်တော့ပါ။ ကံကြောင့် ဘဝသစ်ခန္ဓာ
လည်း မဖြစ်နိုင်တော့ပါ။

ပရိနိဗ္ဗာန်စုတိ၏ အခြားမဲ့မှစ၍ ခန္ဓာအသစ်မဖြစ်လာတော့
ဘဲ လုံးဝချုပ်ငြိမ်းသွားခြင်းသည် ထန်းငုတ်တိုကြီးလုံးဝ ပျောက်
သွားသလိုပင် ဖြစ်ပါ၏။

ရဟန္တာမှာ ကိလေသာကင်းနေလို့ ကိလေသာ ဆင်းရဲ၊
စိတ်ဆင်းရဲမရှိပါ။ သို့သော် ရုပ်ခန္ဓာကရှိနေသည့်အတွက် ကိုယ်
ဆင်းရဲ မကင်းသေးပါ။ ပြုပြင်ပေးရတဲ့ သင်္ခါရဆင်းရဲလည်း ရှိနေ
ပါသေးသည်။

ဒါကြောင့် ပရိနိဗ္ဗာန်မစံမီမှာ လုံးဝအေးငြိမ်းချမ်းသာမှုကို
မရသေးသော်လည်း ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသည့်အခါ ဆင်းရဲအားလုံး
အကုန်ငြိမ်းပြီး လုံးဝအေးငြိမ်းမှုကို ရသွားပါ၏။

ရဟန္တာသည် ကုသိုလ်အမှုကို မပယ်ပါ

ရဟန္တာများမှာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ ကိလေသာတွေ ကင်းနေသည့်အတွက် အကုသိုလ်အမှုကို ပြုလုပ်ခြင်းမရှိပါ။ ကုသိုလ်အမှုတွေကို အကြောင်းအားလျော်စွာပြုပါသည်။ မိမိမှာ ပိုနေသည့် ဆွမ်းသင်္ကန်း စသည်များကို အခြားရဟန်းများအား ပေးလှူပါသည်။ သီလသိက္ခာပုဒ်များကို ရှိရှိသေသေ စောင့်ရှောက်ပါသည်။ တရားဟောခြင်း၊ တရားနာခြင်း၊ မေတ္တာ စသော သမထဘာဝနာပွားများခြင်း၊ ဈာန်သမာပတ်ဝင်စားခြင်း၊ ဝိပဿနာရှုခြင်း၊ မြတ်စွာဘုရားကိုရှိခိုးခြင်း၊ စေတီတော်ကိုရှိခိုးခြင်း၊ မထေရ်များကို အရိုအသေပြုခြင်း၊ ဝေယျာဝစ္စကိစ္စကြီးငယ်များကို အခွင့်သင့်သည်အားလျော်စွာ ဆောင်ရွက်ခြင်း စသည်တို့ကို ပြုလုပ်ပါသည်။

သို့သော် အဆိုပါ ကုသိုလ်အမှုများကို ပြုသည့်အတွက် အကျိုးပေးတတ်သော ကုသိုလ်ကံမဖြစ်ပေါ်ပါ။ အကျိုးမပေးတတ်သော ကြိယာစိတ်များသာ ဖြစ်ပါ၏။

နမက္ကာရဘုရားရှိခိုးထဲမှာ - “ကုသလံ ကုသလံ-ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကို၊ ဧဟံပယ်စွန့်တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပါ၏” ဟု ပါရှိပါ၏။

ဘုရားနှင့် ရဟန္တာသည် ကိလေသာပယ်ပုံခြင်း၊ ကံပယ်ပုံခြင်းအားဖြင့် အတူတူဖြစ်ပါ၏။ မြတ်စွာဘုရားက ဝါသနာကိုလည်း ပယ်နိုင်ပါ၏။ သာဝကရဟန္တာများမှာတော့ ဝါသနာကို မပယ်နိုင်ပါ။

ထိုဘုရားရှိခိုးထဲမှာ ကုသိုလ်ကို ပယ်စွန့်တယ်ဆိုတာ အရဟတ္တမဂ်၏အစွမ်းကြောင့် ကိလေသာမရှိတော့သည့်အတွက် အကျိုးပေးတတ်သောကုသိုလ်ကံ မဖြစ်တာကို ဆိုလိုရင်းဖြစ်ပါ၏။

ပဋိသန္ဓေနှင့် ပဋိသန္ဓေကင်းခြင်း

ဆက်စပ်ပြီးဖြစ်နိုင်တဲ့ ပဋိသန္ဓေခန္ဓာတွေရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး ဆင်းရဲမငြိမ်းသေးပါ။ သင်္ခါရနယ်ပယ်မှာပင်ရှိနေပါ၏။

ပဋိသန္ဓိသင်္ခါရ၊ အပဋိသန္ဓိနိဗ္ဗာန်

ပဋိသန္ဓိဒါမဂ်ပါဠိတော်မှာ အထက်ပါ ပါဠိတော်အတိုင်း- ဘဝဟောင်းနှင့် ဆက်စပ်၍ ဖြစ်ခြင်းသည် သင်္ခါရတို့ပေတည်း၊ ဘဝဟောင်းနှင့် ဆက်စပ်၍ မဖြစ်ခြင်းသည် နိဗ္ဗာန်ပေတည်း ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူပါ၏။

ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာ ဘဝဟောင်းမှ သေတိုင်းသေတိုင်း ဆက်စပ်ပြီး ဘဝသစ်တွေ ဖြစ်ဖြစ်နေမှာဖြစ်ပါ၏။ အကန့်အသတ် မရှိပါ။ သေသေချာချာ စဉ်းစားကြည့်ရင် ကြောက်စရာ ဖြစ်ပါ၏။

အဲဒီ ဆက်စပ်ဖြစ်မည့်ဘဝတွေထဲမှာ ငရဲဘဝတွေ၊ ပြိတ္တာဘဝတွေ၊ တိရစ္ဆာန်ဘဝတွေကသာပြီးများမှာ ဖြစ်ပါ၏။ အလွန်ပင် ကြောက်စရာကောင်းပါ၏။

သောတာပန်မှာတော့ ကာမဘုံချည်းမှာ အများဆုံး ခုနှစ်
ဘဝသာ ဖြစ်ရပါမည်။ လူ့ဘဝ၊ နတ်ဘဝ စသော ကောင်းမြတ်
သော ဘဝတွေချည်းပင် ဖြစ်ပါ၏။ ထိုခုနှစ်ဘဝထဲမှ နောက်ဆုံး
ဘဝမှာ ရဟန္တာဖြစ်ပြီး ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံရပါမည်။

သကဒါဂါမ်မှာ ကာမဘုံတွင် တစ်ဘဝသာဖြစ်ပြီး ရဟန္တာ
ဖြစ်မည်။

အနာဂါမ်မှာ သုဒ္ဓါဝါသငါးဘုံမှာ အများဆုံး ငါးဘဝဖြစ်
ပြီး ရဟန္တာဖြစ်မည်။

ဘဝသစ်မှာ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း သင်္ခါရနယ်ပယ်ထဲမှာ
ချည်းပင် ရှိနေပါ၏။

ရဟန္တာမှာ ကိလေသာနှင့်ကံ လုံးဝကင်းသောကြောင့်
ပရိနိဗ္ဗာန်စုတိ၏ အခြားမဲ့မှာ ဝိပါက်၊ ရုပ်၊ နာမ်၊ ခန္ဓာများ
ဆက်စပ်၍ ဖြစ်ခြင်းမရှိတော့ပါ။ ဝဋ်ဆင်းရဲဟူသမျှ လုံးဝ
ကင်းငြိမ်းသွားပါ၏။

၎င်းသည် ဘဝဟောင်းနှင့် ဆက်စပ်၍မဖြစ်ခြင်းသည်
အငြိမ်းဓာတ်နိဗ္ဗာန်ပေတည်းဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်
မူသော နိဗ္ဗာန်အစစ်ပင် ဖြစ်ပါ၏။

၃၈

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

ဝန်ထုပ်များကို ပယ်ချပြီး ဖြစ်နေပြီ

ဝန်ထုပ်ကြီး ၃-ခု

လောကမှာ သုံးတင်းဝင် ဆန်အိတ်ကြီးများ ထမ်းနေတဲ့ သူမှာ လေးလံပင်ပန်းနေသကဲ့သို့ သတ္တဝါတွေမှာ အလွန်လေးလံသော ဝန်ထုပ်ကြီးတွေကို ထမ်းဆောင်နေကြရပါ၏။

(၁) ကိလေသာဝန်ထုပ်ကြီး

လောဘ၊ ဒေါသ အစရှိသော ကိလေသာတွေ ခိုင်းသမျှ လုပ်နေကြရခြင်းသည် ကိလေသာဝန်ထုပ်ကြီးကို ထမ်းနေကြရခြင်းဖြစ်ပါ၏။ သူ့အသက်သတ်ခြင်း၊ သူ့ဥစ္စာခိုးယူခြင်း အစရှိသော မကောင်းမှုတွေကို ပြုကြခြင်းသည်လည်း ထို ကိလေသာဝန်ထုပ်ကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။ မနေနိုင်မထိုင်နိုင်ဖြစ်ပြီး ကိလေသာအလိုအတိုင်း လိုက်ပြီးပြုကြရပါ၏။ ထိုသို့ ပြုမိကြသည့်အတွက် အပါယ်လေးပါး ကျရောက်ပြီး ဆင်းရဲကြရပါ၏။ ၎င်းသည် ကိလေသာဝန်ပိပြီး ဒုက္ခရောက်ကြရခြင်းပင် ဖြစ်ပါ၏။

(၂) အဘိသင်္ခါရဝန်ထုပ်ကြီး

အဘိသင်္ခါရဆိုသော ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံများကို ပြုမိသည့်အတွက် ဘဝသစ်တွေမှာ ဖြစ်ကြရပါ၏။ အကုသိုလ်

ကံကြောင့် အပါယ်လေးပါးမှာဖြစ်ပြီး အလွန်အမင်း ဆင်းရဲကြ
ရပါ၏။ ကုသိုလ်ကံကြောင့် သုဂတိဘဝမှာဖြစ်ပြီး အတော်အသင့်
သက်သာရာ ရသော်လည်း အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်း၊ အစရှိ
သော ဆင်းရဲများကို ခံစားနေကြရပါ၏။

ထိုကဲ့သို့ ဘဝအကျိုးပေးတတ်သောကံတွေကို အလိုမရှိကြ
သော်လည်း မပယ်မချနိုင်ကြပါ။ ထမ်းဆောင်မြဲ ထမ်းဆောင်
နေကြရပါ၏။

အကုသိုလ်ကိုပြုမိလျှင် ထိုအကုသိုလ်ကံက အကြောင်း
ညီညွတ်သောအခါ အပါယ်လေးပါး ပစ်ချပြီး ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်
စေပါ၏။ လူ့ဘဝရောက်လာပြန်လျှင်လည်း အသက်တိုခြင်း၊
အနာများခြင်း၊ စားသုံးစရာမရှိ ဆင်းရဲခြင်း စသော မကောင်း
ကျိုးတွေ ရရှိပါမည်။

ကုသိုလ်ကံက မြင့်တင်ပေးလို့ လူ့ဘဝ နတ်ဘဝ ရောက်
နေရသော်လည်း အကုသိုလ်ကံက အကျိုးမပေးရသေးလျှင်
မကောင်းကျိုးပေးဖို့ရာ အသင့်ရှိနေပါ၏။ မည်သည့်အရပ်မှာမှ
တိမ်းရှောင်နေလို့ မရပါ။

အကုသိုလ်ကံကို ပြုမိလျှင် ဘဝပေါင်း ကမ္ဘာပေါင်း
များစွာကြာသော်လည်း သူ့အလိုလို မပျောက်ပါ။ အကြောင်း
ညီညွတ်သောအခါ မကောင်းကျိုးများကို ပေးဦးမှာ ဖြစ်ပါ၏။

ထိုအကုသိုလ်ဝန်ထုပ်ကြီးကို ကြေပျောက်စေနိုင်သော
အလုပ်မှာ တစ်ခုသာ ရှိပါ၏။ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်သော
အလုပ်ပင် ဖြစ်ပါ၏။

ဝိပဿနာအလုပ်အားထုတ်၍ သောတာပတ္တိမဂ်ကို ရောက်သွားသည့်အခါ အပါယ်လေးပါး ပစ်ချမည့် အကုသိုလ်ကံများ အကုန်ငြိမ်းပါ၏။

အရဟတ္တမဂ်ရောက်ပြီး ရဟန္တာဖြစ်သည့်အခါ ဘဝသစ် ဖြစ်စေမည့် ကုသိုလ်ဝန်ထုပ်များလည်း အကုန်ငြိမ်းပါ၏။

(၃) ခန္ဓာဝန်ထုပ်ကြီး

အဘိသင်္ခါရ ရှိနေသည့်အတွက် ဘဝဟောင်းက သေတိုင်း သေတိုင်း ဘဝအသစ် ဖြစ်ဖြစ်နေကြရပါ၏။ ဘဝသစ် ဖြစ်ရာမှာ ခန္ဓာငါးပါးဆိုသော ဝန်ထုပ်ကြီးကို ရနေပါ၏။ ထိုခန္ဓာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နေကြရပါ၏။

ရုပ်ခန္ဓာဝန်အတွက် အာရုံကောင်းတွေကို ရှာကြံပေးသော အားဖြင့် ဝေဒနာဝန်ထုပ်ကိုလည်း ထမ်းဆောင်နေကြရပါ၏။ ထို့အတူပင် သညာကောင်း၊ သင်္ခါရကောင်း၊ စိတ်ဝိညာဏ်ကောင်းတွေ ဖြစ်အောင်လည်း ပင်ပန်းကြီးစွာ လုပ်ကိုင်ပြီး ထမ်းဆောင်နေကြရပါ၏။

မကျမ်းမာသည့်အခါ အိုမင်းသည့်အခါများမှာ ခန္ဓာဝန်လေးကြောင်း ပိုပြီးထင်ရှားသိမြင်တတ်ကြပါ၏။

အဲဒီခန္ဓာဝန်ကို ဆောင်ရတာဟာ တစ်ခဏလေးလည်း မဟုတ်ပါ။ ခဏလောက်ချထားချင်၍လည်း မဖြစ်ပါ။ နားခွင့်လည်းမရပါ။ သံသရာတစ်လျှောက်လုံး ထမ်းဆောင်လာခဲ့ကြရပါ၏။ ကိလေသာမကင်းသေးလျှင် နောင်ကာလမှာလည်း

အကန့်အသတ်မရှိ ထမ်းဆောင်သွားရပါမည်၊ အလွန်လေးသော ခန္ဓာဝန်ကြီး ဖြစ်ပါ၏။

အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ကိလေသာ၊ ကံနှင့် ခန္ဓာတွေကို ဝန်ထုပ်ကြီး သုံးခု ဟု ဆိုခြင်းဖြစ်ပါ၏။ ကိလေသာဝဋ်၊ ကမ္မ ဝဋ်၊ ဝိပါကဝဋ်ဆိုသော ဝဋ်သုံးပါးနှင့်လည်း သဘောအားဖြင့် တူပါ၏။

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မှာ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ကိလေသာကို ပယ် ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ကိလေသာဝန်ထုပ်ကို ချထားပြီးဖြစ်နေ ပါ၏။

ကိလေသာမရှိသဖြင့် ကံဟောင်းများလည်း အကျိုးမပေး နိုင်တော့ပါ။ ကံသစ်လည်း မဖြစ်တော့ပါ။

ထို့ကြောင့် အဘိသင်္ခါရဝန်ထုပ်ကိုလည်း ချထားပြီး ဖြစ် နေပါ၏။

ကံဆိုသော အဘိသင်္ခါရဝန်ထုပ်ကို ချထားပြီးဖြစ်သော ကြောင့် ဘဝသစ်ခန္ဓာ မဖြစ်နိုင်တော့ပါ။ ထို့ကြောင့် ခန္ဓာဝန်ထုပ် ကိုလည်း ချထားပြီး ဖြစ်နေပါ၏။

ထိုဝန်ထုပ်ကြီးသုံးခုစလုံးကို ပယ်စွန့်ချထားပြီးဖြစ်သော ကြောင့် “ချထားပြီးသော ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုး ရှိ၏၊ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုး များကို ချထားပြီးဖြစ်၏” ဟု ချီးကျူးထားခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ဘဝနှောင်ကြိုးလည်း မရှိတော့ပြီ
ပရိက္ခိကာဘဝသံယောဇဉော

ရဟန္တာမှာ ဘဝနှောင်ကြိုးလည်း မရှိတော့ပါ။ ရဟန္တာ
မှာ ဘဝနှောင်ကြိုး ကင်းသည်ဆိုရာမှာ အလွန်မြင့်မြတ်လှပါ၏။

ဘဝသံယောဇဉ် ဘဝနှောင်ကြိုးရှိနေတဲ့ သတ္တဝါတွေမှာ
ဘဝဟောင်းက သေတိုင်းသေတိုင်း ဘဝသစ်မှာ ဖြစ်ဖြစ်နေကြရ
ပါ၏။ များသောအားဖြင့် ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်
ဆိုသော အပါယ်ဘဝတွေမှာ ဖြစ်ကြရတာက များလှပါ၏။

တစ်ခါတစ်ရံ ကုသိုလ်ကံကြောင့် သုဂတိဘုံဘဝကို ရောက်
နေရသော်လည်း ဖြစ်လွယ်ပြုလုပ်သော အကုသိုလ်ကံကြောင့်
မကြာခင်ပဲ အပါယ်လေးပါး ပြန်ရောက်နေကြပြန်ပါ၏။

ပမတ္တဿ စတုဂ္ဂါရောအပါယာ
သကဂေဟသဒိကာ

ထို့ကြောင့် ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာမှာ မေ့မေ့လျော့လျော့နေ
သော ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အား အပါယ်လေးဘုံတို့သည် ကိုယ်ပိုင်အိမ်
နှင့် တူကြသည် ဟု ပြဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ရဟန္တာအရှင်မြတ်များမှာ အဲဒီဘဝနှောင်ကြိုးကို အရဟတ္တ
မဂ်ဖြင့်ပယ်ပြီး ဖြစ်နေပါ၏။ ဘဝနှောင်ကြိုးမရှိသဖြင့် ဘဝဆင်းရဲ
များမှ လွတ်မြောက်ပြီး နိဗ္ဗာန်ရောက်ရပါ၏။ ထို့ကြောင့် ဘဝ
နှောင်ကြိုးမရှိခြင်းဆိုသည်မှာ အလွန်တရာပင် မြင့်မြတ်လှပေ၏။

မှန်စွာသိ၍ လွတ်မြောက်နေပြီ

၄၃

ထိုသို့ ဘဝနှောင်ကြီးကင်းသည်ဆိုရာမှာလည်း အမှန်
အတိုင်းသိပြီး လွတ်မြောက်ပါမှ ပြီးစီးခြင်းသို့ ရောက်ရှိပါ၏။

မှန်စွာသိ၍ လွတ်မြောက်နေပြီ

သမ္မာဒညာဝိမုတ္တော

မှန်စွာသိ၍ လွတ်မြောက်ပါပြီ

သင်္ခါရဆင်းရဲငြိမ်းသော နိဗ္ဗာန်ကို အမှန်အတိုင်း အပြည့်
အစုံသိပြီးမှ လွတ်မြောက်ပါ၏။ သောတာပန်သည်လည်း နိဗ္ဗာန်
ကိုသိပြီး သောတာပတ္တိဖိုလ်ဖြင့် လွတ်မြောက်ပါ၏။ အပါယ်
လေးပါးဆိုင်ရာ ကိလေသာကံများနှင့် ခုနှစ်ဘဝထက် ပိုလွန်ပြီး
ဖြစ်စေနိုင်သော ကိလေသာကံများမှ လွတ်မြောက်ပါ၏။ သကဒါ
ဂါမ်မှာလည်း တစ်ဘဝအထိ ပိုလွန်ပြီးဖြစ်စေနိုင်သော ကိလေသာ
ကံများမှ လွတ်မြောက်ပါ၏။ အနာဂါမ်မှာလည်း ကာမဘဝ
ဆိုင်ရာ ကိလေသာနှင့် ကံတွေမှ လွတ်မြောက်ပါ၏။ ရဟန္တာ
မှာတော့ ဘဝသစ်ဖြစ်စေနိုင်သော ကိလေသာများ၊ ကံများမှ
လုံးဝလွတ်မြောက်ပါ၏။

ထို့ကြောင့် မှန်စွာသိ၍ အပြည့်အစုံ လွတ်မြောက်ပါပြီဟု
ရဟန္တာ၏ဂုဏ်ပုဒ်ကို ချီးကျူးပြဆိုထားခြင်းဖြစ်ပါ၏။

ဣန္ဒြေငါးပါးရှိနေလို့ သုခ ဒုက္ခ ခံစားရ၏

အာသဝေါကိလေသာ ခပ်သိမ်းကုန် ငြိမ်းပေပြီ စသည်ဖြင့် ချီးကျူးအပ်သော ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မှာ မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ် အကြည်ဟု ဆိုအပ်သော ဣန္ဒြေငါးပါးတို့သည် တည်လျက် ရှိကုန်သေးသည်သာတည်း။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန် မှာ မျက်စိကလည်း အများနည်းတူ ကြည်လျက်ရှိနေပါ၏။ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာများလည်း ကြည်လျက် ကောင်းလျက် ရှိနေပါ၏။ ကိုယ်အကြည်သည်လည်း အများနည်းတူ ကောင်းလျက်ရှိနေ ပါ၏။

ရဟန္တာမှာ ကိလေသာမဖြစ်နိုင်တာ၊ ကင်းတာသည်သာ ထူးခြားပါ၏။ မျက်စိအကြည် အစရှိသော ရုပ်တွေမှာပုထုဇဉ် အဖြစ်၊ အနာဂါမ်အဖြစ်ကလိုပင် ရှိမြဲရှိနေပါ၏။

ချမ်းသာဆင်းရဲကိုလည်း ခံစားရပါ၏။ ရဟန္တာမှာ ဝေဒနာ ကလည်းရှိနေသည့်အတွက် အာရုံငါးပါးကိုသိပြီး ချမ်းသာဆင်းရဲ ကို ခံစားရပါ၏။ သို့သော် ဒေါသကိလေသာမရှိသည့်အတွက် စိတ်ဆင်းရဲကို မခံစားရပါ။ ကိုယ်ဆင်းရဲကိုတော့ ရဟန္တာမှာ လည်း ရှိနေပါ၏။ သို့သော် နှလုံးမသာမှု၊ စိတ်ဆင်းရဲမှု မဖြစ် တော့ပါ။ မည်မျှပင် ကောင်းသည့်အာရုံကို မြင်ရ၊ ကြားရ၊ နံရ၊ စားသိရ၊ ထိသိရသော်လည်း နှစ်သက်သာယာမှု မဖြစ်တော့ပါ။ အကောင်းအဆိုး အာရုံများနှင့်စပ်ပြီး လောဘလည်း မဖြစ်ပါ။ ဒေါသလည်း မဖြစ်ပါ။ မောဟလည်း မဖြစ်ပါ။

ရာဂ စသည် မဖြစ်ခြင်း ငြိမ်းခြင်းသည်
သဉ္ဇပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်ပင်ဖြစ်၏

ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌ အကြင်နှစ်သက်တပ်စွဲမှု ရာဂ၏ ကုန်ခြင်း မဖြစ်ခြင်း ငြိမ်းခြင်းသည် အကြင်ဒေါသ၏ ကုန်ခြင်း မဖြစ်ခြင်း ငြိမ်းခြင်းသည် အကြင်မောဟ၏ ကုန်ခြင်း မဖြစ်ခြင်း ငြိမ်းခြင်းသည် ရှိ၏။

ရဟန္တာ၏ သန္တာန်၌ မြင်သိမှု စသည်ရှိပါလျက် ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟတို့၏ ကုန်ခြင်း မဖြစ်ခြင်း ငြိမ်းခြင်းကို သဉ္ဇပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ဓာတ် (ခန္ဓာအကြွင်းရှိသော အငြိမ်းဓာတ်နိဗ္ဗာန်) ဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။

ဆိုလိုရင်းမှာ ရဟန္တာမှာ မျက်စိ စသော ဣန္ဒြေငါးပါးရှိနေ သည့်အတွက် အခြားသူများလိုပင် အကောင်းအဆိုးအာရုံတွေကို မြင်ကြားတွေ့သိနေရပါ၏။ အကောင်းအဆိုးခံစားမှုဝေဒနာလည်း ဖြစ်ပါ၏။

သို့သော် အရဟတ္တမဂ်၏အစွမ်းကြောင့် ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ အစရှိသော ကိလေသာများ လုံးဝမဖြစ်နိုင်တော့ဘဲ အကုန်ငြိမ်းပါ၏။ ထိုရာဂစသော ကိလေသာမဖြစ်နိုင်တော့ဘဲ ငြိမ်းသည်ကို နိဗ္ဗာန်ဟု ခေါ်ပါ၏။

ထိုနိဗ္ဗာန်သည် ပရိနိဗ္ဗာန်မစံရသေးမီမှာ ပဋိသန္ဓေမှ ရရှိ လာခဲ့သော ရုပ်နာမ်အစဉ် ခန္ဓာအကြွင်းရှိနေသည့်အတွက် ခန္ဓာ အကြွင်းရှိနေသည့် သဉ္ဇပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်မည်ပါ၏။

အကျိုးခန္ဓာ အကြွင်းရှိလျက် ကိလေသာငြိမ်းခြင်းသည် သဉ္ဇပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ပင် ဖြစ်၏။

အရဟတ္တမဂ်ဖိုလ်ရောက်ပြီးသည့်အခါမှစ၍ ပရိနိဗ္ဗာန်မပြု
ရသေးမီမှာ သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ကို ရောက်နေပါ၏။

ကိလေသာငြိမ်းသည့်အတွက် ကိလေသာဆင်းရဲ မရှိတော့
ဘဲ ချမ်းသာနေပါ၏။ သို့သော် ခန္ဓာအကြွင်းက ရှိနေသေးသည့်
အတွက် ရဟန္တာမှာ ခန္ဓာဝန်ကို ပရိနိဗ္ဗာန်မပြုရသေးမီမှာ ဆောင်
နေရပါ၏။

ဗြဟ္မာပြည်က ရဟန္တာများမှာ ကမ္ဘာပေါင်း တစ်ထောင်
နှစ်ထောင် စသည် အကြာကြီးဆောင်နေရပါ၏။ သို့သော် ဗြဟ္မာ
ပြည်မှာ ကိုယ်ဆင်းရဲမရှိ၊ အနိဋ္ဌာရုံတွေ မရှိသဖြင့် တော်ပါသေး
သည်။ လူ့ပြည်က ရဟန္တာများမှာ ကိုယ်ဆင်းရဲလည်း မကင်းပါ။
အနိဋ္ဌာရုံတွေလည်း တွေ့နေရပါ၏။ နေ့စဉ် ဆွမ်းကိစ္စအတွက်
ကြောင့်ကြစိုက်ရ၏။ ကိုယ်လက်သုတ်သင်ရ၏။ မျက်နှာသစ်ရ၊
ရေချိုးရပါ၏။ ဤနည်းဖြင့် နှစ်သက်သာယာမှုမရှိပါဘဲ ခန္ဓာဝန်
ကို ဆောင်နေကြရပါ၏။

သို့သော် ရဟန္တာမှာ ဒေါသကိလေသာ မရှိသည့်အတွက်
ခန္ဓာဝန်ဆောင်နေရသော်လည်း စိတ်ဆင်းရဲမှု မရှိပါ။ မြန်မြန်
ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပါရစေလို့ တောင့်တခြင်းလည်း မရှိပါ။

သို့သော် ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံရတဲ့အခါကျမှ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာသင်္ခါရ
ဆင်းရဲများပါ အကုန်ငြိမ်းသည့်အတွက် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရမည့်ကာလ
ကိုမူ မျှော်လင့်တော်မူပါ၏။

ထိုရုပ်နာမ်ခန္ဓာဆင်းရဲပါ ငြိမ်းခြင်းသည် အနုပါဒိသေသ
နိဗ္ဗာန်ပင် ဖြစ်၏။

အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်

ရဟန်းတို့

ခန္ဓာအကြွင်းမရှိသော အငြိမ်းဓာတ်နိဗ္ဗာန်သည် အဘယ် ပါနည်း၊ ရဟန်းတို့ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် အရိုအသေ၊ အပူဇော်ခံထိုက်သော ရဟန္တာသည် ဖြစ်၏။ အာသဝေါ ကိလေ သာခပ်သိမ်းကုန်ငြိမ်းလေပြီ၊ အကျင့်မြတ်ကို အပြည့်အစုံ ကျင့် သုံးပြီးလည်း ဖြစ်ပေ၏။ လေးလံသော ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးများကို လည်း ချထားပြီး ဖြစ်ပေ၏။ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော မိမိ၏ အကျိုးအစစ်ကိုလည်း ရောက်ပြီးရပြီး ဖြစ်ပေ၏။ ကုန်ပြီးသော ဘဝနှောင်ကြိုးရှိ၏။ ဘဝနှောင်ကြိုးလည်း ကုန်ဆုံးကင်းကွာလေ ပြီ၊ မှန်စွာသိ၍ အပြည့်အစုံ လွတ်မြောက်ပေပြီ။

ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌ အလုံးစုံသော ခံစားမှုဝေဒနာ တို့သည် မနှစ်သက်အပ် လက်မခံအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နှစ်သက် သာယာလျက် သိမ်းပိုက်စွဲလမ်းမှု ကင်းသောကြောင့် ဤမျက် မှောက် လက်ရှိဘဝ၌ပင် အေးငြိမ်းသွားကြပေကုန်လတ္တံ့ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူပေ၏။

ရဟန္တာအရှင်မြတ်များ
ဥဒါန်းကျူးရင့်တော်မူခြင်း

အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်စိတ် ဖြစ်သောအခါ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော အငြိမ်းဓာတ်နိဗ္ဗာန်ကိုပင် အာရုံပြုပြီးဖြစ်ပါ၏။ ထိုအချိန်တွင် သင်္ခါရဆင်းရဲဟူသမျှ အကုန်ငြိမ်းနေသည့် သဘောထဲသို့ ရောက်နေပါ၏။ အလွန်ပင် အေးငြိမ်းချမ်းသာပါ၏။ ထို့ကြောင့် ရဟန္တာအရှင်မြတ်တွေသည် နိဗ္ဗာန်အာရုံပြုသော ဖလသမာပတ်မှထလာသည့်အခါ နိဗ္ဗာန်အရသာကောင်းလွန်းသဖြင့် ယခုကဲ့သို့ ဥဒါန်းကျူးရင့်တော်မူကြပါ၏။

သုသုခံ ဝတ နိဗ္ဗာနံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဒေသိတံ။
အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ၊ ယတ္ထဒုက္ခံ နိရုဇ္ဈတိ။

“အကြင်နိဗ္ဗာန်အရပ်၌ ဆင်းရဲဟူသမျှသည် ချုပ်ငြိမ်းကင်းပလျက်ရှိပေ၏။ စိုးရိမ်ဖွယ်လည်းမရှိ-စိုးရိမ်ခြင်းလည်း မရှိသော ကိလေသာ မြူအညစ်အကြေးလည်းကင်းသော ဘေးခပ်သိမ်းတို့၏ ငြိမ်းရာလည်းဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်သော ထိုနိဗ္ဗာန်သည် ဪ... အလွန်ပင် ချမ်းသာပါပေစွတကား”

ထိုအရဟတ္တဖိုလ်နှင့် နိဗ္ဗာန်ဆိုသော အကောင်းအမြတ်ဆုံးတရားကိုရတော်မူကြသည့်အတွက် ရဟန္တာအရှင်မြတ်တွေသည် ရုပ်နာမ်သင်္ခါရချုပ်ငြိမ်းသော အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်၌သာ မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်နေကြပါ၏။

ကောင်းလည်း သင်္ခါရဆင်းရဲ၊ မကောင်းလည်း သင်္ခါရဆင်းရဲ ဖြစ်သည့်အတွက် အကောင်းအဆိုး နှစ်မျိုးလုံးကို အတူ ပြု၍ ရှုတော်မူနိုင်ကြပါ၏။ ထို့ကြောင့် သင်္ခါရအစဉ်၊ သင်္ခါရဆင်းရဲ အစုမျှသာဖြစ်သော ဘဝဟူသမျှကို နှစ်သက်လက်ခံခြင်း မရှိဘဲ စွန့်တော်မူကြပါ၏။ ထိုသို့ စွန့်တော်မူကြသည့်အတွက် ပရိနိဗ္ဗာန်စုတိမှ နောက်ကာလ၌ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ သင်္ခါရဆင်းရဲ အပေါင်းမျှသာဖြစ်သည့် ဘဝဟူသမျှ မဖြစ်လာတော့ဘဲ လုံးဝ အေးငြိမ်းတော်မူကြပါ၏။

မိထွေးတော်ဂေါတမီထေရီ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပုံ

မိထွေးတော်ဂေါတမီထေရီ ရဟန်းပြုသည့်အချိန်မှာ အသက်(၉၄)နှစ်ခန့် ရှိပါ၏။ ရဟန္တာဖြစ်ပြီး(၂၆)ဝါခန့် ရှိသော အခါ အသက်(၁၂၀)ရှိပါ၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ အသက်တော်လည်း (၆၆)နှစ်ခန့် ရှိနေပါမည်။ ထိုအခါမှာ မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေသာလီပြည် ကူဠာဂါရသာလာမှာ သီတင်းသုံးနေတော်မူခိုက် ဖြစ်ပေ၏။

မိထွေးတော်ဂေါတမီသည် ၎င်း၏ အခြွေအရံ ဘိက္ခုနီ ငါးရာတို့နှင့်အတူ ဝေသာလီမြို့တွင်းက ဘိက္ခုနီကျောင်းတိုက်မှာ နေထိုင်လျက်ရှိကြပါ၏။ တစ်နေ့သောအခါ မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီသည် ဖလသမာပတ်ဝင်စားပြီး သမာပတ်မှထသည့်အခါ မိမိ၏ အာယုသင်္ခါရ ကုန်နေသည်ကို မြင်ရပါ၏။

ထို့ကြောင့် “မြတ်စွာဘုရားထံသွားပြီး ခွင့်တောင်းမည်၊ ခွင့်တောင်းပြီး သီတင်းသုံးဖော်မထေရ်မြတ်တွေကို ပန်ကြားပြီး ဘိက္ခုနီကျောင်းတိုက်မှာပင် ပြန်လာပြီး ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုမည်” ဟု ကြံစည်ပါ၏။ သူ့အခြွေအရံ ဘိက္ခုနီမင်းရာတို့သည်လည်း ထိုအချိန်မှာ ထိုအတိုင်းပင် ကြံစည်ကြပါ၏။

မဟာပဇာပတိဂေါတမီသည် အသက်(၁၂၀)ရှိနေပြီဖြစ် သဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုချိန်တန်နေပြီ ဖြစ်ပါ၏။ အခြားအခြွေအရံ ဘိက္ခုနီများမှာ အသက်(၁၂၀)ရှိကြပုံမပေါ်သေးပါ။ သို့သော် သူတို့လည်း(၆၀)ကျော် (၇၀)ကျော် စသည်ရှိပြီး အာယုသင်္ခါရ ကုန်နေခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ထို့ကြောင့် သူတို့အကြံအစည်ဖြစ်ပုံကို အချင်းချင်းပြော ကြပြီး မြတ်စွာဘုရားထံသွားကြပါ၏။ ထိုအခါမှာ ၎င်းတို့အား ကြည်ညိုကိုးကွယ်နေကြသော အမျိုးသမီးများသည် မည်သည့် ကိစ္စအတွက်မည်သည့်အရပ်ကို ကြွကြပါမည်နည်းဟု မေးမြန်း ကြသည်တွင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန် ဘုရားထံခွင့်ပန်ရန်သွားကြမည်ဖြစ် ကြောင်း ပြောပြကြပါ၏။ ထိုသို့ကြားသိရသဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်မပြု ရန် ငိုယိုပြီး တောင်းပန်ကြပါ၏။ ထိုသို့ တောင်းပန်ကြသူ အမျိုးသမီးများကိုဂေါတမီထေရီမကြီးက ယခုကဲ့သို့ နှစ်သိမ့်စေ သည့်စကားကို ပြောကြားပါ၏။

ငိုကြွေးခြင်းဖြင့် မသင့်တော်ပါ

၅၁

ငိုသူတို့အား နှစ်သိမ့်စေခြင်း

ရဒီတေန အလံပုတ္တာ၊

ဟာသကာလော + ယမဇ္ဇဝေါ။

ချစ်သမီးတို့ ငိုကြွေးခြင်းဖြင့် မသင့်တော်ပါ။

ယနေ့ ဤအချိန်ကာလသည် သင်ချစ်သမီးတို့၏ ပျော်ရွှင်
ရမည့်အချိန်အခါသာ ဖြစ်ပါ၏။

ခင်မင်ရင်းနှီးသူ သေသည်ဆိုလျှင်လူတွေက ငိုကြပါတော့
၏။ အထူးအားဖြင့် အမျိုးသမီးများက ငိုကြပါ၏။ သို့သော်
ဖြစ်ရာဖြစ်ရာ ဘဝမှာ မသေဘဲနှင့် အမြဲအသက်ရှင်နေရသည်
ဆိုသည်မှာ မည်သည့် နေရာမှာမှ မရှိပါ။ တနေ့ကျလျှင် သေကြရ
မှာချည်းပင် ဖြစ်ပါ၏။

အရေးကြီးသည်မှာ သေပြီးတဲ့နောက် အပါယ်ဘုံ အစရှိ
သော ဆင်းရဲသော ဘုံဘဝများဆီသို့ မရောက်ဖို့က အရေးကြီး
ပါ၏။

ကုသိုလ်မရှိဘဲ အကုသိုလ်ကံတွေများပြီး သေသွားလျှင်
တော့ သနားစရာ ဝမ်းနည်းစရာ ငိုစရာပင် ဖြစ်ပါ၏။ ဒါန၊
သီလ၊ ဘာဝနာ အစရှိသော ကုသိုလ်များကို ပွားများပြီးသေလျှင်
တော့ ကောင်းမြတ်ရာဘဝရောက်ဖို့ နီးစပ်ပါ၏။

၅၂

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

အထူးအားဖြင့် သေခါနီးမှာ မတွေ့ဝေပဲ ကြည်ကြည် လင်လင်စိတ်ဖြင့် သေသွားလျှင် ကောင်းရာရောက်ဖို့ သေချာ ပါ၏။ သနားစရာ ဝမ်းနည်းစရာ မဟုတ်ပါ။ သေသေချာချာ သိရလျှင် ဝမ်းသာစရာပင် ဖြစ်ပါ၏။

အထူးအားဖြင့် ဝိပဿနာတရားကို ထိထိရောက်ရောက် အားထုတ်ထားသူများ သေခါနီးမှာလည်း ရှုမှတ်မှုမကင်းဘဲ သေသွားလျှင် ဝမ်းနည်းစရာ ငိုကြွေးစရာ မဟုတ်ပါ။

ယခု မိထွေးတော်ဂေါတမီနှင့် ငါးရာသော ဘိက္ခုနီများ သည် ရဟန္တာမတွေ့ပင် ဖြစ်ပါ၏။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ကြရန်ပင် ဖြစ် ပါ၏။ ဝမ်းနည်းစရာ ငိုစရာ မဟုတ်ပါ။ ဝမ်းသာစရာသာ ဖြစ်ပါ၏။ ထိုသို့သောအကြောင်းကို ယခုကဲ့သို့ ဆက်ပြီး ပြော ကြားပါ၏-

ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာဆိုသည့် သစ္စာလေးပါးကို သိပြီး ပွားစေပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ကိလေသာဝန်၊ အဘိသင်္ခါရဝန်၊ ခန္ဓာဝန်ဆိုသည့် ဝန်ထုပ်ကြီးများကိုလည်း စွန့်ချ ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ဘဝနှောင်ကြီးကိုလည်း ပယ်ဖြတ်ပြီးဖြစ်ကြောင်း များကို ပြောကြားပြီးလျှင်

ချစ်သမီးတို့၊ ငါအား ဆင်းရဲငြိမ်းရာသို့ သွားခြင်းငှာ အချိန် ကျနေပါပြီ။ ငါ့ကို မစိုးရိမ်ကြပါနှင့်တော့လို့ ပြောကြားပါ၏။

ထပ်မံပြီး

စိရပ္ပဘုတိယံ မယံ၊ ပတ္တိတံ အဇ္ဇ သိဇ္ဈတေ။

အာနန္ဒဘေရိကာလော ယံ၊

ကိ ဝေါ အဿူဟိပုတ္တိကာ။

ချစ်သမီးတို့၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလမှစ၍ အကြင် ဆင်းရဲခပ်သိမ်းငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ဆုကို တောင့်တခဲ့၏။ ငါ၏ ထိုနိဗ္ဗာန် ဆုသည် ယနေ့ယခု ပြီးစီးပြည့်စုံပေ၏။ ထို့ကြောင့် ဤအခါ ကာလသည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာသည့် အထိမ်းအမှတ်စည်ကြီး ကို တီးရမည့်အခါပေတည်း။

သင်ချစ်သမီးတို့အား မျက်ရည်ယိုစီးငိုကြွေးခြင်းတို့ဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ အကျိုးမဲ့သာ ဖြစ်ပါသည် ချစ်သမီးတို့ ဟု ပြောဆိုပါ၏။

ရတညုဇတဒဂ်ဆုပန်ခဲခြင်း

မိတ္ထေးတော်ဂေါတမီသည် လွန်ခဲ့သော ကမ္ဘာတစ်သိန်း ထက်က ပဒုမုတ္တရဘုရားလက်ထက်တော်တွင် အမတ်သမီး ကလေး ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားထံ သူ့ဖခင်နှင့် သွားရောက်ပြီး တရားနာသောအခါ မြတ်စွာဘုရားက မိတ္ထေး တော်ဘိက္ခုနီမကြီးကို ရတ္တညုဇတဒဂ်ဖြင့် ချီးကျူးတော်မူပါ၏။ ရတ္တညုဇဆိုသည်မှာ ဘိက္ခုနီမအဖြစ်နှင့် ညဉ့်နေ့ကာလတွေကို

အများဆုံးသိသူဟု ဆိုလိုပါသည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ ဘိက္ခုနီထဲမှာ ဝါအကြီးဆုံးဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ မိထွေးတော်ဘိက္ခုနီဖြစ်သူကို မြတ်စွာဘုရားက ချီးကျူးပြောဆိုတာကိုမြင်ရ၊ ကြားရသဖြင့် အမတ်သမီးကလေးက အလွန်သဘောကျပါသည်။ အမျိုးသမီးထဲမှာ ဤဂုဏ်ဟာ အကောင်းအမြတ်ဆုံးပဲဟု သဘောကျသွားပါသည်။ အကြောင်းမှာ ဘုရားအလောင်း မယ်တော်အရင်းကမွေးဖွားပြီး ခုနှစ်ရက် မြောက်မှာကွယ်လွန်သွားရပြီး ဘုရားအလောင်းကို ကောင်းကောင်း မပြုစုရပါ။ ဘုရားဖြစ်လာသည့်အခါမှာလည်း ဘုရားမယ်တော် အနေဖြင့် လူ့လောကမှာ မထင်ရှားပါ။

မိထွေးတော်က ခုနှစ်ရက်သား ဘဝကတည်းက ဘုရားအလောင်းတော်ကို ပြုစုစောင့်ရှောက်လာခဲ့ရပြီး ဘုရားမယ်တော်ကြီးအဖြစ်နှင့်လည်း လူအများ၏ လေးစားခြင်းကို ခံယူရပါ၏။ ထို့ကြောင့် အမျိုးသမီးဘဝမှာ ဘုရားလောင်း၏ မိထွေးတော်ဖြစ်ပြီး ဝါအကြီးဆုံး အစဆုံးဘိက္ခုနီမဖြစ်ရခြင်းသည် အကောင်းအမြတ်ဆုံးပဲဟု သူက သဘောကျသဖြင့် ထိုစဉ်က အဆိုပါ ရတ္တညုဇတဒဂ်ရသော ဘုရား၏မိထွေးတော်ဆုထူးကို ပန်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ထိုမိထွေးတော်ဆုထူးကို ဆုပန်ခဲ့သည်မှာ ကြာလှပါပြီ။ ကမ္ဘာပေါင်း တစ်သိန်းရှိပြီ။ ထိုကမ္ဘာတစ်သိန်းအတွင်း မရေမတွက်နိုင်အောင် ဘဝများစွာမှာ အိုရခြင်း၊ သေရခြင်း၊ စိုးရိမ်ပူဆွေးရခြင်း အစရှိသော ဆင်းရဲအမျိုးစုံကို ခံစားခဲ့ပြီးပြီ။ ယခု နောက်ဆုံးဘဝတွင် ထိုပန်ခဲ့သောဆု ပြည့်စုံပြီးစီးပါ၏။

ဗုဒ္ဓသာသနာ ရှည်မြင့်စွာတည်ရန်

ထိုပန်ခဲသောဆုမြတ်အရ ဆင်းရဲငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်သွားရမည်။
ဝမ်းမြောက်စရာအကောင်းဆုံးအချိန် ဖြစ်သည်။ ဝမ်းမြောက်သည့်
အထိမ်းအမှတ်စည်ကြီးကို တီးသင့်သည့်အချိန် ဖြစ်သည်။ စိုးရိမ်
ပူဆွေးရာ၊ ငိုကြွေးရမည့် အချိန်မဟုတ်ပါ။ ချစ်သမီးတို့ဟု နှစ်သိမ့်
စေသည့်စကားကို ပြောကြားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့သို့ ပြောကြားပြီးနောက် သမီးတို့က မယ်တော်ကြီးကို
ချစ်ပါသည်။ သနားပါသည်။ ကျေးဇူးတင်ပါသည်ဆိုလျှင် ဗုဒ္ဓ
သာသနာတော်ဆိုသော သူတော်ကောင်းတရား ရှည်မြင့်စွာ
တည်အောင် တရားအားထုတ်မှု လုံ့လဝီရိယကိုသာ မြဲမြံစွာပြုရန်
ကြပါ။

မယ်တော်ကြီးကတောင်းပန်လို့ မြတ်စွာဘုရားက သာသနာ
တော်မှာ အမျိုးသမီးများ၏ ရှင်ရဟန်းပြုခွင့်ကို ပေးတော်မူခဲ့ပါ၏။
ထိုခွင့်ပြုချက်ကို မယ်တော်ကြီးက နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သကဲ့သို့
သမီးတို့က အတုလိုက်ပြီး ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာနှင့် ကျင့်ကြံရန်
ကြပါဟု သြဝါဒစကားကို ပြောကြားပြီး မြတ်စွာဘုရားထံသို့
သွားရောက်၍ ရှိခိုးကန်တော့ကြပါ၏။

မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးကန်တော့ပြီး မိထွေးတော်ဂေါတမီ
လျှောက်ထားသည်မှာ-

၅၆

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

မြတ်စွာဘုရားအားလျှောက်ထားပုံ

မြတ်စွာဘုရား

“လောကအလိုအားဖြင့် တပည့်တော်မသည် အရှင်ဘုရား၏မိခင် ဖြစ်ပါ၏။ တရားတော်အလိုအားဖြင့် အရှင်ဘုရားသည် တပည့်တော်၏ဖခင် ဖြစ်ပါ၏။ အရှင်ဘုရား၏ တရားတော်နယ် အတွင်းမှ တပည့်တော်မသည် အရိယာသူတော်စင်အစစ် ဖြစ်ပါပေ၏။ တပည့်တော်မသည် အရှင်ဘုရား၏ ရုပ်ကိုယ်တော်ကို နို့ရည်တိုက်ကျွေးခြင်း စသည်ဖြင့် ကြီးပွားစေခဲ့ပါ၏။ အရှင်ဘုရားသည် တပည့်တော်မ၏ သတိပဋ္ဌာန် အစရှိသော တရားကိုယ်ကို ပြည့်စုံစေခဲ့ပါ၏။ တပည့်တော်မက အရှင်ဘုရားအား နို့ရည်တိုက်ကျွေးပြီး ဆာလောင်မှုကို တစ်ခဏမျှငြိမ်းခြင်းကို ပြီးစေခဲ့ပါ၏။ အရှင်ဘုရားက တပည့်တော်မအား တရားနို့ရည်ဖြင့် တဏှာဟူသော ဆာလောင်မှု အစဉ်ထာဝရငြိမ်းခြင်းကို ပြီးစေတော်မူခဲ့ပါ၏” စသည်ဖြင့် လျှောက်ထားပြီး အောက်ပါ ဂါထာဖြင့်လည်း ထပ်မံလျှောက်ထားပါ၏-

ဤကိုယ်ကောင်ကို ပယ်စွန့်၍

၅၇

ရညော မာတာ မဟေသီတိ၊

သုလဘံ နာမ မိတ္ထိနံ။

ဗုဒ္ဓမာတာတိ ယံနာမံ၊ ဧတံ ပရမ ဒုလ္လဘံ။

သားတော်ဘုရား

စကြာဝတေးမန္ဓာတ်စသော ဘုရင်မင်းမြတ်၏ မယ်တော်
ဖြစ်သော မိဖုရားကြီးဟူသောအမည်ကို မိန်းမတို့သည် ရလွယ်ပါ
သည်ဘုရား၊ ဘုရား၏ မယ်တော်ကြီးဟူသော အကြင်အမည်
သည်ရှိ၏။ ဘုရားမယ်တော်ကြီးဟူသော ဤအမည်သည် အလွန်
ရခဲသော အမည်စင်စစ် ဖြစ်ပါတော့သည် အရှင်ဘုရားဟု
လျှောက်ထားပြီး

ပရိနိဗ္ဗာတု မိစ္ဆာမိ၊ ဝိဟာယေမံ ကဋ္ဌေဝရံ။

အနုဇာနာဟိ မေ ဝီရ၊ ဒုက္ခန္တကရ နာယက။

သံသရာဆင်းရဲကုန်ဆုံးခြင်းကို ပြုတတ်ပေသော၊ ရဲရင့်
တော်မူပေသော၊ တစ်လောကလုံး၏ အကြီးအမှူး ရှေ့ဆောင်
ဖြစ်ပေသော၊ သားတော်ဘုရား၊

တပည့်တော်မသည် ဤကိုယ်ကောင်ကို ပယ်စွန့်၍
ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံခြင်းငှာ အလိုရှိပါ၏။ တပည့်တော်မအား ခွင့်ပြု
တော်မူပါ အရှင်ဘုရားဟု ခွင့်တောင်းပါ၏။

၅၈

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

ထိုသို့ခွင့်တောင်းပြီး

စက္ကကိုသဓဇောကိဏ္ဍေ၊
ပါဒေ ကမလ ကောမလေ။
ပသာရေဟိ ပဏာမံ တေ၊
ကရိသံ ပုတ္တ ဥတ္တမေ။

သားတော်ဘုရား

စက်လက္ခဏာ၊ ချွန်းတောင်းလက္ခဏာ၊ တံခွန်လက္ခဏာ တို့ဖြင့် ပြီးပြန်လျက်ရှိကုန်သော ကြာပန်းကဲ့သို့ နူးညံ့ပျော့ပျောင်း ကုန်သော အရှင်ဘုရား၏ ခြေတော်မြတ်တို့ကို ဆန့်တော်မူပါ အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားအား ရှိခိုးခြင်းကိုပြုပါမည်ဘုရား ဟု လျှောက်ထား၍ မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်များကို ဦးခေါင်း နဖူးနှင့်တိုက်ပြီး ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏။

မြတ်စွာဘုရားက ခြေတော်များကိုဆန့်ပြီး အကန်တော့ခံ ပါ၏။ မိတ္ထေးတော် ဂေါတမီထေရီမကြီးက ဦးခေါင်း နဖူးနှင့် တိုက်ပြီး ရှိခိုးပါ၏။

ထိုသို့ ရှိခိုးကန်တော့ပြီး အလွန်ကျက်သရေမင်္ဂလာနှင့် ပြည့်စုံသောဂါထာ ၃-ပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း ယခုကဲ့သို့ လျှောက်ထား ပါ၏-

ကျက်သရေမင်္ဂလာရှိလှသည့် ၃-ဂါထာ

- (၁) နဒတော ပရိသာယံ တေ၊ ဝါဒိတဗ္ဗ ပဟာရိနော။
ယေ တေ ဒက္ခန္တိ ဝဒနံ၊ ဓညာ တေ နရပုဂံဝ။

လူသုံးပါးတို့၏ ရှေ့သွားခေါင်းဆောင်ဖြစ်တော်မူသော သားတော်မြတ်ဘုရား-

တီးသင့်တီးထိုက်သော စည်အမျိုးမျိုးကို အကွက်ကျကျ တီးခတ်ဘိသကဲ့သို့ ပရိသတ်လေးပါးအလယ်၌ ကျူးရင့်ဟော ကြားတော်မူသော ရှင်တော်ဘုရား၏ ရွှေနှုတ်တော် မျက်နှာတော် ကို အကြင်နတ်လူတို့သည် မျက်ဝါးထင်ထင် ဖူးမြင်ကြရပါကုန် လတံ့၊ ရှင်တော်ဘုရား၏ မျက်နှာတော်ကို ဖူးမြင်ရသော ထို နတ်လူတို့သည် ဘုန်းကံကြီးမားကြပေကုန်စွ အရှင်ဘုရား၊

ဆိုလိုသည်မှာ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ မျက်နှာတော်ကို ယခု တပည့်တော်မတို့ ဖူးမြင်ရခြင်းသည် နောက်ဆုံး ဖူးမြော်ရ ခြင်း ဖြစ်ပေ၏။ ဒီကနောက်မှာ ဖူးမြင်ကြရတော့မှာ မဟုတ်ပါ။

အခြားသော နတ်လူတွေမှာ ရှင်တော်ဘုရား တရားဟော နေစဉ် ရွှေနှုတ်တော် မျက်နှာတော်ကို ဖူးမြော်ကြရပါမည်၊ ထိုသို့ ဖူးမြော်ကြရမည့် နတ်လူတွေသည် ဘုန်းကံကြီးမားလှပါပေ၏။

ဘုန်းကံကြီးမားသော နတ်လူတွေမှာ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ ရွှေနှုတ်တော် မျက်နှာတော်ကို ဖူးမြော်ရစ်ကြပါမည်၊ တပည့်တော်မတို့မှာ ယခုနောက်ဆုံး ဖူးမြော်ရခြင်း ဖြစ်ပါတော့သည် အရှင်ဘုရားဟု ဆိုလိုပါသည်။

(၂) ဒီဃဂုံလီ တမ္ဗနခေ၊ သုဘေ အာယတပဏိကေ။
ယေ ပါဒေ ပဏမိဿန္တိ၊ တေပိ ဧညာ ဂုဏန္တရူ။
အရဟံ အစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို ဆောင်တော်မူပေ
သော သားတော်မြတ်ဘုရား

အရဟံ အစရှိသော ဂုဏ်တော်တို့၏ တည်ရာဖြစ်တော်မူပေသော သားတော်မြတ်ဘုရား၊ ရှည်သွယ်သော ခြေချောင်းတော်ရှိကုန်သော၊ နီမြန်းသော ခြေသည်းတော်ရှိကုန်သော၊ ရှည်သော ခြေဖနှောင့်ရှိကုန်သော၊ လှပတင့်တယ်ကုန်သော ရှင်တော်ဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို အကြင်သူတို့သည် ရိုသေမြတ်နိုးဦးနှိမ်လျှိုး၍ ရှိခိုးကန်တော့ကြရပေကုန်လတ်၊ ထိုသို့ ရှိခိုးကြရသောသူတို့သည်လည်း ဘုန်းကံကြီးမားကြပါပေကုန်စွ အရှင်ဘုရား။

ဆိုသည်သည်မှာ တပည့်တော်မတို့ ယခု ရှိခိုးကန်တော့ကြရတာသည် နောက်ဆုံးဖြစ်ပါတော့၏။ နောင်တွင် ရှိခိုးကန်တော့ကြရမည် မဟုတ်ပါ။ အသက်ထင်ရှားရှိနေကြသော အခြားသူတွေက ရှင်တော်ဘုရား၏ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးကြရပါလိမ့်မည်။ ထိုသို့ ရှိခိုးကန်တော့ကြသည့်သူတွေသည် ဘုန်းကံကြီးမားကြပါပေ၏။ ဘုန်းကံကြီးသည့်အတွက် နောက်နောက်ကာလတွေမှာ ရှိခိုးကန်တော့ခွင့် ရသွားကြပါလိမ့်မည်။

(၃) မခုရာနိ ပဟဋ္ဌာနိ၊ ဒေါသဋ္ဌါနိ ဟိတာနိစ။
 ယေ တေ ဝါကျာနိ သောဿန္တိ၊
 တေပိ ဓညာ နရတ္ထမ။

နတ်လူတို့တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်တော်မူပေသော သားတော် မြတ်ဘုရား၊ အရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ ချိုမြိန်သာယာ ကောင်းလှစွာကုန်သော၊ ကြားနာသူတို့၏ စိတ်နှလုံးကို ရွှင်ပြုံးစေနိုင်ကုန်သော၊ အပြစ်များကို ပယ်ရှားဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော အကျိုးစီးပွားကိုလည်း ဖြစ်စေနိုင်ကုန်သော ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ စကားတော်တရားတော်တို့ကို အကြင်သူတို့သည် ကြားနာရကုန်လတ္တံ့။

ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ စကားတော်တရားတော်တို့ကို ကြားနာကြရမည့် ထိုသူတို့သည်လည်း ဘုန်းကံကြီးမားကြပေကုန်စွ အရှင်ဘုရား။

ဆိုလိုသည်မှာ ယခုနေအခါ မြတ်စွာဘုရား၏တရားတော်များကို ကြားနာနေကြရသူတွေသည် အလွန်ဝမ်းသာစရာဖြစ်ပါ၏။ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်ကာလမှာ ဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ဟောသည့်တရားကို နာကြရသဖြင့် ကံကောင်းပါ၏။ တရားတော်ကို သိရသဖြင့်လည်းကောင်းပါ၏။ နှစ်မျိုးနှစ်ထွေကံကောင်းခြင်းဖြစ်ပါ၏။ ယခုနေအခါ ဘုရားတပည့်များက တစ်ဆင့်ဟောသည့်တရားကို နာကြရသူတွေမှာ တရားသိရတာ တမျိုးတည်းဖြင့် ကံကောင်းကြပါ၏။ အရေးကြီးသည်မှာ တရားသိရသည်မှာ လိုရင်းပင်ဖြစ်ပါ၏။ တရားကို သိနားလည်ပြီး

တရားနှလုံးသွင်း အားထုတ်ပြီး တရားထူးသိမြင်လျှင် အကောင်း မြတ်ဆုံးပင် ဖြစ်ပါ၏။

ထို့ကြောင့် ယခုနေအခါမှာ မြတ်စွာဘုရား၏တရားတော် ကို နာကြားပြီး တရားအားထုတ်ကြပြီး ဝိပဿနာဉာဏ်များ နှင့် ပြည့်စုံကြပါ၏။ ဝိပဿနာဉာဏ် ရင့်သန်ပြည့်စုံ၍ အရိယ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်တွေ့မြင်ကြလျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ် သည် အလွန်ကံကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တွေပင် ဖြစ်ကြပါ၏။ အောက်ထစ်အားဖြင့် သောတာပန်ဖြစ်လျှင် ကံကောင်းလှပါပြီ။ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာဖြစ်သွားလျှင် အထူးပြောစရာ ပင်မရှိတော့ပါ။ အလွန်ကံကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တွေပင် ဖြစ်ကြ ပါ၏။

ဂါထာရဲ့အစမှာ မြတ်စွာဘုရား၏ အသံတော်သည် (မဂုရာနိ) အလွန်ချိုမြိန်သာယာပါသည်။ ကောင်းလှပါသည်ဟု ဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ဆက်လက်ပြီး မြတ်စွာဘုရား၏ အသံတရားတော်သည် (ပဟဋ္ဌာနိ) ကြားနာရသူတို့၏ စိတ်နှလုံးကို ရွှင်ပြုံးကြည်လင်စေ နိုင်သည်ဟုဆိုထားပါ၏။

မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်သည် (ဒေါသဏ္ဍိနိ) အပြစ် ဒေါသများကို ပယ်ဖျောက်တတ်ပါသည်ဟု ဆက်လက်ဆိုထား ပြန်ပါသည်။

ထပ်မံ၍ မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်သည် (ဟိတာနိ) အကျိုးစီးပွားကိုလည်း ဖြစ်စေတတ်ပါသည်ဟု ဆိုထားပါ၏။

သံသရာခရီးခဲကို ကျော်လွန်ပြီး

ထို့ကြောင့် မဓုရာနိ-ချိုမြိန်သာယာကောင်းလှစွာသော ပဟဠာနိ=ကြားနာသူတို့၏ စိတ်နှလုံးကို ရွှင်ပြုံးကြည်လင်စေ နိုင်ကုန်သော၊ ဒေါသတ္တိနိ-အပြစ်များကို ပယ်ရှားဖျက်ဆီးတတ် ကုန်သော၊ ဟိတာနိ-အကျိုးစီးပွားကိုလည်း ဖြစ်စေနိုင်ကုန်သော ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ စကားတော်၊ တရားတော်တို့ကို ကြား နာကြရမည့် ထိုသူတို့သည်လည်း ဘုန်းကံကြီးမားထူးခြားကြပါ ပေကုန်စွ အရှင်ဘုရားလို့ မိထွေးတော်ဂေါတမိက လျှောက်ထား ပါ၏။

ဆက်လက်ပြီး မိထွေးတော် ဂေါတမိကိုယ်တိုင်လည်း မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ရသည့်အပြင် မြတ်စွာဘုရား၏ တရား တော်ဖြင့် သံသရာခရီးခဲကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဘုန်းကံကြီးမားသူဖြစ်ကြောင်းကို ထပ်မံလျှောက်ထား၏။

ထိုသို့ မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားတော်မူပြီး သံဃာ တော်များကို ကန်တော့ပါ၏။

မြေးတော်အရှင်ရာဟုလာ၊ သားတော်အရှင်နန္ဒနှင့် တူတော် အရှင်အာနန္ဒာတို့ကိုလည်း ရှိခိုးကန်တော့ပြီး ဤသို့ ပန်ကြား လျှောက်ထားပါ၏-

သံဝေဂဖြစ်ဖွယ်ဂါထာ - ၂ပုဒ်

အာသီဝီသာလယသမေ၊ ရောဂါဝါသေ ကဋ္ဌေဝရေ။
 နိဗ္ဗိန္ဒာ ဒုက္ခသင်္ဘာဋ္ဌေ၊ ဇရာမရဏဂေါစရေ။
 နာနာကလိ မလာကိတ္ထေ၊ ပရာယတ္ထေ နိရိဟကေ။
 တေန နိဗ္ဗာတု မိစ္ဆာမိ၊ အနုမညထ ပုတ္တကာ။

သားတော်မြေးတော်တို့

မြွေဆိုးတို့၏ ကိန်းအောင်းရာ တောင်ပို့ကြီးနှင့် အလား
 တူသော၊ ရောဂါအမျိုးမျိုးတို့၏ဖြစ်ရာ တည်ရာဖြစ်သော၊ ဆင်းရဲ
 အပေါင်းတို့၏ စုဝေးရာဖြစ်သော၊ အိုမင်း သေမင်းတို့၏ ကျက်
 စားရာ ပိုင်နက်ဖြစ်သော၊ အမျိုးမျိုးသောအပြစ်များနှင့် အမျိုး
 မျိုးသော အညစ်အကြေးတို့၏ ပြုံးပြွမ်းဖြစ်ရာတည်ရာဖြစ်သော၊
 သူတစ်ပါးတို့နှင့်သက်ဆိုင်သော၊ မိမိအလိုလို တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ
 မပြုလုပ်နိုင်သော ကိုယ်ကောင်ကြီး၌ မပျော်မရွှေ ငြီးငွေ့လျက်
 ရှိပါ၏-

ထိုသို့ မပျော်မရွှေ ငြီးငွေ့နေသောကြောင့် ဘုရားတပည့်
 မယ်တော်ကြီးသည် ဆင်းရဲခပ်သိမ်းငြိမ်းရန်အလိုငှာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
 ဝင်စံရန်အလိုငှာ အလိုရှိပါ၏။

သားတော်မြေးတော်တို့

ဘုရားတပည့် မယ်တော်ကြီးကို အနူးအညွတ် ခွင့်လွှတ်
 ကြပါကုန် အရှင်ဘုရားတို့။

ကဋ္ဌမုခမြွေဆိုးကြီး

မြွေဆိုးကြီး (၄) ကောင်
ရုပ်ကိုယ်ကြီးသည် မြွေဆိုးကြီးများ
ကိန်းအောင်းနေရာ တောင်ပို့ကြီးနှင့်တူပါပေ၏

ရုပ်ကိုယ်ကြီးထဲမှာ ပထဝီ၊ အာပေါ၊ တေဇော၊ ဝါယော
စသည့် ဓာတ်ကြီးလေးပါး ရှိပါ၏။
ထိုဓာတ်ကြီးလေးပါးသည် မြွေဆိုးကြီးလေးကောင်နှင့်
တူပါ၏။

ကဋ္ဌမုခမြွေဆိုးကြီး

ပထဝီဓာတ်သည် ခက်မာကြမ်းတမ်းသည့်သဘော၊ အစိုင်
အခဲသဘောပင် ဖြစ်၏။ လက်နှင့် စမ်းသပ်ကြည့်လျှင် တစ်ကိုယ်
လုံးနေရာတိုင်းမှာ ခက်မာကြမ်းတမ်းသည့်သဘော၊ အစိုင်အခဲ
သဘောကို တွေ့ရပါ၏။ စိတ်ဖြင့် ဉာဏ်နှင့်စိုက်ကြည့်လျှင်လည်း
တွေ့ရပါ၏။

နူးညံ့သည်ဆိုသည်မှာလည်း နဲ့သည့်ပထဝီဓာတ် ဖြစ်၏။
ခေါင်းက ဆံပင်တွေသည် ပထဝီဓာတ်၊ တစ်ကိုယ်လုံးမှ အမွှေး
တွေသည် ပထဝီဓာတ်၊ လက်သည်း ခြေသည်းတွေသည် ပထဝီ
ဓာတ်၊ သွားတွေသည် ပထဝီဓာတ်၊ တစ်ကိုယ်လုံး အပြင်ဘက်
အစကအရေတွေသည် ပထဝီဓာတ်၊ အညှို့နှလုံးအသည်းအမြှေး
အဖျဉ်းအဆုတ်တွေသည် ပထဝီဓာတ်၊ အူမ အူသိမ် အစာသစ်
အစာဟောင်း ဦးဇောက်သည် ပထဝီဓာတ်များပင် ဖြစ်ပါ၏။

ခက်မာကြမ်းတမ်းသည့် ပထဝီဓာတ်လွန်ကဲသဖြင့် ပထဝီဓာတ်ဟု ခေါ်၏။ ပထဝီဓာတ်-၂၀ ရှိပါ၏။

အဆိုပါ ပထဝီဓာတ်သည် ကဋ္ဌမုခမြွေဆိုးကြီးနှင့် တူပါ၏။ ကဋ္ဌမုခမြွေဆိုးကြီးကိုက်လျှင် တစ်ကိုယ်လုံး သစ်လုံးလို တောင့်မာပြီး သေပါ၏။ ထိုကဲ့သို့ပင် ပထဝီဓာတ်ဖောက်ပြန်သည့်အခါ တစ်ကိုယ်လုံးတောင့်မာပြီး သေသွားပါတော့၏။

ပူတီမုခမြွေဆိုး

ရုပ်ကိုယ်ကြီးထဲမှာရှိသော အာပေါဓာတ်သည် အရည်ဓာတ် အစိုဓာတ်သဘောပင် ဖြစ်၏။ လက်နှင့် စမ်းသပ်ကြည့်လျှင် လည်း ထင်ရှားပါ၏။ စိတ်နှင့် ဉာဏ်ဖြင့်စိုက်ပြီးရှုလျှင်လည်း ထင်ရှားတွေ့ရပါ၏။ သည်းခြေ၊ သလိပ်၊ ပြည်၊ သွေးချွေး၊ အဆီခဲ၊ မျက်ရည်၊ ဆီကြည်၊ တံတွေး၊ နှပ်၊ အစေး၊ ကျင်ငယ် စသည့် ၁၂-မျိုးဖြစ်ပါ၏။ ၎င်းတို့သည် အာပေါဓာတ်၊ အရည်ဓာတ်၊ အစိုဓာတ်များဖြစ်ပြီး ထိုအာပေါဓာတ်သည် ပူတီမုခမြွေဆိုးကြီးနှင့် တူပါ၏။ ပူတီမုခမြွေဆိုးကြီးကိုက်လျှင် တစ်ကိုယ်လုံးမှ အရည်များထွက်ပြီး သေပါ၏။ ထိုကဲ့သို့ပင် အာပေါဓာတ်ဖောက်ပြန်လျှင်လည်း တစ်ကိုယ်လုံးမှ ပုပ်ပွအရည်များထွက်ပြီး သေသွားပါတော့၏။

အဂ္ဂိမုခမြွေဆိုးကြီး

ရုပ်ကိုယ်ကြီးထဲမှာ တေဇောဓာတ်လေးမျိုးရှိရာတွင် ပကတိ ကိုယ်အပူငွေ့၊ ထိုအပူငွေ့က တဖြည်းဖြည်းချင်း အိုမင်းရင့်ရော် စေတတ်သဖြင့် ဇီရုဏာတေဇော ဖြစ်ပါ၏။ ပကတိအပူငွေ့ထက် လွန်ကဲသော အဖျားရှိန် အပူငွေ့မှာ သန္တပ္ပနတေဇော ဖြစ်ပါ၏။ အလွန်မခံသာအောင် ပူလောင်သည့်အပူငွေ့မှာ ချာဟတေဇော ဖြစ်ပါ၏။ အစာကို ကြေစေတတ်သော အပူငွေ့မှာ ပါစက တေဇော ဖြစ်ပါ၏။ ထိုတေဇောဓာတ်သည် အဂ္ဂိမုခမြွေဆိုးကြီးနှင့် တူပါ၏။ အဂ္ဂိမုခမြွေဆိုးကြီးကိုက်လျှင် တစ်ကိုယ်လုံး ပြင်းစွာ ပူလောင်ပြီး သေပါ၏။ ထိုကဲ့သို့ပင် တေဇောဓာတ်ဖောက်ပြန် လျှင်လည်း တစ်ကိုယ်လုံးပူလောင်ပြီး သေသွားပါတော့၏။

သတ္တမုခမြွေဆိုးကြီး

ရုပ်ကိုယ်ကြီးထဲမှာ ဝါယောဆိုသော လေရုပ်သည်။ (၁) အထက်သို့ ဆန်တက်သည့်လေ၊ (၂) အောက်သို့ စုန်ဆင်းသည့် လေ၊ (၃) ဝမ်းထဲမှာ တည်နေသည့်လေ၊ (၄) အူထဲမှာ တည်နေ သည့်လေ၊ (၅) အင်္ဂါကြီးငယ်သို့ လျှောက်သွားနေသည့်လေ၊ (၆) ဝင်သက် ထွက်သက် ရှူရှိုက်သည့်လေဟု (၆) မျိုး ရှိပါ၏။ ထိုဝါယောဓာတ်သည် သတ္တမုခမြွေဆိုးကြီးနှင့် တူပါ၏။ သတ္တ မုခမြွေဆိုးကြီးကိုက်လျှင် တစ်ကိုယ်လုံးမှ အဆက်အစပ် သွေး

ကြော လေကြောများ ပြတ်ပြီးသေပါ၏။ ထိုကဲ့သို့ပင် ဝါယောဓာတ် ဖောက်ပြန်လျှင် အဆက်အစပ် သွေးကြော လေကြောများ ပြတ်ပြီးသေသွားပါတော့၏။

ထိုမြွေဆိုးကြီးလေးကောင်နှင့်တူသည့် ဓာတ်ကြီးလေးပါးတို့၏ တည်ရာဖြစ်၍ ဓာတ်ကြီးလေးပါးဖြင့် တည်ဆောက်ထားသည့် ကိုယ်ကြီးဖြစ်၍

“အာသိဝိသာလယသမေ-မြွေဆိုးကြီးတို့၏ ကိန်းအောင်းရာ တောင်ပိုကြီးနှင့်တူသည်” ဟု ဆိုခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ ဆက်လက်ပြီး ရောဂါဝါသေ-အနာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့၏ ဖြစ်ရာ တည်နေရာ ရုပ်ကိုယ်ကြီး ဖြစ်ပါ၏။

ဒုက္ခသဃာဋ္ဌေ-ဆင်းရဲအပေါင်းတို့၏ စုဝေးရာ ဖြစ်ပါ၏။ ဇရာမရဏဂေါစရေ-အိုမင်းသေမင်းတို့၏ ကျက်စားရာ နယ်ပင် ဖြစ်ပါ၏။

နာနာကလိမလာကိစ္ဆေ-အမျိုးမျိုးသောအပြစ်၊ အမျိုးမျိုးသောအညစ်အကြေးတို့၏ ပြုံးပွမ်းရာ ဖြစ်၏။

ပရာယတ္တေ-သူတစ်ပါးတို့နှင့်လည်း စပ်ဆိုင်၏။ နိရိဟကေ-မိမိအလိုမျှဖြင့် တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ မဖြစ်စေနိုင်ပါ။

ထို့ကြောင့် ဤကိုယ်ကောင်ကြီး၌ မပျော်မမွေ့ ငြီးငွေ့နေပြီဖြစ်ပါ၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလိုပါ၏။ ငါ့သား၊ ငါ့တူ၊ ငါ့မြေးတို့က သဘောတူခွင့်ပြုကြပါရန် မိထွေးတော်ဂေါတမီက မြေးတော်အရှင်ရာဟုလာ၊ သားတော်အရှင်နန္ဒနှင့် တူတော်အရှင်အာနန္ဒာတို့ကို ခွင့်တောင်းပန်ကြားပါ၏။

အရှင်အာနန္ဒာ၏ငိုခြင်း

ထိုအခါ သားတော်အရှင်နန္ဒနှင့် မြေးတော်အရှင်ရာဟုလာ တို့မှာ အာသဝေါကုန်ခန်း ရဟန္တာဖြစ်နေကြပြီးဖြစ်သဖြင့် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိကြပါ။ မေ့တာသဘောတရားပင်ဟူသာ ဆင်ခြင်ပြီး အညီအမျှ ရှုနိုင်ကြပါ၏။

သို့သော် အရှင်အာနန္ဒမှာ ထိုစဉ်က ကျင့်ဆဲ သောတာပန် သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်မျှသာ ဖြစ်နေသည်ဖြစ်၍ ရာဂ၊ ဒေါသတွေက မကုန်မကင်းသေးပါ။ ထို့ကြောင့် အရှင်အာနန္ဒက သောကပွားပြီး ယခုကဲ့သို့ ငိုယိုမြည်တမ်းပါ၏-

အရှင်အာနန္ဒာ၏ငိုခြင်း

ဟာ သန္တိ ဂေါတမိ ယာတိ၊ နူန ဗုဒ္ဓေါပိ နိဗ္ဗုတိ။
ဂစ္ဆတိ န စိရေနော၊ အဂ္ဂိ ရိဝ နိရိန္ဒဇော။

ဘုရားမြတ်စွာ၏ မိထွေးတော်ဂေါတမီသည် ရုပ်နာမ်ဆင်းရဲတို့၏ ငြိမ်းခြင်းသဘောဟု ဆိုအပ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ ဪသွားတော့မှာပါတကား။ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း မကြာမီပင်လျှင် လောင်စာမရှိသော မီးငြိမ်းသလိုပင် ငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်တကား။ နိဗ္ဗာန်နန်းသို့ ကြွမြန်းဝင်ရောက်တော်မူလိမ့်မည်တကား။

ဪ မိထွေးတော်ဂေါတမီကြီး ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော့မည်၊ မြတ်စွာဘုရားလည်း မကြာမီပင် ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော့မှာ ဧကန်

၇၀

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

ပင် ဖြစ်ပါ၏။ လောင်စာမရှိသော မီးငြိမ်းသွားသလို ငြိမ်းသွား
တော့မည်လို့ အရှင်အာနန္ဒာက ငိုကြွေးမြည်တမ်းပါ၏။

ထိုအခါ မိထွေးတော်ဂေါတမီက ယခုကဲ့သို့ အားပေး
စကားပြောကြားပါ၏-

အရှင်အာနန္ဒာအားနှစ်သိမ့်စေခြင်း

သုတ သာဂရ ဂန္ထီရ၊ ဗုဒ္ဓေါပဋ္ဌာန တပ္ပရ။

န ယုတ္တံ သောစိတုံ ပုတ္တ၊ ဟာသကာလေ ဥပဋ္ဌိတေ။

တယာ မေ သရဏံ ပုတ္တ၊ နိဗ္ဗာနံ တမုပါဂတံ။

သမုဒ္ဒရာသဖွယ် နယ်ကျယ်သည့် သုတနှင့်ပြည့်စုံသည့်
ပြင်၊ မြတ်စွာဘုရားကို ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်းလျှင် ပြဋ္ဌာန်းသော
အလုပ်ရှိပေသော သားတော်အရှင်အာနန္ဒာ-

ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံသည့်အတွက် ရွှင်ပျမ်းသာရမည့် အချိန်
ကာလသည် ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိနေစဉ်မှာ စိုးရိမ်ခြင်းငှာ မသင့်ပါ
ချစ်သား။

သားတော်အရှင်အာနန္ဒာ၊ မယ်တော်ကြီး၏ ကိုးကွယ်ရာ
အစစ်ဖြစ်သော အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်ရှိ၏။ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို အသင်
ချစ်သား၏ အကူအညီဖြင့် ရောက်ခဲ့ရပါသည် အရှင်ဘုရား။

ပရိနိဗ္ဗာန်စံတာဟာ ရဟန္တာတို့၏အမြင်ဖြင့် ဝမ်းသာစရာ
အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါ၏။ သို့သော် တဏှာမကင်းသေးသူတွေ၏

အမြင်မှာ “ပြန်မလာတော့ဘူး၊ ဒီကနောက်မတွေ့ရတော့ဘူး”
စသည်ဖြင့် ကြံဆပြီး လွမ်းဆွတ်ဝမ်းနည်းခြင်း ဖြစ်တတ်၏။

ထို့ကြောင့် အရှင်အာနန္ဒာ ဝမ်းနည်းပြီး ငိုကြွေးမြည်တမ်း
ခြင်း ဖြစ်ပေ၏။ ထိုကဲ့သို့ အရှင်အာနန္ဒာ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း
ကို မိထွေးတော်ဂေါတမီက “ပျော်ရွှင်ရမည့်အခါပါ၊ စိုးရိမ်ရမည့်
အခါမဟုတ်ပါ။ အရှင်အာနန္ဒာ၏အကူအညီဖြင့် ရဟန်းမဘဝကို
ရပြီး နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်ခဲ့ရပါသည်” ဟု ပြောပြီး ယခုကဲ့သို့
အားပေးစကား ပြောကြားပြန်ပါ၏-

တယာ တာတ သမဇ္ဈိဋ္ဌော၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ အနုဇာနိနော။
မာ ပုတ္တ ဝိမနော ဟောဟိ၊ သဖလော တေ ပရိဿမော။

သားတော်အရှင်အာနန္ဒာ

အရှင်ဘုရားက အခွင့်ပြုရန် တောင်းပန်အပ်သောကြောင့်
မယ်တော်ကြီးတို့အား ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို သားတော်ဘုရားက
ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါ၏။ သားတော်အရှင်အာနန္ဒာ နှလုံးမသာမရှိ
ပါလင့်၊ အရှင်ဘုရား၏ အပင်ပန်းခံ၍ တောင်းပန်ခြင်းသည်
အကျိုးများလှပါပေ၏ အရှင်ဘုရား။

ဆက်လက်ပြီး အကျိုးများပုံကို ယခုကဲ့သို့ ထပ်မံပြီး
လျှောက်ထားပါ၏-

ယံ န ဒိဋ္ဌံ ပုရာဏေဟိ၊ တိတ္ထိကာစရိယေဟိပိ။
တံ ပဒံ သုကုမာရီဟိ၊ သတ္တဝဿာဟိ ဝေဒိတံ။

သားတော်အရှင်အာနန္ဒာဘုရား

ရှေးကာလ၌ဖြစ်ခဲ့ကုန်သော ဈာန်အဘိညာဉ်ရ သရဘင်္ဂ အစရှိသည့် ရသေ့ဂိုဏ်းဆရာကြီးတို့သော်မှလည်း အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို မမြင်ခဲ့ရပါ။ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို ခုနှစ်နှစ်အရွယ်မျှဖြစ်ကုန်သော သူငယ်မကလေးတို့သည်သော်လည်း အရှင်မြတ်တောင်းပန်ပေးသည့် ဘိက္ခုနီသာသနာမှာ ထင်ရှားစွာသိရပါ၏ အရှင်ဘုရား။

အရှင်အာနန္ဒာတောင်းပန်ပေး၍ မြတ်စွာဘုရားက မာတုဂါမများအား သာသနာတော်မှာရဟန်းပြုရန် ခွင့်ပြုတော်မူသည့် အတွက် မိတ္ထေးတော်ဂေါတမီနှင့်တကွ သာကီဝင်မင်းသမီးငါးရာတို့သည် ရဟန်းပြုပြီး ရဟန္တာထေရီမတွေ ဖြစ်ကြရပါ၏။

လူဝတ်ကြောင်ဘဝနှင့်ဆိုပါက ရဟန္တာထိအောင်ဖြစ်ဖို့ မလွယ်ပါ။ ထိုသာကီဝင်မင်းသမီးငါးရာနှင့် မိတ္ထေးတော်ဂေါတမီ ရဟန်းမအဖြစ်နှင့် ရဟန္တာမ ဖြစ်ကြရတာသည် အရှင်အာနန္ဒာတောင်းပန်ပေးခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူးပင် ဖြစ်ပါ၏။

ထို့ထက်မက ဘုရားလက်ထက်တော်နှင့် ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသည်နောက် အမျိုးသမီးများ သိန်းသန်းမကများစွာ ဘိက္ခုနီပြုပြီး အရဟတ္တမဂ်ဖိုလ်ရောက်ကြရသည်၊ ဤသည်များမှာ အရှင်အာနန္ဒာ တောင်းပန်ပေးခြင်း၏ အကျိုးတွေပင် ဖြစ်ပါ၏။

ယခုကဲ့သို့ အကျိုးများအောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့်အတွက် စိုးရိမ်စရာ ဝမ်းနည်းစရာ မရှိပါ။ ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်စရာသာ ရှိပါသည်ဟု မိတ္ထေးတော်ဂေါတမီသည် အရှင်အာနန္ဒာအား အားပေးစကား ပြောကြားပါ၏။

တန်ခိုးပြစေတော်မူခြင်း

ထိုသို့ ပြောကြားပြီးသည်နောက် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန် အချိန်နီး
လာသည့်အခါ မြတ်စွာဘုရားက မိတ္ထေးတော်ဂေါတမီအား တန်ခိုး
ပြခိုင်းပါ၏-

တန်ခိုးပြစေတော်မူခြင်း

ထိန် မွှာဘိသမယေ၊ ယေ ဗာလာ ဝိမတိ ဂတာ။
တေသံ ဒိဋ္ဌိပ္ပဟာနတ္ထံ၊ ဣဒ္ဓိ ဒေသေဟိ ဂေါတမီ။

မိတ္ထေးတော်ဂေါတမီ၊ အမျိုးသမီးတို့၏ သစ္စာလေးပါး
တရားထူးကိုသိခြင်း၌ မသိမလိမ္မာသော အကြင်သူတို့သည် သို့
လော သို့လော တွေးတောယုံမှားခြင်းသို့ ရောက်လျက်ရှိကုန်၏။
ထိုသူတို့၏ မိစ္ဆာအယူကို ပယ်ရန်အတွက် တန်ခိုးပြပါလော့။

မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်အခါက မိစ္ဆာအယူရှိသောသူ
တွေက မိန်းမတွေ တရားအားထုတ်လို့ မဂ်ဖိုလ်တရားထူးရသည်
ဆိုတာကို မယုံကြည်ကြပါ။ ဈာန်အဘိညာဉ်ရသည် ဆိုတာကို
မယုံကြည်ကြပါ။ ဟုတ်မည် မထင်ပါ။ ဖြစ်နိုင်မည် မထင်ပါဟု
ယုံမှားတွေးတောနေကြပါ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ယုံမှားနှင့် မိစ္ဆာ
အယူများကို ပယ်နိုင်ရန် တန်ခိုးပြပါဦးဟု မြတ်စွာဘုရားက
တိုက်တွန်းတော်မူပါ၏။

စောစောကတန်ခိုးပြလျှင် တန်ခိုးပြတာအကြောင်းပြုပြီး ကြည်ညိုသူတွေရှိလာမည်။ ကြည်ညိုသူတွေက လှူဒါန်းကြလိမ့် မည်။ ထိုသို့ကြည်ညိုခြင်း၊ လှူဒါန်းခြင်းကိုအကြောင်းပြုပြီး ကဲ့ရဲ့ဖွယ် စသည် အပြစ်တွေဖြစ်နိုင်သည့်အတွက် စောစောပိုင်းမှာ တန်ခိုးအပြမခိုင်းခဲ့ပါ။

ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီးအချိန် နောက်ဆုံးအချိန်မှာ ထိုအပြစ်တွေ မဖြစ်နိုင်တော့၍ မြတ်စွာဘုရားက မိထွေးတော်ဂေါတမီအား တန်ခိုးပြရန် တိုက်တွန်းတော်မူပါ၏။

မြတ်စွာဘုရား၏ တိုက်တွန်းတော်မူချက်အရ မိထွေးတော် ဂေါတမီက အထွေထွေအမျိုးမျိုးတန်ခိုးပြပြီး မြတ်စွာဘုရားထံ လာရောက်၍ ရိသေ့စွာ ရှိခိုးလျက် ဤသို့ ထပ်မံလျှောက်ထားပြန် ပါ၏-

ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန် လျှောက်ထားခြင်း

သာ ဝီသဝဿသတိကာ၊ ဇာတိယာဟံ မဟာမုနေ။
အလမေတ္တာဝတာ ဝီရ၊ နိဗ္ဗာယိဿာမိ နာယက။

ရဟန်းမြတ်ဖြစ်တော်မူသော သားတော်မြတ်အရှင်ဘုရား-
အမျိုးမျိုးအထွေထွေ တန်ခိုးပြခဲ့သည့် ထိုကျွန်ုပ်သည် မွေး
ဖွားခြင်းဇာတိအားဖြင့် ဖွားမြင်ခဲ့သည်မှစ၍ အနှစ် ၁၂၀ ရှိပါပြီ
အရှင်ဘုရား (အသက်အရွယ် ကြီးလှပါပြီဟု ဆိုလိုပါ၏)

ရဲရင့်သော လုံ့လရှိတော်မူသော သားတော်ဘုရား

ဤမျှလောက်တန်ခိုးပြခြင်းဖြင့် သင့်တော်လောက်ပါပြီ ဘုရား၊ လူသုံးဦးတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်တော်မူပေသော သားတော် မြတ်ဘုရား၊ ဆင်းရဲခပ်သိမ်း ငြိမ်းပါတော့မည်၊ ဆင်းရဲချုပ်ပြတ် နိဗ္ဗာန်ခေါ် အငြိမ်းဓာတ်သို့ ချဉ်းကပ်ဝင်ရောက်ပါတော့မည်ဘုရား ဟု နောက်ဆုံးစကား လျှောက်ထားပါ၏။

(မဟာပဇာပတိဂေါတမီက အသက် ၁၂၀-ရှိနေသည့် အချိန်တွင် မြတ်စွာဘုရား၏ အသက်တော်ကို ယခုကဲ့သို့ တွက်ချက် နိုင်ပါ၏။ ဘုရားအလောင်းတော် ပဋိသန္ဓေစတည်စဉ်တွင် မယ်တော် မဟာမာယာဒေဝီ၏ အသက်သည် ၅၅-နှစ်(၈)လကျော် (၉)လ ခန့် ရှိနိုင်ပါ၏။ မယ်တော်မဟာမာယာ အသက် ၅၆-နှစ်နှင့် ၆-လခန့်တွင် ဘုရားအလောင်းတော်ကို ဖွားမြင်သည်ဖြစ်၍ ညီမ ဖြစ်သူ မဟာပဇာပတိဂေါတမီ၏ အသက်ကို(၂)နှစ် လျှော့တွက် လျှင် ထိုစဉ်က ၅၄-နှစ်ကျော်ကျော် ရှိနိုင်ပါ၏။

သို့ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားဖွားမြင်စဉ်က ၅၄-နှစ်ကို မိထွေး တော်ဂေါတမီ၏ အသက် ၁၂၀-ထဲမှ နှုတ်လျှင် မိထွေးတော် ဂေါတမီ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်သည့်အခါမှာရှိသည့် မြတ်စွာဘုရား၏ အသက်တော်သည် ၆၆ နှစ်ဟု မှတ်ယူရပါ၏။ မြတ်စွာဘုရားက အသက်တော် ၈၀ မှာ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူသည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာ ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော်မူသည့်နှစ်ထက် မိထွေးတော်ဂေါတမီ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံသည့်နှစ်မှာ ၁၄-နှစ်ခန့် စောသည်ကို မှတ်ယူနိုင် ပါ၏။ ခန့်မှန်းတွက်ချက်ခြင်းဖြစ်သဖြင့် အတိအကျ မဟုတ်ပါ။ ၁-နှစ်၊ ၂-နှစ်ခန့်လောက် အပိုအလိုရှိနိုင်ပါ၏။)

မိထွေးတော်ဂေါတမီသည် မြတ်စွာဘုရားအား ထိုသို့သော နောက်ဆုံးစကားကို လျှောက်ထားပြီး၊ မြတ်စွာဘုရား ဆိတ်ဆိတ် နေတော်မူခြင်းဖြင့် အခွင့်ပြုတော်မူသည့်အတွက် မိထွေးတော် ဂေါတမီသည် မြတ်စွာဘုရားကို ရိုသေစွာ ရှိခိုးကန်တော့၍ အခြွေ အရံ ဘိက္ခုနီငါးရာနှင့်တကွ ဘိက္ခုနီကျောင်းသို့ ပြန်ကြွပါ၏။

ထိုအခါ သံဃာတော်ပရိသတ်၊ လူပရိသတ်များနှင့်တကွ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ကျောင်းတိုက်တံခါးဝအထိ လိုက်ပို့ တော်မူပါ၏။

မိထွေးတော်ဂေါတမီ အမှူးပြုသော ဘိက္ခုနီမတွေလည်း ထိုတံခါးပေါက်ဝမှာ နောက်ဆုံးရှိခိုးခြင်းဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးကန်တော့၍ ဘိက္ခုနီကျောင်းတိုက်သို့ ပြန်သွားကြပါ၏။

နောက်ဆုံးပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ပုံ

သာ သဟ တာဟိ ဂန္တဒန၊ ဘိက္ခုနုပဿယံ သကံ။
အမုပလ္လကံ မာဘုဇ္ဇ၊ နိသီဒိ ပရမာသနေ။

မိထွေးတော်ဂေါတမီထေရီသည် သာကီဝင်မင်းသမီး ဘိက္ခုနီငါးရာတို့နှင့်တကွ မိမိ၏ ဘိက္ခုနီကျောင်းတိုက်သို့ သွား ရောက်ပြီး၍ မြတ်သောနေရာ၌ ထက်ဝက်တင်ပလ္လင်ခွေကို ဖွဲ့ခွေ ၍ ထိုင်နေလေတော့၏။

(ရဟန်းမများမှာ ခြေနှစ်ဖက်လုံးအပြည့် တင်ပလ္လင်ခွေ
မထိုင်ရပါ။ ခြေတစ်ဖက်သာ ခွေပြီထိုင်ရ၏။ ထိုသို့ ထိုင်ခြင်းကို
ထက်ဝက်တင်ပလ္လင်ခွေခေါ်ပါ၏။ ယခု အမျိုးသမီးများ၏ အရို
အသေပြုထိုင်ပုံနှင့် တူတန်သလောက် တူပါလိမ့်မည်။)

ဘိက္ခုနီငါးရာတို့လည်း သူ့နေရာနှင့်သူ အသီးသီးထက်ဝက်
ပလ္လင်ခွေဖြင့် ထိုင်နေကြပါ၏။ ထိုအခါမှာ သတင်းကြားကြသော
တပည့်ဒါယိကာမများ လာရောက်ပြီး ငိုကြပါ၏။ ထိုဒါယိကာမ
များထဲမှ သဒ္ဓါတရားအကောင်းဆုံး၊ တရားလည်း အားအထုတ်
ဆုံး ဥပါသိကာမကို မိတ္ထေးတော်ဂေါတမီက ဦးခေါင်းကို ပွတ်သပ်
ပြီး ယခုကဲ့သို့ သြဝါဒစကား ပြောကြားပါ၏-

အလံ ပုတ္တာ ဝိသာဒေန၊ မာရပါသာနုဝတ္တိနာ။
အနိစ္စံ သင်္ခိတံ သဗ္ဗံ၊ ဝိယောဂန္တံ စလာစလံ။

ချစ်သမီးတို့၊ ကိလေသမာရ်၏ ကျော့ကွင်းသို့ အစဉ်လိုက်
သော၊ ကိလေသာ၏အလိုသို့ လိုက်လျောသော ငိုယိုပင်ပန်းခြင်း
ဖြင့် အကျိုးမရှိပါ သမီးတို့။

ရုပ်နာမ်သင်္ခါရ တရားအားလုံးသည် မမြဲသည်ဖြစ်၍ ကွေ
ကွင်းကွဲကွာရခြင်းလျှင် အဆုံးရှိချေ၏။ ဘယ်မှမျှ မတည်တံ့
မခိုင်မြဲဘဲ အလွန်ပင် ပြောင်းလဲလှုပ်ရှားခြင်း သဘောရှိသည်
ချည်းသာဖြစ်သည် သမီးတို့လို့ပြောပြီး ငိုယိုနေကြသူ အမျိုးသမီး
များကို ပြန်လွှတ်လိုက်ကြပါ၏။

ထိုသို့ လွတ်လိုက်ပြီး ပထမဈာန်ကို ဝင်စားကြပါ၏။
ထို့နောက် ဒုတိယဈာန်၊ တတိယဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်တို့ကို အစဉ်
အတိုင်းဝင်စားကြပါ၏။ ဆက်လက်၍ အရူပသမာပတ်လေးပါး
ကို အစဉ်အတိုင်းဝင်စားကြပါ၏။ တစ်ဖန် ပဋိလောမအားဖြင့်
ပထမဈာန်တိုင်အောင် ဝင်စားကြပါ၏။ ဆက်လက်ပြီး စတုတ္ထ
ဈာန်အထိ အစဉ်အတိုင်းဝင်စားပြီး အဲဒီစတုတ္ထဈာန်မှ ထပြီး

“ဒီပစ္စိဝ - မီးစာကုန်ဆီခန်း၍ ငြိမ်းလေသော ဆီမီး
တောက်ကဲ့သို့၊

နိရာသဝါ - ရုပ်နာမ်ခန္ဓာအသစ်ဖြစ်ကြောင်း အာသဝေါ
တရား ကင်းသည်ဖြစ်၍၊

နိဗ္ဗာယိ - စုတိခန္ဓာချုပ်သဖြင့် ရုပ်နာမ်ဆင်းရဲပြတ်စဲချုပ်
ငြိမ်းလေတော့၏”

ထိုသို့ မိတ္ထေးတော်ဂေါတမီ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံပြီး သူ့အခြေအရံ
ဘိက္ခုနီတွေကိုလည်း

“တာယောပိ - ထိုဘိက္ခုနီတို့သည်လည်း

အနုပါဒါနာ - ရုပ်နာမ်ခန္ဓာဖြစ်ကြောင်း ကင်းကြကုန်သည်
ဖြစ်၍

ဒီပစ္စိဝိယ - ဆီမီးလျှံငြိမ်းသကဲ့သို့

နိဗ္ဗုတာ - ဆင်းရဲခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းကြလေတော့သည်”
ဟု ပြဆိုထားပါ၏။

မိတ္ထေးတော်ဂေါတမီနှင့်တကွ ထေရီမင်းရာတို့သည် ထိုင်
လျက် သမာပတ်ဝင်စားပြီး ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံကြခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

အများကဲ့သို့ သေခါနီး အလူးအလဲခံစားရသော ဆင်းရဲမျိုး ဘာမှမရှိပါ။ ချမ်းသာစွာ၊ တည်ငြိမ်စွာနှင့်ပင် ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံသွား ကြသည်မှာ အလွန်တရာ ကြည်ညိုဖွယ်ပင် ဖြစ်ပါ၏။

ထိုသို့ မိထွေးတော်ဂေါတမီ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသည့်အခါ လူတွေတွင်မက နတ်တွေပါ လာရောက်ပူဇော်ကြသည်ဟု ဆိုပါ ၏။ မီးသဂြိုဟ်ပြီးသည့်အခါ မိထွေးတော်ဂေါတမီ၏ အရိုးဓာတ် တော်များကို သပိတ်ဖြင့်ထည့်၍ အရှင်အာနန္ဒာက မြတ်စွာဘုရား ထံ ဆက်ကပ်ပါ၏။

မြတ်စွာဘုရားက ဓာတ်တော်သပိတ်ကို လက်ဖြင့်ကိုင်တော် မူလျက် -

“ဧရာမသစ်ပင်ကြီးမှာ အကြီးဆုံးကိုင်းကြီး ကျိုးသွား သကဲ့သို့ ဘိက္ခုနီသံဃာ၏ အကြီးဆုံးဖြစ်သော ဂေါတမီထေရီ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသွားလေပြီ၊ မိထွေးတော်ဂေါတမီသည် သံသရာပင်လယ် ကြီးကို ကူးမြောက်ပြီးဖြစ်ပေ၏။ ကိလေသာ အပူအပင်ငြိမ်းပြီး ဖြစ်ပေ၏။ ဆင်းရဲခပ်သိမ်း အကုန်ငြိမ်းသွားလေပြီ၊ ထို့ကြောင့် သူ့အတွက် စိုးရိမ်ဖွယ်မရှိ” စသည်ဖြင့် မိန့်တော်မူပါ၏။

ဆက်လက်ပြီး “မိထွေးတော်ဂေါတမီသည် ပညာကြီး ကြောင်း၊ ဘိက္ခုနီတို့တွင် ရတ္တညူဇတဒဂ်ဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်သူ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဣဒ္ဓိဝိဓအစရှိသော လောကီအဘိညာဉ်ငါးပါး၌ နိုင်နင်းကြောင်း၊ လောကုတ္တရာ အာသဝက္ခယအဘိညာဉ်နှင့် လည်း ပြည့်စုံ၍ ပဋိသန္တိဒါပတ္တထေရီပိသေသ” ဖြစ်ကြောင်း စသည်များကိုလည်း ထုတ်ဖော်ချီးကျူးတော်မူပေ၏။

ဂေါတမိထေရီ အပဒါန်ပါဠိတော်တွင် နိဂုံးချုပ်အဖြစ်
မြတ်စွာဘုရား/တိုက်တွန်းတော်မူသော
ဥယျောဇဉ်ဂါတာတစ်ပုဒ်

ဘုရားရှင်၏ ဥယျောဇဉ်ဂါထာ

အတ္တဒီပါ ထတော ဟောထ၊ သတိပဋ္ဌာနဂေါစရာ။
ဘာဝေတွာ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿထ။

သမ္မာဝိမုတ္တဖြစ်လျှင် အမြဲတမ်း ချမ်းသာသည့် အငြိမ်း
ဓာတ်သို့ရောက်လျက် ဂတိငါးပါးမှ ကင်းလွတ်ခြင်းကြောင့် သင်
ချစ်သား ချစ်သမီးတို့သည်-

ရှုမှတ်မှု သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးလျှင် ကျက်စားစရာရှိကြ
ကုန်သည်ဖြစ်၍ မိမိကိုယ်ဟု ဆိုအပ်သော တရားလျှင် မှီရာ
ကျွန်းမြေသဖွယ် အားကိုးရာရှိကုန်သည် ဖြစ်ကြပါကုန်လော့။

သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ပွားသောအားဖြင့် လေ့လာ
ကျက်စားနေကြပါ။ ထိုသို့ လေ့လာကျက်စားနေလျှင် မိမိကိုယ်
ကို အားကိုးရာကျွန်းမြေသဖွယ် ပြုနေသည်မည်ပါ၏။ မိမိကိုယ်
ဆိုသည်မှာလည်း မိမိသန္တာန်မှာ ဖြစ်ပွားစေသော သတိပဋ္ဌာန်
တရားကိုပင် ဆိုလိုပါ၏။

သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး မပြတ်ပွားများ

ထိုသတိပဋ္ဌာန်တရားကို မှီရာတည်ရာ ကျွန်းမြေသဖွယ် အားကိုးနေကြလျှင် ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတို့ကို ပွားစေ၍ ဆင်းရဲ၏ ကုန်ဆုံးရာ အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို ပြီးစီးနိုင်ကြပေလတ္တံ့။

သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ပွားစေလျှင် ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး ပြည့်စုံပြီး အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြပါလိမ့်မည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဆင်းရဲခပ်သိမ်းကုန်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ရောက်လို သော သမ္မာဆန္ဒ အပြည့်အဝရှိသူများသည် သတိပဋ္ဌာန်တရား လေးပါးကို မပြတ်ပွားများနေကြရန်ပင် ဖြစ်ပါ၏။

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

အခန်း [၃]

ဝိသုဒ္ဓိမြတ်တရား (၇) ပါး
ရထား (၇) စီး
ဥပမာတရားတော်

စွဲယူမှုမရှိသော ထက်ဝန်းကျင်ငြိမ်းအေးခြင်း
(နိဗ္ဗာန်)ရောက်ရှိရန်
အထူးစင်ကြယ်ခြင်း ဝိသုဒ္ဓိတရား (၇) ပါး

- ❖ သီလဝိသုဒ္ဓိ (သီလအထူးစင်ကြယ်ခြင်း)
- ❖ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ (စိတ်သမာဓိအထူးစင်ကြယ်ခြင်း)
- ❖ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ (အမြင်အထူးစင်ကြယ်ခြင်း)
- ❖ ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိ (ယုံမှားခြင်းကို လွန်မြောက်သောဉာဏ်အထူးစင်ကြယ်ခြင်း)
- ❖ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ (မဂ်ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဉာဏ်အမြင်အထူးစင်ကြယ်ခြင်း)
- ❖ ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ (အကျင့်အနုလုံဉာဏ်အမြင်အထူးစင်ကြယ်ခြင်း)။
- ❖ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ (မဂ်ဉာဏ်အမြင် အထူးစင်ကြယ်ခြင်း)

အခန်း(၃)
ဝိသုဒ္ဓိမြတ်တရား (၇)ပါး၊ ရထား (၇) စင်း
ဥပမာတရားတော်

အခါတပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ရှဉ့်နက် တို့အား အစာကျွေးရာဖြစ်သော ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်း သုံးနေတော်မူ၏။ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းမွှေးဖွားတော်မူရာအရပ် တွင် သီတင်းသုံးတော်မူသောရဟန်းတို့သည် ဝါဆိုပြီးသည့်အခါ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။ မြတ်စွာဘုရားအား ရိုသေစွာ ရှိခိုးကြပြီးသည့်အခါ ထိုရဟန်းတို့အား မြတ်စွာဘုရား သည် ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏-

အရှင်ပုဏ္ဏအား ချီးမွမ်းတော်မူခြင်း

ရဟန်းတို့

- ၁။ မိမိလည်းအလိုနည်း၏ ၊ အလိုနည်းခြင်း၏၊
ကျေးဇူးစကားကိုလည်း ရဟန်းတို့အား ပြောဟော တတ်၏။
- ၂။ မိမိလည်းရောင့်ရဲ၏၊ ရောင့်ရဲခြင်း၏ ကျေးဇူးစကား ကိုလည်း ရဟန်းတို့အား ပြောဟောတတ်၏။

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

- ၃။ မိမိလည်းကင်းဆိတ်၏။ ကင်းဆိတ်ခြင်း၏ ကျေးဇူး စကားကိုလည်း ရဟန်းတို့အား ပြောဟောတတ်၏။
- ၄။ မိမိလည်း စကားမရောနှော၊ စကားမရောနှောခြင်း ၏ ကျေးဇူးကိုလည်း ရဟန်းတို့အား ပြောဟော တတ်၏။
- ၅။ မိမိလည်း လုံ့လအားထုတ်၏။ လုံ့လအားထုတ်ခြင်း ၏ ကျေးဇူးစကားကိုလည်း ရဟန်းတို့အား ပြော ဟောတတ်၏။
- ၆။ မိမိလည်း အကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံ၏။ အကျင့်သီလ နှင့် ပြည့်စုံခြင်း၏ ကျေးဇူးစကားကိုလည်း ရဟန်း တို့အား ပြောဟောတတ်၏။
- ၇။ မိမိလည်း တည်တံ့ခြင်းသမာဓိနှင့် ပြည့်စုံ၏။ သမာဓိ နှင့် ပြည့်စုံခြင်း၏ ကျေးဇူးစကားကိုလည်း ရဟန်း တို့အား ပြောဟောတတ်၏။
- ၈။ မိမိလည်း ပညာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ပညာနှင့် ပြည့်စုံခြင်း ၏ ကျေးဇူးစကားကိုလည်း ရဟန်းတို့အား ပြော ဟောတတ်၏။
- ၉။ မိမိလည်း လွတ်မြောက်ခြင်း “ဝိမုတ္တိ” နှင့် ပြည့်စုံ ၏။ ဝိမုတ္တိနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၏ ကျေးဇူးစကားကိုလည်း ရဟန်းတို့အား ပြောဟောတတ်၏။

ဘုရားလောင်းမွေးဖွားရာအရပ်၌ နေသောရဟန်း ၈၇

၁၀။ မိမိလည်း လွတ်မြောက်ခြင်း“ဝိမုတ္တိ” ကို သိမြင်
ခြင်း“ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန” နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဝိမုတ္တိကို
သိမြင်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၏ ကျေးဇူးစကားကို
လည်း ရဟန်းတို့အား ဟောပြောတတ်၏။

ထို့ပြင်

သီတင်းသုံးဖော်တို့ကို

- ❖ ဆုံးမတတ်၏။
- ❖ အထူးသိစေတတ်၏။
- ❖ ကောင်းစွာပြတတ်၏။
- ❖ ကောင်းစွာဆောက်တည်စေတတ်၏။
- ❖ ကောင်းစွာအားထုတ်စေတတ်၏။
- ❖ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် နှစ်သက်ရွှင်လန်းစေတတ်၏။

ဟူသည့် ဘုရားလောင်းမွေးဖွားရာအရပ် တွင် မည်သည့်
ရဟန်းသည် သီတင်းသုံးဖော်ရဟန်းတို့၏ အချီးအမွမ်းကို ခံရ
သနည်းဟု မေးတော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရားက သီတင်းသုံးဖော် ရဟန်းတို့အတွက် အရ
ကောင်းသော၊ အချီးမွမ်းကိုခံရသော၊ ထိုသို့သော ချီးမွမ်းထိုက်
သော ရဟန်းဖြစ်သူကို မေးမြန်းသည့်အခါ ရဟန်းတို့က “အရှင်
ဘုရား” ချီးမွမ်းထိုက်သောဂုဏ်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံ၍ အချီးမွမ်းခံ
ရသူမှာ ဘုရားလောင်းမွေးဖွားရာအရပ်၌ နေသော သီတင်းသုံး
ဖော် ရဟန်းတို့၏ အချီးမွမ်းခံရသူ မန္တဂဏီ၏သား အရှင်ပုဏ္ဏ
ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ထားကြပါ၏။

အရှင်သာရိပုတ္တရာအား
အကြံအစည်ဖြစ်ပေါ်ခြင်း

မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် အရှင်ပုဏ္ဏအား ချီးမွမ်းနေစဉ် အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် မြတ်စွာဘုရားအနီး၌ ထိုင်နေပါ၏။ ထိုသို့ထိုင်နေစဉ် “အရှင်ပုဏ္ဏအား ပညာရှိကုန်သော သီတင်းသုံးဖော်တို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက်၌ စကား (၁၀)မျိုး သို့ သက်ဝင်၍ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို ပြောဆိုကုန်၏။ ထိုပြောဆိုသော စကားကိုလည်း မြတ်စွာဘုရားသည် အလွန်ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။ မန္တာဏီ၏သား အရှင်ပုဏ္ဏသည် ကျေးဇူးဂုဏ်ကို ရပေစွ၊ မန္တာဏီ၏သားအရှင်ပုဏ္ဏသည် အရတော်ပေစွ၊ ငါသည်လည်း တစ်ချိန်ချိန်မှာ အရှင်ပုဏ္ဏနှင့် အတူတွေ့ဆုံနိုင်ကောင်းပါ၏။ တစ်တရာစကား ပြန်လှန်ပြောဆိုခြင်း ဖြစ်နိုင်ကောင်း၏” ဟု အရှင်သာရိပုတ္တရာအား ဤအကြံအစည်သည် ဖြစ်လေ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ မွေ့လျော်တော်မူသရွေ့ နေတော်မူပြီးနောက် သာဝတ္ထိပြည်သို့ ဒေသစာရီလှည့်လည်ကြွတော်မူ၏။ သာဝတ္ထိပြည် အနာတပိဏ်သူဌေးလှူဒါန်းသော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူခိုက် အရှင်ပုဏ္ဏသည် မြတ်စွာဘုရားထံချဉ်းကပ်၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရိုသေစွာ ရှိခိုးလျက် သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောနေရာ၌ ထိုင်နေ၏။

အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် အရှင်ပုဏ္ဏ

မြတ်စွာဘုရားသည် အရှင်ပုဏ္ဏကို တရားနှင့်စပ်သော စကားဖြင့် ကောင်းစွာပြတော်မူ၏။ ကောင်းစွာဆောက်တည် စေတော်မူ၏။ ကောင်းစွာအားထုတ်စေတော်မူ၏။ ကောင်းစွာ နှစ်သက်ရွှင်လန်းစေတော်မူ၏။

“အရှင်ပုဏ္ဏသည် မြတ်စွာဘုရား၏ တရားကို လွန်စွာ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်လျက် နေရာမှထကာ မြတ်စွာဘုရားကို ရိုသေစွာ ရှိခိုးလျက် အရိုအသေပြုပြီးလျှင် အန္တဝန်တောဆီသို့ နေ့သန့်စင်ရန်အလို့ငှာ သွား၏။

ထိုအခါ ရဟန်းတပါးသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာထံချဉ်း ကပ်၍ “အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် အရှင်ပုဏ္ဏ၏ကျေးဇူးဂုဏ်ကို မပြတ်ပြောကြားခဲ့၏။ ထိုအရှင်သည် မြတ်စွာဘုရား၏တရားကို လွန်စွာနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ကာ နေရာမှထ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရိုသေစွာရှိခိုးလျက် အရိုအသေပြုပြီးလျှင် နေ့သန့်စင်ရန် အန္တဝန် တောဆီသို့သွား၏” ဟု ပြောဆိုလျှောက်ထားပါ၏။

အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် အရှင်ပုဏ္ဏ

ထိုအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် လျင်မြန်စွာ နိဿိဒိုင်ကို ယူ၍ အရှင်ပုဏ္ဏထံလိုက်လေ၏။ အရှင်ပုဏ္ဏသည် အန္တဝန်တောရှိ တစ်ခုသောသစ်ပင်ရင်း၌ နေ့သန့်စင်ခြင်းငှာ ထိုင်သဖြင့် အရှင် သာရိပုတ္တရာသည်လည်း အန္တဝန်တောရှိ တစ်ခုသောသစ်ပင်ရင်း ၌ နေ့သန့်စင်ခြင်းငှာ ထိုင်၏။

ညနေချမ်းအချိန်၌ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဖလသမာပတ်မှထလျက် မန္တာဏီ၏သား အရှင်ပုဏ္ဏထံ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ဝမ်းမြောက်ဖွယ် အမှတ်ရဖွယ်စကားတို့ကို ပြောဆိုကြပြီးနောက် အရှင်သာရိပုတ္တရာကမေး၍ အရှင်ပုဏ္ဏက ဤသို့ စကားပြန်လှန် ပြောဆိုကြလေ၏။

- မေး - ငါ့ရှင် “မြတ်စွာဘုရားထံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးသလော”
- ဖြေ - ငါ့ရှင် “မှန်ပါ၏” ။

မေးခွန်း (၇) ခု၊ အဖြေ (၇) ခု

- မေး(၁) - ငါ့ရှင် “သီလ အထူးစင်ကြယ်ခြင်း အကျိုးငှာ” မြတ်စွာဘုရားထံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးသလော။
- ဖြေ - ငါ့ရှင် “မဟုတ်ပါ” ၊
- မေး(၂) - ငါ့ရှင် “စိတ်သမာဓိ အထူးစင်ကြယ်ခြင်း အကျိုးငှာ” မြတ်စွာဘုရားထံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးသလော။
- ဖြေ - ငါ့ရှင် “မဟုတ်ပါ” ။
- မေး(၃) - ငါ့ရှင် “အမြင် အထူးစင်ကြယ်ခြင်း အကျိုးငှာ” မြတ်စွာဘုရားထံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးသလော။
- ဖြေ - ငါ့ရှင် “မဟုတ်ပါ” ။

မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးခြင်း

မေး(၄) - ငါ့ရှင် “ယုံမှားခြင်းကို လွန်မြောက်မှု ဉာဏ်အထူး စင်ကြယ်ခြင်း အကျိုးငှာ” မြတ်စွာဘုရားထံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးသလော။

ဖြေ - ငါ့ရှင် “မဟုတ်ပါ” ။

မေး(၅) - ငါ့ရှင် “မဂ်ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဉာဏ်အမြင် အထူးစင်ကြယ်ခြင်း အကျိုးငှာ” မြတ်စွာဘုရားထံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးသလော။

ဖြေ - ငါ့ရှင် “ မဟုတ်ပါ ”

မေး(၆) - ငါ့ရှင် “အကျင့်အနုလုံဉာဏ်အမြင် အထူးစင်ကြယ်ခြင်း အကျိုးငှာ” မြတ်စွာဘုရားထံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးသလော။

ဖြေ - ငါ့ရှင် “ မဟုတ်ပါ ”

မေး(၇) - ငါ့ရှင် “မဂ်ဉာဏ်အမြင် အထူးစင်ကြယ်ခြင်း အကျိုးငှာ” မြတ်စွာဘုရားထံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးသလော။

ဖြေ - ငါ့ရှင် “ မဟုတ်ပါ ”

ထို့ကဲ့သို့ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မေးမြန်းသည့်အမေး(၇)ခု စလုံးအပေါ် အရှင်ပုဏ္ဏသည် ငါ့ရှင် “မဟုတ်ပါ” ဟုသာ ဖြေဆိုသည်ဖြစ်၍ အရှင်သာရိပုတ္တရာက အရှင်ပုဏ္ဏအား ဤသို့ ထပ်မံမေးမြန်းပါ၏-

စွဲယူမှုမရှိသော ထက်ဝန်းကျင်ငြိမ်းအေးခြင်း

ငါ့ရှင် ထိုသို့ဖြစ်ပါမူ အဘယ်အကျိုးငှာအတွက် မြတ်စွာဘုရားထံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးပါသနည်း။

ထိုအခါ အရှင်ပုဏ္ဏက ငါ့ရှင် “စွဲယူမှုမရှိသော ထက်ဝန်းကျင် ငြိမ်းအေးခြင်း အကျိုးငှာသာ” မြတ်စွာဘုရားထံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးပါ၏ဟု ဆိုလေ၏။

အရှင်ပုဏ္ဏ၏ ဖြေဆိုချက်အပေါ် အရှင်သာရိပုတ္တရာက ဤသို့ ထပ်မံမေးမြန်းပါ၏-

ငါ့ရှင်-

- ❖ အကျင့်သီလ အထူးစင်ကြယ်ခြင်း၊
- ❖ စိတ်သမာဓိ အထူးစင်ကြယ်ခြင်း၊
- ❖ အမြင် အထူးစင်ကြယ်ခြင်း၊
- ❖ ယုံမှားခြင်းကို လွန်မြောက်မှုဉာဏ်အမြင် အထူးစင်ကြယ်ခြင်း၊
- ❖ မဂ်ဟုတ်သည်မဟုတ်သည်၌ ဉာဏ်အမြင် အထူးစင်ကြယ်ခြင်း၊
- ❖ အကျင့်အနုလုံဉာဏ်အမြင် အထူးစင်ကြယ်ခြင်း
- ❖ မဂ်ဉာဏ်အမြင် အထူးစင်ကြယ်ခြင်းတို့သည်

“စွဲယူမှုမရှိသော ထက်ဝန်းကျင်ငြိမ်းအေးခြင်း” လောဟု မေးရာ အရှင်ပုဏ္ဏသည် ငါ့ရှင် “မဟုတ်ပါ” ဟုပင် ဆိုလေ၏။

ဝိသုဒ္ဓိတရား (၇)ပါး၊ ရထား (၇)စီး ၉၃

ထိုသို့ဆိုလျှင် “စွဲယူမှုမရှိသော ထက်ထက်ဝန်းကျင် ငြိမ်း
အေးခြင်း” အတွက် မည်သို့ မှတ်ယူသင့်သည်ကို ပြောကြားရန်
အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် အရှင်ပုဏ္ဏအား ထပ်မံမေးမြန်းပါ၏။

ဝိသုဒ္ဓိတရား (၇)ပါး၊ ရထား (၇)စီး ဥပမာ

မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်အခါက တရားဓမ္မဟော
ကြားရာတွင် အသာဆုံးဖြစ်သော ဧတဒဂ်ဘွဲ့ရရှိသူ အရှင်ပုဏ္ဏ
သည် အရှင်သာရိပုတ္တရာအား ငါ့ရှင် သင့်အား ဥပမာတို့ဖြင့်
ပြောပြပါအံ့ဟု ပြောဆိုလျှောက်ထားသည့် ဝိသုဒ္ဓိတရား (၇)ပါး၊
ရထား (၇)စင်း ဥပမာကို ဤသို့ ပြောပြပေ၏-

ငါ့ရှင် ပဿေနဒီကောသလမင်းသည် သာဝတ္ထိပြည်၌
နေစဉ် သာကေတမြို့သို့ တစုံတရာ အဆောတလျင်ပြုဖွယ်ကိစ္စ
သည် ရှိ၏။

ပဿေနဒီကောသလမင်းသည် သာကေတမြို့သို့ သွားလို
သည်ဖြစ်၍ သာဝတ္ထိပြည်နှင့် သာကေတမြို့အကြား၌ မြင်းယာဉ်
ဖြင့် ရထား(၇)စီးတို့ကို ထားစေ၏။

(၁) ပဿေနဒီကောသလမင်းသည် သာဝတ္ထိပြည်မှ
စတင်ထွက်ခွာသောအခါ ပဌမရထားကို တက်စီး၏။ ထိုပဌမ
ရထားသည် ဒုတိယရထားရှိရာသို့ ရောက်၏။

(၂) ဒုတိယရထားရှိရာသို့ရောက်သော ပဿေနဒီကော သလမင်းသည် ပဋ္ဌမရထားကိုစွန့်လွှတ်၍ ဒုတိယရထားကို တက်စီး၏။ ထိုဒုတိယရထားသည် တတိယရထားရှိရာသို့ ရောက်၏။

(၃) တတိယရထားရှိရာသို့ရောက်သော ပဿေနဒီကော သလမင်းသည် ဒုတိယရထားကို စွန့်လွှတ်၍ တတိယရထားကို တက်စီး၏။ ထိုတတိယရထားသည် စတုတ္ထရထားရှိရာသို့ ရောက်၏။

(၄) စတုတ္ထရထားရှိရာသို့ရောက်သော ပဿေနဒီကော သလမင်းသည် တတိယရထားကိုစွန့်လွှတ်၍ စတုတ္ထရထားကို တက်စီး၏။ ထိုစတုတ္ထရထားသည် ပဉ္စမရထားရှိရာသို့ ရောက်၏။

(၅) ပဉ္စမရထားရှိရာသို့ရောက်သော ပဿေနဒီကောသလမင်းသည် စတုတ္ထရထားကိုစွန့်လွှတ်၍ ပဉ္စမရထားကို တက်စီး၏။ ထိုပဉ္စမရထားသည် ဆဋ္ဌမရထားရှိရာသို့ ရောက်၏။

(၆) ဆဋ္ဌမရထားရှိရာသို့ရောက်သော ပဿေနဒီကောသလမင်းသည် ပဉ္စမရထားကိုစွန့်လွှတ်၍ ဆဋ္ဌမရထားကို တက်စီး၏။ ထိုဆဋ္ဌမရထားသည် သတ္တမရထားရှိရာသို့ ရောက်၏။

(၇) သတ္တမရထားရှိရာသို့ရောက်သော ပဿေနဒီကော သလမင်းသည် ဆဋ္ဌမရထားကိုစွန့်လွှတ်ပြီး သတ္တမရထား ကို တက်စီး၍ ခရီးနှင်လာခဲ့ရာ သာဓကတမြို့ နန်းတွင်းတံခါးသို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူလာ၏။

ကောင်းစွာဖြေကြားသည်မည်၏

နန်းတွင်းတံခါးသို့ ရောက်တော်မူလာသော ပဿေနဒီ
ကောသလမင်းကြီးကို သာကေတမြို့မှ အဆွခင်ပွန်းများ၊ ချစ်
ကျွမ်းဝင်သူများနှင့် ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည် “မင်းကြီး၊ သင်သည်
ဤရထားဖြင့် သာဝတ္ထိပြည်မှ သာကေတမြို့ နန်းတွင်းတံခါးသို့
ဆိုက်ရောက်တော်မူပါသလော” ဟု မေးမြန်းကြကုန်၏။

ငါ့ရှင်

ဤသို့ မေးလာသည်ကို ပဿေနဒီကောသလမင်းကြီးသည်
အဘယ်သို့ ဖြေကြားမှသာ ကောင်းစွာဖြေကြားသည်ဟု ဆိုနိုင်
မည်နည်း။

ငါ့ရှင်

ပဿေနဒီကောသလမင်းသည် ဤသို့ ဖြေကြားမှသာ
ကောင်းစွာဖြေကြားသည် မည်ပေ၏-

ငါသည် သာဝတ္ထိပြည်နှင့် သာကေတမြို့၏ အကြား၌
မြင်းယာဉ်ဖြင့် ရထား(၇)စီးတို့ကို ထားစေ၏။ ငါသည် သာဝတ္ထိ
ပြည်မှထွက်သော် နန်းတွင်းတံခါးမှ ပဌမရထားကို စီးခဲ့၏။ ပဌမ
ရထားဖြင့် ဒုတိယရထားသို့ ရောက်ခဲ့၏။ ပဌမရထားကို စွန့်
လွှတ်၍ ဒုတိယရထားကို စီးခဲ့၏။ ဒုတိယရထားဖြင့် တတိယ
ရထားသို့ ရောက်ခဲ့၏။ ဒုတိယရထားကို စွန့်လွှတ်၍ တတိယ
ရထားကို စီးခဲ့၏။ တတိယရထားဖြင့် စတုတ္ထရထားသို့ ရောက်
ခဲ့၏။ တတိယရထားကို စွန့်လွှတ်၍ စတုတ္ထရထားကို စီးခဲ့၏။

၉၆

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

စတုတ္ထရထားဖြင့် ပဉ္စမရထားသို့ ရောက်ခဲ့၏။ စတုတ္ထရထားကို စွန့်လွှတ်၍ ပဉ္စမရထားကို စီးခဲ့၏။ ပဉ္စမရထားဖြင့် ဆဋ္ဌမရထားသို့ ရောက်ခဲ့၏။ ပဉ္စမရထားကို စွန့်လွှတ်၍ ဆဋ္ဌမရထားကို စီးခဲ့၏။ ဆဋ္ဌမရထားဖြင့် သတ္တမရထားသို့ ရောက်ခဲ့၏။ ဆဋ္ဌမရထားကို စွန့်လွှတ်၍ သတ္တမရထားကို စီးခဲ့ရာ သာကောတမြို့ နန်းတွင်းတံခါးသို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့၏။

ဟု ပဿေနဒီကောသလမင်းသည် မေးလာသူတို့ကို ဖြေကြားသော် ကောင်းစွာ ဖြေကြားသည် မည်ပေ၏။

ငါ့ရှင်

ထို့အတူပင်

- ❖ အကျင့်သီလ အထူးစင်ကြယ်ခြင်းသည် စိတ်သမာဓိ အထူးစင်ကြယ်ရုံမျှ အကျိုးရှိ၏။
- ❖ စိတ်သမာဓိ အထူးစင်ကြယ်ခြင်းသည် အမြင် အထူးစင်ကြယ်ရုံမျှ အကျိုးရှိ၏။
- ❖ အမြင်အထူးစင်ကြယ်ခြင်းသည် ယုံမှားခြင်းကို လွန်မြောက်မှုဉာဏ် အထူးစင်ကြယ်ရုံမျှသာ အကျိုးရှိ၏။
- ❖ ယုံမှားခြင်းကို လွန်မြောက်မှုဉာဏ် အထူးစင်ကြယ်ခြင်းသည် မဂ်ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဉာဏ်အမြင် အထူးစင်ကြယ်ရုံမျှသာ အကျိုးရှိ၏။
- ❖ မဂ်ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဉာဏ်အမြင် အထူးစင်ကြယ်ခြင်းသည် အကျင့်အနုလုံဉာဏ်အမြင် အထူးစင်ကြယ်ရုံမျှသာ အကျိုးရှိ၏။

စွဲယူမှုမရှိသော ထက်ဝန်းကျင် ငြိမ်းအေးခြင်း ၉၇

- ❖ အကျင့်အနုလုံညာဏ်အမြင် အထူးစင်ကြယ်ခြင်းသည် မဂ် ညာဏ်အမြင် အထူးစင်ကြယ်ရုံမျှသာ အကျိုးရှိ၏။
- ❖ မဂ်ညာဏ်အမြင်အထူးစင်ကြယ်ခြင်းသည် စွဲယူမှု မရှိသော ထက်ဝန်းကျင်ငြိမ်းအေးခြင်း အကျိုးရှိ၏။

ငါ့ရှင်

စွဲယူမှုမရှိသော ထက်ဝန်းကျင် ငြိမ်းအေးခြင်း (နိဗ္ဗာန်) အကျိုးငှာသာ မြတ်စွာဘုရားထံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံး ပါ၏။

မြတ်စွာဘုရား၏ လက်ယာတော်ရံရဟန္တာ အရှင်သူမြတ် အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် တရားဓမ္မဟောကြားရာတွင် အသာဆုံး ဖြစ်သော ဧတဒဂ်ဘွဲ့ရှိသော ရဟန္တာအရှင်သူမြတ် အရှင်ပုဏ္ဏ တို့သည် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းတရားဖြစ်သော စွဲယူမှုမရှိသော ထက်ဝန်းကျင်ငြိမ်းအေးခြင်းအတွက် အထူးစင်ကြယ်ခြင်း (၇)ပါး ဝိသုဒ္ဓိတရားတော်မြတ်(၇)ပါးတို့ကို ရထား(၇)စီး ဥပမာဖြင့် အပြန်အလှန် တရားစကား ပြောဆိုကြပေ၏။

ထိုသို့ ဥပမာဖြင့် တန်ဆာဆင်၍ အထူးစင်ကြယ်ခြင်း (ဝိသုဒ္ဓိ) တရား(၇)ပါးတို့ကို ရှင်းလင်းအောင်၊ ရှင်းလင်းပြောဆို သော အရှင်ပုဏ္ဏကို အရှင်သာရိပုတ္တရာက အလွန်တရာ သဘော ကျသဖြင့် “အရှင်သည် အဘယ်အမည်ရှိသနည်း၊ အဘယ်သို့ လျှင် အရှင်ကို သီတင်းသုံးဖော်တို့ သိကြကုန်သနည်း” ဟု အရှင်သာရိပုတ္တရာက မေးမြန်းပါ၏။

၉၈

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

အရှင်ပုဏ္ဏသည် ၎င်း၏အမည်မှာ အရှင်ပုဏ္ဏဖြစ်ကြောင်း ပြန်လည်လျှောက်ထားသည့်အခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာက-

ငါ့ရှင်

အလွန်တရာပင် အံ့ဩဖွယ်ပင် ဖြစ်ပါ၏။ မြတ်စွာဘုရား သာသနာကို ကောင်းစွာသိသော၊ အကြားအမြင်ရှိသော တပည့် သာဝကသည် ဖြေကြားသကဲ့သို့ အရှင်ပုဏ္ဏသည် အလွန်ခက်ခဲ နက်နဲသော ပြဿနာကို ရှင်းလင်းစွာ ဖြေကြားနိုင်ပေ၏။

အကြင်သီတင်းသုံးဖော်တို့သည် အရှင်ပုဏ္ဏကို မြင်ရခြင်း ငှာ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းငှာ ရသည့်အတွက် ထိုသီတင်းသုံးဖော်တို့မှာ အလွန်အရတော်ပေစွ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့သည် အရှင်ပုဏ္ဏကို ဦးခေါင်းပေါ်တွင် အဝတ်ခေါင်းခု၍ပင် ရွက်ဆောင်ထားခြင်းငှာ ထိုက်၏ဟု ဆို၏။

ထိုအခါ အရှင်ပုဏ္ဏသည် အရှင်သာရိပုတ္တရာကိုလည်း “အရှင်သည် အဘယ်အမည်ရှိပါသနည်း၊ အဘယ်သို့လျှင် အရှင် ကို သီတင်းသုံးဖော်တို့က သိကြကုန်သနည်း” ဟု မေးမြန်းပါ၏။

အရှင်သာရိပုတ္တရာက ငါ့ရှင် “ဥပတိဿ” သည် ကျွန်ုပ် ၏အမည် ဖြစ်ပေ၏။ “သာရိပုတ္တရာ” ဟု ကျွန်ုပ်ကို သီတင်း သုံးဖော်တို့က သိကြကုန်၏ဟု ဖြေဆိုရာ

အရှင်ပုဏ္ဏက -

မြတ်စွာဘုရားနှင့်တူသော၊ လက်ယာတော်ရုံ၊ ဉာဏ်ပညာ အရာတွင် မြတ်စွာဘုရားပြီးလျှင် အကြီးဆုံးဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကနှင့်အတူ တရားဆွေးနွေးနှီးနှော ရပါလျှက် အရှင်သာရိပုတ္တရာဟု မသိခဲ့ရပါ။

အကယ်၍ ရှေးဦးကပင် ဤအရှင်ကို အရှင်သာရိပုတ္တရာ ဟု သိခဲ့ပါမူ ဤမျှလောက်လည်း ဆွေးနွေးပြောဆိုမှု ပြုနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။

ငါ့ရှင်တို့

အလွန်တရာ အံ့ဩဖွယ်ရာပင် ဖြစ်ပေ၏။

မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်ကို ကောင်းစွာသိသော၊ အကြားအမြင်ရှိသော တပည့်သာဝကသည် မေးမြန်းသကဲ့သို့ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် အလွန်နက်နဲကုန်သော နက်နက်နဲနဲ ပြဿနာတို့ကို မေး၏။

သီတင်းသုံးဖော်တို့သည်လည်း အရှင်သာရိပုတ္တရာကို မြင် ခြင်းငှာ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းငှာရခြင်းသည် အလွန်အရတော်လေစွ ဟု အရှင်သာရိပုတ္တရာအား ပြန်လည်၍ ချီးမွမ်းပြောဆိုတော်မူ ပေ၏။

အဘိဓမ္မာတွင်ပါရှိသော

ဝိသုဒ္ဓိတရားတော်မြတ် (၇)ပါး

- ၁။ သီလဝိသုဒ္ဓိ (သီလ အထူးစင်ကြယ်ခြင်း)
- ၂။ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ (စိတ်သမာဓိ အထူးစင်ကြယ်ခြင်း)
- ၃။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ (အမြင် အထူးစင်ကြယ်ခြင်း)
- ၄။ ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိ (ယုံမှားခြင်းကို လွန်မြောက်သော ဉာဏ် အထူးစင်ကြယ်ခြင်း)
- ၅။ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ (မဂ်ဟုတ်သည် မဟုတ်သည် ဉာဏ်အမြင် အထူးစင်ကြယ်ခြင်း)
- ၆။ ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ (အကျင့်အနုလုံဉာဏ်အမြင် အထူးစင်ကြယ်ခြင်း)
- ၇။ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ (မဂ်ဉာဏ်အမြင် အထူးစင်ကြယ်ခြင်း)

သီလဝိသုဒ္ဓိ (သီလအထူးစင်ကြယ်ခြင်း)

သီလဝိသုဒ္ဓိ (၄)မျိုး

- ၁။ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ
 - (က) ပါတိမောက်၌လာသော သိက္ခာပုဒ်တော်များကို စောင့်ထိန်းခြင်းသည် ရဟန်းများအတွက် ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ ဖြစ်၏။
 - (ခ) ရှစ်ပါးသီလစသည်တို့ကို လုံခြုံအောင် စောင့်ထိန်းမှုသည် လူပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် အဓိမောက္ခသံဝရသီလ ဖြစ်၏။ သဒ္ဓါ ပြဋ္ဌာန်းသော ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပာဒ် ရ၏။

၂။ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ

စက္ခုန္ဒြေ၊ သောတ၊ ဃာန၊ ဇိဝှာ၊ ကာယ၊ မနိန္ဒြေ အစရှိသော ဣန္ဒြေ(၆)ပါးတို့ကို အကုသိုလ်မဖြစ်အောင် စောင့်စည်းထိန်းသိမ်းခြင်းသည် ဣန္ဒြိယသံဝရသီလဖြစ်၏။

သတိ ပြဋ္ဌာန်းသော ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။

၃။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ

ဒါယကာတို့အား ဖြားယောင်းလှည့်ပတ်၍ရသော ပစ္စည်း(၄)ပါးတို့ကို သုံးဆောင်အသက်မွေးမှုမပြုဘဲ စင်ကြယ်စွာတရားသဖြင့် ရှာမှီးရရှိသော ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး၊ ပစ္စည်း(၄)ပါးတို့ဖြင့် အသက်မွေးမှုသည် အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ ဖြစ်၏။

ဝီရိယ ပြဋ္ဌာန်းသော ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။

၄။ ပစ္စယသန္နိသိတသီလ

ရဟန်းများအတွက် တရားသဖြင့် စင်ကြယ်စွာရရှိသော ပစ္စည်း(၄)ပါးတို့ကို ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်သုံးစွဲခြင်းသည် ပစ္စယသန္နိသိတသီလ ဖြစ်၏။

လူပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် အစားအသောက်၊ အသုံးအဆောင်ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့၌ အာဟာရပဋိကူလသညာ၊ စတုဓာဇုဝဝတ္ထာန်တို့ဖြင့် ဆင်ခြင်သုံးသပ်၍ မိန်းမောတွေဝေမှု၊ စုံမက်စွဲလမ်းမှုမရှိဘဲ သုံးဆောင်မှီဝဲလျှင် ပစ္စယသန္နိသိတသီလ ဖြစ်၏။

ပညာ ပြဋ္ဌာန်းသော ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။

၁၀၂

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ (စိတ်သမာဓိ အထူးစင်ကြယ်ခြင်း)

ဥပစာရသမာဓိနှင့် အပ္ပနာသမာဓိတို့သည် စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ ဖြစ်၏။

၁။ ဥပစာရသမာဓိ

ဘာဝနာကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာသော အာရုံသည် စိတ်၌ငြိမ် သက်စွာတည်၍ စိတ်ထဲ၌ ကောင်းစွာထည့်သွင်းထားနိုင်သည့် အခါ ပဋိဘာဂနိမိတ် ဖြစ်၏။

ပဋိဘာဂနိမိတ် ဖြစ်သည့်အခါမှစ၍ သမာဓိ၏ ဘေးရန် ဖြစ်သော နီဝရဏတို့ကို ပယ်ရှားတားမြစ်သော ကာမာဝစရ သမာဓိ ဟုခေါ်ဆိုသည့် ဥပစာရသမာဓိ ဖြစ်၏။

တစ်နည်းအားဖြင့် ဥပစာရသမာဓိသည် ပဋိဘာဂနိမိတ် ဖြစ်သည်မှစ၍ ဂေါကြဘူအထိဖြစ်သော ကာမာဝစရ ကုသိုလ် စိတ်ရှိသော ကာမာဝစရသမာဓိပင် ဖြစ်၏။

၂။ အပ္ပနာသမာဓိ

အပ္ပနာသမာဓိသည် ဈာန်၌ရှိသော သမာဓိဖြစ်၏။

ဈာန်

ကာမဂုဏ်နှင့် အကုသိုလ်တရားတို့မှကင်း၍ ကြံစည်ခြင်း (ဝိတက်)နှင့် သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်း(ဝိစာရ)နှင့်အတူ နိဝရဏများကို ပယ်ရှားသောကြောင့် နှစ်သိမ့်ခြင်း(ပီတိ)နှင့် ချမ်းသာခြင်း (သုခ) ရှိသော ပဌမဈာန်ကို ရရှိ၏။

ထိုပဌမဈာန်ကိုရပြီးလျှင် အလိုရှိသလို ပြုနိုင်စွမ်းသော အစွမ်းသတ္တိ(ဝသီဘော်) ငါးပါးတို့ကို ကြိမ်ဖန်များစွာပြု၍ အစဉ်အတိုင်း ဆက်လက်ပွားများအားထုတ်သည့်အခါ ဒုတိယဈာန် စသည်တို့ကို ဆက်လက်ရရှိ၏။

ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ (အမြင်အထူးစင်ကြယ်ခြင်း)

ရုပ်နာမ် ၂ပါး၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးတို့ကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်၍ ငါ-ငါ ဟူသော အတ္တဒိဋ္ဌိ အစွဲအလမ်းအမြင်မှားမှု ကင်းစင်ခြင်းသည် ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ ဖြစ်၏။

ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိ

(ယုံမှားခြင်းကို လွန်မြောက်သော

ဉာဏ်အထူးစင်ကြယ်ခြင်း)

ရုပ်နာမ် ၂-ပါး၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးတို့၏ အကြောင်းအကျိုး ဆက်သွယ်ဖြစ်ပျက်နေပုံကို အထပ်ထပ် သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်းသည် ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိ ဖြစ်၏။

ရုပ်နာမ် ၂-ပါး၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ အကြောင်းအကျိုးဆက်စပ်နေမှုကို ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နည်း ပဋ္ဌာန်းနည်းတို့ဖြင့် “ဖြစ်ပျက်” နေမှုတို့ကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်ရ၏။

ထိုသို့ ဆင်ခြင်သုံးသပ်နှလုံးသွင်း၍ ရုပ်နာမ်အစဉ်အတန်းမျှသာ၊ ခန္ဓာငါးပါးအစဉ်အတန်းမျှသာဟု သိရှိ၍ ယုံမှားခြင်း ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ကင်္ခါတရားကို အတော်ကြာအောင် ဖြတ်တောက်ပယ်ရှားထားနိုင်လျှင် ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိမည်၏။ ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိ (ယုံမှားခြင်းကို လွန်မြောက်သော ဉာဏ်အထူးစင်ကြယ်ခြင်း) ဖြင့် သောတာပန်နှင့် အလားတူသော စူဠသောတာပန် ဖြစ်၏။

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ
(မဂ်ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌
ဉာဏ်အမြင်အထူးစင်ကြယ်ခြင်း)

ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော ယုံမှားခြင်းကို လွန်မြောက်သော ဉာဏ်အထူးစင်ကြယ်ခြင်း ဖြစ်ပြီးနောက်

၁။ ရုပ်နာမ် ၂-ပါး၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးတို့သည်

- ❖ ကုန်ခန်းပျက်စီးခြင်းသဘောကြောင့် အနိစ္စ
- ❖ ကြောက်မက်ဖွယ် ဘေးအတိဖြစ်သောကြောင့် ဒုက္ခ
- ❖ မနှစ်သာရ ရှာမရသောကြောင့် အနတ္တ ဟူ၍ သမ္မသနဉာဏ်ဖြင့် လက္ခဏာယာဉ်သုံးပါးကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်သော (သမ္မသနဉာဏ်ရှင်) ယောဂီနှင့်

ဝိပဿနာ၏ ညစ်ညူးကြောင်း ဘေးရန် (၁၀) ပါး ၁၀၅

၂။ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ဖြင့် ဖြစ်မှု-ပျက်မှုကို အဖန်ဖန် ဆင်ခြင် သုံးသပ်သောယောဂီတို့၏ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ဝိပဿနာ၏ ညစ်ညူးကြောင်း ဘေးရန် ၁၀-ပါးကို ပိုင်ခြားပြီး ဝိပဿနာ လမ်းမှန်-မမှန်ကို ပိုင်ခြားမှတ်သားတတ်၊ ဆုံးဖြတ်တတ်သော ဉာဏ်သည် မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ (မဂ်ဟုတ်သည် မဟုတ် သည်၌ ဉာဏ်အမြင်အထူးစင်ကြယ်ခြင်း) ဖြစ်၏။

တစ်နည်းအားဖြင့် မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိသည် မဂ် ဖိုလ်ရရာရကြောင်း၊ ရောက်ရာရောက်ကြောင်းလမ်း ဖြစ်၏။ (သို့မဟုတ်) မဂ်ဖိုလ်ရရာရကြောင်း၊ ရောက်ရာရောက်ကြောင်း လမ်းမဟုတ်ဟုသိသော ဉာဏ်အမြင် အထူးစင်ကြယ်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ဝိပဿနာ၏ ညစ်ညူးကြောင်း ဘေးရန် (၁၀) ပါး

၁။ ဩဘာသ

အလွန်ကြည်လင်သော ဝိပဿနာစိတ်၏အစွမ်းကြောင့် ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါ(ဩဘာသ)များသည် မိမိ၏ ထက်ဝန်းကျင် မှာလည်းကောင်း၊ တစ်ခန်းလုံး၊ တစ်ကျောင်းလုံး၊ တစ်တောလုံး အထိ အလင်းရောင်ထွက်ခြင်း။

၂။ ဝိတိ

ဝိပဿနာစိတ်နှင့်ယှဉ်သော အသွန်ကျေနပ်နှစ်သိမ့်ဖွယ်ရာ ဝိတိ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း။

၁၀၆

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

၃။ ပဿဒ္ဓိ

ကာယပဿဒ္ဓိ၊ စိတ္တပဿဒ္ဓိ စေတသိက်တရား ၂ ပါး
ကြောင့် ယောဂီ၏ ကိုယ်စိတ်-၂ပါးမှာ အလွန်ထူးထူးခြားခြား
ငြိမ်းအေးခြင်း။

၄။ အဓိမောက္ခ

ရှုမှတ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌ အလွန်စူးစိုက် သက်ဝင်
တည်ကြည်သော ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း။

၅။ ပဂ္ဂဟ

ဝိပဿနာလုပ်ငန်းကို မတွန့်မဆုတ် အလွန်အားထုတ်လို
သော တက်ကြွမှု၊ အားပေးမှု ဝီရိယဓာတ် ဖြစ်ပေါ်ခြင်း။

၆။ သုခ

မွန်မြတ်သော စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော စိတ္တဇရုပ်တို့ဖြင့်
တစ်ကိုယ်လုံး ချမ်းသားတုံးကြီး ဖြစ်ပေါ်ခြင်း။

၇။ ဉာဏ

သင်္ခါရတရားတို့ကို ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ထင်ရှားစွာ
သိမြင်သော ထက်မြက်သည့် အသိဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်း။

၈။ ဥပဋ္ဌာန

ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌ ကပ်ရောက်၍ စွဲမြဲစွာတည်တံ့ ခိုင်မြဲသော
သတိဖြစ်ပေါ်ခြင်း။

၉။ ဥပေက္ခာ

ဥဒယဗ္ဗယသဘောများကို အလွန်ထင်လွယ်မြင်လွယ်ပြီး
အားမထုတ်ရဘဲ အသင့်ရှုမှု (တကြမဇ္ဈတ္တတ္ထာ) ဖြစ်ပေါ်ခြင်း။

၁၀။ နိကန္တိ

ဝိပဿနာ၏ ညစ်ညူးကြောင်း ဘေးရန်ဖြစ်သည့်
ဩဘာသစသည် ဘေးရန်နှင့် ရောပြွမ်းနေသော ဝိပဿနာ
ဉာဏ်ကို အလွန်ကျေနပ်နှစ်ခြိုက်သောတဏှာ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း။

နိကန္တိဆိုသော ဝိပဿနာ၏ ညစ်ညူးကြောင်း ဘေးရန်
သည် တဏှာဖြစ်သည်အားလျော်စွာ ဝိပဿနာ၏ ညစ်ညူး
ကြောင်းဘေးရန်အစစ် ဖြစ်၏။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

(အကျင့်အနုလုံဉာဏ်အမြင်အထူးစင်ကြယ်ခြင်း)

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ ဆိုက်ပြီး၊ ဝိပဿနာ၏ ညစ်
ညူးကြောင်းဘေးရန်တို့မှ လွတ်မြောက်ပြီးဖြစ်သော ယောဂီ၏
သန္တာန်မှာ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်မှ အစပြု၍ အနုလောမဉာဏ်အထိ
လက္ခဏာယာဉ်သုံးပါးတင်ပြီး ဝိပဿနာဉာဏ်အဆက်အဆက်
ဖြင့် အလွန်တရာ ကြိုးပမ်းကျင့်ကြံအားထုတ်၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော
၉-ပါးသော ဝိပဿနာဉာဏ်တို့သည် ပဋိပဒါဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ
(အကျင့်အနုလုံဉာဏ်အမြင် အထူးစင်ကြယ်ခြင်း) ဖြစ်၏။

တစ်နည်းအားဖြင့် မဂ်သို့ရောက်ကြောင်း စင်ကြယ်သော
ဉာဏ်အမြင်အထူးသည် ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ ဖြစ်၏။

၉-ပါးသော ဝိပဿနာဉာဏ်

၁။ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်

ဖြစ်မှုပျက်မှုကို အဖန်ဖန်တလဲလဲ ဆင်ခြင်သုံးသပ်သောဉာဏ်။

၂။ ဘင်္ဂဉာဏ်

ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ် ရင့်သန်လာသည်နှင့်အမျှ ‘အပျက်’ ကို သာ မြင်သည့်ဉာဏ်။

၃။ ဘယဉာဏ်

အပျက်တွေကိုသာ မြင်တွေ့နေသော ယောဂီသည် တစ်ဖျက် တည်းသာ ပျက်နေသော သင်္ခါရတရားတို့သည် ရှေးကလည်း ပျက်ခဲ့ဘူးပြီ၊ ယခုလည်းပျက်နေကြဆဲ နောင်တွင်လည်း ပျက်ကြဦးမှာပါတကားဟု လွန်စွာကြောက်အားကြီးလှသောဉာဏ်၊ (ဤသို့ ကြောက်အားကြီးလာသည်မှာ ဒေါသ၏အစွမ်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ကြောက်အားကြီးခြင်း မဟုတ်ဘဲ ဉာဏ်အမြင် အားဖြင့် ထိတ်လန့်သောသံဝေဂရခြင်းသာဖြစ်၏။)

၄။ အာဒီနဝဉာဏ်

ဘယဉာဏ် ထက်သန်လာသည်နှင့်အမျှ ရုပ် နာမ် ၂-ပါး၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၌ အားကိုးစရာမရှိ အပြစ် ချည်းသာဟု ရှုသောဉာဏ်။

၅။ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်

ရုပ်နာမ် ၂-ပါး၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ အပြစ် များကိုသာ မြင်နေထင်နေရသဖြင့် သင်္ခါရတရားတို့အပေါ် မပျော် မမွေ့ ငြီးငွေ့မုန်းတီး၍လာသောဉာဏ်။

၆။ မုစ္စိတုကမျတာဉာဏ်

ရုပ်နာမ်တို့ကို နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်ဖြင့် ငြီးငွေ့လွန်းအားကြီးသည့် အခါသင်္ခါရနယ်အတွင်းမှ လွတ်ကင်းလိုသောဉာဏ်။

၇။ ပဋိသင်္ခါဉာဏ်

မုစ္စိတုကမျတာဉာဏ်သည် သင်္ခါရနယ်ထဲမှ လွတ်လို ကာ၊ လွတ်ချင်ရုံသာ ရှိသေး၏။ အမှန်တကယ် မလွတ်မြောက် သေးပါ။

ရုပ်နာမ် ၂-ပါး၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးတို့ကို နိစ္စ၊ သုခ၊ အတ္တဟု မှတ်ထင်စွဲလမ်းမှုအားသန်လာခဲ့ရာ၊ တဖန်ပြန်၍မ စွဲလမ်းနိုင် လောက်အောင် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တတရားများကို ထပ်မနား ဆင်ခြင်သုံးသပ် နှလုံးသွင်းသောဉာဏ်။

၈။ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်

ပဋိသင်္ခါဉာဏ်ရင့်သန်လာသည့်အခါ ရုပ်နာမ် ၂-ပါး၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့အပေါ် ချစ်ခြင်းကိုလည်း မပြု၊ မုန်းခြင်းကိုလည်း မပြု၊ လျစ်လျူရှုသောဉာဏ်။

၉။ အနုလောမဉာဏ်

အနုလောမ၏အဓိပ္ပာယ်မှာ 'လျော်သည်'ဖြစ်ရာ ဥဒယဗ္ဗယ ဉာဏ်မှ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်အထိ ဝိပဿနာဉာဏ် ရှစ်ပါးကဲ့သို့ ပင် လက္ခဏာရေးသုံးပါးကို ဆင်ခြင်သဖြင့် ထိုဝိပဿနာဉာဏ် (၈)ပါးနှင့်လည်း လျော်ကန်သင့်မြတ်ပေ၏။

ထို့ပြင် အနုလောမဉာဏ်အကျင့်နှင့် ရလတ္တံ့ဖြစ်သော အထက်မဂ်ဉာဏ်နှင့်လည်း လျော်ကန်သင့်မြတ်ပေ၏။

ထိုသို့ အောက်ဉာဏ်ရှစ်ပါးနှင့်လည်းကောင်း ရလတ္တံ့
ဖြစ်သော အထက်မဂ်ဉာဏ်နှင့်လည်းကောင်း လျော်စွာဖြစ်သော
ဉာဏ်သည် အနုလောမဉာဏ် ဖြစ်၏။

ပုဋ္ဌာနဂါမိနီဝိပဿနာ

သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်နှင့် အနုလောမဉာဏ် ၂-ပါးတို့သည်
သံသရာဝဋ်မှ ကျွတ်လွတ်ထမြောက်ကြောင်းဖြစ်၍ ပုဋ္ဌာနဂါမိနီ
ဝိပဿနာ ဟု ခေါ်ဆိုပါ၏။

ဂေါတြဘူ

အနုလောမဉာဏ်အဆုံးတွင် သင်္ခါရတရားတို့၏ ချုပ်ငြိမ်း
ရာဘက်သို့ ဉာဏ်သက်ဝင်သွားပြီး ဂေါတြဘူစိတ် ဖြစ်ပေါ်၏။

ဂေါတြဘူသည် သင်္ခါရချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို ပထမ ယူလိုက်
သောဝိပဿနာ၏ အထွဋ်အထိပ်ဖောစိတ် ဖြစ်၏။

တစ်နည်းအားဖြင့် ဂေါတြဘူစိတ်သည် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု
လျက် ပုထုဇဉ်အနွယ်ကို ဖြတ်တောက်လွှမ်းမိုး၍ အနိယာအနွယ်
ကို ဆိုက်ရောက်စေပါ၏။

ပုထုဇဉ်တို့၏ အနွယ်ဇာတ်ကို လွန်မြောက်၍

၁၁၁

ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ
(မဂ်ဉာဏ်အမြင်အထူးစင်ကြယ်ခြင်း)

နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရန်အလို့ငှာ ဝိပဿနာဘာဝနာ တရားကို ကျင့်ကြံကြိုးပမ်းအားထုတ်ကြ၍ သင်္ခါရတရားတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုလျက်-

- ❖ ပုထုဇဉ်တို့၏ အနွယ်ဇာတ်ကို
- ❖ ပုထုဇဉ်ဟူသော အမည်ဝေါဟာရကို
- ❖ ပုထုဇဉ်တို့၏ အရာဌာနကို

လွန်မြောက်၍

- ❖ အရိယာတို့၏ အနွယ်ဇာတ်သို့
- ❖ အရိယာဟူသော အမည်ဝေါဟာရသို့
- ❖ အရိယာတို့၏ အရာဌာနအဝတ္ထာဘုံသို့

သက်ဝင်လျက်

- ❖ သောတာပတ္တိမဂ်
- ❖ သကဒါဂါမိမဂ်
- ❖ အနာဂါမိမဂ်
- ❖ အရဟတ္တမဂ် တို့၌ ဖြစ်သောဉာဏ်သည် “ဉာဏ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိ” (မဂ်ဉာဏ်အမြင်အထူးစင်ကြယ်ခြင်း) ဖြစ်၏။

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

အခန်း [၄]

မြတ်စွာဘုရား
ချီးမွမ်းတော်မူအပ်သော
လက်ယာတော်ရုံ
ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်
အရှင်သာရိပုတ္တရာ

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်

- ❖ မြတ်သောသီလ၊ မြတ်သောသမာဓိ၊ မြတ်သော ပညာတို့၌ အလေ့အထများသူ၊ ကမ်းတစ်ဖက် သို့ ရောက်သူဖြစ်၏။
- ❖ မြတ်သောကိလေသာမှ လွတ်ပြီးသူဖြစ်၏။
- ❖ မြတ်စွာဘုရား၏-
 - ❖ သားတော်၊
 - ❖ ရင်နှစ်တော်၊
 - ❖ တရားကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာသူ၊
 - ❖ တရားအမွေခံယူသူဖြစ်၏။
- ❖ မြတ်စွာဘုရား
 - ❖ ဖြစ်စေ
 - ❖ လည်စေအပ်သော အတုမဲ့ မြတ်သော တရားစကြာကို ဘုရားကဲ့သို့ ကောင်းစွာ အတုလိုက်၍
 - ❖ ဖြစ်စေ
 - ❖ လည်စေနိုင်သူ ဖြစ်၏။

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

အခန်း(၄)

မြတ်စွာဘုရား ချီးမွမ်းတော်မူအပ်သော လက်ယာတော်ရုံ ရဟန္တာအရှင်သူမြတ် အရှင်သာရိပုတ္တရာ

မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်အခါတွင် ဉာဏ်ပညာအရာ
၌ အကြီးဆုံးဖြစ်တော်မူသော လက်ယာတော်ရုံအရှင်သာရိပုတ္တရာ
ရဟန္တာ အရှင်သူမြတ်ကို မြတ်စွာဘုရားက ရဟန်းသံဃာတော်
များ၏ ရှေ့မှောက်တွင် ဤသို့ ချီးမွမ်းတော်မူ၏-

ပညာရှိခြင်း

ရဟန်းတို့

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်-

- ❖ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို သိသောပညာ ရှိ၏။
- ❖ မြတ်သောပညာ ရှိ၏။
- ❖ မြေကြီးကဲ့သို့ ကြီးသောပညာ ရှိ၏။
- ❖ ရွှင်သောပညာ ရှိ၏။

၁၁၆

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားစတင်

အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ကျင့်စဉ်

ရဟန်းတို့

အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ကျင့်စဉ်သည် ဤသို့ ဖြစ်၏-

ပဌမဈာန်

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်-

၁။ ကာမဂုဏ်တို့မှ ကင်းဆိတ်၍၊ အကုသိုလ်တရားတို့မှ ကင်းဆိတ်၍ ကြံစည်ခြင်းနှင့် သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်းနှင့်အတူ နီဝရဏတရားများကို ပယ်ရှားသောကြောင့် နှစ်သိမ့်ခြင်း (ဝီတိ)နှင့် ချမ်းသာခြင်း (သုခ)ရှိသော ပဌမဈာန်သို့ ရောက်၍နေ၏။

ထိုပဌမဈာန်သမာပတ်အတွင်း၌

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်

- ❖ ကြံစည်ခြင်း (ဝီတက်)
- ❖ သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်း (ဝီစာရ)
- ❖ နှစ်သိမ့်ခြင်း (ဝီတိ)
- ❖ ချမ်းသာခြင်း (သုခ)
- ❖ စိတ်တည်ကြည်ခြင်း (ဧကပ္ပတာ)
- ❖ တွေ့ထိခြင်း (ဖဿ)

- ❖ ခံစားခြင်း (ဝေဒနာ)
 - ❖ မှတ်သားခြင်း (သညာ)
 - ❖ တိုက်တွန်းခြင်း (စေတနာ)
 - ❖ အာရုံကိုသိခြင်း (စိတ်)
 - ❖ ပြုလိုခြင်း (ဆန္ဒ)
 - ❖ အာရုံကိုဆုံးဖြတ်ခြင်း (အဓိမောက္ခ)
 - ❖ လုံ့လပြုခြင်း (ဝီရိယ)
 - ❖ အောက်မေ့ခြင်း (သတိ)
 - ❖ လျစ်လျူရှုခြင်း (ဥပေက္ခာ)
 - ❖ နှလုံးသွင်းခြင်း (မနသိကာရ)
- တို့ကို အစဉ်အတိုင်း ပိုင်းခြား၍သိ၏။

ထိုသဘောတရားတို့သည်အရှင်သာရိပုတ္တရာမှာ
 ထင်ထင်ရှားရှား ဖြစ်ကုန်၏။
 ထင်ထင်ရှားရှား တည်ကုန်၏။
 ထင်ထင်ရှားရှား ချုပ်ကုန်၏။

ထိုအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဤသို့ သိ၏ “ဤ
 သဘောတရားတို့သည် ရှေးက မထင်ရှားခဲ့ဘဲ ယခု အသစ်ဖြစ်
 ပေါ်လာ၏။ ဖြစ်ပြီးလျှင်လည်း ခဏအတွင်းမှာပင် ပျက်ကုန်၏” ။

ထို့ကြောင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ထိုသဘောတရား
 တို့၌

- ❖ ရာဂဖြင့်တပ်မက်ခြင်းမရှိ၊
- ❖ ဒေါသဖြင့်ဖဲခြင်းမရှိ၊
- ❖ တဏှာဒိဋ္ဌိဖြင့်မမို၊
- ❖ ဆန္ဒရာဂဖြင့်မဖွဲ၊
- ❖ ကာမရာဂမှလွတ်၍နေ၏။

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် “ပဌမဈာန်ထက်အလွန် ထွက်မြောက်ရာရှိ၏” ဟုသိ၏။

ဒုတိယဈာန်

ထိုသို့သိခြင်းကို အထပ်ထပ်ပြုခြင်းကြောင်း ကြံစည်ခြင်းနှင့် သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်းမရှိသည့် “တည်ကြည်ခြင်း(သမာဓိ) ကြောင့်ဖြစ်သော နှစ်သိမ့်ခြင်း(ပီတိ) ချမ်းသာခြင်း(သုခ) ရှိသော ဒုတိယဈာန်သို့ ရောက်၍နေ၏။

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် “ဒုတိယဈာန်ထက်အလွန် ထွက်မြောက်ရာရှိ၏” ဟုသိ၏။

တတိယဈာန်

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် နှစ်သိမ့်ခြင်း (ပီတိ) ကိုပယ်၍ သတိသမ္ပဇဉ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်ရာ လျစ်လျူလျက်နေ၏။ ချမ်းသာသုခကို ခံစားနေ၏။

စတုတ္ထဈာန်

- လျစ်လျူရှုသူ၊
- သတိရှိသူ၊
- ချမ်းသာစွာ နေလေ့ရှိသူဟု အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပြောကြားသော “တတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသူ” အဖြစ်ကို အရှင်သာရိပုတ္တရာ ရောက်၍နေ၏။

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် “တတိယဈာန်ထက်အလွန် ထွက်မြောက်ရာ ရှိ၏” ဟု သိ၏။

စတုတ္ထဈာန်

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်

- ❖ ချမ်းသာခြင်းနှင့် ဆင်းရဲခြင်းတို့ကို ပယ်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊
- ❖ ရှေးကပင် ဝမ်းသာခြင်းနှင့် နှလုံးမသာခြင်းတို့ ချုပ်ပြီးဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊
- ❖ ဆင်းရဲချမ်းသာ မရှိသည့်၊
- ❖ လျစ်လျူရှုမှု၊ ‘ဥပေက္ခာ’ ကြောင့် ဖြစ်သည့်၊
- ❖ သတိ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော စတုတ္ထဈာန်သို့ ရောက်၍ နေ၏။

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် “စတုတ္ထဈာန်ထက်အလွန် ထွက်မြောက်ရာ ရှိ၏” ဟု သိ၏။

အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ရူပသညာတို့ကို လုံးဝလွန်မြောက်ပြီး ပဋိဃသညာတို့ လုံးဝချုပ်သည့်ပြင် “ကောင်းကင်သည် အဆုံးမရှိ” ဟု နှလုံးသွင်းလျက် “အာကာသာနဉ္စာယတန” ဈာန်သို့ ရောက်၍နေ၏။

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် “ထို့ထက်အလွန်ထွက်မြောက်ရာ ရှိ၏” ဟု သိ၏။

ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်ကို လုံးဝလွန်မြောက်၍ “ပဌမာရုပ္ပဝိညာဏ်သည် အဆုံးမရှိ” ဟု နှလုံးသွင်းလျက် “ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်” သို့ ရောက်၍နေ၏။

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် “ထို့ထက်အလွန်ထွက်မြောက်ရာ ရှိ၏” ဟု သိ၏။

အာကိဉ္စညာယတနဈာန်

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ကို လုံးဝလွန်မြောက်၍ “တစ်စုံတစ်ခုမျှ မရှိ” ဟု နှလုံးသွင်းလျက် “အာကိဉ္စညာယတန” ဈာန်သို့ ရောက်၍နေ၏။

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် “ထို့ထက်အလွန်ထွက်မြောက်ရာ ရှိ၏” ဟု သိ၏။

နေဝသညာနာသညာယတနုဈာန်

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် အာကိဉ္ဇညာယတနုဈာန်ကို လုံးဝ လွန်မြောက်၍ “နေဝသညာနာသညာယတနု” ဈာန်သို့ ရောက်၍ နေ၏။

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် “ထို့ထက် အလွန်ထွက်မြောက် ရာ ရှိ၏” ဟု သိ၏။

နိဂျောဓသမာပတ်

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် နေဝသညာနာသညာယတနု ဈာန်ကို လုံးဝလွန်မြောက်၍ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာ နိရောဓ သမာပတ် သို့ ရောက်၍နေ၏။

ရဟန်းတို့

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် မဂ်ပညာဖြင့် သစ္စာလေးပါးတို့ကို မြင်ရခြင်းကြောင့် အာသဝေါတရားတို့သည် ကုန်ခန်းကုန်၏။

ထိုအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ထိုနိရောဓသမာပတ်မှ သတိပညာနှင့် ပြည့်စုံ၍ ထ၏။

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ထိုနိရောဓသမာပတ်မှ သတိ ပညာနှင့် ပြည့်စုံ၍ ထပြီးလျှင်-

- ❖ လွန်ကုန်ပြီး၊
- ❖ ချုပ်ကုန်ပြီး၊
- ❖ ဖောက်ပြန်ကုန်ပြီးဖြစ်သော တရားတို့ကို ဤသို့ရှု၏-

“ဤသို့သာလျှင် ဤသဘောတရားတို့သည် ရှေးက ထင်ရှား မရှိပါဘဲလျက် အသစ်ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်၏။ ဖြစ်ပြီးလျှင်လည်း ခဏတိုင်းတွင်ပင် ပျက်ကုန်၏” ဟု ရှု၏။

ရဟန်းတို့

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ထိုတရားတို့၌

- ❖ ရာဂဖြင့်တပ်ခြင်းမရှိ
- ❖ ဒေါသဖြင့် ဖဲ့ခြင်းမရှိ
- ❖ တဏှာဒိဋ္ဌိဖြင့်မမီ
- ❖ ကာမရာဂမှ လွတ်၏။

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် “ထို့ထက်အလွန်ထွက်မြောက် ရာသည် ရှိ၏” ဟု သိ၏။

ထိုသို့ သိခြင်းကို အထပ်ထပ်ပြုခြင်းကြောင့် ထို့ထက် အလွန်ထွက်မြောက်ရာရှိသည်သာတည်းဟု မြဲမြံစွာဖြစ်၏။

မြတ်သောသူ

ရဟန်းတို့

- ❖ မြတ်သောသီလ၌ အလေ့အလာများသည့်အဖြစ်သို့ရောက်သူ ကမ်းတစ်ဖက်ခပ်ခြင်းသို့ရောက်သူ၊
- ❖ မြတ်သောသမာဓိ အလေ့အလာများသည့်အဖြစ်သို့ ရောက်သူ၊ ကမ်းတစ်ဖက်ခပ်ခြင်းသို့ရောက်သူ၊
- ❖ မြတ်သောပညာ၌ အလေ့အလာများသည့်အဖြစ်သို့ ရောက်သူ၊ ကမ်းတစ်ဖက်ခပ်ခြင်းသို့ရောက်သူ၊
- ❖ မြတ်သောကိလေသာမှ လွတ်ပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်၌ အလေ့အလာများသည့်အဖြစ်သို့ရောက်သူ၊ ကမ်းတစ်ဖက်ခပ်ခြင်းသို့ရောက်သူဟူ၍ ပြောဆိုလိုကြလျှင် အရှင်သာရိပုတ္တရာကိုသာလျှင် ကောင်းစွာပြောဆိုရာ၏။

ရဟန်းတို့

မြတ်စွာဘုရား၏

- ❖ သားတော်
- ❖ ရင်နှစ်တော်
- ❖ တရားကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာသူ
- ❖ တရားအမွေခံယူသူ ဟူ၍ ပြောဆိုလိုလျှင်လည်း

“အရှင်သာရိပုတ္တရာကိုသာလျှင် ကောင်းစွာ ပြောဆိုရာ၏။”

၁၂၄

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

မြတ်စွာဘုရားအားအတုလိုက်၍ တရားစကြာကို
လည်စေနိုင်သူ

ရဟန်းတို့

အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ငါဘုရား

❖ ဖြစ်စေ၊

❖ လည်စေအပ်သော အတုမဲ့မြတ်သောတရား စကြာကို၊

ကောင်းစွာသာလျှင် အတုလိုက်၍

❖ ဖြစ်စေ၊

❖ လည်စေနိုင်၏ဟု

အရှင်သာရိပုတ္တရာအား ချီးမွမ်းစကား မိန့်ဆိုတော်မူပေ၏။

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

အခန်း [၅]

အရဟတ္တဖိုလ်အတွက်
မေးမြန်းရမည့် ပြဿနာများ

- ❖ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရောက်ပြီးဟု ပြောသော ရဟန်းအားအမေးပြဿနာ ၅-ရပ်ဖြင့် မေးမြန်းခြင်းအပေါ် ထိုသို့ဖြေကြားခဲ့လျှင်
- ❖ ရဟန်းတို့သည် ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ စကားတို့ကို သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု၊ ကောင်းလေစွ၊ ကောင်းလေစွ၊ ကောင်းလေစွဟု နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ရမည်။
- ❖ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ပြီးလျှင် “ငါ့ရှင်တို့ ငါတို့အား ထိုသို့သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရောက်ရှိသူ သီတင်းသုံးဖော် အရှင်ကောင်းကို တွေ့မြင်ရခြင်းသည် အရတော်လေစွ၊ အလွန်တရာပင် အရတော်လေစွ” ဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နှစ်ထောင်းအားရ ပြောဆိုရမည်။

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

အခန်း(၅)

အရဟတ္တဖိုလ်အတွက် မေးမြန်းရမည့် ပြဿနာများ

ပြဿနာများ မေးရမည်

ရဟန်းသည် ဤသာသနာတော်၌

- ❖ ပဋိသန္ဓေနေမှုကုန်ပြီ၊
- ❖ မြတ်သောမဂ်အကျင့်ကို ကျင့်သုံးပြီးပြီ၊
- ❖ ပြုဖွယ်မဂ်ကိစ္စကိုပြုပြီးပြီ၊
- ❖ နောက်တဖန် မဂ်ကိစ္စအတွက် ပြုဖွယ်မရှိတော့ပြီဟု
အရဟတ္တဖိုလ်ကိုပြောသော ရဟန်းအား ပြဿနာများ
မေးရမည်ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူပါ၏။

၁၂၈

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

ပထမဦးစွာမေးရမည့်ပြဿနာ

ငါ့ရှင်

မြတ်စွာဘုရားသည် ဤလေးမျိုးသော ပြောဆိုခြင်းတို့ကို ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူပေ၏-

- ❖ မြင်သည်၌ ‘မြင်၏’ ဟု ပြောခြင်း၊
- ❖ ကြားသည်၌ ‘ကြား၏’ ဟု ပြောခြင်း၊
- ❖ တွေ့သည်၌ ‘တွေ့၏’ ဟု ပြောခြင်း၊
- ❖ သိသည်၌ ‘သိ၏’ ဟု ပြောခြင်း၊

ထိုသို့ မြင်၏၊ ကြား၏၊ တွေ့၏၊ သိ၏ ဟု ပြောဆိုရာ၌

အရှင်သည်

- ❖ အဘယ်သို့ သိသည် မြင်သည် ဖြစ်၍၊
- ❖ အရှင်၏စိတ်သည် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းဘဲ အာသဝေါတရားတို့မှ လွတ်မြောက်သနည်း။

ဖြေ-ငါ့ရှင်

ငါသည် မြင်သည် ၌

- ❖ ရာဂဖြင့်တပ်မက်ခြင်းမရှိ၊
- ❖ ဒေါသဖြင့်ဖဲခြင်းမရှိ၊
- ❖ တဏှာဒိဋ္ဌိဖြင့်မမှီ၊
- ❖ ဆန္ဒရာဂဖြင့်မဖွဲ့၊
- ❖ ကာမရာဂသံယောဇဉ်မှ လွတ်၏၊
- ❖ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော တရားတို့နှင့်မယှဉ်၊
- ❖ အပိုင်းအခြားကင်းသောစိတ်ဖြင့် နေ၏။

ဒုတိယမေးရမည့် ပြဿနာ

ငါသည် ကြားသည် ခွဲလည်း ။ ၀ ။

ငါသည် တွေ့သည် ခွဲလည်း။ ၀ ။

ငါသည် သိသည် ခွဲလည်း ။ ၀ ။

ငါ့ရှင် ငါ၏စိတ်သည် ထိုသို့ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းဘဲ
အာသဝေါတရားတို့မှ လွတ်မြောက်၏ ဟု ဖြေသည်ရှိသော်

ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ဆိုစကားကို “ကောင်း၏” ဟု
နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ပြီး တစ်ဆင့်တက်၍ ဒုတိယပြဿနာကို
ဆက်လက်မေးရမည်။

ဒုတိယမေးရမည့်ပြဿနာ

ငါ့ရှင်

မြတ်စွာဘုရားသည် ငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို
ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူပေ၏-

ထိုငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၌ အဘယ်သို့ သိသည်၊
မြင်သည်ဖြစ်၍ အရှင်၏စိတ်သည် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းဘဲ
အာသဝေါတရားတို့မှ လွတ်မြောက်သနည်း။

ဖြေ

- ငါ့ရှင် ငါသည်
- ❖ ရုပ်ကို အားမရှိ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသဘောသာ
ရှိ၏။ သက်သာရာ သက်သာကြောင်းမရှိဟု သိခြင်းကြောင့်

၁၃၀

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

❖ ရုပ်၌ ကပ်ရောက်စွဲလမ်းတတ်သော တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ ကုန်
ခြင်း၊ ကင်းခြင်း၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်
“ငါ၏စိတ်သည် လွတ်မြောက်ပြီ” ဟု သိ၏။

ငါ့ရှင် ငါသည် ဝေဒနာ ကို ။ ၀ ။

ငါ့ရှင် ငါသည် သညာ ကို ။ ၀ ။

ငါ့ရှင် ငါသည် သင်္ခါရ ကို ။ ၀ ။

ငါ့ရှင် ငါသည် ဝိညာဏ် ကို ။ ၀ ။

ငါ့ရှင်-

ထိုငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၌ ဤသို့ သိသည်
မြင်သည် ဖြစ်၍

“ငါ၏စိတ်သည် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းဘဲ အာသဝေါ
တရားတို့မှ လွတ်မြောက်၏” ဟု ဖြေသည်ရှိသော် တတိယ
ပြဿနာကို ဆက်လက်မေးရမည်။

တတိယမေးရမည့်ပြဿနာ

ငါ့ရှင်-

မြတ်စွာဘုရားသည် ခြောက်ပါးသောဓာတ်တို့ကို ကောင်းစွာ
ဟောကြားတော်မူပေ၏-

ထိုခြောက်ပါးသောဓာတ်တို့၌ အဘယ်သို့ သိသည် မြင်
သည်ဖြစ်၍ အရှင်၏စိတ်သည် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းဘဲ
အာသဝေါတရားတို့မှ လွတ်မြောက်သနည်း။

ဖြေ

ငါ့ရှင်-

ငါသည် တည်ရာဖြစ်သော “ပထဝီ” ဓာတ်ကို အတ္တ
ဟူ၍ မယူပါ မကပ်ငြိပါ-

❖ တည်ရာဖြစ်သော “ပထဝီ” ဓာတ်ကိုမှီနေသော ရုပ်နာမ်
တရားတို့ကိုလည်း အတ္တဟူ၍ စွဲလမ်းခြင်းမရှိပါ၊ မကပ်ငြိပါ၊

❖ တည်ရာဖြစ်သော “ပထဝီ” ဓာတ်ကိုမှီနေသောကပ်
ရောက်စွဲလမ်းသည့် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့၏ကုန်ခြင်း၊ ကင်းခြင်း၊
ချုပ်ခြင်းကြောင့်

“ငါ၏စိတ်သည် လွတ်မြောက်ပြီဟု သိ၏”။

ငါ့ရှင် ငါသည် ဖွဲ့စည်းတတ်သော “အာပေါဓာတ်ကို

။ ဝ ။

ငါ့ရှင် ငါသည် ရင့်ကျက်စေတတ်သော “တေဇောဓာတ်
ကို

။ ဝ ။

ငါ့ရှင် ငါသည် ထောက်ကန်တတ်သော “ဝါယောဓာတ်
ကို

။ ဝ ။

ငါ့ရှင် ငါသည် မတွေ့ထိနိုင်သော “အာကာသဓာတ်ကို

။ ဝ ။

ငါ့ရှင် ငါသည် သိတတ်သော “ဝိညာဏဓာတ်ကို

။ ဝ ။

ငါ့ရှင် ထိုခြောက်ပါးသောဓာတ်တို့၌ ဤသို့ သိသည် မြင်
သည်ဖြစ်၍၊

“ငါ၏စိတ်သည် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်မစွဲလမ်းဘဲ အာသဝေါ
တရားတို့မှ လွတ်မြောက်၏” ဟု ဖြေသည်ရှိသော် စတုတ္ထ
ပြဿနာကို ဆက်လက်မေးရမည်။

၁၃၂

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

စတုတ္ထမေးရမည့်ပြဿနာ

ငါ့ရှင်-

မြတ်စွာဘုရားသည် အတွင်းအာယာတန(၆)ပါးအပြင် အာယတန(၆)ပါးတို့ကို ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူ၏-
ထိုအာယတနတရားတို့၌ အဘယ်သို့ သိသည် မြင်သည် ဖြစ်၍ အရှင်၏စိတ်သည် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းဘဲအာသဝေါ တရားတို့မှ လွတ်မြောက်သနည်း။

ဖြေ

ငါ့ရှင်

ငါသည်မျက်စိအဆင်း၊ စက္ခုဝိညာဏ်၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိထိုက်ကုန်သောတရားတို့၌

- ❖ လိုချင်ခြင်း (တဏှာဆန္ဒ)
- ❖ တပ်စွန်းခြင်း (တဏှာရာဂ)
- ❖ အလွန်နှစ်သက်ခြင်း (သပ္ပိတိကတဏှာ)
- ❖ ငြိကပ်ခြင်း (တဏှာ)
တို့၌ မကပ်ငြိပါ။
- ❖ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့၏ ကုန်ခြင်း၊ ကင်းခြင်း၊ ချုပ်ခြင်း၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းကြောင့် “ငါ၏ စိတ်သည် လွတ်မြောက်ပြီဟု သိ၏” ။

ပဉ္စမမေးရမည့်ပြဿနာ

ငါ့ရှင်

- နားအသံ (သောတဝိညာဏ်) ။ ၀ ။
- နာခေါင်းအနံ့ (ဃာနဝိညာဏ်) ။ ၀ ။
- လျှာအရသာ (ဇိဝှာဝိညာဏ်) ။ ၀ ။
- ကိုယ်အတွေ့အထိ (ကာယဝိညာဏ်) ။ ၀ ။
- စိတ်သဘောဓမ္မာရုံ (မနောဝိညာဏ်) ။ ၀ ။

ငါ့ရှင်

ငါသည် ထို(၁၂)ပါးသောတရားတို့၌ ဤသို့ သိသည် မြင်သည်ဖြစ်၍

“ငါ၏စိတ်သည် တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းဘဲ အာသဝေါတရားတို့မှ လွတ်မြောက်၏” ဟု ဖြေသည်ရှိသော် ပဉ္စမပြဿနာကို ဆက်လက်မေးရမည်။

ပဉ္စမမေးရမည့်ပြဿနာ

ငါ့ရှင်

- အဘယ်သို့ သိသည် မြင်သည်ဖြစ်၍ အရှင်သည်
- ❖ ဝိညာဏ်ရှိသော မိမိကိုယ်ကောင်၌ လည်းကောင်း၊
- ❖ သူတစ်ပါးကိုယ်ကောင်၌ လည်းကောင်း၊
- ❖ အလုံးစုံသော ပြင်ပအာရုံတို့၌ လည်းကောင်း၊
- ❖ ငါဟူသော အခြင်းအရာနှင့်၊
- ❖ ငါ့ဥစ္စာဟူသော အခြင်းအရာဟု

“အထင်မှားခြင်း ကိန်းဝပ်မှု”
(အနုသယ) တို့ကို ပယ်ထားပါသနည်း။

ရဟန်းအဖြစ်သည် လွင်ပြင်နှင့်တူ၏

ဖြေ

ငါ့ရှင်

- ❖ ငါသည် လူ့ဘောင်၌ နေစဉ်အခါက မသိမမြင်ခဲ့ပါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သည်လည်းကောင်း ငါ့အား တရားဟောကြား တော်မူ၏။
- ❖ ထိုတရားတော်တို့ကို ကြားနာရသောကြောင့် ငါသည် မြတ်စွာဘုရား၌ ယုံကြည်သက်ဝင်မှုကို ရရှိ၏။
- ❖ ထိုယုံကြည်သက်ဝင်မှုတို့နှင့် ပြည့်စုံသည့်အခါ ငါသည် ဤသို့ ဆင်ခြင်ပါ၏-

“လူ့ဘောင်၌ နေခြင်းသည် ကျွန်းမြောင်း၏။ ကိလေသာ မြူထရာလမ်းကြောင်းသာ ဖြစ်၏။

ရှင်ရဟန်းအဖြစ်သည် လွင်ပြင်နှင့် တူ၏။ လူ့ဘောင်၌ နေသူသည် မြတ်သောအကျင့်ကို စင်စစ် ပြည့်စုံစွာ၊ စင်စစ် စင်ကြယ်စွာ ကျင့်ခြင်းငှာ မလွယ်။

အကယ်၍ ငါသည် ဆံမုတ်ဆိတ်တို့ကို ရိတ်ပယ်ပြီးလျှင် ဖန်ရည်ဆိုးသော အဝတ်တို့ကို ဝတ်ရုံ၍ အိမ်ရာတည်ထောင် လူ့ဘောင်မှ အိမ်ရာမထောင်ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရမူ “ကောင်းလေစွ” ဟု ဆင်ခြင်၏။

ရဟန်း၏ မြတ်သောသီလအစု

ထို့ကြောင့် ငါသည် ဥစ္စာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆွေမျိုး
တို့ကိုလည်းကောင်း စွန့်၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်၏။ ငါသည်
ရဟန်းဘောင်တွင် ရဟန်းတို့၏-

- ❖ အဓိသီလသိက္ခာသိက္ခာပုဒ်တို့နှင့် ပြည်စုံစေလျက်
- ❖ အသက်သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။
- ❖ တုတ်ကို ချထားပြီး ဖြစ်၏။
- ❖ လက်နက်ကို ချထားပြီး ဖြစ်၏။
- ❖ ရှက်ခြင်း ရှိ၏။
- ❖ သနားတတ်၏။
- ❖ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို လိုလား
လျက်နေ၏။
- ❖ မပေးသည်ကို ယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။
- ❖ ပေးသည်ကိုသာ ယူ၏။
- ❖ ပေးသည်ကိုသာ အလိုရှိ၏။
- ❖ မခိုးမဝှက် စင်ကြယ်သောကိုယ်ဖြင့် နေ၏။
- ❖ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်၏။
- ❖ ယုတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့မရှိ။
- ❖ မေထုန်အကျင့်မှ ရှောင်ကြဉ်၏။
- ❖ မဟုတ်မမှန် ပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။
- ❖ အမှန်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။

- ❖ အမှန်ချည်းဖြစ်အောင် ဆက်စပ်တတ်၏။
- ❖ တည်သောစကားရှိ၏။
- ❖ ယုံကြည်ထိုက်သောစကားရှိ၏။
- ❖ လောကကို လှည့်စားတတ်သူမဟုတ်။
- ❖ ဂုံးစကားကိုရှောင်ကြဉ်၏။
- ❖ ဤသူတို့ထံမှ နားထောင်၍ ထိုသူတို့ထံ မပြောတတ်။
- ❖ ထိုသူတို့ထံမှ နားထောင်၍ ဤသူတို့ထံ မပြောတတ်။
- ❖ ကွဲပြားသူတို့ကိုလည်း စေ့စပ်တတ်၏။
- ❖ ညီညွတ်သူတို့ကိုလည်း အားပေးတတ်၏။
- ❖ ညီညွတ်ခြင်း၌ မွေ့လျော်၏။ ပျော်ပိုက်၏။
- ❖ ညီညွတ်ခြင်းကို နှစ်သက်၏။
- ❖ ညီညွတ်ခြင်းပြုသော စကားကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။
- ❖ ကြမ်းသောစကားမှ ရှောင်ကြဉ်၏။
- ❖ အပြစ်ကင်းသော၊ နားချမ်းသာသော၊ နှစ်လိုဖွယ်ရှိသော၊ နှလုံးသို့သက်ဝင်သော၊ ယဉ်ကျေးသော၊ လူအများနှစ်သက်သော၊ နှစ်ခြိုက်သောစကားကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။
- ❖ ပြိန်ဖျင်းသောစကားမှ ရှောင်ကြဉ်၏။
- ❖ သင့်သောအခါ၌သာ စကားဆိုလေ့ရှိ၏။
- ❖ ဟုတ်သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။
- ❖ အကျိုးနှင့်စပ်သည်၊ တရားနှင့်စပ်သည်၊ အဆုံးအမနှင့်စပ်သည်တို့ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။
- ❖ သင့်သောအခါ၌ အကျိုးအကြောင်းနှင့်တကွသော၊ အပိုင်းအခြားရှိသော၊ အစီးအပွားနှင့်စပ်သော၊ မှတ်သားလောက်သောစကားတို့ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။

ငါ့ရှင်

ငါသည် ကိုယ်ကို မျှတစေနိုင်ရုံလောက်သော သင်္ကန်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝမ်းကိုမျှတစေနိုင်ရုံသော ဆွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရောင့်ရဲ၏။ သွားလေရာရာသို့ ကိုယ်နှင့်အတူပါမြဲ ပရိက္ခရာမျှဖြင့် သာလျှင် သွား၏။

ငါသည် ဤမြတ်သောသီလအစု တို့နှင့် ပြည်စုံသည် ဖြစ်၍ မိမိအတွင်းသန္တာန်၌ အပြစ်ကင်းသောချမ်းသာကို ခံစားရ၏။

မြတ်သော ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ

ငါ့ရှင်

ငါသည်

- ❖ မျက်စိဖြင့်အဆင်းရူပါရုံကို မြင်သော်ယောက်ျား၊ မိန်းမ စသော သဏ္ဍာန်နိမိတ်ကို စွဲယူလေ့မရှိ၊
- ❖ လက်ခြေ စသော အင်္ဂါ၊ ပြုံးဟန်၊ ရယ်ဟန် စသည့်အမှတ် လက္ခဏာတို့ကိုလည်း စွဲယူလေ့မရှိ၊ “အကယ်၍” စက္ခုန္ဒြေကို ထိုသို့ မစောင့်စည်းပါက-
- ❖ မက်မောခြင်း (အဘိဇ္ဈာ)၊
- ❖ နှလုံးမသာခြင်း (ဒေါမနဿ) ဟူသော ယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရားတို့သည် ထိုသို့မစောင့်စည်းသောသူကို အစဉ်လိုက်၍ နှိပ်စက်၏။ ထိုကြောင့် ငါသည်
- ❖ စက္ခုန္ဒြေကို စောင့်စည်း၏။

မြတ်သောအကျင့်

ငါ့ရှင်

ငါသည်

- ❖ မြတ်သောသီလအစုနှင့်လည်း ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊
(မြတ်သောရောင့်ရဲခြင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍)
- ❖ မြတ်သောဣန္ဒြိယသံဝရသီလနှင့်လည်း ပြည့်စုံသည်
ဖြစ်၍၊
- ❖ မြတ်သောအောက်မေ့ခြင်း(သတိ)နှင့် ဆင်ခြင်ခြင်း
(သမ္မဇဉ်)နှင့်လည်း ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊
- ❖ ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို မှီဝဲ၏။
- ❖ တောကို၊ သစ်ပင်ရင်းကို၊ တောင်ကို၊ ချောက်ကို၊
တောင်ခေါင်းကို၊ သချိုင်းကို၊ တောအုပ်ကို၊ လွင်ပြင်ကို၊
ကောက်ရိုးပုံတို့ကို မှီဝဲ၏။
- ❖ ငါသည် ဆွမ်းခံရာမှ ပြန်ခဲ့ပြီးလျှင် ဆွမ်းစားပြီးနောက်
ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေပြီးလျှင် ကိုယ်ကို ဖြောင့်မတ်စွာ ထား၍
ဝိပဿနာတရားကိုရှေးရှု သတိကို ဖြစ်စေလျက် တရား
ထိုင်၏။

၁၄၀

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

နိဝရဏများကိုပယ်၍ စိတ်စင်ကြယ်ခြင်း

ငါ့ရှင်

ထို့ကြောင့် ငါသည်

- ❖ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးဟူသော လောက၌-
- ❖ မက်မောခြင်း (အဘိဇ္ဈာ) ကင်းသောစိတ်ဖြင့် နေရ၏။
မက်မောခြင်းကင်း၍ စိတ်သည်စင်ကြယ်၏။
- ❖ မပျက်စီးစေလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခပ်သိမ်းသော
သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို လိုလား၍နေ၏။ ပျက်စီး
လိုသော ဒေါသကင်း၍ စိတ်သည်စင်ကြယ်၏။
- ❖ လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း (ထိနမိဒ္ဓ) ကင်း၍ အောက်မေ့
ဆင်ခြင်လျက်သာ အလင်းရောင်ကို မှတ်ခြင်းဖြင့်နေ၏။
စိတ်သည်စင်ကြယ်၏။
- ❖ ပုံလွင်ခြင်း (ဥဒ္ဓစ္စ)၊ တစ်ဖန်ပူပန်ခြင်း၊ (ကုက္ကစ္စ) ကင်း၍
မိမိသန္တာန်၌ ငြိမ်းအေးသောစိတ်ဖြင့် မပုံလွင့်သည်ဖြစ်၏
စိတ်သည်စင်ကြယ်၏။
- ❖ ယုံမှားခြင်း (ဝိစိကိစ္ဆာ)ကင်း၍ ကုသိုလ်တရားတို့၌ တွေး
တောယုံမှားခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၏။ စိတ်သည်စင်ကြယ်၏။

ဈာန်လေးပါး

ထိုသို့ ငါသည် စိတ်၏ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သော ပညာကို အားနည်းအောင်ပြုသော၊ တရားရရာရကြောင်းကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ထိုနိဝရဏငါးပါး တို့ကို ပယ်၍

- ❖ ကာမဂုဏ်တို့မှ ကင်းဆိတ်၍ အကုသိုလ်တရားတို့မှ ကင်းဆိတ်၍ ကြံစည်ခြင်း၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်းနှင့်အတူ နိဝရဏတို့ကို ပယ်ရှားသောကြောင့် နှစ်သိမ့်ခြင်း(ပီတိ) ချမ်းသာခြင်း (သုခ) ရှိသော ပဌမဈာန်သို့ ရောက်၍ နေ၏။
- ❖ ဆက်လက်၍ တည်ကြည်ခြင်း (သမာဓိ)ကြောင့်ဖြစ်သော နှစ်သိမ့်ခြင်း (ပီတိ) ချမ်းသာခြင်း (သုခ) ရှိသော ဒုတိယဈာန်သို့ ရောက်၍နေ၏။
- ❖ ဆက်လက်၍ နှစ်သိမ့်ခြင်း(ပီတိ)ကို ပယ်၍ သတိသမ္ပဇဉ်နှင့် ပြည့်စုံသော တတိယဈာန်သို့ ရောက်၍နေ၏။
- ❖ ဆက်လက်၍ သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော စတုတ္ထဈာန်သို့ ရောက်၍နေ၏။

အာသဝေါတရားတို့ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်

ငါ့ရှင်

ထိုသို့ တည်ကြည်နေသော ငါ၏ စိတ်သည်-

- ❖ စင်ကြယ်ပြီဖြစ်၍၊
- ❖ ဖြူစင်ပြီဖြစ်၍၊
- ❖ အညစ်အကြေးမရှိပြီဖြစ်၍၊
- ❖ ညစ်ညူးခြင်းကင်းပြီဖြစ်၍၊
- ❖ နူးညံ့ပြီဖြစ်၍၊

အာသဝေါတရားတို့ကို ကုန်ခမ်းစေသော “အာသဝက္ခယ” ဉာဏ်
သို့ စိတ်ညွတ်နေ၏။

ထို့ကြောင့် ငါသည်

- ❖ ဤကား ဆင်းရဲဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိ၏။
- ❖ ဤကား ဆင်းရဲဖြစ်ပေါ်ခြင်းအကြောင်းဟု ဟုတ်မှန်သော
အတိုင်း သိ၏။
- ❖ ဤကား ဆင်းရဲချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း
သိ၏။
- ❖ ဤကား ဆင်းရဲချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်
ဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိ၏။
- ❖ ဤသည်တို့ကား အာသဝေါတရား ဟု ဟုတ်မှန်သော
အတိုင်း သိ၏။
- ❖ ဤကား အာသဝေါတရားတို့ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းအကြောင်း ဟု
ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိ၏။

နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်

- ❖ ဤကား အာသဝေါတရားတို့ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန် ဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိ၏။
- ❖ ဤကား အာသဝေါတရားတို့ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဟု ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိ၏။
ဤသို့ သိမြင်သော ငါ၏စိတ်သည်-
- ❖ ကာမာသဝမှလည်း လွတ်မြောက်ပြီ ဖြစ်၏။
- ❖ ဘဝါသဝမှလည်း လွတ်မြောက်ပြီ ဖြစ်၏။
- ❖ အဝိဇ္ဇာသဝမှလည်း လွတ်မြောက်ပြီ ဖြစ်၏။

ထိုသို့ လွတ်မြောက်ပြီးဖြစ်သော ငါ၏ အသိဉာဏ်သည် လွတ်မြောက်လေပြီဟု သိ၏။ ထို့ကြောင့် ငါသည်

- ❖ ပဋိသန္ဓေနေမှုကုန်ပြီ။
- ❖ မြတ်သောမဂ်အကျင့်ကို ကျင့်သုံးပြီးပြီ။
- ❖ ပြုဖွယ်မဂ်ကိစ္စကို ပြုပြီးပြီ။
- ❖ မဂ်ကိစ္စအလို့ငှာ တစ်ပါးသော ပြုဖွယ်သည် မရှိတော့ပြီဟု သိခဲ့ပြီ။

ငါ့ရှင်

- ❖ ဝိညာဏ်ရှိသော မိမိကိုယ်၌ လည်းကောင်း၊
- ❖ သူတပါးကိုယ်၌ လည်းကောင်း၊

ဤသို့ သိမြင်သည်ဖြစ်၍-

၁၄၄

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

ငါသည်

- ❖ ငါဟူသော အခြင်းအရာ
- ❖ ငါ့ဥစ္စာဟူသော အခြင်းအရာ

တို့အပေါ် အထင်းမှားခြင်းတို့ကို ကောင်းစွာပယ်ပြီး ဖြစ်၏။

မြတ်စွာဘုရားက ရဟန်းတို့ကို

ရဟန်းတို့-

အရဟတ္တဖိုလ်ကိုပြောသော ရဟန်းအား မေးရမည့် ပြဿနာ ငါးချက်ကို မေးသဖြင့် အမေးပြဿနာများအပေါ် ထိုသို့ ဖြေကြား လာခဲ့လျှင် ရဟန်းတို့သည် ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ စကားတို့ကို သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု၊ ကောင်းလေစွ၊ ကောင်းလေစွ၊ ကောင်းလေစွ ဟု နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ရမည်။

နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ပြီးလျှင်လည်း ရဟန်းတို့အား- “ငါ့ရှင် တို့ ငါတို့အား ထိုသို့သော သီတင်းသုံးဖော် အရှင်ကောင်းကို တွေ့မြင်ရခြင်းသည် အရတော်ပေစွ၊ အလွန်တရားပင် အရတော် ပေစွ ဟု ဆိုရမည်ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူပေ၏။

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

အခန်း [၆]

ပြန်လည်စုစည်းခြင်း

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်ကောင်း သူတော်စင်
တို့သည်-

ဝိပဿနာ ဘာဝနာတရားများကို ကျင့်ကြံ
ရှုမှတ် ကြိုးပမ်းအားထုတ်ခြင်းဖြင့် “နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံ
ပြု၍ ပုထုဇဉ်အန္တယ်ကို ဖြတ်တောက်ပြီး အဆင့်ဆင့်
သော အနိယာပုဂ္ဂိုလ်များအဖြစ်မှ နောက်ဆုံးအဆင့်
အမြတ်ဆုံးသော အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သူ” အဖြစ်
သို့ ရောက်ရှိသဖြင့် မိမိတို့ အလိုရှိအပ် တောင့်တ
အပ်သော၊ မအိုရာ၊ မနာရာ၊ မသေရာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ
ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြပါစေ။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များ

၁၄၇

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

အခန်း(၆)

ပြန်လည်စုစည်းခြင်း

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များ

- ၁။ သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန်
ဘဝခုနစ်ကြိမ်သာဖြစ်ပြီး အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သူ၊
- ၂။ ကောလံကောလသောတာပန်
အလွန်ဆုံး သုံးဘဝသာဖြစ်ပြီး အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သူ၊
- ၃။ ဧကပီဇီသောတာပန်
တစ်ဘဝသာဖြစ်ပြီး အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သူ၊
- ၄။ သကဒါဂါမ်
တစ်ဘဝသာဖြစ်ပြီး အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သူ၊
- ၅။ ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌဂါမီအနာဂါမ်
အထက်ဘုံသို့ အစဉ်အတိုင်းတက်၍ အကနိဋ္ဌဘုံ၌
အရဟတ္တဖိုလ် သို့ရောက်သူ၊
- ၆။ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီအနာဂါမ်
လုံ့လနှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သူ၊

၁၄၈

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

၇။ အသင်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာယီအနာဂါမ်

လုံ့လမပါဘဲ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သူ၊

၈။ ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယီအနာဂါမ်

အသက်တမ်း၏ထက်ဝက်ကိုလွန်၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့
ရောက်သူ၊

၉။ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီအနာဂါမ်

အသက်တမ်း၏အလယ်၌ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သူ၊

၁၀။ ရဟန္တာ

အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သူ၊

မြတ်စွာဘုရားရှာဖွေတွေ့ရှိပြီး၍ ထားခဲ့သော ကောင်းမြတ်
သည့် အကျင့်တရားကို ကျင့်ကြံကြိုးပမ်းအားထုတ်သူများသည်
အဆင့်ဆင့်သောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်များအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိပြီး လိုလား
အပ်၊ တောင့်တအပ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပြီ
ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့်ပင် မြတ်စွာဘုရားသည် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ရှာဖွေ
နေကြသူများ၊ ကျင့်ကြံကြိုးပမ်းအားထုတ်နေကြသူများကို “အန္တယ်
အဆက်ကောင်းသူများဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ ကောင်းမြတ်သည့်
ကျင့်ဝတ်တရားတို့ကို ကျင့်ကြံကြရန်” တိုက်တွန်းအားပေးတော်
မူခဲ့၏။

“အန္တယ်အဆက် ကောင်းသူများဖြစ်ကြသော်လည်း
ကောင်းမြတ်သည့် ကျင့်ဝတ်တရားတို့ကို ကျင့်ကြံခြင်း မပြုသော
အဆုံးစွန်သောသူများ” မဖြစ်ရန် သတိပေးဆုံးမတော်မူခဲ့၏။

နောက်ဆုံးအဆင့် အမြတ်ဆုံး အရိယာပုဂ္ဂိုလ်-ရဟန္တာ

မြတ်စွာဘုရားရှင်တို့၏ မဟာကရုဏာတော်ဉာဏ် သက်
ရောက်တော်မူသည်နှင့်အညီ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်ကောင်း
သူတော်စင်တို့သည် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်မည့် အဆင့်ဆင့်
သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိရန် ကျင့်ကြံကြိုးပမ်း
အားထုတ်ကြလျက်ရှိကြပေ၏။

ထိုသို့ ကျင့်ကြံကြိုးပမ်းအားထုတ်ကြခြင်း၏ နိဗ္ဗာန်ရည်
မှန်းချက်ပန်းတိုင်အတွက် နောက်ဆုံးအဆင့် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်မှာ
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ပင် ဖြစ်လေ၏။

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏-

- ❖ ထူးမြတ်လှသောဂုဏ်၊
- ❖ ကိလေသာကင်းစင်ပုံ၊
- ❖ ပြုမူနေထိုင်ပုံ၊
- ❖ ဝိပဿနာရှုပြီးမှ ရဟန္တာဖြစ်ပုံ၊
- ❖ သေရေး၊ နေရေး မတောင့်တပုံ၊
- ❖ တဏှာမရှိသဖြင့် ဘဝသစ်မဖြစ်ပုံ၊
- ❖ ဆီမီးတောက်ကဲ့သို့ငြိမ်းပုံ၊

၁၅၀

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

- ❖ ဝန်ထုပ်များကို ပယ်ချပြီးဖြစ်ပုံ၊
- ❖ ဘဝနှောင်ကြီးမရှိပုံ၊
- ❖ မှန်စွာသိ၍လွတ်မြောက်နေပုံ၊
- ❖ သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုပုံ၊
- ❖ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုပုံ၊
- ❖ ဥဒါန်းကျူးရင့်တော်မူပုံ၊

စသည့် ရဟန္တာဆိုင်ရာ တရားတော်တို့ကို စံနမူနာယူ၍
မိမိတို့သည်လည်း လိုက်နာကျင့်ကြံ ကြိုးပမ်းအားထုတ်နိုင်ရန်
ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

စွဲယူမှုမရှိသော ထက်ဝန်းကျင်ငြိမ်းအေးခြင်း
(နိဗ္ဗာန်)

ဝိသုဒ္ဓိတရား(၇)ပါး၊ ရထား(၇)စင်း ဥပမာတရားတော်
တွင် “စွဲယူမှုမရှိသော ထက်ဝန်းကျင်ငြိမ်းအေးခြင်း” (နိဗ္ဗာန်)
အတွက် ကျင့်ကြံကြိုးပမ်းအားထုတ်ကြရာ၌ အထူးစင်ကြယ်ခြင်း
တရား(၇)ပါး ပြည့်စုံသည်အထိ ကျင့်ကြံကြိုးပမ်း အားထုတ်နိုင်
ကြရန် ဖြစ်ပါ၏။

ဝိသုဒ္ဓိတရား (၇)ပါး

- ၁။ သီလဝိသုဒ္ဓိ (သီလ အထူးစင်ကြယ်ခြင်း)
- ၂။ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ (စိတ် သမာဓိအထူးစင်ကြယ်ခြင်း)
- ၃။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ (အမြင် အထူးစင်ကြယ်ခြင်း)
- ၄။ ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိ (ယုံမှားခြင်းကို လွန်မြောက်သော
ဉာဏ် အထူးစင်ကြယ်ခြင်း)
- ၅။ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ (မဂ်ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌
ဉာဏ်အမြင် အထူးစင်ကြယ်ခြင်း)
- ၆။ ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ (အကျင့်အနုလုံဉာဏ်အမြင်
အထူးစင်ကြယ်ခြင်း)
- ၇။ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ (မဂ်ဉာဏ်အမြင်အထူးစင်ကြယ်ခြင်း)

၁၅၂

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

ဝိပဿနာ၏ ညစ်ညူးကြောင်းဘေးရန် ၁၀-ပါး

စွဲယူမှုမရှိသော ထက်ဝန်းကျင်ငြိမ်းအေးခြင်း (နိဗ္ဗာန်) အတွက် အထူးစင်ကြယ်ခြင်းတရား(၇)ပါးတို့ ဖြည့်ဆည်းကျင့်ကြံ ရာတွင် ဝိပဿနာ၏ ညစ်ညူးကြောင်းဘေးရန် ၁၀-ပါးကိုလည်း ရှောင်ရှား ပယ်ရှား သွားကြရန် ဖြစ်၏-

- ၁။ သြဘာသ၊
- ၂။ ပီတိ၊
- ၃။ ပဿဒ္ဓိ၊
- ၄။ အဓိမောက္ခ၊
- ၅။ ပဂ္ဂဟ၊
- ၆။ သုခ၊
- ၇။ ဉာဏ၊
- ၈။ ဥပဋ္ဌာန၊
- ၉။ ဥပေက္ခာ၊
- ၁၀။ နိကန္တိ၊

၉-ပါးသော ဝိပဿနာဉာဏ်

၆-ပါးမြောက်ဖြစ်သော ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ (အကျင့်အနုလုံဉာဏ်အမြင် အထူးစင်ကြယ်ခြင်း) သို့ ရောက်ရှိရန် ၉-ပါးသော ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ သက်ရောက်ရန် ကျင့်ကြံကြိုးပမ်းအားထုတ်ကြရပေမည်-

- ၁။ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်
- ၂။ ဘင်္ဂဉာဏ်
- ၃။ ဘယဉာဏ်
- ၄။ အာဒီနဝဉာဏ်
- ၅။ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်
- ၆။ မုစ္စိတုကမျတာဉာဏ်
- ၇။ ပဋိသင်္ခါဉာဏ်
- ၈။ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်
- ၉။ အနုလောမဉာဏ်

ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ
(မဂ်ဉာဏ်အမြင် အထူးစင်ကြယ်ခြင်း)

စွဲယူမှုမရှိသော ထက်ဝန်းကျင် ငြိမ်းအေးခြင်း(နိဗ္ဗာန်)ကို မျက်မှောက်ပြုရန် ၇-ပါးမြောက်ဖြစ်သော အထူးစင်ကြယ်ခြင်း တရားသည် ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ (မဂ်ဉာဏ်အမြင်အထူးစင်ကြယ်ခြင်း) ပင် ဖြစ်၏။

၆-ပါးမြောက်ဖြစ်သော ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ (အကျင့် အနုလုံဉာဏ်အမြင် အထူးစင်ကြယ်ခြင်း)ကို ၉-ပါးသော ဝိပဿနာ ဉာဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံစေပြီး၍ ၉-ပါးမြောက် ဝိပဿနာဉာဏ် သည် အနုလောမဉာဏ် ဖြစ်၏။

ထိုအနုလောမဉာဏ်အဆုံးတွင် ယောဂီသူတော်စင်တို့ သည် သင်္ခါရတရားတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းရာဘက်သို့ ဉာဏ်သက်ဝင်ပြီး ဂေါတြဘူစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

ဂေါတြဘူသည် သင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို ပထမ ယူလိုက်သော ဝိပဿနာ၏ အထွဋ်အထိပ်ဇောစိတ် ဖြစ်၏။

ဂေါတြဘူ စိတ်သည် နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြု၍ ပုထုဇဉ်အနွယ် ကို ဖြတ်တောက်လိုက်ပြီဖြစ်ရာ ယောဂီသူတော်စင်သည် အရိယာ အနွယ်သို့ ရောက်ရှိသက်ဝင်ပါ၏။

ထိုသို့ အရိယာအနွယ်ဇာတ်သို့ သက်ဝင်ပြီဖြစ်၍

- ❖ သောတာပတ္တိမဂ်၊
- ❖ သကဒါဂါမိမဂ်၊
- ❖ အနာဂါမိမဂ်၊

- ❖ အရဟတ္တမဂ်တို့၌ ဖြစ်သောဉာဏ်သည် သူတော်ကောင်း၊ သူတော်စင်တို့ လိုလားအပ်၊ တောင့်တအပ်သော ဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ (မဂ်ဉာဏ်အမြင် အထူးစင်ကြယ်ခြင်း) ပင် ဖြစ်ပေ၏။

ဆယ်ပါးသောတရားတို့နှင့် ပြည့်စုံသောရဟန်း

ရဟန်း(၂)မျိုး

- ၁။ ရဟန်းအဖြစ်ကို သိမ်တွင် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတော်နှင့် ကမ္မဝါဆရာတော်၊ ကာရကသံဃာတော်များက ရဟန်းအဖြစ် သွတ်သွင်းပေးသောရဟန်း၊
- ၂။ “ကိလေသာဘိန္နတိတိဘိက္ခု” ဆိုသည်နှင့်အညီ ကိလေသာများကို ဖောက်ထွင်းဖြိုခွဲဖယ်ရှားနေသည့် အကျင့်ကို ကျင့်ကြံနေသူ၊ ကိလေသာခေါင်းပါးကြောင်း ကိလေသာငြိမ်းအေးကြောင်း အကျင့်ကို ကျင့်ကြံနေသူများ၊

သံသရာမှလွတ်မြောက်ရန်အတွက် ကိလေသာခေါင်းပါးကြောင်း၊ ငြိမ်းအေးကြောင်း အကျင့်ကို ကျင့်ကြံနေသည့် သိမ်မှာဖြစ်သည့် ရဟန်းဖြစ်စေ၊ “ကိလေသာဘိန္နတိတိဘိက္ခု” အရ ယောဂီသူတော်စင်များဖြစ်စေ၊ “ရဟန်း” များပင် ဖြစ်ကြပေ၏။

ထိုသို့ သံသရာမှ လွတ်မြောက်ရန် ကျင့်ကြံနေကြသည့် ရဟန်းများသည် ဆယ်ပါးသောတရား တို့နှင့် ပြည့်စုံရမည်ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူ၏-

- ၁။ သာသနာတော်၌ရဟန်းသည် ရဟန္တာတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော ကောင်းသောဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံရ၏။
- ၂။ ရဟန္တာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ကောင်းသောအကြံနှင့် ပြည့်စုံရ၏။
- ၃။ ရဟန္တာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ကောင်းသောစကားနှင့် ပြည့်စုံရ၏။
- ၄။ ရဟန္တာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ကောင်းသော အမှုပြုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံရ၏။
- ၅။ ရဟန္တာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ကောင်းသောအသက်မွေးခြင်းနှင့် ပြည့်စုံရ၏။
- ၆။ ရဟန္တာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ကောင်းသောအားထုတ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံရ၏။
- ၇။ ရဟန္တာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ကောင်းသောသတိနှင့် ပြည့်စုံရ၏။
- ၈။ ရဟန္တာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ကောင်းသောတည်ကြည်မှု သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံရ၏။
- ၉။ ရဟန္တာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ကောင်းသောဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံရ၏။
- ၁၀။ ရဟန္တာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော လွတ်မြောက်ခြင်း(ဝိမုတ္တိ)နှင့် ပြည့်စုံရ၏။

နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ

နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်မည့် ဝိပဿနာတရားများကို ကျင့်ကြံကြိုးပမ်းအားထုတ်သူများသည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ရှိသူ ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်များတို့၏ ဥစ္စာ (၁၀) ပါးတို့ကို မိမိတို့သန္တာန်တွင်လည်း ပြည့်စုံသထက်ပြည့်စုံလာအောင် ကြိုးပမ်းခြင်းဖြင့် ရှည်လျားလှစွာသော သံသရာမှလွတ်မြောက်သည်အထိ အပတ်တကုတ် အားထုတ်ရပေမည်။

နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်ကောင်း သူတော်စင်တို့သည် မိမိတို့အားလုံး၏ အန္တိမရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ဖြစ်သည့် နိဗ္ဗာန်ကို အရောက်လှမ်းကြရာတွင် အဆင့်ဆင့်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များ အဖြစ်မှ နောက်ဆုံးအဆင့် ရဟန္တာဖြစ်အောင် ကြိုးပမ်းအားထုတ်ကြရန် ဖြစ်ပေ၏။

ထိုသို့ ကြိုးပမ်းအားထုတ်ကြရာတွင် ဤရဟန္တာဆိုင်ရာ တရားတော်တွင် ဖော်ပြပါရှိသော တရားတော်များနှင့်အတူ လက်ယာတော်ရံ ရဟန္တာအရှင်သူမြတ် အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် ရဟန္တာအရှင်သူမြတ် အရှင်ပုဏ္ဏတို့ကို မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ထုတ်ဖော်ချီးမွမ်းအပ်သော ချီးမွမ်းထိုက်သော ဂုဏ်များကိုပါ အစဉ်နှလုံးသွင်း ကျင့်ကြံကြိုးပမ်း အားထုတ်နိုင်ကြပါစေ။

အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သူ ရဟန္တာအရှင်သူမြတ် ဖြေကြားသော ပြဿနာ (၅)ခု၏ အဖြေများသည် ကိလေသာ ငြိမ်းအေးရာ၊ ငြိမ်းအေးကြောင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရန်အတွက်

၁၅၈

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

ကြိုးပမ်းအားထုတ်ကျင့်ကြံမှုများ ဖြစ်သဖြင့်လည်း အလွန်တရာ တန်ဖိုးရှိလှသော ကျင့်စဉ်များ ဖြစ်ပါပေ၏။

အလွန်တရာ တန်ဖိုးရှိလှသော ကျင့်စဉ်များကို အပတ် တကုတ် ကြိုးပမ်းအားထုတ်ကျင့်ကြံခြင်းဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်ကောင်း သူတော်စင်များသည် “နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ ပုထုဇဉ်အနွယ်ကို ဖြတ်တောက်ပြီး အဆင့်ဆင့်သော အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်များအဖြစ်မှ နောက်ဆုံးအဆင့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက် သူ” အဖြစ်သို့ရောက်ရှိ၍ မိမိတို့အလိုရှိအပ်၊ တောင့်တအပ်သော၊ မအိုရာ၊ မနာရာ၊ မသေရာ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို မျက်မှောက်ပြုနိုင် ကြပါစေသတည်း။

အရှင်နေမိန္ဒ
၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ အောက်တိုဘာလ

**ကောက်နှုတ်မှီငြမ်းကိုးကားသော
ကျမ်းစာအုပ်များ**

- ၁။ မူလပဏ္ဏာသ ပါဠိတော်မြန်မာပြန်၊
- ၂။ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ ပါဠိတော်မြန်မာပြန်၊
- ၃။ ဥပရိပဏ္ဏာသ ပါဠိတော်မြန်မာပြန်၊
- ၄။ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော်မြန်မာပြန်၊
- ၅။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ပါဠိတော်မြန်မာပြန်၊
- ၆။ ဆဋ္ဌသင်္ဂီတိပုစ္ဆက အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတကျေးဇူးတော်ရှင်
မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူသော
“နိဗ္ဗာန်ပဋိသံယုတ္တကထာ နိဗ္ဗာန်ဆိုင်ရာတရားတော်” ။
- ၇။ ကျိုက်ထိုမြို့ ဘုရားသုံးဆူတောင် အရှင်နန္ဒမာလာ ပြန်ဆို
ရေးသားသော “ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂအဋ္ဌကထာ” မြန်မာပြန်
တတိယတွဲ၊
- ၈။ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ သပြေကန်ဆရာတော်အရှင်
ဝါသေဋ္ဌဘိဝံ၏ “ဗောဇ္ဈင်ခုနှစ်ပါးတရားမြတ် ရတနာ”
- ၉။ ကျေးဇူးတော်ရှင် သီတဂူဆရာတော် အရှင်ဉာဏိဿရ၏
ကဆုန်လပြည့်ဗုဒ္ဓနေ့ တရားတော် (၂၀၀၁-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်
လထုတ် အပ္ပမာဒဓမ္မ ရသမဂ္ဂဇင်း)
- ၁၀။ ရွှေပါရမီတောရ၊ အရှင်ဆန္ဒာဓိက၏ “ရဟန်းဘာကြောင့်
ပြုရတယ်” ။
- ၁၁။ သာသနဓဇ သီရိဓမ္မာစရိယပါဠိပါရဂူဆရာကြီး ဦးကံသာ
စီစဉ်ရေးသားသည့် “အဘိဓမ္မာသင်တန်း”

တမ္ပ (၂) ဖုဒ္

ယူတတ်မှ

ခဏလာကြ ၊ လူ့ဘဝ
မုချမြတ်ပါမှ၊

ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပါ ဖြစ်သမျှ
တရားအဓိက၊

ဖြစ်ပျက်ဒုက္ခ၊ ပေါ်သမျှ
ခါမလပ်မှတ်ကြ၊

ကုသိုလ်ဓမ္မ၊ လူ့ဘဝ
မရရအောင် ယူကြ။

အရှင်နေမိန္ဒ
(၁၉-၉-၂၀၀၆)

ရေကြည် ပြာ၏ အဆုံးသတ်နိဂုံး

ရေကြည် ပြာ
 ငါးပါး ခန္ဓာ
 အရိုးစု ခန္ဓာ
 အသုဘ ခန္ဓာ
 ဒုက္ခ သစ္စာ
 ဝိပဿနာ ဘာဝနာ
 အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ
 ရှုမှတ်ပွားများကာ
 အဆုံးသတ်ခန္ဓာ
 ရုပ်သိမ်းချုပ်ငြိမ်းရမည်သာ။

ရေကြည် ပြာ

ရေကြည် = ပဋိသန္ဓေစိတ်၏ အစဖြစ်သော ကလလရေကြည်။

ပြာ = စုတိစိတ်၏ အဆုံးဖြစ်သော အရိုးပြာ။

အရှင်နေမိန္ဒ
 (၂၇-၄-၂၀၀၉)

ဆောင်းပါး

**ကိုယ်စီတာဝန်ကျေငြိမ့်
သာသနာ့ဝန် ထမ်းကြပါစို့**

ကိုယ်စီတာဝန်ကျေပြီမို့ သာသနာ့ဝန် ထမ်းကြပါစို့

(ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမများကြောင့် အန္တပုထုဇဉ်မှသည် ကလျာဏပုထုဇဉ် အဆင့်ဖြင့်ရတနာ သုံးပါးကို ကြည်ညိုကိုင်းရှိုင်း သဒ္ဓါတရားပွားများနေကြကုန်သော အသက်(၆၀)ကျော် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အမျိုးသားသူတော်ကောင်း သူတော်စင်များကို ရည်ညွှန်းအပ်ပါသည်။)

မိမိတို့ မှီတင်းနေထိုင်ရာ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်တွင် အသက်(၆၀)ကျော်အထိ ချမ်းမြေ့ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်ခဲ့ပြီး ထပ်မံ၍ အသက်(၇၅)နှစ် (၈၀)နှစ်အထိ စသည်ဖြင့် ဆက်လက်ရှင်သန်ကြသူ ဦးရေမှာ မများလှပေ။

သေခြင်းတရားဟူသည် ကြီးငယ်မဟူ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရကပေးသော သက်တမ်းအရသာလျှင် လူ့ဘဝကို ရရှိကြရာတွင် ယခုကဲ့သို့ အသက်(၆၀)ကျော်အထိ ကျန်းမာရွှင်လန်းစွာ လူ့ဘဝကို ရရှိနေကြသူများမှာ အလွန်တရာပင် ကုသိုလ်ထူးမြတ်လှပေသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ထိုသို့ အသက်(၆၀)ကျော်အထိ ယခုကဲ့သို့ ကျန်းမာရွှင်လန်းစွာ နေထိုင်ကြသည့်အပြင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမများကြောင့် အန္တပုထုဇဉ်မှသည် ကလျာဏပုထုဇဉ်အဖြစ် ကောင်းမှုကုသိုလ်တရားများဖြစ်သည့် ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာများကို ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်နေနိုင်သည်မှာလည်း ထူးမြတ်လှစွာ သော ကုသိုလ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ရခဲလှစွာသော လူ့ဘဝကို ယခုကဲ့သို့ အသက်(၆၀)ကျော် အထိ ကျော်လွန်ဖြတ်သန်းခဲ့ကြရာတွင် လူတိုင်းလိုလိုပင် လောကဓံ ရှစ်ပါး တရားများဖြင့် ဆင်းရဲဒုက္ခ၊ ချမ်းသာသုခတို့ကို ရင်ဆိုင် တွေ့ခဲ့ကြဖူးသည်ပင် ဖြစ်ပေ၏။

အသက်(၅)နှစ်မှ (၇)နှစ်ခန့်အထိ ကလေးသူငယ်ဘဝဖြင့် လူ့ဘဝကို ဘာမှန်းမသိဘဲ ဘာကိုမျှ သိပ်မမှတ်မိနိုင်ဘဲ ဖြတ်သန်း ခဲ့ရပြီးပြီ။ အသက်(၈)နှစ် (၉)နှစ်မှ အသက်(၂၀)နှစ် (၂၅)နှစ်ခန့် အထိ ကာလကိုလည်း ကျောင်းပညာ၊ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှု ပညာတို့အတွက် လုံးပမ်းကြိုးပမ်းခဲ့ကြရပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဆက်လက်၍ အသက်(၂၅)နှစ်ခန့်မှ ယခုအသက် (၆၀) ကျော်အထိ မိသားစု စားဝတ်နေရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေး၊ လူမှုရေး စသည့် အရေးကိစ္စများကို နှစ်ပေါင်းများစွာ လူ့ သက်တမ်း၏ (၄)ပုံ (၃)ပုံခန့်အတွင်း ကိုယ်စီတာဝန်ထမ်းဆောင် ခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ကလျာဏပုထုဇဉ် သူတော်စင်တို့ သည် လောကီရေးရာဆိုင်ရာ တာဝန်များအတွက် တာဝန်ကိုယ်စီ ကျေကြပါပြီ။

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ၏ လူ့သက်တမ်းအရ အသက် (၆၀)ကျော်အထိ ယခုကဲ့သို့ ကျန်းမာရွှင်လန်းစွာ နေထိုင်နိုင်သည် မှာလည်း ကုသိုလ်ထူးလို့ဟူ၍ပင် မှတ်ယူရပါမည်။ သို့သော် အသက် (၆၀)ကျော်လာပြီး (၆၅)၊ (၇၀)၊ (၇၅) နှစ် စသည့် အားဖြင့် ဆက်လက်ရှင်သန်ဦးမည် ဆိုသည်မှာ သေချာရေရာ သည့် အခြေအနေတွင် မရှိတော့ပါ။

ကြောက်စရာအကောင်းဆုံးသည် “တဏှာ” ၁၇၁

သေချာရေရာသည်မှာ အသက်(၆၀)ကျော်လာလျှင် မိမိ၏ နောက်ဆုံးအချိန်သည် အလွန်တရာပင် နီးကပ်လာပေပြီ။ မိမိ၏ ကျန်းမာရေး အခြေအနေတို့သည်လည်း ဆေးဝါး၊ ဓာတ်စာ၊ အာဟာရမျိုးစုံတို့ဖြင့် မည်သို့ပင် ကျားကန်ထားစေကာမူ ယခင် ကာလများနှင့် မတူနိုင်တော့ပြီ။

ကလျာဏပုထုဇဉ်နွယ်ဝင် အသက်(၆၀)ကျော် သူတော် ကောင်းတို့သည် မိမိတို့၏ နောက်ဆုံး နေဝင်ချိန်ကို ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဟောကြားညွှန်ပြခဲ့သည့် တရားဓမ္မဒေသနာတော်များနှင့်အညီသာ တန်ဖိုးရှိစွာ၊ မြင့်မြတ်စွာ၊ ဂုဏ်ကျက်သရေရှိစွာ၊ အကျိုးရှိစွာ အသုံးချဖို့ရာ အလွန်တရာပင် အရေးကြီးလှပေပြီ။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဟောကြားညွှန်ပြဆုံးမခဲ့သည့် တရားဓမ္မများ ကို နာကြားခဲ့ရ၊ နှလုံးသွင်းခဲ့ရသဖြင့် ယခုကဲ့သို့ အန္တပုထုဇဉ်ဘဝ ကို လွန်မြောက်၍ သဒ္ဓါတရားထက်သန်စွာဖြင့် ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာများကို ထိုက်သည့်အားလျော်စွာ ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသဖြင့် လည်း သူတော်ကောင်းတို့သည် ကလျာဏပုထုဇဉ်အဆင့်သို့ ရောက်ရှိနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သူတော်ကောင်း သူတော်စင်တို့သည် လက်ရှိအနေအထား မှ ဆက်လက်၍ လောကုတ္တရာ တရားတော်မြတ်ကိုးပါးဖြစ်သည့် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို အမြဲတမ်း တောင်းဆုပတ္တနာ ပြုနေသည်နှင့် အညီ အမှန်တကယ် မလွဲမသွေရရှိရန် ဆောင်ရွက်ဖို့ အလွန်ပင် အချိန်အခါသင့်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

အရှည်လျားဆုံးသည် ‘သံသရာ’ ဖြစ်သလို ကြောက်စရာ အကောင်းဆုံးသည် ‘တဏှာ’ ဖြစ်သည့်အတိုင်း အလွန်တရာ

ရှည်လျားထွေပြားခဲ့ပြီဖြစ်သည့် ဘဝသံသရာတစ်လျှောက်လုံးတွင် ယခုရရှိထားသောဘဝ၊ ကလျာဏပုထုဇဉ်အဖြစ်သည် အမြင့် မြတ်ဆုံးသော ဆုလာဘ်တစ်ခုပင် မဟုတ်ပါလား။

ထိုအမြင့်မြတ်ဆုံးသော ဆုလာဘ်မှသည် အပါယ်တံခါး လုံးဝပိတ်ပြီး နောက်ဆုံး အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်အထိ ပေါက်မြောက်ခရီးရောက်ဖို့ ပထမဦးစွာ နိဗ္ဗာန်၏ ပထမအဆင့် ဖြစ်သည့် သောတာပတ္တိဖိုလ်အတွက် အပတ်တကုတ် ကြိုးပမ်း အားထုတ်သင့်ကြပါသည်။

သောတာပန်ဖြစ်ရန် အင်္ဂါလေးပါးဖြစ်သည့်-
သူတော်ဆည်းကပ်၊
မြတ်တရားနာ၊
လျှော်စွာနှလုံး၊
ကျင့်သုံးစွဲသန်ဆိုသည်နှင့်အညီ-

- သပ္ပုရိသသံသေဝေါ = သူတော်ကောင်းနှင့် ပေါင်းသင်း ဆည်းကပ်ရမည်။
- သဒ္ဓမ္မဿဝနံ = သစ္စာတရားများကို နာကြားရမည်။
- ယောနိသောမနသိကာရော = တရားကို မှန်ကန်စွာ ကြံဆ၊ ဆင်ခြင်နှလုံးသွင်းရမည်။
- ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ = တရားရနိုင်လောက်အောင် စွဲသန် စွာဖြင့် အားထုတ်ရမည်။

သူတော်စင်တို့သည် သူတော်ကောင်းနှင့် ပေါင်းသင်း ဆည်းကပ်ခြင်း၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောဦး သစ္စာ လေးပါး တရားများကို နာကြားခြင်းတို့ကြောင့် ကလျာဏ

ပုထုဇဉ်အဆင့်သို့ ရောက်ရှိနေကြပြီ။ ဆက်လက်၍ မိမိတို့ နာကြားခဲ့ရသော၊ နာကြားဆဲဖြစ်သောတရား ဓမ္မများကို မှန်ကန်စွာကြံဆ၊ ဆင်ခြင်နှလုံးသွင်းပြီး တရားရနိုင်လောက်အောင်၊ သောတာပတ္တိမဂ်၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် ရရှိအောင် ဇွဲသန်သန်ဖြင့် အပတ်တကုတ် ကြိုးစားရန်သာ လိုပါတော့သည်။

ထိုသို့ ခန္ဓဉာဏ်ရောက် တရားတော်များကို မိမိတို့သန္တာန်တွင် ကိလေသာကြားမခိုစေဘဲ အချိန်များများ နှလုံးသွင်းနိုင်လေလေ၊ ဇွဲသန်သန်ဖြင့် အပတ်တကုတ် ကြိုးစားနိုင်လေလေ၊ သူတော်ကောင်းတို့ မျှော်မှန်းတောင့်တအပ်သော မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို မလွဲမသွေ ဧကန်မုချ မျက်မှောက်ပြုနိုင်မည်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ကိလေသာကြားမခိုစေဘဲ နေ့စဉ် အချိန်များများတရား ဓမ္မများကို ဆင်ခြင်နှလုံးသွင်းရန်၊ တရားဓမ္မကိုအပတ်တကုတ် ရှုမှတ်ပွားများ ကျင့်ကြံရာတွင် သူတော်ကောင်းတို့၏ နေအိမ်သည် 'သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောနေရာ' ဟု မဆိုနိုင်တော့ပါ။

အသက်(၆၀)ကာလအထိ နေထိုင်ခဲ့သည့် နေအိမ်သည် မိမိအတွက် သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောနေရာအဖြစ် သတ်မှတ်နေထိုင်ခဲ့ကြပြီးဖြစ်၏။ မိမိ၏ နောက်ဆုံးအချိန်ကို တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်အောင် မြင့်မြတ်စွာ၊ တန်ဖိုးရှိစွာ၊ ဂုဏ်ကျက်သရေရှိစွာ၊ အကျိုးရှိစွာကုန်ဆုံးစေဖို့ တစ်မဂ်၊ တစ်ဖိုလ်ရရှိရန် တရားဓမ္မများကို တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်း နှလုံးသွင်းနေနိုင်ဖို့၊ အပတ်တကုတ် ရှုမှတ်ပွားများ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရန်အတွက် သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောနေရာမှာ တရားရိပ်သာ တည်ရှိရာကျောင်း၊ တောရကျောင်းတို့ပင် ဖြစ်ပေသည်။

တရားရိပ်သာရှိသောကျောင်း၊ တောရကျောင်းတွင် တရားအားထုတ်ပွားများကျင့်ကြံ ကြိုးပမ်းရာမှာလည်း လူဝတ်ကြောင်ဘဝနှင့်ဆိုပါက သံယောဇဉ် အမျှင်တန်းမပြတ်နိုင်ဘဲ နေအိမ်ကို သတိရသည့်အခါ လူဝတ်ကြောင်ဖြစ်သဖြင့် လွယ်လင့်တကူ ပြန်ချင်သည့်အခါ ပြန်လိုသည့်စိတ်ဆန္ဒဖြင့် နေအိမ်သို့ မကြာခဏ ပြန်ရောက်တတ်ပါသည်။

ထိုသို့ဆိုလျှင် မိမိကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်နေသော ဝိပဿနာတရားသည် တစ်ဆက်တည်း တစ်စပ်တည်း မဖြစ်ဘဲ ပြတ်တောင်းပြတ်တောင်းဖြင့် လိုရာခရီး ပေါက်မြောက်ရောက် ရှိရန် ကြန့်ကြာတတ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်သည် မဟာသတိပဋ္ဌာန်တရားကို ရှုမှတ်ကျင့်ကြံပွားများသူသည် ဉာဏ်အလွန်ထက်သူဖြစ်ပါမူ (၇)ရက်အတွင်း၊ ဉာဏ်ထက်သူဖြစ်ပါမူ(၇)လအတွင်း သို့မဟုတ် အလွန်ဆုံး (၇)နှစ်အတွင်း မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်မှာဖြစ်ကြောင်း ဟောကြားထားပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ သူတော်ကောင်း သူတော်စင်တို့သည် မိမိ၏ တန်ဖိုးကြီးမားလှသော နောက်ဆုံးအချိန်တွင် အလွန်ဆုံး (၇)နှစ်အတွင်း ပထမဦးစွာသော သောတာပတ္တိမဂ်၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်အတွက် ကြိုးပမ်းရန် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏သာသနာတော်၌ အလွန်တရာ ရခဲလှစွာသော မြင့်မြတ်သော ရဟန်းဘဝဖြင့်သာလျှင် ဇွဲသန်သန်ဖြင့် ဝိပဿနာတရားများကို အပတ်တကုတ် အားထုတ်သင့်လှပေသည်။

သန္တိကျောင်းက ဓမ္မသံ
 အေးအေး ကြည်ကြည်ညံ့၊
 ဓမ္မသံ ငါတို့ကြား
 ရဟန်းပြုစို့လား။
 ရဟန်းဘာကြောင့်ပြုရတယ်၊
 မဂ်ဖိုလ်ရဖို့ကွယ်။

ဆရာတော် အရှင်ဆန္ဒာဓိက၏ ‘ရဟန်းဘာကြောင့် ပြုရတယ်’ တရားစာအုပ်ထဲမှ ‘မဂ်ဖိုလ်ရဖို့အတွက် ရဟန်းပြုစို့လား’ ဟု အားပေးတိုက်တွန်းထားသော ကဗျာ ဖြစ်ပါသည်။

အလွန်တရာ ရခဲလှစွာသော မြင့်မြတ်သည့် ရဟန်းဘဝ၏ ထူးခြားချက်များကိုလည်း ထိုစာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားပါသည်။

(၁) ဥပဂတော သော သမဏလိဂံ။

ဥပဂတော သော သာမဏလိဂံ ဆိုသည့် ငြိမ်းအေးသည့် အသွင်အပြင် ရှိတော်မူသော ရဟန်းဖြစ်ခြင်း။

ဦးခေါင်းတွင် ဆံပင်များကို ရိတ်ထားခြင်း၊ ဖန်ရည်စွန်းသောသင်္ကန်းကိုသာ ဆင်မြန်းထားသည့် ရဟန်းသည် ငြိမ်းအေးသည့် အသွင်အပြင်ရှိသူ ဖြစ်ပါသည်။

လူဝတ်ကြောင့်တို့သည် ဦးခေါင်းတွင် ဆံပင်နှင့် ကိုယ်ပေါ်တွင် အင်္ကျီ၊ လုံချည်နှင့်ဖြစ်ရာ ငြိမ်းအေးသည့် အသွင်အပြင်ကို မမြင်တွေ့နိုင်ပါ။

၁၇၆

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

(၂) ဗုဒ္ဓါဓိပ္ပာယ် ဌာနာပေ။

ငြိမ်းအေးသည့် အသွင်အပြင်သည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဘုရားရှင်၏ အလိုတော်ကျ အသွင်အပြင် ဖြစ်ပါသည်။ လူ့အဝတ်၊ လူ့အသွင်သည် ဘုရားအလိုတော်ကျသည့် အသွင်အပြင်၊ ဘုရားသဘောကျတော်မူသည့် အသွင်အပြင် မဟုတ်ပါ။

ဦးခေါင်းတွင် ဆံပင်များရိတ်ထားသော၊ ဖန်ရည်စွန်းသော သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံဆင်မြန်းထားသော အသွင်အပြင်သည်သာ ဘုရားအလိုတော်ကျသည့် ဘုရားသဘောကျတော်မူသည့် အသွင်အပြင် ဖြစ်ပေသည်။

(၃) ခိဏာသဝေဟီ သော သာမညံ ဥပဂတော။

ထိုအသွင်အပြင်သည် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အသွင်အပြင် နှင့်လည်း တူပါပေသည်။

(၄) အဂ္ဂပရိသံ သော ဥပဂတော။

ရဟန်းဘဝကို ရရှိပြီးဖြစ်ရာ မြင့်မြတ်လှသည့် ပရိသတ်ဖြစ်သည့် ရဟန္တာပရိသတ်ထံကိုလည်း ဝင်လို့ရသွားပါသည်။

သာသနာတော်ကြီး အဆက်ပြတ်မသွားအောင် ၁၇၇

(၅) လဘတိ သော ပါတိမောက္ခဒွေသံ သောတုံ။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင် ဆုံးမတော်မူသည်နှင့်အညီ လပြည့်၊ လကွယ်နေ့တိုင်း ရဟန်းများ သက်ဆိုင်ရာ သိမ်တွေမှာ ဥပုသ်ပြု ကြသည့်အခါ ရဟန်းသည် ထိုပရိသတ်ထဲ ဝင်လို့ရပါသည်။ မထေရ်မြတ်ကြီးများပြသော ပါတိမောက်ကို နားထောင်ရ ပေသည်။

(၆) အပ္ပမာဏေသု သော သိက္ခာပဒေသု သမတ္ထကာရီ။

အတိုင်းအရှည်မရှိ၊ မရေတွက်နိုင်အောင်များပြားလှသော ရဟန်းတစ်ပါး စောင့်ထိန်းရမည့် သိက္ခာပုဒ်တွေကိုလည်း အထူး သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာ စောင့်ထိန်းရန် အပြည့်အစုံရယူနိုင်ပေသည်။

(၇) ဘိက္ခု သိက္ခာပကော ဝံသဓရော။

ရဟန်း သာမဏေများသည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသာသနာတော် ကြီး အရှည်တည်တံ့ခိုင်မြဲအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပေသည်။ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ဟူသော သိက္ခာသုံးပါးကို ဖြည့်ဆည်းနိုင် ကြပြီး သာသနာတော်ကြီး အဆက်ပြတ်မသွားအောင် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်နိုင်ပေသည်။

ရဟန်းဘဝဟူသည်မှာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ အမွေ
တော်ခံ မြင့်မြတ်လှစွာသော သားတော်ဘဝပင်တည်း။ ရဟန်း
စောင့်ထိန်းရသည့် သီလသည် အကျဉ်းအားဖြင့်ပင် (၂၂၇) သွယ်
သော သိက္ခာပုဒ်ကို စောင့်ထိန်းရသည့်သီလ ဖြစ်ပါသည်။

လူဝတ်ကြောင်အနေဖြင့် အလွန်ဆုံး (၁၀)ပါးသီလကိုသာ
စောင့်ထိန်းနိုင်သည့်အတွက် ရဟန်းဘဝဖြင့် သိက္ခာပုဒ် (၂၂၇)
သွယ်သော သီလကို စောင့်ထိန်းပြီး တရားရှုမှတ်သောရဟန်း
သည် လူဝတ်ကြောင်ထက် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်အရ မြန်ပါသည်။

ရဟန်းဘဝတွင် ရဟန်းသည် ကိလေသာငြိမ်းကြောင်း
တရားများကို ကောင်းစွာ ကျင့်ကြံရ၏။ သာဓဋ္ဌမာယာ
ကင်းကွာ၍ ဖြောင့်မတ်စွာ၊ ဖြောင့်မှန်စွာလည်း ကျင့်ကြံရ၏။
နိဗ္ဗာန်အကျိုးကို မျှော်ကိုးရည်သန်၍လည်း ကျင့်ကြံရ၏။ မဂ္ဂင်
ရှစ်ရပ် အကျင့်မြတ်ကိုလည်း တုပ်ဝပ်ရိုသေလျော်ကန်စွာ ကျင့်ကြံ
ရ၏။ ရဟန်းသည် အဝေးမှ ဆောင်ယူသော ပစ္စည်းကိုလည်း
ခံယူထိုက်၏။ ဧည့်သည်ဖို့ရာ ဆောင်ထားသော ပစ္စည်းများကို
လည်း ခံယူထိုက်၏။ ရိုသေမြတ်နိုးလက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်
ခြင်းကိုလည်း ခံယူထိုက်၏။ ရဟန်းသည် နတ်လူအများ
ကောင်းမှုပွားရန် ကြံထားပျိုးချ၊ တုမရသည့် ကောင်းလှသည့်
လယ်မြေယာမြေပမာပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

ထိုသို့ နတ်လူအများ ကောင်းမှုပွားဖို့ ကြံထား၊ ပျိုးချ၊
တုမရသည့် ကောင်းလှလယ်မြေယာမြေပမာ ဖြစ်တော်မူသော
ရဟန်းသည် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် အများကလှူဒါန်းသော ဆွမ်း၊

ကျောင်း၊ သင်္ကန်း၊ ဆေး စသည့် ပစ္စည်းလေးပါးကို သုံးဆောင်ရာတွင် မက်မောတော်မမူဘဲ ရိုသေသောအားဖြင့်သာ ဆင်ခြင်သုံးစွဲခြင်းဖြင့်လည်း တရားရူမှတ်ရာတွင် မင်၊ ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် အရ မြန်ပါသည်။

လောကီတာဝန်များကို ကိုယ်စီတာဝန်ကျေပြီဖြစ်ကြသော သူတော်ကောင်း သူတော်စင်တို့သည် လောကုတ္တရာတာဝန်၊ သာသနာတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ပြီး သာသနာတော်ကို စောင့်ရှောက်ရင်း မင်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန် အကျိုးအတွက် အလွန်တရာ ရခဲလှစွာသော မြင့်မြတ်သော ရဟန်းဘဝကို ရယူထိုက်ပေသည်။

မင်းယုနိုင် (မင်းတုန်း)၏ ‘ဝတ်ကြောင်ကို လွတ်အောင် ရုန်းမယ်၊ ထွဋ်ခေါင်ဘုန်းထံဝယ်’ (၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလထုတ်၊ အပ္ပမာဒဓမ္မရသမဂ္ဂဇင်း) ဆောင်းပါး၌ စာရေးသူသည် မင်းတုန်းမင်း လက်ထက်အခါက ယောဂီအများအပြား မှီခိုရလောက်အောင် သာသနာပြုနိုင်သူ ‘ထွဋ်ခေါင်ဆရာတော်’ ၏ စွမ်းဆောင်တော်မူမှုများကို ဖော်ပြထားပါသည်။ ဆောင်းပါးပါ ‘ထွဋ်ခေါင်ဆရာတော်’ ၏ အဆုံးအမတစ်ခုဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းသံပေါက်လင်္ကာကို ဖော်ပြအပ်ပါသည်-

- ၁။ သဗ္ဗေသတ္တာ၊ ဝေနေယျာ၊ သံသာရည်လှပြီ။
- ၂။ အတည်ကျကျ၊ ဘယ်ဘဝ၊ ရကြမရှိပြီ။
- ၃။ ရအံ့နိုးနိုး၊ လောဘမျိုး၊ အကျိုးယုတ်လှပြီ။
- ၄။ ပိုးဖလံမျိုး၊ မီးကိုတိုး၊ ကိုယ်ကျိုးနည်းလှပြီ။
- ၅။ သင့်ကိုယ်သင်အား၊ မသနား၊ သင်မှားရှာတော့မည်။

၆။ လူဖြစ်ကျိုးမှ၊ မခံရ၊ ရှုံးလှချေ၏မင်း။

၇။ ယခုဘဝ၊ မသိကြမှု၊ အမတမည်ခေါ်၊ ရွှေပြည်တော်၊
အစော်မန်လျှင်းတည်း။

(အပိုဒ်-၅တွင် နင် အစား သင် ဟု ပြောင်းလဲသုံးစွဲထား
ပါသည်။)

သူတော်ကောင်း၊ သူတော်စင်များသည်- “ဓမ္မသံ ငါတို့
ကြား၊ ရဟန်းပြုစို့လား” ဆိုသည်နှင့်အညီ၊ ‘အမတမည်ခေါ်၊
ရွှေပြည်တော်၊ အစော်မန်လျှင်းတည်း’ မဖြစ်စေဘဲ ‘အမတမည်
ခေါ် နိဗ္ဗာန်ရနဲ့’ အတွက် တစ်နည်းအားဖြင့် မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်
ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ရန်အတွက် ‘ဝတ်ကြောင်ကို လွတ်အောင်
ရုန်းပြီး’ မြင့်မြတ်လှစွာသော ရဟန်းဘဝကို ရယူထိုက်ပေပြီ။

သူတော်ကောင်း သူတော်စင်များအားလုံး ‘သူတော်
ဆည်းကပ်၊ မြတ်တရားနာ၊ လျော်စွာနှလုံး၊ ကျင့်သုံးစွဲသန်’
ဆိုသည့်အတိုင်း ဝိပဿနာတရားကို အပတ်တကုတ် ကြိုးပမ်း
အားထုတ်နိုင်ကြ၍ ယခုဘဝတွင်ပင် တရားထူး၊ တရားမြတ်များ
ရရှိနိုင်ကြပါစေ။

(ရဟန်းဝတ်လျှင် ကောင်းမှာပဲဟု အချိန်ယူ စဉ်းစား
နေသူများ မြင့်မြတ်သော ရဟန်းဘဝကို ခံယူနိုင်ကြပါစေ)

အရှင်နေမိန္ဒ

(၂၀၁၀-ပြည့်နှစ် ဇွန်လထုတ် အပ္ပမာဒ ဓမ္မရသမဂ္ဂဇင်း)

**စိတ်ဝယ်ထုံထား
ပွားများအပ်သော
ဂုဏ်တော်များ**

မဟာကရုဏာရှင် မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး

- ၁။ အရဟံဂုဏ်တော်
 - (က) ကိလေသာရန်သူ (၁၀) မျိုးကို ပယ်တော်မူပြီး ဖြစ်ခြင်း၊
 - (ခ) ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ပင် မကောင်းမှုပြုတော်မမူခြင်း၊
 - (ဂ) ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်ခြင်း။
- ၂။ သမ္မာသဗ္ဗဒ္ဓဂုဏ်တော်

သစ္စာလေးပါးတရားနှင့် ဧညယျခံတရားငါးပါးတို့ကို မဖောက်မပြန် သိတော်မူခြင်း။
- ၃။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမန္နဂုဏ်တော်

ဝိဇ္ဇာဉာဏ် အကျင့်စရဏနှင့် ပြည့်စုံတော်မူခြင်း။
- ၄။ သုဂတဂုဏ်တော်

ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူခြင်း။
- ၅။ လောကဝိဒ္ဓဂုဏ်တော်

လောကအားလုံးကို အကုန်အစင် သိတော်မူခြင်း။
- ၆။ အနတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိဂုဏ်တော်

ဆုံးမထိုက်သော သတ္တဝါများကို ဆုံးမမှုဝယ်အတုမရှိ၊ အသာဆုံး ဖြစ်တော်မူခြင်း။
- ၇။ သတ္တဒေဝမနုဿာနံဂုဏ်တော်

လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအားလုံးတို့၏ ဆရာ ဖြစ်တော်မူခြင်း။

၁၈၄

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

၈။ ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်

နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို ကိုယ်
တော်တိုင်သိ၍ သူတစ်ပါးတို့အားလည်း သိစေတော်မူ
တတ်၊ ဟောကြားတော်မူအပ်ခြင်း။

၉။ ဘဂဝါဂုဏ်တော်

ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူခြင်း။

တရားဂုဏ်တော်ခြောက်ပါး

- ၁။ သွာက္ခာတော ဘဂဝတာဓမ္မော
 နာစဉ်ချမ်းသာ၊ ကျင့်စဉ်ချမ်းသာ၍ ချမ်းသာမြတ်မွန် အေး
 နိဗ္ဗာန်ဟုသုံးတန်ကောင်းခြင်း ပြည့်စုံလျင်းအောင်ရှင်းလင်း
 ဟောကြားတော်မူအပ်သော တရားမြတ် ဖြစ်ပါပေ၏။
- ၂။ သန္တိန္ဒြိကောဘဂဝတာဓမ္မော
 သူတစ်ပါးပြောကြားစကားနှင့်မျှ မယုံရဘဲ ကျေနုကိုယ်တိုင်
 သိမြင်နိုင်သော တရားတော်မြတ် ဖြစ်ပါပေ၏။
- ၃။ အကာလိကော-ဘဂဝတာဓမ္မော
 အချိန်မလင့် မဖင့်မဋ္ဌေး ချက်ချင်းအကျိုးပေးသော
 တရားတော်မြတ် ဖြစ်ပါပေ၏။
- ၄။ ဧဟိပဿိကောဘဂဝတာဓမ္မော
 လာခဲ့ပါ ရှုလှည့်ပါဟု ဝမ်းသာရွှင်လှိုက် ဖိတ်ခေါ်ထိုက်
 သော တရားတော်မြတ် ဖြစ်ပါပေ၏။
- ၅။ သြပနေယျိကောဘဂဝတာဓမ္မော
 စိတ်ထဲရောက်အောင် ကပ်ဆောင်ထိုက်သော တရားတော်
 မြတ် ဖြစ်ပါပေ၏။
- ၆။ ပစ္စတံဝေဒိတဗ္ဗောဝိညုဟိဘဂဝတာဓမ္မော
 မြတ်စွာဘုရားဟောကြားသည့် မဂ်လေးပါး၊ ဖိုလ်လေးပါး၊
 နိဗ္ဗာန်အားဖြင့် ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားတော်
 မြတ်သည် အရိယာများသည်သာလျှင် သိရခံစားရသော
 တရားတော်မြတ် ဖြစ်ပါပေ၏။

သံဃာ့ဂုဏ်တော်(၉)ပါး

- ၁။ သုပ္ပဋိပန္နော
ကိလေသာငြိမ်းကြောင်း ကောင်းစွာ ကျင့်ကြံတော်မူပါ
ပေ၏။
- ၂။ ဥဇုပ္ပဋိပန္နော
သာဓဋ္ဌမာယာ ကင်းစင်ကွာ၍ ဖြောင့်စွာကျင့်ကြံတော်မူ
ပါပေ၏။
- ၃။ ဉာယပဋိပန္နော
နိဗ္ဗာန်အကျိုးမြော်ကိုးရည်သန် ကျင့်ကြံတော်မူပါပေ၏။
- ၄။ သာမိစိပ္ပဋိပန္နော
မဂ္ဂင်ရှစ်ရပ်အကျင့်မြတ်ကြောင့် တုပ်ဝပ်ရှိသေလျှော်ကန်စွာ
ကျင့်ကြံတော်မူပါပေ၏။
ယဒိဒံစတ္တာရိပုရိသယုဂါနိ အဋ္ဌပုရိသပုဂ္ဂလာ ဒေသ
ဘဂဝတော သာဝကသံဃော
(အစုံလေးပါး သီးခြားရှစ်ဖော် မြတ်ဘုရား၏ တပည့်
သားမော် အရိယာသံဃာတော်)
- ၅။ အာဟုနေယျော
အဝေးမှဆောင်ယူပစ္စည်းကိုမူလည်း ပေးလှူခြင်းငှာ ထိုက်
တော်မူပါပေ၏။
- ၆။ ပါဟုနေယျော
ဧည့်သည်ဖို့ရာ ဆောင်ထားပစ္စည်းများပင် ပေးလှူခြင်းငှာ
ထိုက်တော်မူပါပေ၏။

၁၈၈

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

- ၇။ ဒက္ခိဇေယျော
တမလွန်စခန်းကောင်းဖို့ ရည်မှန်း၍လှူဒါန်းခြင်းငှာ ထိုက်
တော်မူပါပေ၏။
- ၈။ အဗ္ဗလိကရဏိယော
ရိုသေမြတ်နိုးလက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးခြင်းငှာ ထိုက်တော်မူပါ
ပေ၏။
- ၉။ အနုတ္တရံပုညဓေတ္တံလောကဿ
နတ်လူအများကောင်းမှုပွားဖို့ ကြံထားပျိုးချ တုမရသည့်
ကောင်းလှ လယ်မြေ ယာမြေပမာ ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။

**စိတ်ဝယ်ထုံထား
ဆောက်တည်အပ်သော
သရဏာဝံ (၃၀)**

သရဏဂုံ(၃၀)

- ၁။ ကျွန်ုပ်သည် ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေ ကုန်ဆုံးသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားအား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။
- ၂။ ကျွန်ုပ်သည် ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေ ကုန်ဆုံးသည်တိုင်အောင် တရားတော်မြတ်အား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။
- ၃။ ကျွန်ုပ်သည် ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေ ကုန်ဆုံးသည်တိုင်အောင် သံဃာတော်မြတ်အား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။
- ၄။ ကျွန်ုပ်သည် စည်းစိမ်ဥစ္စာကုန်ဆုံးသည်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားအား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။
- ၅။ ကျွန်ုပ်သည် စည်းစိမ်ဥစ္စာကုန်ဆုံးသည်တိုင်အောင် တရားတော်မြတ်အား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။
- ၆။ ကျွန်ုပ်သည် စည်းစိမ်ဥစ္စာ ကုန်ဆုံးသည်တိုင်အောင် သံဃာတော်မြတ်အား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။
- ၇။ ကျွန်ုပ်သည် အသက်ကုန်ဆုံးသည့်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားအား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။
- ၈။ ကျွန်ုပ်သည် အသက်ကုန်ဆုံးသည့်တိုင်အောင် တရားတော်မြတ်အား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။
- ၉။ ကျွန်ုပ်သည် အသက်ကုန်ဆုံးသည့်တိုင်အောင် သံဃာတော်မြတ်အား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။
- ၁၀။ ကျွန်ုပ်သည် အသက်ထက်ဆုံး မြတ်စွာဘုရားအား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။
- ၁၁။ ကျွန်ုပ်သည် အသက်ထက်ဆုံး တရားတော်မြတ်အား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

- ၁၂။ ကျွန်ုပ်သည် အသက်ထက်ဆုံး သံဃာတော်မြတ်အား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။
- ၁၃။ ကျွန်ုပ်သည် သေခါနီးကာလတိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားအား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။
- ၁၄။ ကျွန်ုပ်သည် သေခါနီးကာလတိုင်အောင် တရားတော်မြတ်အား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။
- ၁၅။ ကျွန်ုပ်သည် သေခါနီးကာလတိုင်အောင် သံဃာတော်မြတ်အား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။
- ၁၆။ ကျွန်ုပ်သည် သေသည့်ကာလတိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားအား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။
- ၁၇။ ကျွန်ုပ်သည် သေသည့်ကာလတိုင်အောင် တရားတော်မြတ်အား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။
- ၁၈။ ကျွန်ုပ်သည် သေသည့်ကာလတိုင်အောင် သံဃာတော်မြတ်အား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။
- ၁၉။ ကျွန်ုပ်သည် အရဟတ္တမဂ်ရသည့်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရား အား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။
- ၂၀။ ကျွန်ုပ်သည် အရဟတ္တမဂ်ရသည့်တိုင်အောင် တရားတော်မြတ်အား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။
- ၂၁။ ကျွန်ုပ်သည် အရဟတ္တမဂ်ရသည့်တိုင်အောင် သံဃာတော်မြတ်အား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။
- ၂၂။ ကျွန်ုပ်သည် အရဟတ္တဖိုလ် ရသည့်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားအား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။
- ၂၃။ ကျွန်ုပ်သည် အရဟတ္တဖိုလ်ရသည့်တိုင်အောင် တရားတော်မြတ်အား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြပါစေ

- ၂၄။ ကျွန်ုပ်သည် အရဟတ္တဖိုလ်ရသည့်တိုင်အောင် သံဃာတော်မြတ်အား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။
- ၂၅။ ကျွန်ုပ်သည် ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံခါနီးတိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားအား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။
- ၂၆။ ကျွန်ုပ်သည် ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံခါနီးတိုင်အောင် တရားတော်မြတ်အား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။
- ၂၇။ ကျွန်ုပ်သည် ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံခါနီးတိုင်အောင် သံဃာတော်မြတ်အား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။
- ၂၈။ ကျွန်ုပ်သည် ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံသည့်တိုင်အောင် မြတ်စွာဘုရားအား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။
- ၂၉။ ကျွန်ုပ်သည် ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံသည့်တိုင်အောင် တရားတော်မြတ်အား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။
- ၃၀။ ကျွန်ုပ်သည် ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံသည့်တိုင်အောင် သံဃာတော်မြတ်အား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်သူတော်စင်များသည် ရတနာသုံးပါးတို့၌ ယုံကြည်သက်ဝင်သော သဒ္ဓါတရား ပြည့်စုံခိုင်မြဲသည်နှင့်အမျှ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဟောကြားတော်မူခဲ့သည့် ဝိပဿနာတရားနှင့် မွေ့လျော်ပျော်ဝိုက်နိုင်ကြပြီး တရားထူး တရားမြတ်ရရှိ၍ အရိယာအဆင်ဆင့်သို့ တက်လှမ်းပြီး နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

အထူးတလည် ကျေးဇူးတင်ရှိခြင်း

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်ကောင်း သူတော်စင်တို့ လေ့လာ ဖတ်ရှုကျင့်ကြံနိုင်ရန် ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော် စာအုပ်ကို ပြုစု ထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့ပါပြီ။ စာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် အဖက်ဖက်မှ တိုက်တွန်းအားပေးကူညီကြကုန်သော သက်ဆိုင်ရာ အသီးသီး သော သံဃာတော်အရှင်သူမြတ်များ၊ သီလရှင် ဆရာကြီး ဆရာ လေးများနှင့် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများအားလုံး စာရှုသူအားလုံး တို့ကို အထူးတလည် ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင် အပ်ပါသည်။

အရှင်နေမိန္ဒ

၂၀၁၁-ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ

သပ္ပဒါနံ ဓမ္မဒါနံ ဂိနာတိ

အလုံးစုံသော အလှူဒါနတို့တွင် တရားတော်ကို ပူဇော် လှူဒါန်းခြင်းသည် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ပေ၏။

နိဗ္ဗာန်ရှာပုံတော်ခရီးစာအုပ်နှင့် ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော် စာအုပ်အား နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ရန်၊ ဝိပဿနာတရား ကျင့်ကြံကြိုးပမ်း အားထုတ်သော သူတော်ကောင်း သူတော်စင် များ ဖတ်ရှုနိုင်ကြရန် ပူဇော်လှူဒါန်းကြသော ကုသိုလ်ရှင် သူတော် ကောင်းအပေါင်းတို့သည် တရားတော်ကို ပူဇော်လှူဒါန်းခြင်း ဖြစ်၍ အမြတ်ဆုံးသော ဒါန ဖြစ်ပေ၏။

ဤသို့ လှူဒါန်းရသော ကုသိုလ်စေတနာတို့သည် မိမိတို့ အလိုရှိအပ်၊ တောင့်တအပ်သော မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်း၏ အကြောင်းအထောက်အပံ့သည် ဖြစ်ပါ စေသတည်း။

အရှင်ဇနမိန္ဒ

၂၀၁၁-ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ

အလှူရှင်စာရင်း

စဉ်	အလှူရှင်အမည်	အလှူငွေ(ကျပ်)
၁။	အရှင်ယုဇန၊ မဟာသန္တိသုခတောရ၊ ဝယ်ဝမ်ရပ်၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၁၀၀၀၀
၂။	အရှင်နေမိန္ဒအား အမှူးထား၍ ရန်ကုန်မြို့နေ ဒေါ်ငြိမ်းမြတ်မိသားစု ဒေါက်တာမင်းလဝီဂွန်း၊ မင်းလဝီချမ်းနှင့် ဒေါ်စန္ဒာလင်း၊ ဦးနန္ဒကျော်ထင်နှင့် ဒေါက်တာမိယဉ်စနိုင်။	၁၅၀၀၀၀
၃။	ဦးလှစိုး (ညွှန်ကြားရေးမှူး-ငြိမ်း) နှင့် ဇနီး ဒေါ်ခင်မျိုးသူ၊ သမီး မနီလာစိုး၊ သား- မောင်ပြည့်ဇာနည်ထွန်း၊ မောင်ရဲကုဋေကျော်၊ မောင်ကောင်းကုဋေကျော် မိသားစု၊ ရန်ကုန်မြို့။	၃၅၀၀၀၀
၄။	နိုင်ကျော်အေးနှင့် (ဇနီးဒေါ်ရင်အုံး) မိသားစု၊ စိန်တောင်ရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်၊ မုဒုံမြို့နယ်။	၁၅၀၀၀၀
၅။	ဦးမင်းစိုး (ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး၊ အမှတ်(၂) စက်မှုဝန်ကြီးဌာန) နှင့် ဇနီးဒေါ်ယဉ်ယဉ်ဌေး၊ သမီး-မချမ်းငြိမ်းသူ၊ သား-မောင်ခန့်စည်သူ မိသားစု၊ ရန်ကုန်မြို့။	၁၅၀၀၀၀
၆။	နိုင်ထွန်းသိန်းနှင့် ဇနီးဒေါ်မေရီ မိသားစု စိန်တောင်ရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်၊ မုဒုံမြို့နယ်။	၁၀၀၀၀၀
၇။	နိုင်ချစ်ထုံးနှင့် ဇနီးဒေါ်ခင်ဝေ မိသားစု။ စိန်တောင်ရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်၊ မုဒုံမြို့နယ်။	၁၀၀၀၀၀

စဉ်	အလှူရှင်အမည်	အလှူငွေ(ကျပ်)
၈။	(နိုင်အုံးဘွားနှင့် ဇနီးဒေါ်ကွန်ဝီ) သားနိုင်ဆန်း ညွန့်ကြည်နှင့် ဒေါ်ချိုမွန် မိသားစု၊ ကျိုက္ကော်ရွာ၊ သထုံမြို့နယ်။	၁၀၀၀၀၀
၉။	နိုင်ကျော်ငွေနှင့် ဇနီးဒေါ်အိမ်ပြင် မိသားစု၊ ရန်ကုန်မြို့။	၁၀၀၀၀၀
၁၀။	နိုင်ပီးနှင့် ဇနီးဒေါ်ကွန်တင် မိသားစု၊ စိန်တောင်ရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်၊ မုဒုံမြို့နယ်။	၈၀၀၀၀
၁၁။	နိုင်သန်းညွန့် မိသားစု၊ သိမ်ကုန်းရွာ၊ ကမာဝက် တိုက်နယ်၊ မုဒုံမြို့နယ်။	၆၀၀၀၀
၁၂။	(နိုင်ရွှေအိုးနှင့် ဇနီးဒေါ်ဖွားမေ) မိသားစု၊ ကမာဝက်ရွာ၊ မုဒုံမြို့နယ်။	၅၀၀၀၀
၁၃။	ဦးလှဝေနှင့်ဇနီး ဒေါ်ကျင်ရွှေ သမီး ဒေါ်လီလီ ယံလှဝေ၊ ဒေါ်ရီစလင်းလှဝေ မိသားစု။ ဗဟန်း မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။	၅၀၀၀၀
၁၄။	ဦးစံရွှေမိသားစု၊ ဦးစံရွှေသစ်ခွဲစက်၊ ငန်းတေး ရွာ၊ မော်လမြိုင်မြို့နယ်။	၅၀၀၀၀
၁၅။	ဖခင် ဦးသိန်းဟန်နှင့် မိခင် ဒေါ်ငယ်ငယ်အား ရည်စူး၍ ဒေါ်ချိုချိုဝေ (ဌာနခွဲမှူး-စီမံ/ဘဏ္ဍာ) မြိတ်တက္ကသိုလ်၊ မြိတ်မြို့။	၅၀၀၀၀
၁၆။	နိုင်ကျော်ထွန်းနှင့် ဇနီးဒေါ်ယု မိသားစု စိန်တောင်ရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်၊ မုဒုံမြို့နယ်။	၅၀၀၀၀
၁၇။	နိုင်သိပ်နှင့် ညီမ ဒေါ်ကင်အန်း၊ စိန်တောင်ရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်၊ မုဒုံမြို့နယ်။	၄၀၀၀၀

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

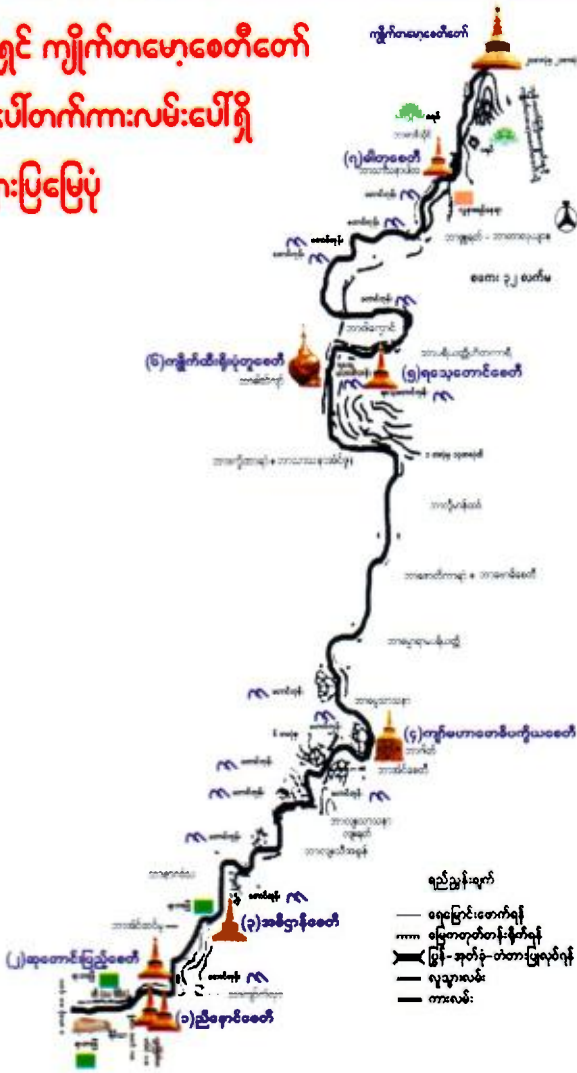
စဉ်	အလှူရှင်အမည်	အလှူငွေ(ကျပ်)
၁၈။	ဒေါ်အေးချစ်၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ပညာရေးစီမံကိန်းနှင့် လေ့ကျင့်ရေး ဦးစီးဌာန၊ နေပြည်တော်။	၃၀၀၀၀
၁၉။	ဒေါ်ဝေလာစာရီ၊ ဒေါ်မေမာရီနှင့် ဒေါ်သောရီ၊ သီလရှင်ဇေယျ ခြင်္သေ့ကျောင်းတိုက်၊ ကမာဝက် ရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်၊ မုဒုံမြို့နယ်။	၃၀၀၀၀
၂၀။	ဦးလှဌေးနှင့် ဇနီးဒေါ်ဝေဝေမော် (မာစတာ တေးသံသွင်းမိသားစု)	၃၀၀၀၀
၂၁။	(ဒေါက်တာဦးကိုလေး)နှင့် ဇနီးဒေါ်အုန်းရီ မိသားစု၊ ကမာဝက်ရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်၊ မုဒုံမြို့နယ်။	၃၀၀၀၀
၂၂။	ဦးလှကြီးနှင့် ဇနီးဒေါ်တင်ထူး မိသားစု၊ ရန်ကုန်မြို့။	၂၅၀၀၀
၂၃။	ဒေါ်နှင်းအေး (လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး)၊ အဆင့်မြင့်ပညာဦးစီးဌာန(အောက်မြန်မာပြည်)၊ ရန်ကုန်မြို့။	၂၀၀၀၀
၂၄။	ဦးကျော်ထွဋ်နှင့် ဇနီးဒေါ်အေးအေးကြည် မိသားစု၊ မော်လမြိုင်မြို့။	၂၀၀၀၀
၂၅။	ဦးတင်အောင်နှင့် ဇနီးဒေါ်သန်းသန်းနု ရန်ကုန်မြို့။	၂၀၀၀၀
၂၆။	နိုင်ချစ်ဆိုင်နှင့် ဇနီးဒေါ်အုန်းရီ မိသားစု ရန်ကုန်မြို့။	၂၀၀၀၀
၂၇။	နိုင်ဘစန်းနှင့် ဇနီးဒေါ်မြင့်ကြည် မိသားစု ရန်ကုန်မြို့။	၂၀၀၀၀

စဉ်	အလှူရှင်အမည်	အလှူငွေ(ကျပ်)
၂၈။	နိုင်အုန်းမြိုင်နှင့် ဇနီး ဒေါ်အိမ်မိ မိသားစု၊ ရန်ကုန်မြို့။	၁၅၀၀၀
၂၉။	ကောင်းသန့်ကွန်ပျူတာ၊ ကမာဝက်ရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်၊ မုဒုံမြို့နယ်။	၁၅၀၀၀
၃၀။	နိုင်သာရွှေနှင့် ဇနီး ဒေါ်တင်မေ မိသားစု၊ ထောင်ကေးရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်၊ မုဒုံမြို့နယ်	၁၅၀၀၀
၃၁။	ဒေါက်တာဌေးဝင်း (ပါမောက္ခ၊ ဘူမိဗေဒဌာန၊ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)နှင့် ဇနီးဒေါ်ခင်ဆွေဦး မိသားစု	၁၅၀၀၀
၃၂။	နိုင်စံညိုမီးနှင့် ဇနီးဒေါ်ရင် မိသားစု။ စိန်တောင်ရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်၊ မုဒုံမြို့နယ်။	၁၂၀၀၀
၃၃။	ဒေါ်သုန္ဒရီ၊ သီလရှင်ဇရပ်၊ ခြင်္သေ့ကျောင်းတိုက်၊ ကမာဝက်ရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်၊ မွန်ပြည်နယ်။	၁၀၀၀၀
၃၄။	ဒေါ်ခင်အေးနှင့် ဒေါ်မွှေးတင်၊ ကိုးနဝင်းရပ်၊ သံဖြူဇရပ်မြို့။	၁၀၀၀၀
၃၅။	ဒေါ်မြထွေး (ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး)၊ အဆင့်မြင့်ပညာဦးစီးဌာန၊ အောက်မြန်မာပြည် ရန်ကုန်မြို့။	၁၀၀၀၀
၃၆။	ဒေါ်စောကြူကြူ (တွဲဖက်ပါမောက္ခ-ငြိမ်း) ရန်ကုန်မြို့။	၁၀၀၀၀
၃၇။	နိုင်ငွေအိမ်နှင့် ဇနီးဒေါ်ဝင်းစိန် မိသားစု။ သံဖြူဇရပ်မြို့။	၁၀၀၀၀

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

စဉ်	အလှူရှင်အမည်	အလှူငွေ(ကျပ်)
၃၈။	နိုင်ပန်းမောင်နှင့် ဇနီးဒေါ်ခင်နီ မိသားစု ရန်ကုန်မြို့	၁၀၀၀၀
၃၉။	ဒေါ်ဝုနှင့် ဒေါ်မိုး မိသားစု စိန်တောင်ရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်၊ မုဒုံမြို့နယ်။	၁၀၀၀၀
၄၀။	CAP ဦးလှဝေနှင့် ဇနီးဒေါ်တင်တင်မွန် မိသားစု၊ တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။	၅၀၀၀
၄၁။	ဦးတင့်လွင်မိသားစု၊ သံဖြူဇရပ်မြို့။	၅၀၀၀
၄၂။	ဒေါ်ရင်ရွှေမိသားစု၊ သံဖြူဇရပ်မြို့။	၅၀၀၀
၄၃။	နိုင်အောင်စုနှင့် ဇနီးဒေါ်တင်ကြည်မိသားစု ကမာဝက်ရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်၊ မုဒုံမြို့နယ်။	၅၀၀၀
၄၄။	ဒေါ်ကီးမိသားစု စိန်တောင်ရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်၊ မုဒုံမြို့နယ်။	၅၀၀၀
၄၅။	ဒေါ်ဝေဝေနိုင် (ဌာနခွဲစာရေးကြီး) အဆင့်မြင့် ပညာဦးစီးဌာန (အောက်မြန်မာပြည်)	၃၀၀၀
၄၆။	သားဖြစ်သူ ကိုတင်ဦးကြိုင်အားရည်စူး၍ မိခင်ဒေါ်အေးသိန်း မိသားစု ရန်ကုန်မြို့	၂၀၀၀

ဆံတော်ရှင် ကျိုက်တမော့စေတီတော် တောင်ပေါ်တက်ကားလမ်းပေါ်ရှိ စေတီများပြမြေပုံ

ကျိမ်ဟာ ဟေဓိပက္ခိယစေတီ

ကျိက်တမော့တောင်တန်းပေါ် ကမာဝက်တိုက်နယ်၊
မုဒုံမြို့နယ်၊ မွန်ပြည်နယ်။

- သာသနာ ၂၅၅၅
၁၃၇၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့ (ဗုဒ္ဓဟူးနေ့)

မော်ကွန်းတင် သမိုင်းမှတ်တမ်းအကျဉ်း

ဆံတော်ရှင် ကျိက်တမော့စေတီတော်သည် မွန်သမိုင်း မှတ်တမ်းများအရ မြတ်စွာဘုရား သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်အခါ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၅၉၂ ခန့်ကပင် မွန်ပြည်နယ်၊ မုဒုံမြို့နယ်၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်ရှိ ကျိက်တမော့တောင်ထိပ်ပေါ်တွင် တည်ရှိခဲ့ ပါသည်။

ဆံတော်ရှင်ကျိက်တမော့စေတီတော်ကို ရဟန်းရှင်လူ ပြည်သူအများ လွယ်လင့်တကူ အချိန်အခါမရွေး တက်ရောက် ကြည်ညိုဖူးမြော်နိုင်ကြရန် ယခုအခါ တောင်ပေါ်တက်ကားလမ်း ကိုလည်း ဖောက်လုပ်ထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဆံတော်ရှင်ကျိက်တမော့စေတီတော်သို့ သွားရောက်နိုင်ကြ ရန် ဖောက်လုပ်ထားသော မော်တော်ကား လမ်းတလျှောက်တွင် ဘုရားဖူးသူများ ကြည်ညိုဖူးမြော်နိုင်ကြရန် စေတီများကိုလည်း တည်ထားကြပါသည်။

၂၀၆

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

ထိုသို့ ကြည်ညိုအားထားရန် တည်ထားကိုးကွယ်ကြသော
စေတီများမှာ-

ပထမဦးစွာသောစေတီ

ကျိုက်တမော့တောင်ပေါ်တက်ကားလမ်း၏ လမ်းဦးထိပ်မှ
(၁)ဖာလုံ အက္ခရာအဝေးကို ထိန်းသိမ်းရန် တာဝန်ယူထားသော
ခမရ-၂၀၉ တပ်ရင်းမိသားစု တည်ထားသော တောင်ခြေရင်းရှိ
ညီနောင်ဘုရား ဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယစေတီ

တောင်ခြေရင်းရှိ ညီနောင်ဘုရားနှင့် မလှမ်းမကမ်း
ကော့လှာကျောင်းမှ ထိန်းသိမ်းရန် တာဝန်ယူထားသော တောင်
ခြေရင်းမှ (၂)ဖာလုံ အက္ခရာအဝေးအတွင်းရှိ ရှုခင်းသာ (view
point) နေရာတွင် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝါယာမနှင့် အများဒါယကာ၊
ဒါယိကာမများတည်ထားသော ဆုတောင်းပြည့်စေတီ ဖြစ်ပါသည်။

တတိယစေတီ

အောင်တော်မူကျောင်းမှ ထိန်းသိမ်းရန် တာဝန်ယူထားသော
တောင်ခြေရင်းမှ (၃)ဖာလုံ အက္ခရာအဝေးအတွင်းရှိ တောင်ကုန်း
တွင် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝါယာမနှင့် အများဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ
များမှ ဒုတိယစေတီတည်ထားသော အဓိဋ္ဌာန်စေတီ ဖြစ်ပါသည်။

ကျပ်မဟာဗောဓိပက္ခိယစေတီ

အောင်စေတီကျောင်းနှင့် ဂါတ်တဲကျောင်းတို့မှ ထိန်းသိမ်းရန် တာဝန်ယူထားသော နယ်နိမိတ်အစပ် အနီးရှိ တောင်ခြေရင်းမှ (၆)ဖာလုံခန့်အကွာ ဘန့်ဘွေးပင်တောင်ကုန်းတွင် ကျပ်မဟာဗောဓိပက္ခိယစေတီကို စတုတ္ထစေတီအဖြစ် ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တဝါယာမ၏ ဩဝါဒကို ခံယူ၍ ကျိုက်တမော့တောင်ခြေရင်းရှိ ဘုရားကိုးဆူကျောင်းတိုက်မှ အရှင်နေမိန္ဒနှင့် အများ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများက တည်ထားကြပါသည်။

ပဉ္စမစေတီ

တောင်ခြေရင်းမှ (၁)မိုင် (၇)ဖာလုံခန့် အကွာအဝေးတွင် တည်ရှိသော ရသေ့တောင်တွင် ရှေးကာလကပင်တည်ထားသော ရှေးဟောင်း ရသေ့တောင်စေတီ ဖြစ်ပါသည်။

ဆဋ္ဌမစေတီ

ဓာတ်တော်ကျောင်းတိုက်မှ ထိန်းသိမ်းရန် တာဝန်ယူထားသော ရသေ့တောင်တန်း ဧရိယာအတွင်း ကမာဝက်တိုက်နယ်၊ စိန်တောင်ရွာ၊ ဓာတ်တော်ကျောင်းတိုက်ကြီး၏ ပဓာန၊ နယက ဆရာတော်ဖြစ်တော်မူသော ကျိုက်တမော့ ကျိုက်ဇယ်စေတီတော်များ၏ ဩဝါဒစရိယဆရာတော်၊ နိုင်ငံတော် ဩဝါဒစရိယ ဆရာတော်၊ မဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဇေ ဘဒ္ဒန္တမဟာထေရ်ပါလိတနှင့်

ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများ တည်ထားသော ကျိုက်ထီးရိုးပုံတူစေတီ ဖြစ်ပါသည်။

သတ္တမစေတီ

ကျိုက်ထီးရိုးစေတီမှ နောက်ထပ် (၂) ဖာလုံခန့်အကွာ သာသနာပါလကျောင်းတိုက်မှ ထိန်းသိမ်းရန် တာဝန်ယူထားသော ဧရိယာအတွင်း ကမာဝက်တိုက်နယ်၊ ထောင်ကေးရွာ သာသနာပါလကျောင်းတိုက် ပခေန၊ နာယကဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝီရိယနှင့် နှစ်ဖက်သောမိဘများကို အမှူးထား၍ ဘုရားဒါယကာ နိုင်သိန်းဆွေနှင့် ဇနီးမိအော သားသမီးများ၊ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများမှ တည်ထားသော ဓာတုစေတီ ဖြစ်ပါသည်။

ဓာတုစေတီအနီးတွင် ရေကန်တစ်ကန်နှင့် ဇရပ်တစ်ဆောင် တို့ကိုလည်း ဆောက်လုပ်ထားကြရာ ရေကန်အလှူရှင်မှာ ဒါယိကာမ မိဂုတ်ဇော် (အပျိုကြီး)နှင့် သမီးမိမိ၊ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများ ဖြစ်ပါသည်။ ဇရပ်အလှူရှင်မှာ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝီရိယနှင့် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများ ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ ယခုအချိန်တွင် ဆံတော်ရှင် ကျိုက်တမော့စေတီ တော်ကို ကြည်ညိုဖူးမြော်ကြရန် တောင်ပေါ်တက် ကားလမ်းဖြင့် ဘုရားဖူးလာရောက်ကြသည့် ရဟန်းရှင်လူ ပြည်သူများသည် မော်တော်ကား လမ်းတလျှောက် စေတီ (၇) ဆူတို့ကိုလည်း တစ်ပါတည်း ကြည်ညိုဖူးမြော်နိုင်ကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်တမ်းတင်နေ့ရက်များ

❖ ကျပ်မဟာဗောဓိပက္ခိယစေတီကို တည်ထားရန် ၁၅-၂-၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင် ကမာဝက်တိုက်နယ်၊ သိမ်ကုန်းရွာ လဝီမာန်ထော ကျောင်းတိုက်ကြီး၏ ပဓာန နယကဆရာတော် ဖြစ်ဇော်မူသော ကျိုက်တမော့ ကျိုက်ဇယ်စေတီတော်များ၏ သြဝါဒစရိယဆရာတော် မဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဇေ ဘဒ္ဒန္တမဟာထေရ်ဣန္ဒကထံမှ ခွင့်ပြုချက် ရရှိပါသည်။

❖ ကျပ်မဟာဗောဓိပက္ခိယ စေတီကို တည်ထားရန် ခွင့်ပြုချက် ရရှိပြီး နောက်တစ်နေ့ဖြစ်သော ၁၆-၂-၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင် စေတီတည်ထားမည့် ဘန့်ဘွေးပင် တောင်ကုန်းနေရာ၌ အလံစိုက်ထူခဲ့ပါသည်။

❖ ၁၃-၃-၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင် စေတီတည်ထားမည့်နေရာ တစ်ဝိုက်ရှိ ချုံနွယ်သစ်ပင်များကို ရှင်းလင်းခဲ့ပါသည်။

❖ ၁၃၇၂ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် (၈)ရက်နေ့ ၂၇-၃-၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင် စေတီတည်ထားမည့်နေရာတွင် အုတ်မြစ်ချ မင်္ဂလာ ကျင်းပကြပါသည်။

❖ ၁၃၇၃ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလပြည့်ကျော် (၈)ရက်နေ့တွင် စေတီ၏ ဌာပနာတိုက်၌ ဌာပနာထားရှိမည့် ဓာတ်တော်များ ဌာပနာမင်္ဂလာကျင်းပကြပါသည်။

❖ သာသနာ သက္ကရာဇ် ၂၅၅၅
၁၃၇၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့ (ဗုဒ္ဓဟူးနေ့) (၁၇-၅-၂၀၁၁) ရက်နေ့တွင် စေတီတော် ထီးတော်တင် မင်္ဂလာနှင့်

ရေစက်သွန်းချ အမျှဝေခြင်း မင်္ဂလာတို့ကို ရဟန်းရှင်လူ အများ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများဖြင့် စည်းကားသိုက်မြိုက်စွာ ကြည်ညို သဒ္ဓါတရား ထက်သန်စွာဖြင့် ကျင်းပခဲ့ကြပါသည်။

❖ အစီအစဉ်အရ နံနက် (၈:၃၀) နာရီတွင် ကျိုက်တမော့ ကျိုက်ဇယ်စေတီတော်များ၏ သြဝါဒစရိယ ဆရာတော် ကျိုက်တမော့ကျောင်းတိုက်၏ ပဓာန၊ နာယက ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ မဟာထေရ် အိန္ဒဝံသထံမှ ပရိသတ်များက ရှစ်ပါးသီလ ခံယူ ဆောက်တည်ကြပြီး နံနက် (၉:၀၀) နာရီတွင် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ ဝါယာမမှ ဦးဆောင်၍ ပရိသတ်များက ကျပ်မဟာဗောဓိပက္ခိယ စေတီတော်၏ ထီးတော်ကို တင်လှူပူဇော်ကြပါသည်။

❖ နံနက် (၁၀:၀၀)နာရီတွင် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တမဟာထေရ် အိန္ဒဝံသ အမှူးပြုသော ကမာဝက်တိုက်နယ်ရှိ (၁) ကျိုက်တမော့ ကျောင်းတိုက်၊ (၂) ခြင်္သေ့ကျောင်းတိုက်၊ (၃) လဝီမာန်ထော ကျောင်းတိုက်၊ (၄) လဝီမာန်ရိပ်သာကျောင်းတိုက်၊ (၅) လျှးခိုပ် ထပ်ကျောင်းတိုက်၊ (၆) အောင်စေတီကျောင်းတိုက်၊ (၇) ဒက္ခိဏ ရာမကျောင်းတိုက်၊ (၈) မင်္ဂလာရာမကျောင်းတိုက်၊ (၉) မဟာ သန္တိသုခတောရ၊ (၁၀) စောဝ်မလကျောင်းတိုက်၊ (၁၁) ဘုရား ကိုးဆူကျောင်းတိုက်နှင့် (၁၂) မုဒုံမြို့နယ်ရှိ နဂါးမောက်တောင် (ကျောက်တစ်လုံး) ကျောင်းတိုက်တို့မှ ပင့်သံဃာတော် (၁၄)ပါး တို့က ကျပ်မဟာဗောဓိပက္ခိယ စေတီတော်အား အနေကဇာတိ သံသာရုံ အစချီသော ဂါထာတော်များဖြင့် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကြ ပါသည်။

❖ နံနက်(၁၀:၂၀)နာရီတွင် ခြင်္သေ့ကျောင်းတိုက်မှ ဆရာတော်
 ဘဒ္ဒန္တဓမ္မဉာဏက ပရိသတ်များအား ရေစက်သွန်းချ အနုမောဒနာ
 တရားဟောကြားတော်မူပြီး ပရိတ်သတ်များက လှူဒါန်းမှုအစုစု
 တို့အတွက် ရေစက်သွန်းချ အမျှပေးဝေကြပါသည်။
 နတ်လူသတ္တဝါများအားလုံး သာဓုခေါ်စေသော်။

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသဗ္ဗန္ဓဿ

ကျိမဟာ ဗောဓိပက္ခိယစေတီ

ကျိုက်တမော့တောင်တန်း၊ ဘန်းဘွေးပင်တောင်ကုန်း

ကမာဝက်တိုက်နယ်၊ ပုဒုံမြို့နယ်၊ ပွင့်ပြည်နယ်။

အလှူရငွေစာရင်း၊ ကုန်ကျငွေစာရင်းနှင့် လက်ကျန်စာရင်း

စဉ်	အလှူရှင်အမည်	နေရပ်	အလှူငွေ(ကျပ်)
၁။	ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တ ကောဇ္ဇာည	ဘုရားကိုးဆူကျောင်း တိုက်၊ ကမာဝက်	၁၀၀၀၀
၂။	ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တ ဝါယာမ	ခြင်္သေ့ကျောင်းတိုက်၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၄၀၀၀၀
၃။	အရှင်နေမိန္ဒ	ဘုရားကိုးဆူကျောင်း တိုက်၊ ကမာဝက်	၁၀၀၀၀၀
၄။	အရှင်စူဠသုခ	ခြင်္သေ့ကျောင်းတိုက်၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၁၀၀၀၀
၅။	အရှင်ပရမတ်	ခြင်္သေ့ကျောင်းတိုက်၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၁၀၀၀၀
၆။	အရှင်နေမိန္ဒအားအမှူး ထား၍ ဒေါ်ငြိမ်းမြတ် မိသားစု	ရန်ကုန်မြို့	၅၀၀၀၀
၇။	နိုင်သာရွှေနှင့် ဇနီး ဒေါ်တင်မေ မိသားစု	ထောင်ကေးရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၇၃၂၀၀၀

စဉ်	အလှူရှင်အမည်	နေရပ်	အလှူငွေ(ကျပ်)
၈။	ဦးစံရွှေမိသားစု	ဦးစံရွှေသစ်ခွဲစက်၊ ငန်း တေးရွာ၊ မော်လမြိုင်မြို့	၅၀၀၀၀၀
၉။	နိုင်ကျော်အေးနှင့် (ဇနီး ဒေါ်ရင်အုံး) မိသားစု	စိန်တောင်ရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၁၂၂၀၀၀
၁၀။	နိုင်ပီးနှင့် ဇနီးဒေါ်ကွန် တင် မိသားစု	စိန်တောင်ရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၁၁၀၀၀၀
၁၁။	နိုင်သန်းညွန့်မိသားစု	သိမ်ကုန်းရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၁၀၀၀၀၀
၁၂။	ဒေါ်ပုည	သီလရှင်ဇရပ်၊ ခြင်္သေ့ကျောင်းတိုက်၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၇၅၀၀၀
၁၃။	နိုင်ချစ်ထုံးနှင့် ဇနီး ဒေါ်ခင်ဝေ မိသားစု	စိန်တောင်ရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၆၀၀၀၀
၁၄။	နိုင်ထွန်းသိန်းနှင့် ဇနီး ဒေါ်မေရီ မိသားစု	စိန်တောင်ရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၅၈၀၀၀
၁၅။	ဒေါ်ပါရမီ	သီလရှင်ဇရပ်၊ ခြင်္သေ့ကျောင်းတိုက်၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၂၅၀၀၀
၁၆။	(နိုင်သာဇံ)နှင့် ဒေါ်ခင် အေး၊ ဒေါ်မွှေးတင်	ကိုးနင်းရပ်၊ သံဖြူဇရပ်မြို့	၂၀၀၀၀
၁၇။	နိုင်သိပ်နှင့် ညီမ ဒေါ်ကင်အန်း	စိန်တောင်ရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၂၀၀၀၀

စဉ်	အလှူရှင်အမည်	နေရပ်	အလှူငွေ(ကျပ်)
၁၈။	ဒေါ်အိအိခိုင်	သံဖြူရေပျံမြို့	၁၅၀၀၀
၁၉။	ဒေါ်မြင့်မိသားစု	စိန်တောင်ရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၁၅၀၀၀
၂၀။	နိုင်ကျော်ငြိမ်းနှင့် ဇနီး ဒေါ်ညိုညိုစန်း မိသားစု	စိန်တောင်ရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၁၃၀၀၀
၂၁။	ဒေါ်မေဓာရီ	သီလရှင်ရေပျံ၊ ခြင်္သေ့ကျောင်းတိုက်၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၁၁၀၀၀
၂၂။	ဒေါ်ဝေလာစာရီ	သီလရှင်ရေပျံ၊ ခြင်္သေ့ကျောင်းတိုက်၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၁၀၀၀၀
၂၃။	နိုင်သိန်းဝင်းနှင့် ဇနီး ဒေါ်စောမြတ်မွန်မိသားစု	ကမာဝက်ရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၁၀၀၀၀
၂၄။	ဦးတင့်လွင် မိသားစု	သံဖြူရေပျံမြို့	၁၀၀၀၀
၂၅။	ဒေါ်ရင်ရွှေ မိသားစု	သံဖြူရေပျံမြို့	၁၀၀၀၀
၂၆။	နိုင်ဉာဏ်ထောနှင့် ဇနီး ဒေါ်မြင့်ကြည် မိသားစု	သံဖြူရေပျံမြို့	၁၀၀၀၀
၂၇။	ဒေါ်လှဥမ္မာ	သိမ်ကုန်းရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၁၀၀၀၀
၂၈။	ဒေါ်ခင်မျိုးဝင်း	ရန်ကုန်မြို့	၁၀၀၀၀
၂၉။	နိုင်ပေနှင့် ဇနီး ဒေါ်ရင်သောင်း မိသားစု	ရှမ်းရွာ၊ ကမာဝက် တိုက်နယ်	၁၀၀၀၀

စဉ်	အလှူရှင်အမည်	နေရပ်	အလှူငွေ(ကျပ်)
၃၀။	ဒေါ်မတင် မိသားစု	ထောင်ကေးရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၁၀၀၀၀
၃၁။	နိုင်ပန်းမောင်နှင့် ဇနီး ဒေါ်လွန်းစိန် မိသားစု	ထောင်ကေးရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၁၀၀၀၀
၃၂။	နိုင်ရေးမိသားစု	ကနာလိုရွာ၊ ကျိုက်မရောမြို့နယ်	၁၀၀၀၀
၃၃။	ဒေါ်အေးခင်ဝင်း	ကျိုက်တမော့စေတီ တော်ဆိုင်ခန်း၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၁၀၀၀၀
၃၄။	နိုင်ငြိမ်းထွန်းနှင့် ဇနီး ဒေါ်ရင်သန်း မိသားစု	ကမာဝက်ရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၁၀၀၀၀
၃၅။	နိုင်ငွေအိမ်နှင့် ဇနီး ဒေါ်ဝင်းစိန် မိသားစု	သံဖြူဇရပ်မြို့	၁၀၀၀၀
၃၆။	မန္တယ်	ကမာဝက်တောင်ပိုင်း၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၅၀၀၀
၃၇။	နိုင်အောင်ရှိန်မိသားစု	သံဖြူဇရပ်မြို့	၅၀၀၀
၃၈။	ဒေါ်ထွေးမိသားစု	သံဖြူဇရပ်မြို့	၅၀၀၀
၃၉။	အုတ်မြစ်ချသောနေ့ ရွှေ/ငွေအုတ်အတွက် လှူငွေ		၅၀၀၀
၄၀။	နိုင်ကျော်သန်းနှင့် ဇနီး ဒေါ်ခင်အေးသန်းမိသားစု	ထောင်ကေးရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၅၀၀၀

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော်

စဉ်	အလှူရှင်အမည်	နေရပ်	အလှူငွေ(ကျပ်)
၄၁။	ဒေါ်စောရင်မိသားစု	ရန်ကုန်မြို့	၅၀၀၀
၄၂။	နိုင်ငြိမ်းမိသားစု	ကနာလိုရွာ၊ ကျိုက်မရောမြို့နယ်	၅၀၀၀
၄၃။	နိုင်မောင်ခင်နှင့် ဇနီး ဒေါ်အုံးဝင်းမိသားစု	ကျိုဖိုက်ရွာ၊ မုဒုံမြို့နယ်	၅၀၀၀
၄၄။	နိုင်လှအောင်နှင့် ဇနီး ဒေါ်လှစိန်မိသားစု	ထောင်ကေးရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၅၀၀၀
၄၅။	မစုမြတ်မာလာ	ချမ်းမြေ့သူဓာတ်ပုံတိုက် ကမာဝက်ရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၅၀၀၀
၄၆။	ဒေါ်နန္ဒာရီ	သီလရှင်ဇရပ်၊ ခြင်္သေ့ကျောင်းတိုက်၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၃၀၀၀
၄၇။	ဒေါ်ရီလေး	စိန်တောင်ရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၃၀၀၀
၄၈။	ဒေါ်ဖွားရီ မိသားစု	စိန်တောင်ရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၃၀၀၀
၄၉။	နိုင်ဇင်မျိုးထွန်းနှင့် ဇနီး ဒေါ်ထားသိန်း မိသားစု	ထောင်ကေးရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၃၀၀၀
၅၀။	နိုင်အောင်ဝင်း မိသားစု	ကနာလိုရွာ၊ ကျိုက်မရောမြို့နယ်	၃၀၀၀

စဉ်	အလှူရှင်အမည်	နေရပ်	အလှူငွေ(ကျပ်)
၅၁။	ဦးကျော်ထွဋ်နှင့် ဇနီး ဒေါ်အေးအေးကြည် မိသားစု	မော်လမြိုင်မြို့	၃၀၀၀
၅၂။	နိုင်နဲ့ မိသားစု	ကနာလိုရွာ၊ ကျိုက်မရောမြို့နယ်	၂၀၀၀
၅၃။	နိုင်သိန်းဇော်နှင့် ဇနီး ဒေါ်မြင့်မြင့်သိန်းမိသားစု	ထောင်ကေးရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၂၀၀၀
၅၄။	နိုင်ခင်မောင်ဦး မိသားစု	ကမာဝက်ရွာ၊ ကမာဝက်တိုက်နယ်	၂၀၀၀
၅၅။	ကျောက်ဆင်းတု ရုပ်ပွားတော်(၈)ဆူမှ ပိုငွေ		၁၄၀၀၀
၅၆။	ထီးတော်တင်မင်္ဂလာနှင့် ရေစက်သွန်းချ အဖွဲ့ ပေးဝေခြင်းမင်္ဂလာ ကျင်းပသည့်နေ့ အများ လှူဒါန်းငွေ		၁၈၈၅၀၀
စုစုပေါင်းလှူဒါန်းငွေ			၂၅၁၂၅၀၀
စုစုပေါင်းကုန်ကျငွေ			၂၄၆၇၉၅၀
လက်ကျန်ငွေ			၄၄၅၅၀

• ၁၅/၁၊ ကျောင်းလမ်း၊ မြေနီကုန်း၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊

Ph:501950, 706341, 09-500 4339

• အမှတ် - ၁၆၂၊ ၄၅ - လမ်း (အပေါ်ဘလောက်)၊

ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊

Ph:201312, 09-500 4339

ရဟန္တာဆိုင်ရာတရားတော် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များ

- ၁။ သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန်
ဘဝခုနစ်ကြိမ်သာဖြစ်ပြီး အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သူ၊
- ၂။ ကောလံကောလသောတာပန်
အလွန်ဆုံး သုံးဘဝသာဖြစ်ပြီး အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သူ၊
- ၃။ ဧကပီဇီသောတာပန်
တစ်ဘဝသာဖြစ်ပြီး အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သူ၊
- ၄။ သကဒါဂါမ်
တစ်ဘဝသာဖြစ်ပြီး အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သူ၊
- ၅။ ဥဒ္ဓံ သောတအကနိဋ္ဌဂါမီအနာဂါမ်
အထက်ဘုံသို့ အစဉ်အတိုင်းတက်၍ အကနိဋ္ဌဘုံ၌
အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သူ၊
- ၆။ သသင်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာယီအနာဂါမ်
လုံ့လနှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သူ၊
- ၇။ အသင်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာယီအနာဂါမ်
လုံ့လမပါဘဲ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သူ၊
- ၈။ ဥပဟစ္စ ပရိနိဗ္ဗာယီအနာဂါမ်
အသက်တန်း၏ထက်ဝက်ကိုလွန်၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သူ၊
- ၉။ အန္တရာ ပရိနိဗ္ဗာယီအနာဂါမ်
အသက်တန်း၏အလယ်၌ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သူ၊
- ၁၀။ ရဟန္တာ
အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သူ။